ಕ್ರೈಸ್ತಸಭಾಪತ್ರ

ಪುಸ್ತಕ ೧. JANUARY 1877. ಅಂಕೆ ೨.

ಪ್ರಾರ್ಥನಾಬೋಧಕಶಾಸ್ತ್ರಸಾರವು.

(೬ನೇ ಪಾನಿನಿಂದ ಮುಂದೆ.)

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಅಂಗಳವೆಂಬಂತಾದ ಆಯತ್ತವಾಗೋಣವು (ಸನ್ನಾಹವು) ಏನೆಂತ ದೇವಾಲಯದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದದನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು. ಆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದಹನಬಲಿಪೀಠವು, ಅದಕ್ಕೂ ಪವಿತ್ರ ಗೃಹಕ್ಕೂ ನಡುವೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗಂಗಾಳವು ಇತ್ತು. ಆ ಗಂಗಾಳವು ಯಾವಾಗಲೂ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಪವಿತ್ರ ಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೊದಲು ಯಾಜಕರು ಅದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಸ್ತ ಪಾದಾದಿಗಳನ್ನು ತೊಳಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವೂ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪದ ಕಸವನ್ನೂ ಕಳಂಕವನ್ನೂ ತೊಳದು, ತೆಗೆಧಾಕಿ, ಶುದ್ಧರಾಗಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರ ಗೊಡವೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಆತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರ ಬೇಕು. ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಳಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಯಾಜಕರು ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಂತೆ, ನಾವು ಸಹಾ ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರ ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರ ಬೇಕು. ಈ ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರವು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನೀತಿಯೇ. ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಆತನು ಪಾಪನಿವಾರಣಾರ್ಥಕ ಮರಣವನ್ನು ತಾಳಿದ್ದರಲ್ಲಿಯೇ ದೊರಕಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಜಕರು ದೊಡ್ಡ ದಹನಬಲಿಪೀಠದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಣೆಯಾದ್ದರ ಆಧಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪವಿತ್ರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಶೇರ ಬಹುದಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಸಹಾ ಯೇಸುವು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಅರ್ಪಣೆಯಾದ್ದರ ಆಧಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವರಾಗಿ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರ ಬಹುದು.

ಯಾಜಕರು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲಾಂಗಹೋಮ, ಪಾಪಯಜ್ಞ, ದಾನಯಜ್ಞ, ಇವು ಮೂರು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಯಾಜಕರೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪವಿತ್ರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗವಿತ್ತು. ಸದರಿ ಯಜ್ಞಗಳು ಮುಂಗುರ್ತುಗಳಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾರೆವು.

ಕೇವಲಾಂಗಹೋಮಗಳು ಕೇವಲವಾಗಿ, ಅಂದರೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ದಹನವಾಗ ಬೇಕಿತ್ತು. ನಿತ್ಯ ಹೋಮಗಳು, ಅಂದರೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡಾವರ್ತಿ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೂ ಅರ್ಪಣೆಯಾದವುಗಳು, ಅಂಥಾ ಕೇವಲಾಂಗಹೋಮಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅನುದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಕುರಿಮರಿ ಹೋಮವಾಗಿ, ಪೂರ್ಣ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ದಹನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಕೇವಲವಾಗಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬದು ಆ ಕೇವಲಾಂಗಹೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಅದೆ. ನಮ್ಮ ಈ ತರದ ಅರ್ಪಣೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆದಿತ್ಯವಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಹಬ್ಬದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಗ ತಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಸಬ್ಬತ್ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು, ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು, ಅನೇಕವಾದರೂ ಸಹಾ, ಕುರಿಮರಿಗಳು ಹಾಗೆ ಕೇವಲಾಂಗ ಹೋಮಗಳಾಗಿ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಸಹಾ ಆದಿತ್ಯವಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕ್ರೈಸ್ತ ಹಬ್ಬದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಚುರುಕಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಕರ್ತನ ದರ್ಶನ ಹುಡುಕಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದು. ಆದರೆ ಕೇವಲಾಂಗ ಹೋಮಗಳ ಬೆಂಕಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಆರಿ ಹೋಗದೆ, ನಿತ್ಯಾ ಹಗಲಿರುಳಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಸಕ್ತಿಯೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಾ ಬಲವಾಗಿರ ಬೇಕು. ಯಾವಾಗಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ, ಯಾವಾಗಲೂ, ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವರಾಗಿರ ಬೇಕು, ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಮನೋಭಾವವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಂಥ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿರ ಬೇಕು. ಆ ಬೆಂಕಿಯಾರಿ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಯಾಜಕನು ಬಿಡದೆ ಬೆಂಕಿಯ ಬದೀಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿರ ಬೇಕೆಂಬ ಮಾತಿದ್ದಿಲ್ಲಾ: ಆರದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಕೈ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿದ್ದಿಲ್ಲಾ. ಹಾಗೆ ನಾವು ಸಹಾ ಬೇಕಾದ ಜಂಬರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸ ಬಹುದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಕೊಂಡು, ನಿಂತು ಕೊಂಡು, ಅಥವಾ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಕೊಂಡು ಇರ ಬೇಕೆಂಬುವ ಮಾತಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲಾ. ಪ್ರಾರ್ಥನಾಭಾವ ಎಂಬ ಉರಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆರದೆ ಇದ್ದೇ ಇರ ಬೇಕಷ್ಟೇ. ಆ ಬೆಂಕಿಯಾರಿ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಯಾಜಕನು ಆಗಾಗ್ಯೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಹೊಸ ಕಾಷ್ಠವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ನಾವು ಸಹಾ ಆಗಾಗ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ನೋಡಿ, ಕರ್ತನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಬಯಸಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನಾಭಾವದ ಬಲವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿಸ ಬೇಕು.

ಆದರೆ ಕೇವಲಾಂಗಹೋಮಗಳ ಹೊರ್ತಾಗಿ ದಾನಯಜ್ಞಗಳು ಸಹಾ ಆ ದೊಡ್ಡ ಯಾಗಪೀಠದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗ ಬೇಕಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಇಸ್ರಯೇಲ್ಯನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಂತೋಷದ್ದು ಸಂಭವಿಸಿ, ದೇವರ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ನೆನಸಿ, ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ದನಕರುವನ್ನಾಗಲಿ, ಆಡುಕುರಿಯನ್ನಾಗಲಿ ದಾನಯಜ್ಞವೆಂತ ತಂದು, ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅಂಥಾ ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವದ ದಾನಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ನಾವು ಸಹಾ ಅರ್ಪಿಸ ಬೇಕು. ಯೆಹೂದ್ಯರು ದಾನಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹೋದದಾದರೆ, ಅಥವಾ ಮಾಡಿದರೂ, ಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಾದರೆ, ದೇವಮಂದಿರ ಅವರಿಗೆ ಅಪ್ರವೇಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ನಾವು ಸಹಾ ದೇವರ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ನೆನಸಿ, ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು, ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾರೆವು. ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವವೂ ಸ್ತೋತ್ರವೂ ಕೂಡಿರದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರವೂ ಫಲವೂ ಇಲ್ಲಾ. "ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವವನು ನನ್ನನ್ನು ಘನ ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ನಾನು ನನ್ನ ರಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ."

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ, ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರೆ, ಮುಚ್ಚಿದಂತಿದ್ದ ದಿವದ ಬಾಗಲು ತೆರೆದ್ದಾಗಿ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡುವದು. ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣ ನಿನಗೆ ಕಾಣದಿದ್ದರೆ, ಆತನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಾಂಗ ಸಂಪೂರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ನಿನಗೆ ಘಾಳಿ, ನೀರು, ಅಶನವಸನ ಒದಗಿಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಸಲಹುತ್ತಾ ಬರುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಕೊಂಡಾಡು. ಬರೀ ನೀರು, ಘಾಳಿ ಇದಕ್ಕಾದರೂ ನೀನು ಅಯೋಗ್ಯನಲ್ಲವೋ? ಹಾಗಾದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನಾದರೂ ನೆನಸಿದರೆ, ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲವೋ? ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡ ತಿಳಿದವನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಿಕ್ಕೂ ತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಪಾಪಯಜ್ಞಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವು ಬೀಗದ ಕೈ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಮಂದಿರದ ಬಾಗಲನ್ನು ತೆರೆದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಯೆಹೋವನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಅವೇ ಯಾಜಕರಿಗೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಆಸ್ಪದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವು. ಯಾಜಕರೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿ ಯೆಹೋವನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯರೇ ಆಗಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಪಾಪಯಜ್ಞಾಂಗಗಳ ರಕ್ತವು ಅವರ ಅಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಅಂದರೆ ಮರೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಧಾನಯಾಜಕನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಪಾಪಯಜ್ಞಾರ್ಪಣಾದಿನದಲ್ಲಿ ಅತಿಪವಿತ್ರ ಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ತನಗಾಗಿಯೂ ಉಳಿದ ಯಾಜಕರೆಲ್ಲರಿಗಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಪಾಪಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕಿತ್ತು. ಆ ಪಾಪಯಜ್ಞದ ಆಧಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಯೆಹೋವನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಅತಿಪವಿತ್ರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಹೊಂದ ಬಹುದಿತ್ತು. ಆ ಪಾಪಯಜ್ಞವು ಪ್ರಜೆಗಾಗಿಯೂ ಯಾಜಕರಿಗಾಗಿಯೂ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ, ಯಜ್ಞಪೀಠಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಪವಿತ್ರ ಗೃಹಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅತಿಪವಿತ್ರ ಗೃಹಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಶುದ್ಧೀಕರಣದ ಹೋಮವಾಗಿತ್ತು. ಜನರ ಪಾಪಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸಮಸ್ತವು ಅಶುದ್ಧವೆಂಬ ಗಣನೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಪಾಪನಿವಾರಣಾರ್ಥಕ ಯಜ್ಞದ ಬಲ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲವೂ ಪುನೀತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು.

ಆ ಕ್ರಮವು ಇಂದಿಗೂ ಅದೆ. ಆದರೆ ಆ ಕಾಲದ ಪಾಪನಿವಾರಕ ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ನಮಗೀಗಿದ್ದದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯುಂಟು. ನಮಗಿದ್ದದು ಕಡೇದೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದಂಥಾದ್ದೂ, ಎಲ್ಲಾ ಯಜ್ಞಗಳ ಬುಡವೂ ತುದಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ತಿಯೂ ಆದಂಥಾದ್ದೂ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂಬ ಯಜ್ಞಾಂಗವೇ. ಈ ಯಜ್ಞಾಂಗ ಅರ್ಪಣೆಯಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಯಜ್ಞಗಳು ತೀರಿ, ಆತನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟವರಿಗೆ ನೀತಿನಿರ್ಣಯವೂ ವಿಮೋಚನೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ಪಾಪನಿವಾರಕ ಯಜ್ಞವು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಸ್ರಯೇಲ್ಯರು ಮಟ್ಟವೊದಲು ಪಾಪಯಜ್ಞಾಂಗವನ್ನು ತಂದು, ಅದರ ತಲೇ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಪಾಪವನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡ ಬೇಕಿದ್ದಂತೆ ನಾವು ಸಹಾ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಮರಣಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದೇವೆಂತಲೂ ತಿಳುಕೊಂಡು, ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ, ನಿಜ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಯೇಸುವಿನ ಪಾಪನಿವಾರಕ ಮರಣವನ್ನು ನಮ್ಮಾಧಾರವೆಂತಲೂ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವೆಂತಲೂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಹಿಡುಕೋ ಬೇಕು. ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಶುದ್ಧೀಕರಣವಾದ ಪಕ್ಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಶೇರಿ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಯಾಜಕನಾದಾತನ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗುವದು. ಯಾಜಕರಲ್ಲದ ಬೇರೆ ಜನರು, ಯಾರಾದರೂ ಸೈ, ಪವಿತ್ರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡ ಬಾರದಿತ್ತು; ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿ, ತನಗೆ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡವರೆಲ್ಲರನ್ನು ತನ್ನ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆಯ ಬಲದಿಂದ ದೇವರ ಯಾಜಕ

ರಾಗಿರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ನಿತ್ಯ ಪ್ರಧಾನಯಾಜಕವೃತ್ತಿಯು ಆಧಾರದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರು ಅತಿ ಪವಿತ್ರ ಗೃಹವನ್ನು ಶೇರಿ, ದೇವರ ಕೃಪಾಸನದ ಮುಂದೆ ಆತನ ದರ್ಶನ ಹೊಂದ ಬಹುದು.

(ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸಲ್ಪಡುವದು.)

ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದ ಪಂಡಿತರ ವಿದ್ಯಾತಿಶಯವು.

ತಾವು ಪರಿಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ನೂತನ ಸಂಗತಿಗಳೂ, ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ಅನುಭವಗಳೂ, ಘಳಿಸಿ ಕೊಂಡ ವಿದ್ಯಾಸಂಪತ್ತೂ ಕೇವಲ ಅಪೂರ್ವವೆಂತಲೂ ಮಹಾತಿಶಯವೆಂತಲೂ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೂ ನಾಸ್ತಿಕರೂ ಆದಂಥಾ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಸಂಗತಿಗಳು ಬರೇ ಅಜ್ಜಿಕಥೆಗಳೇ: ತಮ್ಮ ಮಾತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಾಮೃತವೇ; ದೇವವಾಕ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ನಂಬುವಂಥ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ತಾವು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂದ ಜರಿದು, ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡ ತಕ್ಕವರು; ಬರೇ ಚಿಕ್ಕ ಮಿಂಚುಬುಳು ಎಂಬಂತಾದ ಕ್ರೈಸ್ತಭಕ್ತರ ಜ್ಞಾನವೂ ಅನುಭವವೂ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಸಂಪತ್ತೆಂಬ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಣಗಿ, ಏನಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಕಾಣದೆ ಹೋಗುವದು; ದೇವರ ಪಾಲನೆ ಇಲ್ಲದೆ ತಾವು ಬಾಳುವ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸಂಗ್ರಹವೂ ವೈನವೂ ಎಲ್ಲವೂ ಯಥೇಷ್ಟ ಉಂಟು ಎಂಬದಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು, ಕ್ರೈಸ್ತಭಕ್ತರನ್ನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಥನನ್ನೂ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನಾದರೂ ತಾತ್ಸಾರ ಮಾಡಿ, ಮಹಾ ವಿದ್ಯಾಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಚನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಈ ವಿದ್ಯಾಹಂಕಾರಿಗಳೆಂಬ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ತತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಅವರ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯವೇನೂ ಕಾಣದು. ಬಿಸಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಣೆ ಕರಗಿ, ಕೋಳೀ ಮೊಟ್ಟೆಯು ಲೋಳೆ ಘಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವದು ಎಂತ ಅವರು ಹೇಳ ಬಲ್ಲರು ಎಂಬದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲಾ. ಆದರೆ ವಿಠಲಭಟ್ಟರ ಅಳಿಯ ಮಂಗೇಶಯ್ಯನ ತೊತ್ತು ಪುಕ್ಕಿಯಾದರೂ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿದು, ಹೇಳ್ಯಾಳು. ಪರಂತು ಒಂದೇ ಬಿಸಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಣೆ ಕರಗಿ ಹೋಗುವದಕ್ಕೂ, ಮೊಟ್ಟೇ ಲೋಳೆ ಘಟ್ಟೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೂ ಕಾರಣವೇನೆಂತ ಕೇಳಿದರೆ, ಆ ತೊತ್ತು ಜವಾಬು ಕೊಡಲಾರದೆ ಹೋದಾಳು; ಆದರೆ ಯಾವನೊಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸನಿಗೂ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿ ಕೇಳಿರಿ! ಏನು ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟಾನು? ನೋಡುವಾ! ವಿದ್ವಾಂಸನಾದರೂ ಬಿಸಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಣೆ ಕರಗುವದು, ಮೊಟ್ಟೇ ಲೋಳೆ ಘಟ್ಟೆಯಾಗುವದು ಎಂಬದನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡುವದಲ್ಲದೆ, ಕಾರಣವೇನೆಂತ ಹೇಳಲರಿಯನು. ಅಂಥ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಸಂಗತಿಯ ಕಾರಣ ವಿಚಾರವು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಗೊತ್ತನ್ನು ಮೀರುವಂಥಾದ್ದಾಗಿರಲಾಗಿ, ಅಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಎಲ್ಲಿ? ವಿದ್ಯಾಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲಾ, ನ್ಯಾಯವಂತೂ ಇಲ್ಲಾ. ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೂ ನಾಸ್ತಿಕ್ಯಕ್ಕೂ ಆಸ್ಪದ ಕಂಡರೂ, ಸದ್ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಆಸ್ಪದ ಕಾಣದು.*

ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ.

(೭೫ನೇ ಪುಟದಿಂದ ಮುಂದೆ.)

ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಯ್ಯೂಸುಫನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರುಷ ಇದ್ದ ಮೇಲೆ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಆ ಮುದುಕನು ನಗುಮೋರೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಹೇಳಿದ್ದೇ

*ವಿದ್ವಾಂಸಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬದು ಹಿಂದಿನ ವಿವರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲಾ.—ಕ್ರೈ. ಸ. ಕ.

ನಂದರೆ: "ನಿನಗೆ ಬಹು ಶುಭ ವರ್ತಮಾನ ತಂದಿದ್ದೇನೆ: ನಿನಗೊಂದು ಒಳ್ಳೇ ಚಾಕ್ರಿ ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ಶುಭ್ರ ದುಸ್ತು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, ನಿನ್ನ ಕಿನ್ನರಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಪೇಟೆಗೆ ಬಾ!" ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳಿ, ಅವನ ಸಂಗಡ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಾದ ಬಳಿಕ ಇಬ್ಬರು ಪೇಟೆಗೆ ಹೊರಟರು. ನಾಲ್ಕೈದು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ನಡೆದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅರಮನೆಯಂತಿದ್ದಂಥಾ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದರು. ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಶೇರಿ, ಬಹಳ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದಂಥಾ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮನೇ ಯಜಮಾನನ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಮುಸಲಮಾನನಾಗಿದ್ದ ಆ ಗೃಹಸ್ಥನು ದೇಶಜಾತಿರಿವಾಜಿನ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಮುತ್ತು ವಜ್ರಗಳಿಂದ ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಗುಡುಗುಡಿಯ ಚಿಲಂಬಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಳ್ಳೇ ಪರಿಮಳದ ಗುಡಾಖ್ ಶೇದುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಬದೀಲಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಕಾಫೀ ಕಷಾಯವನ್ನು ಆಗಾಗ್ಯೆ ಗುಟುಕುಗುಟುಕಾಗಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ, ಹುಕ್ಕದ ಧಮ್ಮು ಬಿಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು.

ಪರಸ್ಪರ ಕ್ಷೇಮಲಾಭಾತಿಶಯಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾದನಂತರ ಆ ತುರ್ಕನು ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ—"ನಿನ್ನ ಗಾಯನ ಬಹು ಬೇಶ್ ಎಂತ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ; ಹೌದೋ? ನಿನ್ನ ಕಿನ್ನರಿಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಗಾಯನ ಮಾಡು! ಕೇಳೋಣಾ!" ಎಂಧೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋ—"ಸಾಹೇಬರ ರಾಗಗಳು ನನಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲಾ; ಬೇಕಾದರೆ ಇತಾಲ್ಯ ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡ್ಯೇನು," ಅನ್ನಲಾಗಿ, ಆ ತುರ್ಕರವನು—"ಚಿಂತಿಲ್ಲಾ, ಖುಷಿ ಇದ್ದದನ್ನೇ ಹಾಡು!" ಎಂಧೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ತನ್ನ ದುಃಖಾವಸ್ಥೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದ ಒಂದು ಗೀತವನ್ನು ಸಪೂರ ಆರ್ತ ಸ್ವರವೆತ್ತಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಬಾರಿಸಿ, ಗಾಯನ ಮಾಡಿದನು. ತುರ್ಕನು ಹುಕ್ಕೆಯನ್ನು ಶೇದುತ್ತಾ ಹುಡುಗನ ಗಾಯನ ಲಾಲಿಸಿದನು. ಗಾಯನ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಹುಡುಗನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ತಟ್ಟಿ—"ಶಹಬಾಸ್, ಶಹಬಾಸ್! ನೀನು ಹುಷಾರ! ನಿನ್ನ ಗಾಯನ ಬಹಳ ಬೇಶ್, ಯ್ಯೂಸುಫ್ ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಖರೆ; ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ ಮಾತೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದರೆ, ಬೇಶ್!" ಎಂಧೇಳಿ, ಎದ್ದು, ಒಳ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ನೂರು ಭಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತಂದು, ಯ್ಯೂಸುಫನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಲೆಖ್ಖ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಯ್ಯೂಸುಫ್ ಆ ಹಣವನ್ನು ಸಾನಂದನಾಗಿ ನೋಡಿ, ತಾನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಚರ್ಮದ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಕೊಂಡು, ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಗ್ಗಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೆನ್ನನ್ನು ಆದಷ್ಟು ನೀಟಾಗಿರಿಸಿ, ಹಣ್ಣಾದ ಗಡ್ಡವನ್ನು ತುಲಾಯಿಸಿ, ತುರ್ಕರವನಿಗೆ—"ಹಜರತ್ ಈ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಹೇಬರು ಒಳ್ಳೇ ಲಾಭ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರು; ಸಾಹೇಬರಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತ್ಯಾರಿಗೂ ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ಅಪ್ಪಫ್ಫಾದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲಾ" ಎಂಧೇಳಿ, ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನಿಗೆ— "ಎಲಾ ಹುಡುಗಾ! ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಾದಿಂದ ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರಾದ ಈ ಸಾಹೇಬರ ಆಶ್ರಯ ಶಿಕ್ಕಿತು; ನನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಹತ್ತಿಸಬೇಡಾ! ಕೇಳಿದಿಯಾ? ಅಷ್ಟು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ನೀನು ತಕ್ಕವನೆಂತ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವದು ಈಗ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹುಶಾರಾಗಿರು! ಸಲಾಮ್! ಪಿತೃಗಳ ದೇವರು ನಿನ್ನನ್ನಾಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಾಪಾಡಲಿ!" ಎಂಧೇಳಿ, ತನ್ನ ವಿರೂಪವಾದ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ ತುರ್ಕರವನ ಹೆಸರು ಅಖ್ಮಿದ್. ಎಂಬದೇ ಅಖ್ಮಿದ್ ಆ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಐಶ್ವರ್ಯವಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಸಾವಕಾರನಾಗಿದ್ದನು. ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇತಾಲಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಫ್ರೆಂಚ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಬರಹಾನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಕುಂದ್ರಿಸಿ

ದನು. ಆದರೆ ಬರಹಾನ್ನ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಮೇಜಿನ ಕೆಲಸ ಸಹಾ ನೋಡಿ, ಊಟಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಇತರ ಚಾಕ್ರಿಯವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನ ಕೆಲಸವು ಯಾವತ್ತು ಆಯಕಟ್ಟಿನದಾಗಿ, ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು.

ಆ ತುರ್ಕರವನು ಅವನನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಮಾತ್ರ ಮೇಜಿಗೆ ಕೂತು ಕೊಂಡು, ಊಟ ಮಾಡಿದರು. ಯಾರಂದರೆ: ಅಭ್ಮಿದನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಫತಿಮಳೂ ಎರಡು ಮಂದಿ ಖಾಸ ಮಕ್ಕಳೂ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂಭತ್ತು, ಹುಡುಗಿಗೆ ಆರು ವರುಷ ಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. ಮುಸುಕು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಾನಿ ಮೇಜಿಗೆ ಕೂತು, ಮುಸುಕನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನ್ನು ಊಟವಾಗುವಾಗ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹುಡುಗರಿಬ್ಬರು ಸಹಾ ಹೊಸ ಆಳನ್ನು ಕಂಡು, ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಸಲಾಮ್ ಮಾಡಿ, ಮೇಜಿಗೆ ಕೂತು, ಪರಿಶೋಧಕಭಾವದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಲಿನ ಸರ್ತಿಗಾದರೂ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಮೇಜಿನ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿಯೂ ಬಹು ಅಂದವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿ ತೀರಿಸಿದನು. ಅವನು ಕೈಸನ್ನೆ, ಕಣ್ಣಸನ್ನೆ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಯಜಮಾನರ ಮುಖಭಾವದಿಂದಲಾದರೂ ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೇನೆಂತ ತಿಳುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದಿರುವವನಾಗಿ, ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಟ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡಿಸಿದ ಕಾರಣ ಅಭ್ಮಿದನು ಅಂದೇ ಹುಡುಗನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಭಾವವನ್ನು ಸಹಾ ಇಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಮಾಡಿದ ಗಾಯನವನ್ನು ಆ ಸಾನಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಇದ್ದಳು; ಆದರೆ ಗಾಯಕನು ಯಾರೆಂತ ಮೊದಲು ತಿಳಿದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ; ಊಟದಲ್ಲಿ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನೇ ಎಂತ ತಿಳುಕೊಂಡಾಗ, ಆಕೆ ಅವನಿಗೆ—"ನೀನು ಬಾರಿಸಿ ಹಾಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಯಿತು. ನೀಸು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಾರಿಸಿ ಹಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನು ಮೊದಲು ಹಾಡಿದ್ದ ಗೀತಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನು ಚೆಲುವಾದ್ದೊಂದು ಹಾಡಿದನು. ಆ ಗೀತವು ಹೆತ್ತವರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಇರುವ ಪರಸ್ಪರ ಮಮತೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಂಥಾದ್ದು. ಅಭ್ಮಿದನೂ ಅವನ ಸತಿ ಸುತೆ ಸುತರೂ ಬಹು ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಿ ಲಾಲಿಸಿದರು. ರಾಗ ತೀರಿದಾಗ ಚಿಕ್ಕ ಅಲದ್ದೀನನು—"ವಹವ್ವಾ! ಈ ರಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಇಂಪು! ಗೀತದ ಅರ್ಥ ಸಹಾ ತಿಳಿದರೆ, ಆದೀತು" ಎಂಧೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ತಂಗಿ—"ಹೌದು, ನಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಡ ಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ನನಗೆಂದೂ ಅಷ್ಟು ಇಂಪಾಗಿ ಬಾರದು" ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ತನಗೆ ಪಾಠವಾದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪದವನ್ನು ಹಾಡಿದಳು. ಅಭ್ಮಿದನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಸಂತೋಷ ನೋಡಿ, ಮತ್ತೂ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗಳೇ! ನಿಮಗೆ ಕಲಿತು ಕೊಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ, ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಕಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಾನು. ಕಲಿತು ಕೊಳ್ಳಿರಿ!"

ಅಂದೇ ಆ ಹುಡುಗರಿಬ್ಬರು ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸಲಾರಂಭಿಸಿ, ದಿನ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವವರಾದರು. ಅವರಿಗೂ ಅವನಿಗೂ ಒಳ್ಳೇ ಸ್ನೇಹ ಬಿದ್ದು ಹೋದ್ದರಿಂದ, ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನಿಗೆ ಆ ತುರ್ಕರವನಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವೂ ಸಂತೋಷವೂ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲಾ.

ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಕೆಲವು ವಾರಗಳು ಅಭ್ಮಿದನಲ್ಲಿ ದಾಸನಾಗಿದ್ದನಂತರ ಅಭ್ಮಿದನು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತನಾಗಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊಸ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನನ್ನೂ ಕರಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಒಂದು ಗುಡ್ಡದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ಬಹು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದಂಥ ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ರಂಗುಮಹಲೂ ನೋಟಕ್ಕೆ ಅತಿ ರಮ್ಯವಾದ ರಾಜವನದಂಥಾ ತೋಟವೂ ಇತ್ತು. ಈ ತೋಟವು ಕಿರುಸಂಪಿಗೆ, ಜಾಜಿ ಗಿಡ, ಮರುಗ, ಲಾವಂಚ, ದೊಡ್ಡ ಪತ್ರೆ, ಶಾವಂತಿಗೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ,

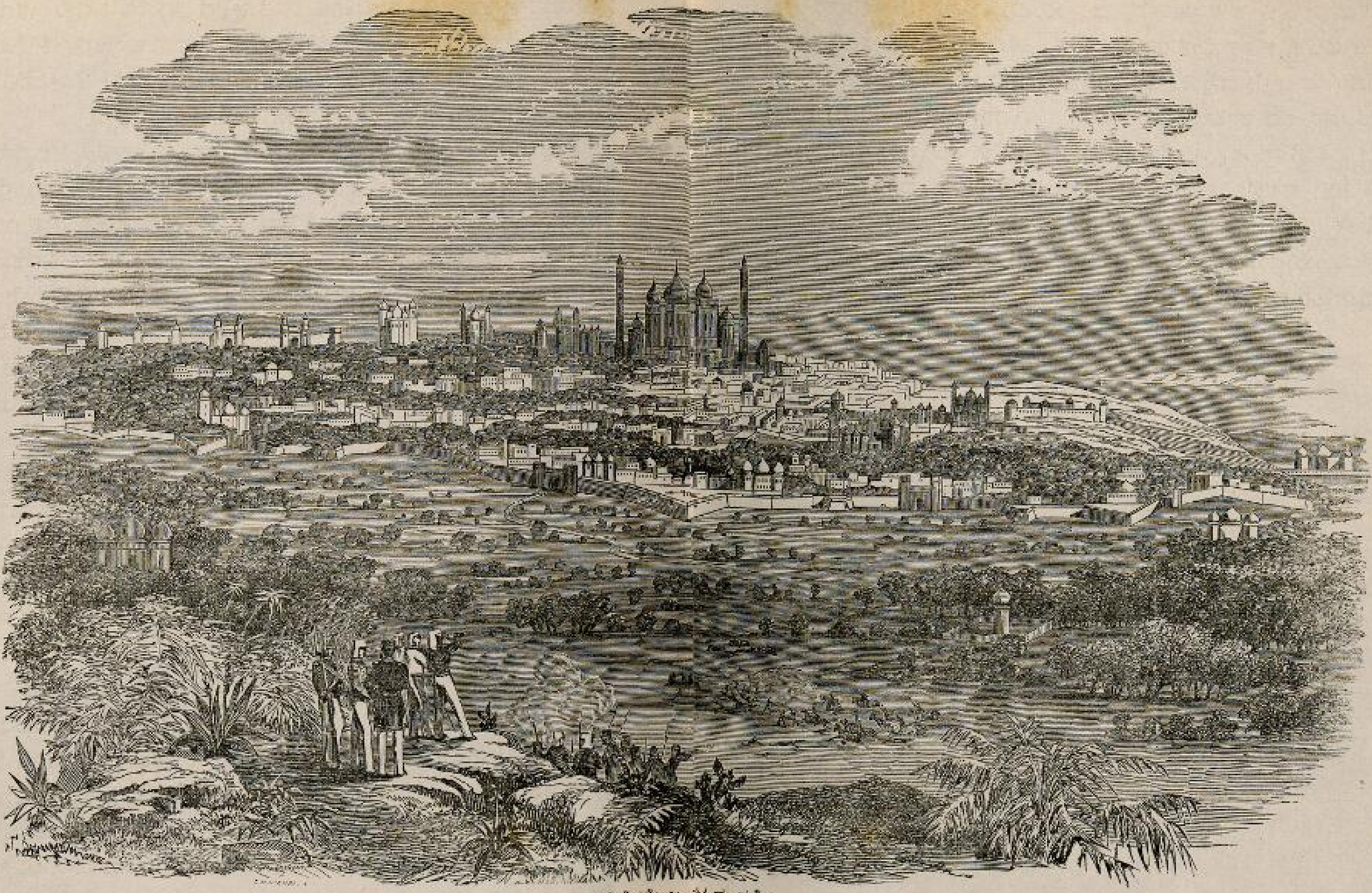
ಗುಲಾಬಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಪುಷ್ಪಗಿಡಗಳಿಂದಲೂ, ದಾಳಿಂಬ, ಅಂಜೂರ ಮೊದಲಾದ ಸವಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಫಲಿಸುವ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಬಿತ್ತು. ತೋಟದ ಎದುರಿದ್ದ ಹಿಪ್ಪಲಿ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ರೇಶ್ಮೇ ಹುಳಗಳ ಗೂಡುಗಳು ಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಚಿನ್ನದ ಹಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಶೋಭಿಸುವಂಥವುಗಳಾಗಿ ತೂಗ್ಯಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ತೋಟಕ್ಕೆ ಬದೀಲಿ ತಗಲಿ ಇದ್ದ ಇಪ್ಪೇ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಣವಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅಭ್ಮಿದನು ಗುಲಾಮರ ಕೈಯಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆ ವನದ ರಂಗುಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಭ್ಮಿದನು ತನ್ನ ಸತಿ ಸುತೆ ಸುತರೊಡನೆ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನನ್ನೂ ಕರ ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ದಾಸ ದಾಸಿಯರನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿದನು. ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟ ಮಾಡಿ ದಣಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುಲಾಮರು ತಮ್ಮ ಕುಸಿನೀ ಹತ್ತರ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು, ರಾತ್ರೀ ಊಟಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹತ್ತರ ಹುಡುಗರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಭ್ಮಿದನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ನಾಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡ ಬೇಕೆಂತ ಆ ಗುಡ್ಡವನ್ನೇರಿ ಹೋದರು. ಹುಡುಗನೂ ಹುಡುಗಿಯೂ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಓಡ್ಯಾಡುತ್ತಾ ಹಾರ್ಯಾಡುತ್ತಾ ಮಿಂಚುಹುಳಗಳನ್ನೂ ಪತಂಗಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಸಿಂಹವು ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಜೂಗು ಕೂದಲನ್ನು ನಿಲವರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಇಳಿದು ಓಡಿ ಬರುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಆ ಭಯಂಕರ ಘರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸಿಂಹವನ್ನು ಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರು ಕುಸಿನಿಗೆ ಓಡೋದೇ ಮಾಡಿದರು. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಓಡಲಿಕ್ಕೆ ತ್ರಾಣ ಸಾಲದಿದ್ದ ಹುಡುಗಿ ಅಲ್ಮೀರಳು ಹಿಂದುಳಿದು ಬಿದ್ದಳು. ಸಿಂಹವು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಹಾರಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಲೇ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಕುಸಿನಿಯ ಒಲೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹಿಡುಕೊಂಡು ಬೀಸುತ್ತಾ ಸಿಂಹದ ಎದುರಿಗೆ ಓಡಿ ಬರಲು, ಆ ಮೃಗೇಂದ್ರನು ಕೊಳ್ಳಿಗಂಜಿ ಕೊಂಡು, ಬಾಲ ಮುದರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಹತ್ತೆಂಟು ಅಡಿ ಹಿಂಜರಿದು, ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತೂ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಘರ್ಜಿಸಿ, ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆಗೆ ಓಟ ಮಾಡಿ, ಓಡಿ ಹೋದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಗಳ ಹಾಗೂ ಆಳುಗಳ ಬೊಬ್ಬಾಟ ಕೇಳಿ, ಘಾಬರಿಯಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ ಬಂದ ಅಭ್ಮಿದನೂ ಫತಿಮಳೂ ಆ ಸಂಗತಿ ನಡೆದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದರು. ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು, ಅದುರುವಾಯು ಹಿಡಿದವಳಂತೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಾದರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇಡಲಾರದೆ ಅದರುತ್ತಾ ನಡುಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಅಲ್ಮೀರಳು ಬಂದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಅತ್ತತ್ತು ಅವಳ ಸೆರಗಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದಳು. ಫತಿಮಳು ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಆನಂದಬಾಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಮುದ್ದಿನ ಮೇಲೆ ಮುದ್ದು ಇಟ್ಟಳು. ಅಭ್ಮಿದನು ನಡೆದ ವಿವರವೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೇಳಿ, ತಿಳುಕೊಂಡು, ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ, ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನನ್ನು ಬಹು ಪ್ರೀತಿಭಾವವಾಗಿ ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿದನು. ಅಲದ್ದೀನನು ತಂಗಿಯು ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಬಹು ಅಕ್ಕರೆಯಾಗಿ ಸವರ್ಯಾಡಿ, ಅಂದದ್ದೇನಂದರೆ: "ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಇಲ್ಲವಾದ್ದಾದರೆ, ಸಿಂಹ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು." ಯಜಮಾನ ಯಜಮಾನಿಯರಿಬ್ಬರು ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವಪೂರ್ವಕ ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ, ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿ ಕೊಳ್ಳುವ ವೇಳೆಗೆ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ, ತನ್ನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಯಜಮಾನನ ಮಗಳನ್ನು ಸಿಂಹದ ಬಾಯಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಉಳಿಸಿದ ದೇವರನ್ನು ಬಹಳ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಕೊಂಡಾಡಿದನು.

(ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸಲ್ಪಡುವದು.)

ಡಿಲ್ಲಿ.

(ಡಿಲ್ಲಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಣದ ನಕ್ಷೆ.)

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಶಿ ಮತ್ತು ರಾಮೇಶ್ವರ ಹ್ಯಾಗೆ ಶಿರೋಮಣಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಶಸ್ತ ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲಿ **ಡಿಲ್ಲಿ** ಎಂಬ ನಗರವು ವಿರಾಜಿಸುವಂಥಾದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತಾಪೋಚಿತವೆಂತ ತೋರುವಂಥಾ ಈ ನಗರರತ್ನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿವಿಶೇಷಗಳ ವಿವರಕ್ಕೆ ಕ್ಯೆ. ಸ. ಪಠಕರು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಾರೆಂತ ನೆನಿಸಿ, ಅಂಥಾ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ.

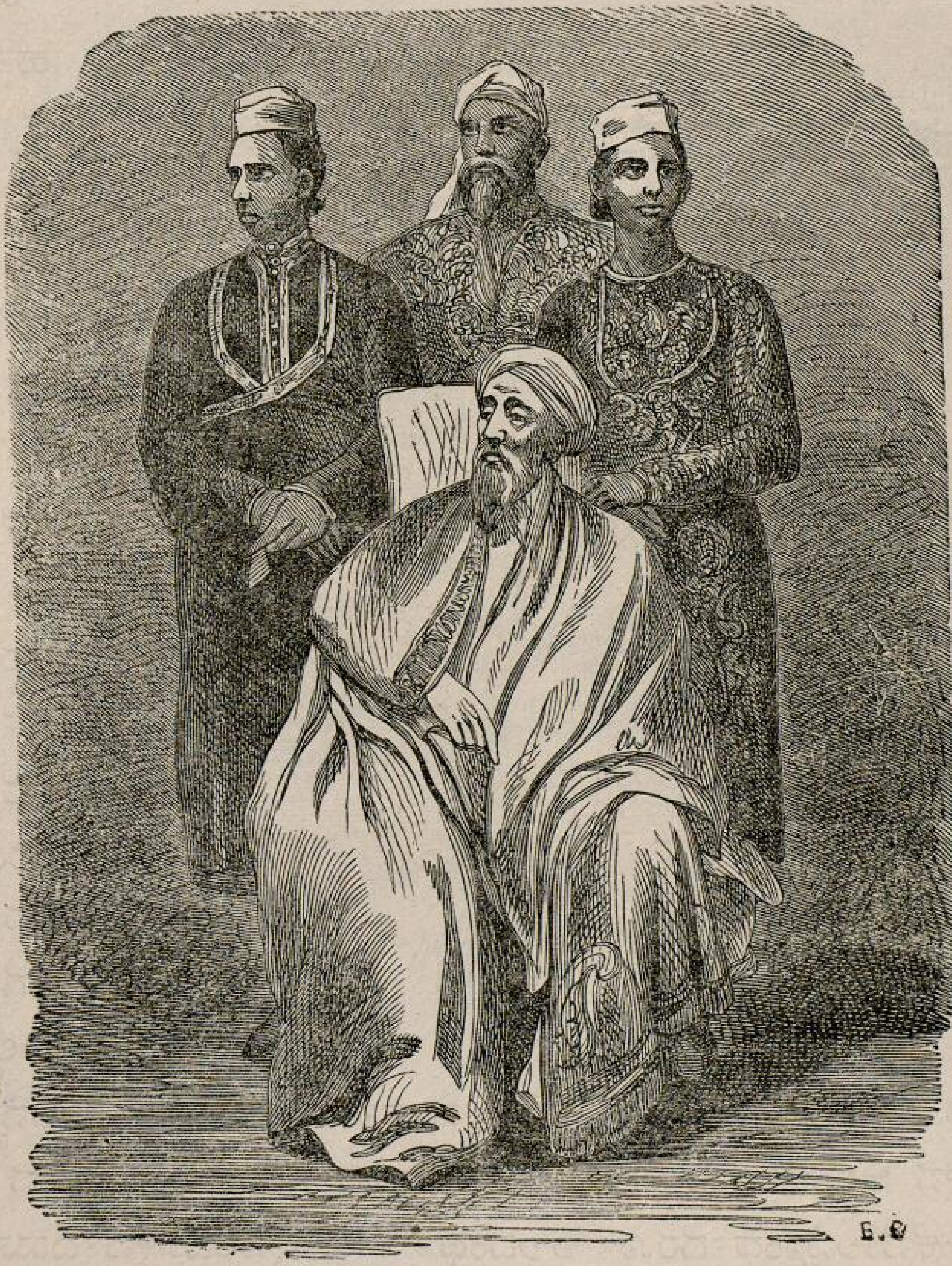
ವಿಕ್ಟೋರಿಯ ಮಹಾರಾಣಿಯವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೇ ಸರ್ವಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿರುವ ಲಿಟ್ಟನ್ ಪ್ರಭುಗಳು ಕಳೆದ ಆಗೊಸ್ತು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಯಸವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿವಿಶೇಷದ ಸಾರಾಂಶವೇನಂದರೆ: ೧೮೭೭ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ಜನವರಿ ೧ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ ಒಡ್ಡೋಲಗ ಡಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದು ಮಹಾ ಅಪೂರ್ವ ದರಬಾರಾಗುವದು. ತಾವು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಹಿತಚಿಂತಕ ಒಲುಮೆಯನ್ನೂ, ಹಾಗೂ ದೇಶದ ರಾಜರ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮಮತಾಪೂರ್ವಕ ರಾಜಭಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹಿಡಿದಿರುವ ಸಂತೋಷಪೂರ್ವಕ ಭರವಸವನ್ನೂ ಕಾಣಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿಕ್ಟೋರಿಯ ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ತಮ್ಮ ನಾಮಾವಳಿಗೆ "ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿ" (Empress of India, ಕೈಸರ್ ಇ ಹಿಂದ್) ಎಂಬ ನೂತನ ನಾ

ಮಧೇಯ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಚಿತ್ತೈಸಿದ್ದು ಆ ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಸಾರೋಣಾಗಿ, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಟಿಸೋಣಾಗುವದು.

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮಹಾ ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ಲಿಟ್ಟನ್ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ ಸರಕಾರದ ಕಡೆಯ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಪತಿಗಳೂ ಆಯಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರೂ ರಾಯಭಾರಿಗಳೂ ದೇಶೀಯ ರಾಜರೂ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಸರದಾರರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಮೇತರಾಗಿ **ಡಿಲ್ಲಿಗೆ** ಮೆರೆಮೆರೆದು ಬಂದು ನೆರೆಯುವರು. ಅಂಥಾ ಸುಲಗ್ನಕ್ಕೆ ನೆರೆದ ಮಹಾ ರಾಜಸಭೆಯು ಕಾಲವೈಭವಾತಿಶಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅಟ್ಟಹಾಸ ಆಟೋಪ ಆಡಂಬರಗಳು ಕೇವಲ ಅತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆದಾವು ಎಂಬುವ ಮಾತಿಗೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲಾ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಮಲವೊಂದಾದರೂ ಇಲ್ಲದಂಥಾ ಸರೋವರದೋಪಾದಿಯಾಗಿರುವ ಡಿಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿ ಈ ಸುಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶುದ್ಧ ಸರೋಜಿನಿಯಂತಾಗಿ, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಪಟ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ (ಆ ಶುಭಕಾರ್ಯೋತ್ಸವ ನಡೆಯುವ ಏಳೆಂಟು ದಿನವಾದರೂ) ಶೋಭಿಸುವದು.

೧೮೭೭ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಈ ಸಂಗತಿ ೧೮೫೭ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾಟಕಾಯಿಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಹುಟ್ಟಿಸದೆ ಹೋಗದು. ಶಿಪಾಯಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ದುಷ್ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ದಂಗೆ ಎತ್ತಿ, ಎಡೆಯಾದ್ದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ದ್ರೋಹದ ರಾಕ್ಷಸಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷರನ್ನು ಹೊಡಧೊಡದು, ಹಿಂಸೆ

ಮಾಡಿ, ಮಹಮ್ಮದಶ್ಯಾ ಎಂಬ ಮುದಿ ಅರಸನನ್ನು "ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಭೂಚಕ್ರವರ್ತಿಯೇ"
ಎಂತ ಡಿಲ್ಲಿಯ ಮಹಾರಾಜಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದ್ದಾಗ, ೨೦ ವರುಷದ ಮೇಲೆ ವಿಕ್ಟೋರಿಯ ಮ
ಹಾರಾಣಿಯವರೇ ಆ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂತಾರೆಂತ ಯಾರು ತಿಳಿದು ತಿಳಿಸ ಬಹುದಿತ್ತು? ಸದರಿ ಮಹ
ಮ್ಮದಶ್ಯಾ ೨೦ ವರುಷ (೧೮೩೭ನೇ ಇಸ್ವಿಯಿಂದ) ಇಂಗ್ಲಿಷರಾಧೀನನಾಗಿ, ಮತ್ತು ಹತ್ತೆಂಟು ದಿ
ನ (೧೮೫೭ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ಸಪ್ತಂಬರ ತಾರೀಖು ೨೦ರ ವರೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಅಧಿಕಾರ ಜರಿದು) ಸ್ವತಂ
ತ್ರಿಯಾಗಿ ಡಿಲ್ಲಿಯ (ಮಹಾ ಮೊಗಲರ) ಗದ್ದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿತಿದ್ದ ಬಳಿಕ ಇಂಗ್ಲಿಷರು ದಂಗೆಯವರ
ನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ, ಡಿಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ಸಾಧಿಸಿ ಹಿಡುಕೊಂಡು, ಮಹಮ್ಮದಶ್ಯಾನನ್ನು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ನೋಡಿ
ಕೊಲ್ಲಿಸದೆ, ಪೈಗು ದೇಶಕ್ಕೆ ಗಡಿದಾಟಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವನ ಪುತ್ರಪೌತ್ರರನ್ನು, ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಷರಿಗೆ
ನಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಮುಯ್ಯಿಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ, ಕೊಂದೇ ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹ
ಮ್ಮದಶ್ಯಾ ಮಹಾ ಮೊಗಲರ ವಂಶದ ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿ ೧೭ನೆಯವನೂ ಕಡೆಯವನೂ ಆದನು.

(ಡಿಲ್ಲಿಯ ಕಡೇ ಅರಸನಾದ ಮಹಮ್ಮದಶ್ಯಾ).

ಡಿಲ್ಲಿಯ ಬೀದಿಗಳಿಗೂ ಮನೆ ಗೋಡೆಗಳ ಕಲ್ಲುಗಳಿಗೂ ಬಾಯಿಯಿದ್ದರೆ, ಅವು ಎಂಥೆಂಥಾ
ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತಿಳಿಸ ಬಹುದಿತ್ತು! ೧೮೫೭ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಅಧಿಕಾರ ಮುರಿದು, ದಂ
ಗೆಯವರದು ಏರಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ನರರಕ್ತವು ಚಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು! ಆ ಮೇಲೆ ದಂಗೆಯವರದು ಮು
ರಿದು, ಇಂಗ್ಲಿಷರದು ತಿರಿಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಹತವಾದರು! ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೋ

ಜನರು ಈ ಕಾಟಕಾಯಿಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರು! ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರನ್ನು ೧೮೦೩ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿ, ಡಿಲ್ಲಿಯನ್ನು ಮೊದಲಿನ ಸರ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಫಾರ್ಸಿಸ್ಥಾನದ ಅರಸನಾಗಿದ್ದ ನಾದಿರ್‌ಶ್ಯಾ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಸುಮಾರು ೩೦,೦೦೦ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹತ ಮಾಡಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸೂರೆ ಮಾಡಿ, ಹೇರಳ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹಿಡಿದಾಗಲೂ, ಔರಂಗಜೇಬನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಬಾಬರನು ಅದನ್ನು ಹಿಡು ಕೊಂಡು, ಮಹಾ ಮೊಗಲರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗ ಮಾಡಿದಾಗಲೂ, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಮಹಾ ಮೊಗಲರ ವಂಶಸ್ಥರ ಹಿರಿಯನೂ ಕೇವಲ ನರವ್ಯಾಘ್ರನೂ ಆಗಿದ್ದ ತೀಮುರ್‌ಲಂಗ ಅದನ್ನು ಗೆದ್ದು, ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಹಾನಿ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಅಶ್ರುಧಾರೆಯೂ ರಕ್ತಧಾರೆಯೂ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಗೋಳಾಟ ಆ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದೀತು! ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನಸಿ ಕೊಂಡರೆ, ಈ ಪಟ್ಣರಾಣಿ ಒಂದು ಮಹಾ ಗೋರಿಯೇಸ್ಸೈ ಎಂತ ಹೇಳ ತಕ್ಕದಾಗಿ ಕಂಡೀತು.

ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಆ ಮೊಗಲರ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಇರುವ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕಂಡು ಬರುವಂತೆ, ಆ ಮೊಗಲ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ವಿಷಯ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನು ಬರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ತೀಮುರ್‌ಲಂಗನು ಜೆಂಗಿಸಖಾನನ ಬೆನ್ನಿನವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿ, ಪಶ್ಚಿಮ ತುರ್ಕಿಸ್ಥಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ "ಸಮರ್ಕಂದ" ಎಂಬ ಪಟ್ಣವನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿರಿಸಿ, ಹೆಬ್ಬುಲಿ ತನ್ನ ಗುಹೆಯಿಂದ ಮೃಗಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವಪ್ಪಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಡೀ ೩೫ ವರುಷ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅಭಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಪರರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಲೂಟಿ ಸೂರೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಸುಮಾರು ೮ ಲಕ್ಷ ದಂಡಿನವರ ನಾಯಕನಾಗಿ, ಒಂದು ಮಹಾ ತುಫಾನೋ ಒಂದು ಜಲಪ್ರಳಯವೋ? ಎಂಬಂತೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ, ಚೀನ ದೇಶ, ವಿಲಾಯತಿಗೆ ಶೇರಿದ ಶೀಮೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಳ ನುಗ್ಗಿ, ಏನೂ ಉಳಿಯದಂತೆ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುಲುಕೊಂಡ ದ್ರವ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಕಂದಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಿಸಿ, ತನ್ನ ಉಗ್ರಾಣ ಖಜಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗಣ್ಯ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಚಿಸಿದನು. ಡಿಲ್ಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸೂರೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹೇರಳ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿಸಿ, ಉಳಿದವರನ್ನು ಗುಲಾಮರೆಂತ ಶೆರೆ ಹಿಡಿದು, ಕೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಹೊರಿಸಿ, ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ವೈಯಿಸಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲೂ ಹೋದ ದಾರಿಯಲ್ಲೂ ಕಂಡ ಶೀಮೆ ಊರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೀರಾ ಬೋಳು ಮಾಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ ದ್ರವ್ಯಾಶಾಮಾರಿತನಕ್ಕೆ ಅವನ ಕ್ರೂರತನವು ಜೋಡಾಗಿತ್ತು. ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ಖುಷಾಲಿಗೂ ನರಪ್ರಾಣಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ೪,೦೦೦ ಮಂದಿ ಆರ್ಮೀನ್ಯ ರಾಹುತರನ್ನು ಸಜೀವವಾಗಿ ಹುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಬಗ್ದಾದ್ ಪಟ್ಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಂಡ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ೯೦,೦೦೦ ಜನರ ಕಪಾಲಗಳಿಂದ ಒಂದು ತೋರಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ೧೪೦೫ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ೭೦ ವರುಷದವನಾಗಿ ಈ ಕೊಳ್ಳೆಗಾರ ಶಿಖಾಮಣಿ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಕೊಳ್ಳೆಯಾದನು.

ತೀಮುರ್‌ಲಂಗನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ೬ನೆಯವನಾಗಿದ್ದ ಬಾಬರನು ಕೊಳ್ಳೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಸಂಪತ್ತಿಗಾಗಿಯೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಡಿಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಡಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನಿರಿಸಿ, ಮಹಾ ಮೊಗಲರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಬಾಬರನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಹ್ಯುಮಾಯುನನ ಮಗನಾದ ಅಕ್ಬರನು (೧೫೫೬ನೆಯಿಂದ ೧೬೦೫ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ವರೆಗೂ ಆಳಿ) ಬಾಬರನಿಗಿಂತ ಕೀರ್ತಿಗೊಂಡ ಜಯಶಾಲಿಯೂ ಬಲಾಢ್ಯನೂ ಆಗಿದ್ದದಲ್ಲದೆ,

ದಯ, ನ್ಯಾಯ, ವಿವೇಕ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಸಂಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಪರಮತದ್ವೇಷಿಯಾಗಿರದೆ,
ಸರ್ವಜನಹಿತಚಿಂತಕ ರಾಜಶಿಖಾಮಣಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಮಗನಾದ ಸೆಲಿಮನು (ಜಿಹಾಂ
ಗೀರ) ಆಗಲಿ ಶ್ಯಾಜಿಹಾನ್ ಎಂಬ ಮೊಮ್ಮಗನು ಆಗಲಿ ಯಾವ ವಿಚಾರದಲ್ಲ್ಯಾದರೂ ಅವನಿಗೆ
ಈಡಾಗದೆ ಹೋದ ಬಳಿಕ, ಅವನ ೪ ಮಂದಿ ಮರಿಮಗಂದಿಯರಲ್ಲಿ (ಅಂದರೆ ಶ್ಯಾಜಿಹಾನನ ೪
ಮಂದಿ ಮಗಂದಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಔರಂಗಜೇಬನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (೧೬೫೮ನೆಯಿಂದ ೧೭೦೭ನೇ
ಇಸ್ವಿಯು ವರೆಗೂ) ಮೊಗಲರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಶೋಭಿಸುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಔರಂಗಜೇ
ಬನು ಬಹಳ ಕುಟಿಲನೂ ಯುಕ್ತಿಶಾಲಿಯೂ ಆಗಿ, ಮಹಾ ಸೋಪಾಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದನು. ಈತನ
ಗದ್ದಿಗೆ ಶುದ್ಧ ಭಂಗಾರದ್ದೂ ನವರತ್ನಖಚಿತವೂ ಆಗಿ, ೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾ
ಗಿತ್ತು. ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣೋಚ್ಚೆಯ ಶಿಲೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಅವನ ರಾಜಮಂದಿರದ
ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಿದ್ದ ವನಾದಿಗಳ ಸುತ್ತಳತೆ ೧½ ಮೈಲು ಆಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಶೇರುವ ಹೆಬ್ಬಾಗ
ಲಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಶಾಸನವಿತ್ತಂತೆ. ಆ ಶಾಸನದ ಅರ್ಥವೇನಂದರೆ: “ಸ್ವರ್ಗವೆಂಬುವಂಥಾದ್ದು
ಇರುವದಾದರೆ, ಅದು ಇಲ್ಲಿಯೇ, ಇಲ್ಲಿಯೇ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು.”

ಔರಂಗಜೇಬ ಬಹು ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ, ಹಿಂದುಗಳನ್ನು ನಯಭಯಗಳಿಂದ (ಮುಖ್ಯ
ವಾಗಿ ಭಯದಿಂದ) ಮಹಮ್ಮದನ ಮತದಲ್ಲಿ ಶೇರಿಸ ಬಹಳ ಎತ್ತುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರೂ ಶಿಕ್ಕರೂ ಡಿಲ್ಲಿಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ ನುಗ್ಗಿ, ಬಹು ತೊಂದರೆ ಕೊಡಲೆಸಗಿದರು.

ಈಗ ಈ ದೇಶದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮೇಲೆ ಮುಸಲಮಾನರು ಆಗಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆಗಲಿ ಅಲ್ಲಾ,
ಕ್ರೈಸ್ತರಾದವರೇ ಧೊರೆತನ ನಡಿಸಿ ಆಳುತ್ತಿರುವದು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾ
ಗಿರ ತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮೇಲೆಯೂ ಮುಸಲಮಾನರ
ಮೇಲೆಯೂ ಕ್ರೈಸ್ತರಾದವರೇ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ ನಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ದೈವಾನುಕೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಸಮರ್ಥ
ರಾದ್ದು ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಸರಿ. ಅದನ್ನು ನೆನಸಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರೆಲ್ಲರು ಮಹಾದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯ
ಕರ್ತನಾದ ವಿಶ್ವರಾಜ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಥನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡ ತಕ್ಕದ್ದು. ಆತನು ಸದಾ ಸ್ತುತ್ಯ, ಸಂಕೀ
ರ್ತ್ಯ, ವಂದನೀಯ, ಏಕ, ಮಹನ್ಮಹಿಮಾಮಾನ ಕರ್ತನೇ!

ಆದರೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏನೇನಾದರೂ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲಾ; ರಾಜ್ಯಪದವಿಯೂ, ಯಾವದಾದರೂ,
ಸ್ಥಿರವಲ್ಲಾ; ಆದ್ದರಿಂದ “ಕದಲದ” ರಾಜ್ಯವನ್ನು, ಸ್ಥಿರ, ಅಖಂಡ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕಾಗಿ
ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ನಾವು ಅದನ್ನು ಹೊಂದುವ ಹಾಗೆ ಹೋರಾಡಿ, ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೋಣ! ತಕ್ಕ
ಸಾಧನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಆಗಲಿ ಲಾಭವಾಗದು.

ಆದರೆ ಈಗಿನ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಮಹಾರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರ್ವ ಜಾತಿಯವರಿಗೂ ಸಕಲ
ಮತದವರಿಗೂ ದ್ವೇಷಿಗಳಾಗಿರದೆ, ಹಿತಚಿಂತಕರೂ ಉಪಕಾರಿಗಳೂ ಆಗಿರುವದರಿಂದ, ಸಕಲರು
ಅವರಿಗೆ ಕಪಟವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಿರ ತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತಸಭೆಯವರಿಗೆ ಅವ
ರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಉಪಕಾರಗಳು ಇರುವದರಿಂದ, ನೀತಿ, ನ್ಯಾಯ, ಸದ್ಧರ್ಮಾದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಾಗಿ
ವಿಕ್ಟೋರಿಯ ಭೂಚಕ್ರವರ್ತಿನಿಯವರ ರಾಜಾಸನದ ಅಸ್ತಿವಾರವೂ ಭೂಷಣವೂ ಆಗಿ,
ಆಳುವಂಥವರೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಏಕ ಜಗದೀಶನೂ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭಾಪತಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಸದಾಸ್ವಾ
ಮಿಯಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಥನ ದಯದಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಹಾಯಕರಾಗಿ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ
ಬಾಳುವಂತೆ ಈ ದೇಶದ ಕ್ರೈಸ್ತರೆಲ್ಲರು ಚಿಂತಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಬರ ತಕ್ಕದಾಗಿದೆ.

ಪಾಪನು ತಪ್ಪದವನೋ? ದಪ್ಪದವನೋ?

ಏನೊಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಛಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳು ಶೇರಿ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಿನ ಹಾಳೆಯನ್ನು ("ಪ್ರೂಫ್ ಶೀಟನ್ನು") ನೋಡಿ ತಿದ್ದುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಹಳವಿದ್ದಂಥವರ ಕಣ್ಣಿಗಾದರೂ ಶೇರಿ ಹೋದ ತಪ್ಪುಗಳು ಕಾಣದೆ ಹೋಗುವದುಂಟು. ಎಷ್ಟೋ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನೋಡಿ, ಓದಿ ಕೊಂಡು, ತಿದ್ದಿದರೂ, ತಪ್ಪಾಗದೆ ಹೋಗುವದು ಅಪರೂಪವೇ. ಐದನೇ ಸೆಕ್ಸ್‌ತುಸ್ ಎಂಬ ಪೋಪನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಉಲ್ಗಾತ ಎಂಬ ಲತೀನ ಬೈಬಲಿನ ಛಾಪೆಯಲ್ಲಿ ಶೇರಿ ಹೋದ ಪುಷ್ಕಲ ತಪ್ಪುಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೇವಲ ವಿಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಛಾಪೇ ತಪ್ಪುಳ್ಳ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಆ ಬೈಬಲ್ ಛಾಪೆಯಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಪೋಪನು ತಾನೇ ಕೂತು, ಹಾಳೆಗಳ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಓದಿ ಕೊಂಡು, ತಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದಾಗ್ಯೂ ಆ ಬೈಬಲಿನ ಛಾಪೆ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಪುಷ್ಕಲ ತೀವಿದ್ದಾಗಿ, ಒಂದು ದೋಷಸಂಗ್ರಹಶಿರೋಮಣಿಯಂತಾಯಿತು. ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಯುಕ್ತಿಶಾಲಿ ಪೋಪನು ಅನಂತರ ಕಾಗದದ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಪಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ತಣಕೆಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ತಿದ್ದಿದ್ದನ್ನು ಛಾಪಿಸಿ, ಆ ಪಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ತಣಕೆಗಳನ್ನೂ ತಪ್ಪುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಕ್ಕಿಸಿದನು. ಮೈ ತುಂಬ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಲೇಪಗಳನ್ನೂ ಮುಲಾಮುಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಇರುವವನು ಹ್ಯಾಗೆ ಛಂದ ಕಾಣುತ್ತಾನೋ, ಹಾಗೆಯೇ ತೇಪೆಗಳಿಂದ ತೀವಿ, ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಆ ಬೈಬಲು ಛಂದವೆಂತ ಕಾಣುವದು. ರೋಮಾಯರು ಪಾಷಂಡಿಗಳೆಂಥೇಳುವ ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯವರು ಕೋಟಿ ತೇಪೆ ಬಿದ್ದ ಆ ಬೈಬಲನ್ನು ನೋಡಿ, ರೋಮಾಯರ ಮಹಾ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪೋಪನ ಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕೌಶಲ್ಯಾತಿಶಯಕ್ಕೂ ಹಿಗ್ಗಿ ಕೊಂಡು, ಚೋದ್ಯ ಪಟ್ಟು, ಪರಿಹಾಸ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಆ ಪೋಪನ ನಾಸಾಕಮಲಕ್ಕೆ ಅವರ ಪರಿಹಾಸ್ಯಗಳ ವಾಸನೆ ಹತ್ತಿ ತಿಳಿದು ಬಂದದಕ್ಕೆ, ಅವನು ಆ ಛಾಪೆಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡ ಬಾರದು, ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದಂಥವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡವರ ಕೈಯಿಂದ ವಾಪಸು ಈಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ಅಪ್ಪಣೇ ಮೇರೆಗೆ ಅವನ ಕಡೆಯವರು ಶತಪ್ರಯತ್ನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲವಾದ್ದಲ್ಲಿ ಬಲಾತ್ಕಾರವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ, ಹೊರಟ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ಈಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಆದರೂ ಹೊರಟ ಪ್ರತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ವಾಪಸು ಶಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲಾ. ಕೆಲವುಗಳಾದರೂ ಇನ್ನು ಸದ್ಯಕ್ಕೂ ಉಳಿದಿದ್ದಾವೆ. ಇತ್ತಲಾಗೆ ಅಂಥಾದ್ದೊಂದು ಪ್ರತಿಗೆ ಲೈಲಮಿನಲ್ಲಿ ೬೩೦ ರೂಪಾಯಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ಕೊಂಡು ಕೊಂಡವನು ಧನಿಕನಾಗಿ, ಅದನ್ನು ಬರೀ ಕೌತುಕಕ್ಕೂ ವಿನೋದಕ್ಕೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂತ ಇಷ್ಟು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡನು. ಆ ಬೈಬಲಿನ ಛಾಪೆಗೆ ಒಂದು ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಾ ಬರದು, ಆ ಪೋಪನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ನಾವು ಈಗ ಛಾಪಿಸ ಹೋಗುವ ಬೈಬಲನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ತಿರಿಗಿ ಛಾಪಿಸಿ, ಏನಾದರೂ ತಿದ್ದ ಬೇಕೆಂತ ಬೇರೆ ಮಾಡುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯ, ವಾ ಪುಸ್ತಕವರ್ತಕ, ವಾ ಪಂಡಿತ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನಾಗಿ ಸಭಾಬಹಿಷ್ಕೃತನೇ." ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ತೀವಿದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಸದರಿ ನಿರೂಪವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಆ ಕಾಲದವರು ಬಹು ಚೋದ್ಯ ಪಟ್ಟು, ಬಹಳ ವಿನೋದ ಮಾಡಿದರಂತೆ.

ಉತ್ತರಗಳು.

(೬೮ನೇ ಪಾನಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ.—ಧಾರವಾಡದ ಒಬ್ಬ ಯೌವನಸ್ಥನು ಸಹ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಬರದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ.)

6. ಆತ್ಮಿಕ ಜೀವವಿಲ್ಲದವರು.—ಪ್ರಕಟ. ೩, ೧.

7. ದಾನಿಯೇಲ್ ನೆಬುಕದ್ನೇಚರ್.—ದಾನಿಯೇಲ. ೨ನೇ ಸಂಧಿ.

8. ಮೋಶೆಯೂ ಪೌಲನೂ.—ಹೊರಡೋಣ. ೨, ೩. ಅಪೊ. ಕ್ರಿ. ೯, ೨೫.

9. ಪೇತ್ರನ ಭೇಟಿಗೆ ಬಂದ ಅನನೀಯನೂ ಸಫೈರಳೂ ಹೊರಟು ಹೋಗದೆ, ಸತ್ತು ಹೋಗಿ, ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು.—ಅಪೊ. ಕ್ರಿ. ೫, ೧—೧೦.

10. ಪೇತ್ರನು ಸಜೀವವಾಗಿದ್ದ ಚೀಲದಿಂದ, ಅಂದರೆ ಮೀನಿನ ಬಾಯಿಯಿಂದ, ತೆಗದು ಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮುಂಡೆತೆರಿಗೆ ತೆತ್ತನು.—ಮತ್ತಾ. ೧೭, ೨೪—೨೭.

ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು.

11. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ "ಮುಂಗಾ!" ಎಂಬದು ಹ್ಯಾಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಜರ್ಮನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ "ಕತ್ತೇ ಮುಂಡೇ!" ಎಂಬದು ರೂಢಿಯಾಗಿ ಬೈಯುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಕತ್ತೇ ಮುಂಡೆಗಳಾದರೂ ಬಹು ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಹೋದ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು?

12. ಕಾರಿ ಬಿಡಲ್ಪಡುವ ಮಾತು ಯಾರಿಗೆ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ? ಆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಕಾರಿ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟದು ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು?

13. ಗ್ರೀನಲಂಡ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತರ ಧ್ರುವಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಯ ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಎಸ್ಕಿಮೋಯರ ಹುಡುಗರು ಮಿಶ್ಯನೇರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಅಕ್ಷರಮಾಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಶಿವೆಗೆ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟದ್ದುಂಟು. ಇವರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಿಂದ ಸಂಗತಿ ಯಾರನ್ನು ನೆನಪು ಹುಟ್ಟಿಸ ಬಹುದು?

14. ನಿತ್ಯಾ ಹಗಲಿರುಳು ತಮ್ಮ ಠಾವನ್ನು ಬಿಡದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಆರು ಜೋಡು ಎತ್ತು ಯಾರಿಗಿತ್ತು?

15. ತನ್ನ ರಾಜಪೀಠವನ್ನೇರುವ ಮೊದಲು ಮರಣ ತಾಳಿದ ಮಹಾರಾಜನ ಹೆಸರೇನು?

ವಿವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳು.

ಕೇಳಿದರೆ ರೋಮಾಂಚವಾಗ ತಕ್ಕ ಮಹಾ ಭಯಂಕರ ವಿಪತ್ತು ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಗಂಗಾ ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ ನದಿಗಳು ಬಡುಕೊಂಡು ತಂದ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಉಂಟಾದ ಕೆಲ ದ್ವೀಪಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಅವೆ. ಒಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಪ್ರಚಂಡ ತುಫಾನಾಗಿ ಸಮುದ್ರದ ದೊಡ್ಡ ತೆರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಡಿ ಎತ್ತರವಾದದ್ದು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಒಳ ನುಗ್ಗಿತು. ತುಫಾನು ತಿರುಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ನದಿಯ ನೀರು ಒಳಗೆ ಬಂತು. ಹೀಗೆ ೩,೦೦೦ ಚಚ್ಚೌಕ ಮೈಲು ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಜಲಪ್ರಳಯ ಬಂದು, ೨೧೫,೦೦೦ ಜನರು ನಾಶವಾದರು; ಅನೇಕರು ಎತ್ತರ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಜೀವ ಉಳಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ನೀರು ತಗ್ಗಿ ಹೋಗಿ, ಮರಗಳಲ್ಲಿದ್ದವರು ಕೆಳಗೆ ಬರುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೆಣಗಳ

ರಾಶಿ ಕೊಳೆತು ನಾರುವದರಿಂದ ವ್ಯಾಧಿಯುಂಟಾದೀತೋ ಎಂತ ಭಯವದೆ. ಎರಡು ದಿನ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮಾರು ಜನರು ಮೃತವಾದರು. ಕಡೆಗೆ ಹಗೆವುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿ, ಯಥೇಷ್ಟ ಧಾನ್ಯಕಾಳು ಶಿಕ್ಕಿತು. ಜನರು ಹತ್ತಿಕೊಂಡ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಜಂತುಗಳೂ ಹತ್ತಿಕೊಂಡವು; ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೇಡು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಜಗತ್ಪತಿಯಾದ ದೇವರ ಚಿತ್ತದ ಹೊರ್ತು ಒಂದು ಗುಬ್ಬಿಯಾದರೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳದೆಂಬ ವಾಕ್ಯವು ಉಂಟಷ್ಟೇ. ಈ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಬೇರೆ ಶೀಮೆಗಳಲ್ಲಿಯ ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ಅವನೇ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ತ್ರಾಣವಾದ ಕೈಕೆಳಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾ.

ಸೊಲ್ಲಾಪುರ ಅತ್ತಕಡೆಯ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವದು ಪ್ರಯಾಸವಾಗಿದೆ: ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ವಾಂತಿಭೇದಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಮೃತವಾದರು; ಕೆಲ ತಾಲೂಕುಗಳವರು ವಲಸೆ ತೆಗದು, ಹಲವರು ನಿಜಾಮನ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು; ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದರಿಯದೆ, ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ಧಾರೆ.

ಕರ್ನೂಲಿನಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ಮರುಳರಾದ ಜನರು ಕೂಡಿ, ಭಂಡಸಾಲೆಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವವರಾದರು; ಬಂದೋಬಸ್ತಿಗೆ ಬಂದ ಪೊಲೀಸಿನವರ ಮೇಲೆಯೂ ಬಿದ್ದು, ಅನೇಕರಿಗೆ ಘಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಪಾಯರ ಫೌಜೂ ಪೊಲೀಸ ಫೌಜೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ರವಾನೆ ಮಾಡಿದ್ಧಾರೆ.

೧೮೬೦ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ನವಸೀಲಂದವೆಂಬ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ೫೫,೨೬೫ ಜನ ಮವೋರಿಯರೂ (ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು), ೯೯,೦೨೧ ಜನ ವಿಲಾಯತಿಯವರೂ ಇವರ ವಂಶದವರೂ ಇದ್ದರಂತೆ. ೧೮೭೨ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ವರೆಗೆ ಅವರು ೩೬,೩೫೯ ಜನರಾದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ, ಇವರು ೨೬೬,೮೫೨ ಜನರಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದರಂತೆ.

ರುಸ್ಯ ರಾಜ್ಯದ ಸರಹದ್ದಿನ ಕಡೆಯ ಕೋಟೆಗಳನ್ನು ತುರ್ಕರು ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ಧಾರೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮೇಲೆ ತಮಗಿರುವ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಎಂಥಾದ್ದೆಂತ ತುರ್ಕರು ಅರ್ಮೇನ್ಯ ದೇಶದ ಎರ್ಜರುಮೆಂಬ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿದ್ಧಾರೆ. ಆ ಪಟ್ಣದ ತುರ್ಕರು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ೬೦೦ ಜನರನ್ನು ಕಡಿದು ಕಡಿದು, ಹೊಡದು ಹೊಡದು, ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟರಂತೆ.

ಪೋಪನು ತುರ್ಕರ ಸುಲ್ತಾನನ ಸಂಗಡ ಇತ್ತಲಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ನೇಹಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಶೇರಿ, ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡನಂತೆ. ಪೋಪನೂ ಸುಲ್ತಾನನೂ ಜೋಡು! ಚಲೋದಾಯಿತು! ಪಿಲಾತನೂ ಹೆರೋದನೂ ಕೂಡಿ, ಯೇಸುವನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು.

ತಿರುವಾಂಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ ಆದ ಖಾನೆಷುಮಾರೀ ಲೆಖ್ಖದಿಂದ ೨,೩೧೧,೩೭೯ ನಿವಾಸಿಗಳಿದ್ಧಾರೆಂತ ತಿಳಿದು ಬಂತು; ಅವರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯರು ೪೬೮,೫೧೮, ಅಂದರೆ ಐದರಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ಧಾರೆ.

ಕೊನ್ಸ್ತಂತಿನೊಪೊಲಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಐದರಲ್ಲಿ ಎರಡಂಶ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯರು, ಅಂದರೆ ೧೭೧,೦೦೦ ಮಂದಿ; ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೧೮೩,೦೦೦. ತುರ್ಕಿ ರಾಜ್ಯದ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯರು ೪,೫೧೩,೦೦೦; ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೩,೪೬೦,೦೦೦.

ಅಮೇರಿಕದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ತುಫಾನು ಉಂಟಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ೧೦೦ ಹಡಗಗಳು ಒಡೆದು, ಅನೇಕರು ಸತ್ತು ಹೋದರು.

ಜಾಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದ ಕಟ್ಟಳೆ ಏನಂದರೆ: ಐದೈದು ದಿವಸಕ್ಕೊಂದು ದಿನ ರಜೆ; ಈಗ ಈ ಕಟ್ಟಳೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಶನಿವಾರ ಅರ್ಧ ದಿನ ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯವಾರವು ರಜದ ದಿನವಾಗಿರ ಬೇಕೆಂತ ಶೀಮೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡೋಣವಾಯಿತು.

ಎಂಭತ್ತೊಂದು ಟನ್ (೧ ಟನ್ ಅಂದರೆ ೪ ಖಂಡಿ) ಹೊರುವ ಮಹಾ ಭೂತ ಫಿರಂಗಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಬಾರು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ೩೦೦ ರೂಪಾಯಿ

ಖರ್ಚು ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸರ್ತಿ ಹೊಗೆಯುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಟನ್ ಲೋಹದ ಗುಂಡು ಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಭರ್ತಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಆ ಫಿರಂಗಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಗುವದು?

ಅಮೇರಿಕದ ಬ್ರುಕ್ಲಿನ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಟಕಶಾಲೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ತಾಗಿ, ೨೮೯ ಮಂದಿ ಸತ್ತುಹೋದರು.

ತಿನ್ನವೆಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯೌವನಸ್ಥ ಹೆಂಗಸು, ಗಂಡನು ತೀರಿ ಹೋದ್ದರಿಂದ, ಬಹು ದುಃಖಸ್ಥಳಾಗಿ, ವೈರಾಗ್ಯ ಹಿಡಿದು, ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವವಳಾದಳು; ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ತಾನೇ ಹೊಂಡ ಅಗಿದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಗಂಧದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಉರಿ ಹಚ್ಚಿ, ರಾತ್ರೀ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು, ಆ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿ ಬಿದ್ದು, ಪ್ರಾಣ ತಕ್ಕೊಂಡಳಂತೆ.

ಇದೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಹಬೆಯಂತ್ರಗಳು ಅವೆ; ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮಿಲ್ಲಿಯ ಕುದುರೆಗಳ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅಥವಾ ನೂರು ಮಿಲ್ಲಿಯ ಮನುಷ್ಯರ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸಮವಾಗಿದೆ.

ಸ್ಪೇನಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಸಂಚು ಮಾಡಿದವರು ಕೆಲವರು ಶಿಕ್ಕರಂತೆ.

ಡಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿಕ್ಕಿರುವ ಮಹಾ ದರಬಾರದಲ್ಲಿ ೬೬ ಮಂದಿ ದೇಶೀಯ ಮಹಾರಾಜರೂ ರಾಜರೂ, ೧೪೫ ಮಂದಿ ಮಹಾ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಕೂಡಿ ಬರುವರಂತೆ.

ಮದಗಸ್ಕರ ದ್ವೀಪದ ರಾಣಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮದ್ಯಪಾನದಿಂದಾಗುವ ನಾನಾ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ತಿಳೇಪಡಿಸಿ, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮದ್ಯ ಮಾರ ಬಾರದೆಂದೂ, ಮಾರಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವದೆಂದೂ, ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಆರು ವರ್ಷ ಹಿಡಿದು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ವರೆಗೆ ಪ್ರಾಯವುಳ್ಳ ಬಾಲವಿಧವೆಗಳು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಂಭತ್ತುಸಾವಿರ ಇದ್ದಾರಂತೆ. ಈ ವಿಧವೆಗಳು ಮಾಡುವ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಬಾಲವಿವಾಹಗಳು ಕಾರಣವಲ್ಲವೋ?

ಗೆದಲೆಗಳ ರಾಣಿ ಹುತ್ತದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಚಲಿಸದೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ; ನಿಮಿಷ ಒಂದಕ್ಕೆ ಅರುವತ್ತು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು, ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎಂಭತ್ತು ಸಾವಿರದ ಮೇಲೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತದೆ; ಇದೀ ವರುಷಕ್ಕೆ ಈ ರಾಣಿಗೆ ಅದೇ ಕೆಲಸ.

ಕಲ್ಕತದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಿಧವೆ ಸಂಭಾವಿತೆಯಾದವಳು ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿ ಕಿಸ್ತನ ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿದಳು.

ಖಾನಪುರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಂಗಾಳಿ ಬಾಬು ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ್ಯೆ ಒಬ್ಬ ಬಂಗಾಳಿ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯನು ದಿನಾಲೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನಿಂದ ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತಧರ್ಮದ ಮುಖ್ಯ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಕೇಳಿ ತಿಳುಕೊಂಡು, ನಂಬಿ, ಏನೂ ಸಂದೇಹ ಪಡದೆ ಅನೇಕ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮುಂದೆ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿದನು.

ನ್ಯೂಜರ್ಸಿಯನ್ನ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಥೋಲಿಕ ಪಾದರಿ ತನ್ನ ಸಭಾಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ; ಹೀಗೆ ಅವನೂ ಅವನ ಸಭೆಯವರಲ್ಲಿ ೧,೫೦೦ ಮಂದಿಯೂ ಪಾಪಮಂಡಿಗಳ ಲೆಖ್ಖದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ಪೋಪನ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವವರಾದರು.

ಗ್ರೇಕ ದೇಶದ ಅಥೇನೆ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರೆಸ್ಬಿತೆರಿಯನ ಮಿಶ್ಯನು ಗ್ರೇಕ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯರೊಳಗೆ ಸುವಾರ್ತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಗ್ರೇಕರು ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಟಕಾಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದದರಿಂದ, ಮಿಶ್ಯನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಲಯಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಗ್ರೇಕ ಸಭಾಸಂಘದವರು ಪ್ರೊತೆಸ್ತಂತರ ಬೋಧನೆಗೆ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವರುಷ ಬಹಳ ಬಹಳ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಮಕ್ಕ ಮದೀನಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದರು; ಮುಂಚೆ ಎಂದಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಮಂದಿ ಹೋದದ್ದಿಲ್ಲವಂತೆ.

Printed at the Basel Mission Press, Mangalore.

ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭಾ ಪತ್ರ

ಪುಸ್ತಕ ೯. **FEBRUARY 1877.** ಅಂಕೆ ೮.

ಅಡಕವು: ಪ್ರಾರ್ಥನಾಬೋಧಕಶಾಸ್ತ್ರಸಾರವು—ಚಿನ್ನದ ಹರಳುಗಳು—ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ—ಮಹಾ ಕಳ್ಳತನದ ಸಂಗತಿ—ಉತ್ತರಗಳು—ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು—ವಿವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳು.

ಪ್ರಾರ್ಥನಾಬೋಧಕಶಾಸ್ತ್ರಸಾರವು.

(೭೬ನೇ ಪಾನಿನಿಂದ ಮುಂದೆ.)

ಯಾಜಕರು ಪವಿತ್ರಗೃಹವನ್ನು ಶೇರಲಿಕ್ಕಿದ್ದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಯಾವ ಮದ್ಯಪಾನವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡ ಬಾರದಿತ್ತು; ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿ, ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾದರೆ, ಅವರು ಸಾಯಲೇ ಸಾಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬರೇ ಐಂದ್ರಿಯಕ ಸಂತೋಷವೂ ಭೋಗಾದಿಗಳೂ ಕರ್ತನ ಸಮಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆಗವು. ಅವು ಬೇರೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ದೋಷಗಳೆಂಬ ಲೆಖ್ಖಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೂ, ಕರ್ತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಆಗವು. ಲೌಕೀಕ ಆಶೆಗಳಿಂದಲೂ ಭೋಗಗಳಿಂದಲೂ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಹತ್ತುವ ಅಮಲೂ ವಾಸನೆಯೂ ದೇವರಿಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೃದ್ಶುದ್ಧರು ಮಾತ್ರ ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಬೇಡಿ ಕೊಂಡದನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೃದ್ಶುದ್ಧರಾಗಿ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು ಎಂಬುವ ಮಾತಲ್ಲದೆ, ನಾವೇ ದೇವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರಗೃಹವಾಗಿರ ಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾತು ಸಹ ಉಂಟು. ತಾನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮೊಳಗೆ ವಾಸ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬದು ದೇವರ ಮನಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದದೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದದೂ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಹ ಇರಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲೂ ಬೇಕು. ಆ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ "ಸಮ್ಮುಖದ ರೊಟ್ಟಿಗಳು" ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಮೇಜು ಇತ್ತು. ಆದರ ಮೇಲೆ ಹನ್ನೆರಡು ಗೋತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಪ್ಪುವಂಥಾದ್ದಾಗಿ, ಹನ್ನೆರಡು ರೊಟ್ಟಿ ಹನ್ನೆರಡು ಚಿನ್ನದ ಹರಿವಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಧೂಪಾರ್ಪಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಇಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಿತ್ತು. ಆ ರೊಟ್ಟಿ ಸಪ್ತಕವೆಲ್ಲಾ ನಿತ್ಯ ದಾನಯಜ್ಞವಾಗಿ ಆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವೂ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಸಹಿತವಾಗಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ನಿತ್ಯ ದಾನಯಜ್ಞವೆಂತ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರ ಬೇಕು.—ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಏಳು ದೀಪಕ್ಕೆ ಏಳು ಕೈಯಿದ್ದಂಥ ಚಿನ್ನದ ದೀಪಸ್ತಂಭವು ಇತ್ತು. ಆ ದೀಪಗಳು ಬಿಡದೆ ನಿತ್ಯಾ ಉರಿಯುತ್ತಿರ ಬೇಕಿತ್ತು. ಆ ನಿತ್ಯ ದೀಪಗಳು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ದೇವರು ವಾಸವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ದೋಷವೂ ಕತ್ತಲೆಯೂ ಇರದೆ, ಬೆಳಕು ಇರ ಬೇಕು; ದೋಷಾದಿಗಳನ್ನು

ಪರಿಹರಿಸಿ, ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸುವ ಸಪ್ತವಿಧ ದಿವ್ಯಾತ್ಮನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಬಿಡದೆ ನಿತ್ಯ ಬಲಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರ ಬೇಕು ಎಂಬದು.—ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಧೂಪಪೀಠವು ಇರಿಸಿತ್ತು. ಆ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಯಾಜಕರು ನಿತ್ಯ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೂ ತಿರುಧೂಪವನ್ನು ಸುಡುತ್ತಿರ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಏರುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ ಧೂಪಧೂಮ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬಿ, ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಏರಿ ಹೋಗ ತಕ್ಕ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳ ಸಾದೃಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೇವಲಾಂಗಯಜ್ಞಪೀಠದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲದೆ ಇತರ ಬೆಂಕಿ ಯಾವದಾದರೂ ಧೂಪಪೀಠಕ್ಕೆ ಬರ ಬಾರದಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆಯಿಂದ ಸಂಯುಕ್ತವಾದಂಥಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಯುಕ್ತವಾಗಿ, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ.

ಅತಿಪವಿತ್ರಗೃಹದಲ್ಲಿ ದಶಾಜ್ಞೆಗಳು ಮಡಗಿದ್ದ ಸಾಕ್ಷಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ತು. ಅದರ ಮುಚ್ಚಳ ಎಂಬಂತಾಗಿದ್ದದು ಕೃಪಾಸನವೆನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡು, ದೇವರ ಆಸನವಾಗಿತ್ತು. ದೇವರು ತನ್ನಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕಾಯುವಂಥವನೇ. ಆತನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವವರು ಮಾತ್ರವೇ ಆತನ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ, ಆತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಆಶ್ರಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಸದ್ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸಭೆ ಅತಿಪವಿತ್ರಗೃಹವೆಂಬದಾಗಿದೆ; ಯಾಕಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ದೇವರು ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ಸಹಿತ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ದಿವವು ಅತಿಪವಿತ್ರಗೃಹವೆನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದು; ದಿವವು ದೇವರ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ದಿವವು ನಿಜದೇವಾಲಯವೇ. ದಿವದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ತಂದೆಯ ಬಲಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಜಪೀಠಾರೂಢನಾಗಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನಾಗಿ ನಮಗೋಸ್ಕರ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಯು ರಾಜಾಸನದ ಮುಂದೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರು ಬರ ಬಹುದು; ಯಾಕಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅವರನ್ನು ಯಾಜಕತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಅಭಿಷೇಕಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಯಾಜಕರ ವೃತ್ತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸೋದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋದೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸೋದೂ ಆಗಿತ್ತು. ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ವೃತ್ತಿ ಅದೇ. ತಮ್ಮನ್ನೇ ಅವರು ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡ ಬೇಕು, ಇಡೀ ನರಜಾತಿಯೂ ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ, ಅರ್ಪಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಅವರು ನೋಡಿ ಸಾಧಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು. ತಮ್ಮನ್ನೂ ತಮ್ಮವರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸಭೆಯನ್ನೂ ಇಡೀ ಲೋಕವನ್ನೂ ನೆನಸಿ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವವರಾಗಿ, ಅವರು ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಇತರರಿಗೂ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಾರೆ; ದೇವಪ್ರಸಾದಿಗಳಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶುಭ್ರ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳೂ ಸುಂದರ ನಡುಕಟ್ಟುಗಳೂ ಯಾಜಕರ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಯಾಗಿದ್ದವು: ನಮ್ಮದೋ ರಕ್ಷಣ್ಯವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನೀತಿಯೆಂಬ ಹೊದಿಗೆ. ಅಂಥಾದ್ದಾದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ ಇದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಯಾಜಕವೃತ್ತಿ ಸಾಗಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ ತಕ್ಕವರು.

ತಮ್ಮುದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಜಕರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗ ಬೇಕಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ತಿರುತೈಲಾಭಿಷೇಕದಲ್ಲಿಯೂ ಯಜ್ಞಪಶುವಿನ ರಕ್ತಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಲಗಡೆಯ ಕಿವಿಗೂ, ಕೈ ಕಾಲಿನ ಅಂಗುಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಆ ರಕ್ತ ತಾಗಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಅವರು ದೇವರ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಡಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಉದ್ಯೋಗ ನಡಿಸುವವರೂ ಆಗಿರ ಬೇಕು ಎಂಬದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಸಹ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನೆಂಬ ತಿರುತೈಲಾಭಿಷೇಕ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಸರ್ವಾಂಗವನ್ನೂ ದೇವಸೇವೆಗಿರಿಸಿ, ದೇವರ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು.

ಪ್ರಧಾನಯಾಜಕನಿಗೆ ಅತಿ ಊಚು ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರವಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಪದಕವೂ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ರತ್ನಗಳು ಕುಂಡ್ರಿಸಿದ್ದವು. ಆ ರತ್ನವೊಂದೊಂದರಲ್ಲಿ ಇಸ್ರಯೇಲ್ಯ ಹನ್ನೆರಡು ಗೋತ್ರವೊಂದೊಂದರ ಹೆಸರು ಕೆತ್ತಿ ಬರದಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಪದಕವನ್ನು ಎದೇ ಮೇಲಿರಿಸಿ, ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡ ಪ್ರಧಾನಯಾಜಕನು ಹನ್ನೆರಡು ಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ಎದೇ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು, ನಿತ್ಯ ಜ್ಞಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಯೇಸು ಇಡೀ ನರಜಾತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಯಾಜಕಭಾವಪೂರ್ವಕ ಜ್ಞಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡವನೇ. ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರನ್ನು ನೆನಸಿ ಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲವರಿಗೋಸ್ಕರ ನಿತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡುವವರು. "ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಪವಿತ್ರವಾದ್ದು" ಎಂಬ ಅರ್ಥವಾಗಲಿ, "ಯೆಹೋವನ ಪವಿತ್ರತ್ವ" ಎಂಬ ಅರ್ಥವಾಗಲಿ ಉಳ್ಳಂಥಾ ಶಾಸನವಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟಿ ಸಹ ಪ್ರಧಾನಯಾಜಕನ ಕಿರೀಟದ ಮುಂಗಡೆಗೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಸಹ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪವಿತ್ರತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ವ್ಯಾಪ್ತೀ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವವರಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಹಿಮೆಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನುರೂಪವಾಗುತ್ತಾ, ದೇವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿರ ಬೇಕು.

ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವಾರಾಧನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ವೇಳೆಗೆ ತಿರುವಾದ್ಯವಾಗಿ, ಗಾಯನ ಸಂಕೀರ್ತನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಧಾನವಾಗಿ, ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾದವರ ಹೃದಯವು ತಿರುವೀಣೆ ಎಂಬ ಹಾಗಾಗಿ, ದೇವರನ್ನು ವಾದ್ಯವಾಡಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಕೊಂಡಾಡ ತಕ್ಕದ್ದು. "ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ ಗೀತಗಳಿಂದಲೂ ಆತ್ಮಭಾವದ ಹಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬರ ಸಂಗಡಲೊಬ್ಬರು ಮಾತಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಕರ್ತನಿಗೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಾಡಿ, ಬಾರಿಸಿ, ಯಾವಾಗಲೂ, ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿರಿ". ಎಫೆ. ೫, ೧೯. ೨೦.

ಚಿನ್ನದ ಹರಳುಗಳು.

೧. ನೋಹನ ಸೊಸೆಯರಾದ ಆ ಮೂರು ಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ವಿವಾಹದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ನೋಹನ ಕುಟುಂಬದವರು ಆದಂಥಾದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಮಹಾ ಲಾಭಕ್ಕೂ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅವರು ನೋಹನ ಮಗಂದಿಯರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗದೆ, ಬೇರೆ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ್ದಾದರೆ, ಜಲಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯದೆ, ಇತರರೆಲ್ಲರೊಡನೆ ಅಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಕ್ತಜನರ ಸಹವಾಸವೂ ನೆಂಟಸ್ತಿಕೆಯೂ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನದ್ದಾಗಿ, ನಾಶಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಕಲ್ಯಾಣ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಕೈಗೂಡುವಂಥಾದ್ದಾದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಸಹ ನಿನಗಾಗಲಿ, ಮಗನಿಗಾಗಲಿ, ಮಗಳಿಗಾಗಲಿ ಮದುವೆಯಾಗ ಬೇಕೆಂಬ ಮಾತಿದ್ದರೆ, ಭಕ್ತಿಹೀನ ಜನರ ನೆಂಟಸ್ತಿಕೆಗೆ ಅಂಜಿ ಕೊಂಡು, ಸದ್ಭಕ್ತರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ, ಅವರ ಅನುಬಂಧ ಮಾಡಿಕೋ.

೨. ದೇವರ ಸೇವಕನಾದ ಮೋಶೆಗೆ ನೆಬೋ ಪರ್ವತವು ಎಂಥಾ ವಿಶೇಷ ಜಾಗವಾಯಿತೋ ಅಂಥಾ ವಿಶೇಷ ಜಾಗವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸತ್‌ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೆ ತಾನು ಸಾಯುವ ಹಾಸಿಕೆಯೇ ಆಗ ಬಹುದು. ಆ ನೆಬೋ ಪರ್ವತ ಹತ್ತಿ, ಮೋಶೆ ವಾಗ್ದತ್ತವಾದ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ತೀರಿ ಹೋಗಲಾಯಿತು. ಸದ್‌ಕ್ರೈಸ್ತನು ಹಾಗೆಯೇ ತಾನು ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಹಾಸಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಾಗ್ದತ್ತವಾಗಿರುವ ಮೇಲಿನ "ಕಾನಾನ್" ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷ ಸಮಾಧಾನ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪರವನ್ನು ಸೇರ ಬಹುದು.

ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ.

(೭೮ನೇ ಪುಟದಿಂದ ಮುಂದೆ.)

ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಅಂದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡು, ಬಹು ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿ, ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿದು, ಹರ್ಷಿಸಿ, ಎದ್ದನು. ಅವನು ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಸೂರ್ಯೋದಯ ನೋಡಿದನು. ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಲಿ ತೋಟದ ಪುಷ್ಪಗಳಾಗಲಿ ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲವು ಅವನಿಗೆ ಅಂದು ಅತಿ ರಮ್ಯವಾಗಿಯೂ ಕೇವಲ ನೂತನ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿಯೂ ತೋರುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಭಕ್ತಿಭಾವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ನಿತ್ಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದನು. ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಪುಷ್ಪಗಿಂಡಿ ಚಂಬುಗಳನ್ನು ಹೂವಿಟ್ಟು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಯೆ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೂಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಯಜಮಾನ ಅಭ್ಮಿದನು ಸಹ ತೋಟಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನಿಗೆ ಆನಂದಮುಖನಾಗಿ ಸಲಾಮ್ ಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತು "ಯುವಶೂರನೇ!" ಎಂಧೇಳಿ, ಬಹು ಪ್ರೀತಿಭಾವವಾಗಿ ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು, ಕರಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ, ಒಂದಿಷ್ಟು ತಿರುಗಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡದು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಅತಿಪ್ರಿಯ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋ! ನಾನು ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನೇ. ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಸಿಂಹದ ಬಾಯಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿ, ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿದಿ. ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಗಳು ಸಿಂಹದ ಪಾಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮನೆಯ ದಾಸನಲ್ಲಾ, ಮಗನೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇನ್ನು ನೀನು ಮೇಜಿಗೆ ಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡದೆ, ನನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸತಿ ಸುತೆ ಸುತರ ಸಂಗಡ ಮೇಜಿಗೆ ಕೂತು, ಭೋಜನ ಮಾಡ ಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗಿಡುಗೆಗಳು ಸಹ ನಮ್ಮ ತರದವಾಗಿರ ಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೂ ನನ್ನ ಖಾಸ ಮಗನಿಗೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಕಾಣದಿರಬೇಕು. ನನ್ನ ಮಗ ಹ್ಯಾಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ನೀನು ಸಹ ದೊಡ್ಡ ಸಾವುಕಾರನಾಗಿ, ಊರಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗೃಹಸ್ಥರ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು ಎಂತ ನನ್ನಪೇಕ್ಷೆ. ಆದರೆ ಹಾಗಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡುವ ಹಾಗೆ ನೀನು ಒಂದು ಮಾಡ ಬೇಕು, ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ಶೇರಿ, ಮುಸಲ್ಮಾನನಾಗ ಬೇಕು. ಕೇಳಿದಿಯಾ? ಏನು?" ಅಂದನು.

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕ್ರೈಸ್ತಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನು ದಿಗಿಲು ಹಿಡಿದು, ನಡುಗಿ, ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಖಾವಂದರೇ! ನಿಮ್ಮ ದಾಸ ನಾನು; ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ, ಬೇಕಾದರೆ, ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕರ್ತನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಾನು ಬೊಂಕಲಾರೆ; ಆತನಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೀತಿಗೂ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೂ ಏನೇನಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ತೊಲಗಿಸದಿರಲಿ! ಸ್ವಮತತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ನಾನು ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವಥಾ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳೆನು, ಏನೇನು ಕೊಟ್ಟರೂ, ಸರ್ವ ಲೋಕವನ್ನಾದರೂ, ನಾನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳೆ. ನನ್ನ ಗತಿಯೂ ಆಶಾಬಂಧವೂ ಕ್ರಿಸ್ತನೇ. ಸಾಯುವ ತನಕ ಆತನನ್ನು ಬಿಡೆ."

ಅಭ್ಮಿದನು ಅಂದು ತನ್ನ ಹುಟ್ಟುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡದೆ, ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನ ಹುಟ್ಟುಭಾಷೆಯಾದ ಇತಲ್ಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾಷೆಯನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಏನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗದೆ, ಬಹು ಸಾಫಾಗಿ ಆಡ ಬಲ್ಲವನು ಎಂತ ಮೊದಲು ತಿಳಿಯದಿದ್ದ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟನು.

ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಅಭ್ಮಿದನು ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ, ಇಚ್ಚಕವಾಡಿ, ಅಟಮರಿಸ ನೋಡಿದನು; ಆದರೆ ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಆಶೆಗಳೂ ಆಡಿದ ಇಚ್ಚಕದ ಮಾತುಗಳೂ ಯಾವತ್ತು

ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತದೆ, ಹಾರಿದ ಕಿಡಿ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಆರುವಂತೆ, ಸಾರ್ಥಕವಾಗದೆ ಹೋದವು. ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನು ಎಲ್ಲಾ ಸವಾಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟದಲ್ಲದೆ, ಆ ತುರ್ಕರವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಸಹ ಹೇಳಿದನು; ಹ್ಯಾಗಂದರೆ: "ನಾನು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಸಿಂಹದ ಬಾಯಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ನನಗೆ ಕೃತಜ್ಞರು; ಅಲ್ಲವೋ? ಹಾಗಾದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನನಗೋಸ್ಕರವೂ ಲೋಕಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ ಕೊಡುವಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು, ಮಹಾ ಶ್ರಮೆ, ಮರಣ ಸಹ, ತಾಳಿದ ನೆಂಬದನ್ನು ನೆನಸಿ ಕೊಂಡು, ಆತನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೋ? ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಮೃಗದ ಕ್ರೂರ ದವಡೆಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯ ನರಕಾಗ್ನಿಗೂ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗಾದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಆತನನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ತಳ್ಳಿ ಬಿಡಲಿ? ಆತನನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮಹಾ ದ್ರೋಹದ ಕಾರ್ಯವೂ ಮಹಾ ಅಪಕಾರದ ಸಂಗತಿಯೂ ಆಗದೋ?"

ಅಭ್ಮಿದನು ತಾನೇ ಮತಭ್ರಷ್ಟನಾದವನು, ಅಂದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮ ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು, ಮಹಮ್ಮದನ ಮತವನ್ನು ಶೇರಿದವನು ಆಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅದು ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲಾ. ಅಭ್ಮಿದನ ಹೆತ್ತವರು ಒಳ್ಳೇ ಕ್ರೈಸ್ತಭಕ್ತರೇ ಆಗಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಮಗನು ಒಂದು ಸಾರಿ ದ್ವೀಪಾಂತರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಡಗ ಹತ್ತಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರಟದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಡಲ್ಗಳ್ಳರು ಅವನನ್ನು ಶೆರೆ ಹಿಡಿದು, ಕೊನ್‌ಸ್ತಂತಿನೊಪಲಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಮಾರಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಮಹತ್‌ಬಾರ ಸಾವುಕಾರನಾದ ಒಬ್ಬ ತುರ್ಕ ಯಜಮಾನನ ಮೆಹರ್ಬಾನಿಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಹೊಂದಿ, ಅವನ ಮಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಪಡಕೊಂಡು, ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಮಾವನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮನೆ ಮಾಲು ಅಸಲು ಆಸ್ತಿಗೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥನಾಗುವ ಭಾವದಿಂದ ಸ್ವಮತತ್ಯಾಗಿಯಾಗಿ, ಮುಸಲ್ಮಾನನಾದನು.

ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಭಕ್ತಿಭಾವಬಲಪೂರ್ಣ ಉತ್ತರಗಳು ಅಭ್ಮಿದನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ತಾಗಿ, ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವದಾಯಿತು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಅವನು ಕಡೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನೇ! ನೀನು ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ, ಮಹಮ್ಮದ ಮತ ಶೇರ ಬೇಕೆಂತ ನಾನು ನಿನಗೆ ಇನ್ನು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲಾ; ಆದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಮ್ಮದಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ಪರಿಣಾಮವಾಗದು; ನೀನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲಾ; ಆದರೆ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಮ್ಮದಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನೆಂತ ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ತೋರಿಸಿದರೆ, ಸೈ. ನಾನು ಆಲೋಚನೆ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ನೀನು ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಶುಭವಾಗಿ ಸಾಗದು; ನೀನು ಎಂದಿಗೂ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಲಾರಿ; ಜನರು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಸಿ, ದ್ವೇಷಿಸಿ, ಹಿಂಸಿಸುವರು; ಲೋಕಾಚಾರಕ್ಕಾದರೂ ನೀನು ಮಹಮ್ಮದಿ ಮತಸ್ಥನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೇದಾಗುವದು."

ಅದಕ್ಕೆ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನು ಅಂದದೇನಂದರೆ: "ಖಾವಂದರೇ! ಹಾಗೆ ನಡಕೊಳ್ಳಲಾರೆ; ಅಂಥಾ ಕಪಟವು ನನಗೆ ಅಯೋಗ್ಯವೇ. ಅಂಥಾ ಸುಳ್ಳು ಮೋಸವೂ ನನಗೆ ದೂರವಾಗಿರಲಿ! ನಾವು ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನನ್ನು ಇತರರ ಮುಂದೆ ಬೊಂಕುವದಾದೀತೇ? ನನ್ನ ಕರ್ತನೂ ರಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಾನು ನೆನಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಆತನನ್ನು ಬೊಂಕ ಬೇಕೆಂಬ ಮಾತು ನನಗೆ ತಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದ ದುಃಖವೇ. ನಾನು ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಆತನು ತನ್ನಮೂಲ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ನನಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅಂಥಾದ್ದಾದ ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ನನ್ನಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಉರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಚಿಕ್ಕ ಕೂಸಾಗಿದ್ದಾಗ ಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆನು. ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಭಕ್ತಿಭಾವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನನಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಇನ್ನು ಸದ್ಯಕ್ಕೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರು. ನಾನು ಚಿಕ್ಕತನದಾರಭ್ಯ ಆತನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವ ಹಾಗೆ ಬೋಧನೆ ಕೊಟ್ಟು, ನನ್ನನ್ನು ಬೆಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಆತನನ್ನು ಮರೆತರೆ, ನನ್ನ ಜೀವಾಂತ್ಯದ ವರೆಗೂ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿರದು. ಭ್ರಷ್ಟ ದ್ರೋಹಿ ಯೂದನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ನಾನು ಹುಟ್ಟದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಒಳ್ಳೇದಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥಾ ದ್ರೋಹಿಯಾಗೆ! ಈ ಬಗೆಯ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವೇ. ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಕತ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ತಲೆ ಕಡಿದು ಹಾಕಿದರೂ, ನಾನು ಯೇಸುವನ್ನು ಬೊಂಕೆನು."

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನ ಮಾತುಗಳು ಅಭ್ಮಿದನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಭಲ್ಲೆಯಂತೆ ತಾಗಿ ತಿವಿದವು. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಡ! ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ಅಂಥಾ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ವ್ಯಥೆ ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ. ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರು!"

ಇಷ್ಟು ಸಂಭಾಷಣೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಅಭ್ಮಿದನು ಮುಖ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಳೆಗುಂದಿ, ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡೆದು, ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನಾಮಗ್ನನಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುವವನಾದನು.

(ಸಮಾಪ್ತಿ ಬರುವ ಸರ್ತಿಗೆ.)

"ಮಹಾ ಕಳ್ಳತನದ ಸಂಗತಿ"

ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಸೂಚನೆಯಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ (೩ ಪೈಯು) ಪುಸ್ತಕವು ಛಾಪೆಯಾಗುತ್ತದೆಂತ ೭೨ನೇ ಪಾನಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಸದರಿ ಪುಸ್ತಕದ ಅಡಕವು ಎಂಥಾದ್ದೆಂತ ಕ್ರೈಸ್ತಸಭಾಪತ್ರಪಠಕರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವಂತೆಯೂ, ಅವರು ಸಹ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ, ಓದಿ ಕೊಂಡು, ಒಳ್ಳೇ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವಂತೆಯೂ ಅದರ ಎರಡು ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡ ತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಕಂಡಿತು.

"ಸೋಮಾರಿಯೆಂಬ ಹಕ್ಕಿ ಪಿಶಾಚನೆಂಬ ಬೇಡರವನಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗದೆ ಹೋಗದು. ಆ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಈ ಬೇಡನು ಚನ್ನಾಗಿ ಗುರಿ ಇಟ್ಟು, ಹೊಡದು ತಗಲಿಸ ಬಲ್ಲಾದವನೇ. ಖಾಲಿಯಾಳು ಸೈತಾನನ ಬಿಟ್ಟಿಯಾಳಾಗುತ್ತಾನೆ. ತನಗೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಕಿದವನನ್ನು ಸೈತಾನನು ಹಿಡಿದು, ಚನ್ನಾಗಿ ಓಡ್ಯಾಡಿಸಿ, ಗೈಯಿಸುವನು. ಮೈಗಳ್ಳತನವು ಜೂಜಾಟ, ಕುಡಿದಾಟ, ಕಳ್ಳಾಟ, ಕಲಹ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟತನಕ್ಕೂ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಗಳಿಗಾದರೂ ಬುಡವಾಗುವಂಥಾದ್ದೇ. ಉಂಡಾಡಬಂಟರಿಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ರುಚಿಯಿಲ್ಲಾ: ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾ ರುಚಿ! ತಮ್ಮ ನಾಸಾಗ್ರದ ಅಡಿಯ ಕೆಳಗಣ ಚಿಕ್ಕ ಬಿಲವನ್ನು ಒತ್ತಿ ತುಂಬಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮೈಗಳ್ಳರಿಗೆ ಹೆಂಡರ ಮಕ್ಕಳ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳಾದರೂ ಸಾಲವು. ಗೇಣುದ್ದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದನಕರು, ಮನೆಮಾರು, ಹೊಲಪೊಲ, ಭೂಮಿಗೀಮಿ ಹಾಕಿ ಬಿಡುವ ಚಮತ್ಕಾರವು ಮೈಗಳ್ಳರ ಪರಾಕ್ರಮವೂ ಮುಖ್ಯ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಆಗಿದೆ. "ಕುಡಿಕರೂ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕರೂ ಆದಂಥವರ ದರಬಾರಿನ ತುದಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯವೇ; ಸುಸ್ತಿಗಾರನ ದುಸ್ತು ಹರಕುಪರಕು" ಎಂಬೀ ವಚನದಿಂದಲೂ ಮೈಗಳ್ಳತನದ ದೋಷವು ಬೇರೆ ದೋಷಗಳ ಸಖಿಯೆಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಾಡಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಹುಲ್ಲು, ಹುಳ ಮುಂತಾದ್ದು ಆಗಿ, ಕೊಳತು ಹೋಗುವಂತೆ, ಮೈಗಳ್ಳರು, ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿಗಳೂ ವ್ಯಸನಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿ, ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ ಹೋಗುವರು."

"ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೋಮಾರಿತನವು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಗುರು ಎಂಬಂತೆ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಚಿಮಟಿ ತೆಗಥಾಕ ಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕ ಗಿಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗದ್ದು ಮರವಾಗಿ ಬಗ್ಗೀತೇ? ಎಳೇ ಹುಲಿ

ಮರಿ ಹೊಡದು, ಕೊಂದು ಬಿಡುವದು ಸುಲಭ: ಹೆಬ್ಬುಲಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಹೊಡದು, ಕೊಂದು ಬಿಡುವ ಕೆಲಸ ಭಯಂಕರವೇ. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೆತ್ತವರ, ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಹಿರಿಯರ, ದುರ್ಗುಣಗಳು ಸಜಾತವಾಗಿದ್ದಾವೆ, ಅಂದರೆ ಹುಡುಗರ ಸ್ವಭಾವ ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ದುಃಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ, ದುರ್ಗುಣಗಳೆಂಬದು ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟುಗುಣವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿರುವಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಹಲ್ಲುಗಳ ಬುಡ ಹ್ಯಾಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪಾಪಗಳ ಬೀಜ ಇದ್ದವರಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ದುರ್ಗುಣದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೇಳಿ ಅಥವಾ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದದಾದರೂ, ಅವು ಹುಡುಗರಿಂದ ಆಗದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲಾ. ಕರಿ ಶಾಯಿಯಿಂದ ಕೆಂಪು ಅಕ್ಷರ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತೇ? ಆಡಿನಲ್ಲಿ ಆನೆ, ನರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಹುಟ್ಟೀತೇ? ಕಾಗೀ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೋಗಿಲೇ ಸ್ವರ ಹೊರಟೀತೇ? ಎಮ್ಮೆಗೆಂದಾದರೂ ಹಂದಿ ತಾಯಿಯಾದೀತೇ? ವ್ಯೆಗಳ್ಳರು ಮಹಾ ಕಳ್ಳರೇ ಅಂತಾದ ಮೇಲೆ, ವ್ಯೆಗಳ್ಳರ ಸಹವಾಸವು ಮಹಾ ಕಳ್ಳರ ಸಹವಾಸವಂತಾಯಿತು. ಕಿರಿಯರು ದುಃಸಂಗದಲ್ಲಿ ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ಹಿರಿಯರು ನೋಡಿ, ಅವರನ್ನು ಸತ್ಸಂಗಕ್ಕೆ ನಡಿಸಿ, ಶೇರಿಸ ಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ತಮ್ಮ ಸಹವಾಸವೇ ಕಿರಿಯರಿಗೆ ದುಸ್ಸಹವಾಸವಾಗಿರದಂತೆ ಹಿರಿಯರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಿ ಕೊಂಡು, ಸರ್ವ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಪಾತ್ರರಾಗಿ ನಡದು ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಕಥೆ, ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿ, ಕೆಲಸಗಳ್ಳತನದ ವಾಸನೆ ಮುಂತಾದ್ದು ಕಿರಿಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಬಾರದು. ಹುಡುಗರಿಗೆ ವ್ಯೆಗಳ್ಳರೂ ದುಸ್ಮಾನರೂ ಜಾರರೂ ಚೋರರೂ ಕಂಡರೆ, ಅವರಿಗೆ ದಿಗಿಲು ಹುಟ್ಟಿ ಹೋಗಿ, ರೋಮಾಂಚವಾಗ ಬೇಕು. **ಅರಸಾಗಿ ಆಳಾಗುವಂಥಾದ್ದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಯಮನಂತೆ. ಆಳಾಗದೆ ಅರಸಾಗ** ಬೇಕೆಂಬ ಭಾವ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ, ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಸೋಕುರೋಗದಂತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾವವು ಆಗದ ಹೋಗದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪೇಚಾಡಿ, ಬಾಯಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಭ್ರಾಂತಿಯೇ ಸೈ ಎಂಥೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು. **ಆಳಾಗಿ ಅರಸಾಗ** ಬೇಕೆಂಬ ಮಾತು ಉಚಿತವೂ ವಾಜಿಬಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ಮಾತಿನ ಪಾಠವನ್ನು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸ ಬೇಕು. ಆಳಾಗಿ ಅರಸಾದವನು ಮಾನ್ಯನೇ. ಸಾರಾಂಶ: "ತಾಯಿಯಂತೆ ಕರು, ಅಪ್ಪನಂತೆ ಮಗ" ಎಂಬ ನೀತಿಯಿರಲಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಹುಡುಗರು ಕೆಲಸಗಳ್ಳರೂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕರೂ ಆಗದ ಹಾಗೆ ನೀನು ಸಹ ಕೆಲಸಗಳ್ಳನೂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕನೂ ಆಗಿರ ಬಾರದು."

ಉತ್ತರಗಳು.

(೮೬ನೇ ಪಾನಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ.)

11. ಸಮಾರ್ಯದಲ್ಲಿ. ೨. ಅರಸು. ೬, ೨೫.

12. ಕಾರಿ ಬಿಡಲ್ಪಡುವ ಮಾತು ಉಗುರುಬೆಚ್ಚಗೆಯಾಗಿರುವಂಥವರಿಗೆ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಪ್ರಕಟ. ೩, ೧೪—೧೬; ಆದರೆ ಯೋನನಿಗೆ ಕಾರಿ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟದು ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಯೋನ. ೨, ೧೦.

13. ಎಸ್ಕಿಮೋಯರ ಹುಡುಗರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟ ಸಂಗತಿ ಎಜೆಕಿಯೇಲನನ್ನೂ ಯೊಹಾನನನ್ನೂ ನೆನಪು ಹುಟ್ಟಿಸ ಬಹುದು. ಎಜೇಕಿ. ೩, ೧—೩; ಪ್ರಕಟ. ೧೦, ೮—೧೦.

14. ಸೊಲೊಮೋನನಿಗೆ. ೨. ದಿನಚರ್ಯ. ೪, ೩. ೪.

15. ಮಹಾರಾಜ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸು. ಇಬ್ರಿ. ೧, ೩; ಲೂಕ. ೨೪, ೨೬.

ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು.

16. ಅದೇ ಹೆಸರು ಇದ್ದಂಥಾ ಮೂರು ಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಒಬ್ಬಳಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬಳು ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿ, ಎಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದರು?

17. ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆ ತೀರಿ ಹೋದಂಥ ಮಗನೊಬ್ಬನೂ, ಅತಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆರಿ ಹೋದ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ತಂದೆಯಾದಂಥ ಮಗನೊಬ್ಬನೂ, ಇಂದಿನ ವರೆಗೂ ಉಳಿದ ಮಹಾ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಜನಕನಾದಂಥ ಮಗನೊಬ್ಬನೂ ಇದ್ದಂಥಾ ಗೃಹಸ್ಥನ ಹೆಸರೇನು?

18. ನಿರ್ದೋಷಿಯನ್ನು ದೋಷಿಯಾದವನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದೋಷಿ ದೋಷಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತುಂಟೋ?

19. ಯಾವ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಹಿಡಿಯಿತು?

20. ಬಂದದಕ್ಕೆ ಅತಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಬಂದವನಿಗೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಲನ್ನು ತೆಗಿಯದೆ ಹೋದ್ದು ಯಾರು?

(೭೮ನೇ ಪಾನಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳೂರ ಸಭೆಯ ಯೌವನಸ್ಥನೊಬ್ಬನೂ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬರದು ಕೊಟ್ಟನು.)

ವಿವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳು.

ಮದ್ರಾಸ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನವರು ಬರಗಾಲ ಬಿದ್ದ ದೇಶಗಳವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ೮೮ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವರು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ೧೦೪೧೮೧೦ ಜನರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸಹಾಯ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ಧಾರೆ.

ಜನವರಿ ತಿಂಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಡಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಆದ ಮಹಾ ದರಬಾರು ಅಭೂತಪೂರ್ವಕ. ಲಾರ್ಡ್ ಲಿಟ್ಟನ್ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಮದ್ರಾಸ ಮುಂಬಾಯಿ ಗವರ್ನರ್ ಧೊರೆಗಳೂ ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಧೊರೆಗಳೂ ಹಾಂಗೂ ಹಿಂದುರಾಜರೂ ಸರದಾರರೂ ಪರದೇಶಗಳ ರಾಯಭಾರಿಗಳೂ ಸಮಾಗವಾದರು. ೧೫,೦೦೦ ದಂಡೂ ಇತ್ತು; ಲಾರ್ಡ್ ಲಿಟ್ಟನ್ ಪ್ರಭುಗಳ ಅಪ್ಪಣೇ ಮೇರೆಗೆ ಪ್ರಕಟಪತ್ರಿಕೆ ಓದೋಣಾದ ಮೇಲೆ ೧೦೧ ಫಿರಂಗಿ ಹಾರಿಸಲಾದವು; ತರುವಾಯ ಅವರು ತಾವೇ ಸಣ್ಣಾ ಭಾಷಣಾ ಮಾಡಿ ದರಬಾರನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ನಡದ್ದೊಂದು ಸಂಗತಿ ಏನಂದರೆ ಲಿಟ್ಟನ್ ಪ್ರಭುಗಳು ಪೆಲಾತಿನ ಖಾನನ ಕೈಯಿಂದ ಒಂದು ಚಿಟಿಕಿ ನಶೆ ತೆಕ್ಕೊಂಡು, ಚಲೋ ನಶೆ ಎಂತ ಹೊಗಳಿ, ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಬಹಳ ಶೀನಿದರಂತೆ.—ಲಾರ್ಡ್ ಲಿಟ್ಟನ್ ಪ್ರಭುಗಳು ಕೂಡಿ ಬಂದ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ಬಿರುದಿನ ಬಿಲ್ಲೆ ಕೊಟ್ಟರು; ಆ ಬಿಲ್ಲೆಯು ಒಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ಟೋರಿಯ, ೧ನೆ ಜನವರಿ ೧೮೭೭ ಎಂತ, ಇನ್ನೊಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಎಮ್ಪ್ರೆಸ್ ಒಫ್ ಇಂಡಿಯ, ಪಾರಶಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಸರ್ ಇ ಹಿಂದ್, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದ್ ಕಾ ಕೈಸರ್ ಎಂತಲೂ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಕಾಶ್ಮೀರದ ಮಹಾರಾಜ, ಸಿಂದಿಯ, ಹೋಳಕರ, ಜಯಪುರದ ಮಹಾರಾಜ ಇವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಸ್ಥಾನಗಳು ದಯೆ ಮಾಡೋಣಾದವು.

ಆ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಸಮಾರಂಭವಾಗುವಾಗಲೇ ಮಹಾ ಒಂದು ವಿಪತ್ತು ಸಹ ಸಂಭವಿಸಿತು; ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್ ಧೊರೆಗಳವರ ಪರಿಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸರದಾರನು ಆಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕುದ್ರೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತು ಹೋದನು; ಮಹಾರಾಜರನ್ನೂ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರಸಿದರಷ್ಟೇ; ಈ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಕರಿಸಿದವರು ಯಾರು? ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳವನು; ಬರ ಬೇಡ ಅನ್ನ ತಕ್ಕವರು ಯಾರು? ಮಹೋತ್ಸವಕಾಲದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಹ ತಾನು

ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ನಡಿಯು ಬೇಕೆಂಬದು
ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿಡ ಬೇಕು. "ನನಗೂ
ಮರಣಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅಡಿ ದೂರ ಮಾತ್ರವದೆ."
ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ದೇವರ
ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ
ವೋ? ಇದು ಆ ದರಬಾರದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯಾ
ಗಲಿ ಸಮಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲಾ; ಚಕ್ರ
ವರ್ತಿನಿಯವರ ಅಪೇಕ್ಷೇ ಮೇರೆಗೆ ದೇವಾರಾಧನೆ
ಬಿಟ್ಟದಲ್ಲಾ; ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವಾಶ್ರ
ಯವನ್ನು ಮರತು ಬಿಡುವವರಲ್ಲಾ. ಕೂಡಿ ಬಂದಂ
ಥಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮತಗಳವರಾದ ರಾಜರಿಗೂ ಶ್ರೀ
ಮಂತರಿಗೂ ಅಭ್ಯಂತರವಾದೀತೆಂತ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ
ದ್ದೋ? ಅದೂ ಆಗಿರ ಕೂಡದು; ಯಾಕಂದರೆ
ಅವರಿಗೆ ಯಾವದೊಂದು ಮಹಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ
ದೇವರ ಪೂಜೆ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅವಶ್ಯ
ವಾಗಿ ಬೇಕು. ಮತ್ತು ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿಯವರು
ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡಕೊಂಡರೆ, ಅವ
ರು ಬೇಡವನ್ನುವರೋ? ಬಿಶೊಪ್ ಗೆಲ್ ಧೊರೆ
ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಪರಾತ್ಪರನಾದ ದೇ
ವರಿಗೆ ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವ
ರ್ತಿನಿಯವರ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ,
ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದವಿರ ಬೇಕು ಎಂಬದಾಗಿ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಯಾರು ತಪ್ಪು ಹಿ
ಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು? ಸರ್ವಾಧಿಪತಿಯವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ದೇವಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಆ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯ ನಡಿ
ಸುವದು ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರದ್ದರಿಂದಲೇ ಬಿಟ್ಟಿ
ದಾಗಿರ ಬೇಕು.

ಈ ದರಬಾರಿನ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ೧೫,೯೮೮
ಬಂದಿವಾನರಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು;
೧೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಒಳಗಿನ ಸಾಲಸಂಬಂಧ
ಶೆರೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಅವರ ಸಾಲ
ತೀರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವರು; ಮತ್ತು ಬಹಳ ಮಂದಿ
ಈ ದೇಶದ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಿಗೆ ಬಿರುದಿನ ಹೆಸರು
ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಇನಾಮು
ಮಾಡೋಣಾಗುವದು

ರಾಮಪುರದ ನವಾಬನು ಡಿಲ್ಲಿಯ ದರಬಾರಿಗೆ
೧೦೦ ಆನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿ
ರದ ಮೇಲೆ ಆನೆಗಳು ಕೂಡಿ ಇದ್ದವು.

ಬ್ರಹ್ಮಸಮಾಜದವರ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಜಾಪಾನಿನ ಬೌದ್ಧರು ಕ್ರಿಸ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ವಿರೋ
ಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳನ್ನು
ಕಳುಹಿಸುವ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಆ
ಪ್ರಸಂಗಿಗಳು ಆಸಕ್ತರೂ ವಿದ್ಯಾಸಂಪನ್ನರೂ ಆ
ಗಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೈಕೂಡುವದೆಂತಲೂ
ಛಾಪಿಸಿಯದೆ. ಹೌದೋ ಏನೋ? ಆದಾಗ
ಹೌದೆಂತ ಹೇಳ ಬಹುದು. ಈ ವರೆಗೆ ಬಂದ
ಜಾಪಾನಿನ ವರ್ತಮಾನದ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಸ್ತಧರ್ಮ
ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ
ಬರುತ್ತದೆಂತ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ತಿರುವಾಂಕೋಡಿನ ಸುರ್ಯಾಣಿ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯರೊ
ಳಗೆ ಭಕ್ತಿಪುನರ್ಜೀವವಾದ ಸಂಗತಿ ಅನೇಕರಿಗೆ
ನೆನಪಿರುವದು; ಆಗ್ಯೆ ಅವರೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ತಾವು
ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಎಂತ ಅನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಇನ್ನು ೬
ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ಬರುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಗುರು
ತಾಗಿ ಕಳೆದ ಅಗೊಸ್ತು ತಿಂಗಳ ತಾರೀಕು ೧೨—
೧೫ ಸರ್ವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಗುವದು ಎಂದು
ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾ ಅನೇಕರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ, ತ
ಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಶೇರಿಸಿ ಕೊಂಡರು; ಆ ತಾರೀಕಿಗಿಂತ
ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಆ ಶೀಮೆಯ ಮಹಾರಾಜನಿಗೂ
ವಿಕ್ಟೋರಿಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿಯವರಿಗೂ ತಂತಿಟ
ಪ್ಪಾಲಿನಿಂದ ವರ್ತಮಾನ ಮುಟ್ಟಿಸಿದರು; (ಇವ
ರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನ ಮುಂಬಾಯಿಂದ
ವಾಪಸು ಬಂತು.) ಆದರೆ ಅವರು ಕಾಲಜ್ಞಾನ
ನುಡಿದಂತೆ ಕತ್ತಲೆ ಆಗಲಿಲ್ಲಾ; ಜನರೆಲ್ಲರು ಪರಿಹಾ
ಸ್ಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು; ಈಗ ಆ ಪ್ರ
ವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚ
ತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ
ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಗೋಧಿ ಬಿತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಊದರೆ ಬಿ
ತ್ತಿದ ವೈರಿ ಇನ್ನೂ ಜೀವದಿಂದಿದ್ದಾನೆಂಬದಕ್ಕೆ
ಈ ಸಂಗತಿಯೂ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ವಿಶಾಖಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಲಂಡನ ಮಿಶ್ಯನಿನ ಇಂಗ್ಲಿ
ಷ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನೊಬ್ಬನು ಕ್ರಿಸ್ತೀ
ಯನಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ
ಪರಿಪಾಲಕನಾಗಿರ ಕೂಡದು, ಅವರ ಹತ್ತರ
ಹೋಗಲೂ ಕೂಡದು ಎಂತ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ
ವರು ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟರು; ಅವನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕ
ಳನ್ನು ತರುವದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾ
ಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಜುಲುಮಾನೆ ಆಯಿತು;
ಈಗ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಕಲಿಕ್ಕೂ ಏನೊಂದು ವಿದ್ಯೆ
ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುವದಕ್ಕೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದ ತಾ
ಯಿಯ ಹತ್ತರವಿದ್ದಾರೆ; ಗಂಡನಿಗೆ ಸ್ನಾನವಾದ
ನಂತರ ಸಹ ಅವನ ಸಂಗಡ ಇರುವದಕ್ಕೆ ಅವ
ಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ ಸಂಬಂಧಿಕರು ವಿ
ರೋಧ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಹಿಂದುಳಿದಳು.
ಹಿಂದು ಜನರು ಕ್ರಿಸ್ತೀಯರಾಗುವಾಗ್ಯೆ ಮೊದಲೇ
ಕಷ್ಟಗಳು ಬಹಳ; ಈ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ
ಕೋರ್ಟಿನವರು ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ?

ಅಹ್ಮದನಗರದಲ್ಲಿಯ ಅಮೇರಿಕನ್ ಮಿಶ್ಯನ
ಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರುಷ ೬೦ ಮಂದಿ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿ
ದರು; ಅಲ್ಲಿ ಘನ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮೋದಕ ಅಯ್ಯ
ನವರು ಸಭಾಪಾಲಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮರ ಕಡಿದು
ಸಿಗಿಯುವದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿ, ಕೆಲ ಹಲಿಗೆ ಸಿಗಿದ ಮೇ
ಲೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬಿಲದಿಂದ ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ
ತಲೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವದು ಕಂಡಿತು; ಅದನ್ನು ಹೊ
ರಗೆ ತೆಗೆಯಲಾಗಿ ಸುಮಾರು ಮನುಷ್ಯನ ಅಂಗೈ
ಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಚಪಟೆಯಾಗಿತ್ತು; ಅದಕ್ಕೆ
ಕಣ್ಣು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಚಲಿಸಲಾರಂ
ಭಿಸಿತು; ಆ ಕಪ್ಪೆ ಅಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂತೆಂಬದು
ಮಹಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಟೊಳ್ಳು ಎಲ್ಲಿ
ಯೂ ಇರದೆ ಅದು ಅಖಂಡವೂ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿ
ಯೂ ಆಗಿತ್ತು; ಮರದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪೆ ಇದ್ದ ಜಾಗ
ನೋಡಿದರೆ, ನೆಲದಿಂದ ಸುಮಾರು ೫೦—೬೦
ಅಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಇತ್ತು, ಅದು ಮರ ಸಣ್ಣದಾಗಿ
ರುವಾಗ ಒಳಗೆ ಸೇರಿ, ಕಡೆಗೆ ಮರದ ಸಂಗಡಲೇ
ಬೆಳೆದಿದ್ದೀತು; ಮರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದ ನಿ
ರ್ಣೈಸಿದರೆ, ಕಪ್ಪೆಗೆ ಸುಮಾರು ೧೦೦ ವರುಷ
ಇದ್ದೀತು; ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಅದು ಏನು ತಿಂದು
ಬದುಕಿತು?

ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಚರಿತ್ರೆ ಪುರಾಣಗಳಂತೆ
ಕಟ್ಟುಕಥೆಯಲ್ಲ, ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದಂಥಾ ದೇ
ವರ ಜನಾಂಗದ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬದಕ್ಕೆ ಬಬಿಲೋನ
ನಿನೆವೆ ಪಟ್ಣಗಳು ಇದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಾನಾ
ಶಾಸನಗಳಿಂದಲೂ ಲಿಪಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಿಕ್ಕು
ತ್ತದೆ; ಆ ಲಿಪಿಗಳಲ್ಲಿ ನಬೊಪೊಲಸರ್, ಅವನ ಮಗ
ನೆಬುಕದ್ನೇಚರ, ಏವಿಲ್ ಮೆರೋದೆಕ್ ಮುಂತಾದ
ಅರಸರ ಹೆಸರು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಈ ಶಾಸನಾದಿಗಳ
ಶೋಧನೇ ಕೆಲಸವು ಈಗಲೂ ನಡಿಯುತ್ತಾ ಅದೆ.

ಜರ್ಮನಿ ದೇಶದ ಜನಪದ ಕಳೆದ ೫೦ ವರು
ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಯು
ವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು; ಸದ್ಯಾ ಮಾಡಿದ ಲೆಖ್ಖದಲ್ಲಿ
೪೨,೬೨೬,೮೪೪ ಜನರಿದ್ದಾರೆಂತ ತಿಳಿಯಲಾಯಿ
ತು; ಇದರಿಂದ ೭೧ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಖ್ಖ ಮಾಡಿದ
ಮೇಲೆ ೪ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ೧,೭೦೩,೭೪೮ ಮಂದಿ ಹೆ
ಚ್ಚಾದರೆಂತ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಐವತ್ತು ವರುಷ
ಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಸುಮಾರು ಇಮ್ಮಡಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು;
೧೮೧೬ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ೨೩,೦೧೩,೨೧೧; ೩೭ನೆ ಇ
ಸವಿಯಲ್ಲಿ ೩೦,೦೧೦,೭೧೧; ೫೦ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ
೩,೫೩,೩೪ ೫೩೮; ೭೧ನೆದರಲ್ಲಿ ೪,೧೦,೨೩,೧೯೫.
ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೊತೆಸ್ತಂತರು ೨೬,೭೮೩,೪೫೮; ಕಥೊ
ಲಿಕರು ೧೫,೩೬೭,೪೬೩.

ಇವಾನ್ಸ ಎಂಬವನೊಬ್ಬ ಅಮೇರಿಕದವನು
ಹುಚ್ಚುನಾಯಿ ಕಚ್ಚಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನವೀನ ಚಿಕಿ
ತ್ಸೆ ಇಂಗ್ಲಾಂಡಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹತ್ತರ
ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕರೇ ಕಲ್ಲಿನ ಹರಳಿನಂಥಾದ್ದು ಅದೆ.
ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಕುದಿಯುವ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿಯೂ
ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅದ್ದಿ ತರುವಾಯ ಘಾಯದ ಮೇ
ಲಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಬಿಮ್ಮಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ನೋ
ವು ಕೊಡುವದು; ಘಾಯದಿಂದ ರಕ್ತ ಹರಿಯುವ
ವರೆಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ತಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ; ಅದು ಅಂಟಿ

ಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸರ್ವಥಾ ತೆಗೆಯಲಾಗುವದಿಲ್ಲಾ; ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಹರಳು ಸ್ವತೇ ಬಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು, ಇನ್ನೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲವಂತೆ.

ತಂತಿಟಪ್ಪಾಲಿನ ಚಮತ್ಕಾರವು ಇನ್ನೂ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅದೆ; ಅದು ಪುರುಷಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಏನಾಗಿರುವದೋ ಯಾರೂ ಈಗ ಹೇಳಲಾರರು. ಸದ್ಯಾ ಪರೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದೊಂದು ಯುಕ್ತಿ ಹಿಡಿದು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ; ತಂತಿಟಪ್ಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯ ತದ್ರೂಪ ನಕ್ಷೆ ಸಹ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ; ಪರೀಸಿನಿಂದ ಲಿಯೋನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಳ್ಳನ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಪೊಲೀಸಿನವರು ನೋಡಿ, ಅವನ ಗುರುತು ಹಿಡಿದರಂತೆ.

ನೋವೊಸ್ಕೊತಿಯದಲ್ಲಿ ೯ ವರುಷದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ಗಾಳ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ್ಯೆ ಸುಮಾರು ೨೫ ಮಾರು ದೂರದಲ್ಲಿ ೮ ವರುಷದ ಒಬ್ಬ ಪೋರನು ನೀರೊಳಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಆಗ್ಯೆ ಆ ಹುಡುಗನು ಅವನು ಎರಡು ಸಾರಿ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕೆಳಗೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಹಾ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಓಡಿ, ನೀರೊಳಗೆ ಹಾರಿ, ಶಳವು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೂ, ಈಜುತ್ತಾ ಅವನು ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮುಳುಗಿ, ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದು, ಹತ್ತರವಿದ್ದ ಒಂದು ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಹಿಡು ಕೊಂಡು ಕೂಗಲಾಗಿ, ಜನರು ಬಂದು, ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಥಳಿಯಿಂದಲೂ ದಣುವಿನಿಂದಲೂ ಆ ಹುಡುಗನು ಅರೆಪ್ರಾಣವಾದನು.

ಸ್ಪೇನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪೊರ್ತುಗಲ್‌ದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾ ನೆರೆ ಬರುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು; ಸೆವಿಲ್ ಪಟ್ಣ ಅರ್ಧವಾಗಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು.

ದಮಸ್ಕ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅದರ ಸುತ್ತಲಿನ ಪಾಳ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ೧೨,೦೦೦ ಜನರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ವಾಂತಿಭೇದಿಯಿಂದ ಸತ್ತು ಹೋದರು.

ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಶಿಡುಬುರೋಗ ಬಹಳ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ; ಕ್ರೈಸ್ತರೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ಅದರಿಂದ ತೀರಿ ಹೋದರು.

(ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದು: Ch. W.)

"ಅಳಿಯಸಂತಾನದಲ್ಲಿ" ಹುಟ್ಟಿ, ಬಳಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತಸಭೆಯನ್ನು ಶೇರಿದವನೊಬ್ಬನು (-ಳು) ತಾನು ತೀರಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ತನ್ನಾಸ್ತಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ (ಗಂಡನಿಗೆ) ಉಳಿದು ಬರ ಬೇಕು ಎಂಬ ಮನಸ್ಸು ಇರುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಳಿಯಂದಿಯರು ಮೊದಲಾದ ದಾಯಾದಿಗಳು ಅದನ್ನು ಅವಳಿಗೆ (-ನಿಗೆ) ತಪ್ಪಿಸಿ, ತಮಗೆ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಾಗದಂತೆ ಒಂದು ಮೃತಿಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ (-ನಿಗೆ) ಬರಕೊಡುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದಂತೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತವಾರದಲ್ಲಿ (ದಶಂಬರ ೨೫ರಲ್ಲಿ) ಉಚ್ಚಿಲದಲ್ಲಿ ೮ ಜನರು ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿ, ಕ್ರೈಸ್ತಸಭೆಯನ್ನು ಶೇರಿದರು. ಉಡ್ಪಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ೪೧ ಜನರು ಸ್ನಾನದಿಂದ ಸಭಾಂಗಗಳಾದರು. ಮತ್ತು ೩೧ನೇ ದಶಂಬರದಲ್ಲಿ ಮದಂಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ೩೦ ಜನರಿಗೆ ಸ್ನಾನವಾಯಿತು. ಕಳದ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಉಡ್ಪಿತಾಣೆಗೆ ಶೇರಿದ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ೧೧೭ ಮಂದಿ ಹೊಸಬರು ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿ ಶೇರಿದರು.—ಜನವರಿ ೬ಕ್ಕೆ ಉಡ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಸರ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಮಿಶ್ಯನ್ ಹಬ್ಬವು ಆಗಿ ನಡೆಯಿತು.

ಬೆಲ್ಗ್ಯವೆಂಬ ದೇಶದ ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ (ರೋಮನ್) ಯೌವನಸ್ಥ ಪಾದ್ರಿ ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಬೋಧನೆ ಕೊಡಲೆಸಗಿದನು. ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗಿ, ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನಾಧ್ಯಕ್ಷನು ಅವನು "ಪತಿತರ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ" ಒಪ್ಪುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಭೆಯವರನ್ನು ಆ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ, ಎಳಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು ಎಂಬದಾಗಿ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ, ಅವನನ್ನು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹುಟ್ಟಿ, ಆ ಸಭೆಯವರು ಪ್ರಧಾನಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಬರಕೊಂಡು, ಆ ಗುರುವನ್ನು ತಮಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂತ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು; ಪ್ರಧಾನಾಧ್ಯಕ್ಷನು ಅವರ ಬಿನ್ನಹ ಆಲೈಸದ ಕಾರಣ ಅವರು ಪ್ರಧಾನಾಧ್ಯಕ್ಷನ ಮೇಲೆ ಬೇಸರಗೊಂಡು, ಸುಮಾರು ೬೦೦ ಮಂದಿಯಾಗಿ ಅವನ ಅಧಿಕಾರ ತೊರೆದು, ರೋಮನ್ ಸಭೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರೊತೆಸ್ತಾಂತ ಬೋಧಕನೊಬ್ಬನನ್ನು ಇರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ತಮಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾಲಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ರುಸ್ಯ, ಇಂಗ್ಲಂದ ಮೊದಲಾದ ವಿಲಾಯತಿಯ ದೇಶಗಳ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊನ್ಸ್ತಾಂತಿನೊಪೊಲಿಗೆ ರಾಯಭಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಇವರ ಮುಖಾಂತರ ತುರ್ಕ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವೂ ಪರಿಣಾಮವೂ ಆಗುವಂತೆ ಆಲೋಚನೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ತುರ್ಕರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದವರು. ಆ ರಾಯಭಾರಿಗಳ ಕೂಟವು ಈಗ ಏನೂ ಸಫಲವಾಗದೆ ಅಗಲಿ ಹೋಯಿತು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಆಗುವಂಥಾದ್ದೇನೆಂತ ಈಗ ಯಾರಿಂದಲೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದು. ಇನ್ನು ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ತುರ್ಕ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ನಾವು ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಾರಣವದೆ; ಯಾಕಂದರೆ ಯಾವಾಗಾದರೂ ಅವರು ತುರ್ಕರ ದ್ವೇಷೋದ್ರೇಕಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ, ಮಹಾ ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು ಎಂತ ಶಂಕಾಸ್ಪದ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಸೆರ್ವ್ಯ ಬುಲ್ಗಾರ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹಿಂಸಾಗ್ನಿ ಹತ್ತದಿದ್ದರೂ, ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವೇ. ಯುದ್ಧದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅನೇಕಾನೇಕರ ಮನೆಮಾಲು ಸಮಸ್ತವು ನಾಶನವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಹಿಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಜೀವನೋಪಾಯ ಕಾಣದು. ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಓಡಿ ಹೋದವರು ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ಬೇಡಿ ತಿನ್ನಬೇಕು. ಬುಲ್ಗಾರ್ಯ ಸೀಮೆ ಒಂದರಿಂದ ತುರ್ಕರ ಬಲಾತ್ಕಾರಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಕೊಂಡು, ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ೨ ಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಆಗಿ, ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರರ ಧರ್ಮದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಇವರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಆ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕೈ ನೀಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದೆ, ನಾವು ಮೇಲೆಗಾದರೂ ಮುಗಿದ ಕೈ ಎತ್ತಿ, ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ!

ತುರ್ಕರು ತಮ್ಮ ದೇಶದ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೂ ದಯವಾಗಿಯೂ ನಡಿಸದಿದ್ದರೆ, ರುಸ್ಯರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಏಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಆರು ದೊಡ್ಡ ರುಸ್ಯ ಸೇನಾಂಗಗಳು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾವಂತೆ. — ಅನೇಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ ಸರದಾರರು ತುರ್ಕರ ದಳವನ್ನೂ ನೌಕಾಸೇನೆಯನ್ನೂ ಸೇರಿ, ತುರ್ಕರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾದರಂತೆ.

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಅದರ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ವಾಯುವ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಬಿರುಘಾಳಿಗಳೂ ತುಫಾನೂ ಉಂಟಾಗಿ, ಅನೇಕ ಹಡಗಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದವು.

ಇಂಗ್ಲಂದದಲ್ಲಿ ನೆರೆಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದಲೂ ಹಿಮದಿಂದಲೂ ಅವಾಂತರವೂ ಹಾನಿಯೂ ಆಯಿತಂತೆ.

ಕರ್ದಿನಾಲನೂ ಪೋಪನ ಕರಣೀಕನೂ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದು, ೩ ತಿಂಗಳಿನ ಹಿಂದೆ ತೀರಿ ಹೋದ ಅಂತೊನೆಲ್ಲಿ ಮೃತಿಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪೋಪನ "ಮುಜೀಮುಖಾನೆಗೆ" ಬರ ಕೊಟ್ಟ ಬಹು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಅನೇಕ ಒಡವೆಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ೧೬೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಸೊತ್ತನ್ನು ಸಹ ಕೂಡಿಸಿ, ಹಿಂದುಳಿಸಿ ಹೋದನಂತೆ. ಅವನು ಕೇವಲ ಬಡವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಇಷ್ಟು ಬಹಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಭಾಸೇವೆಗೆ ದೀಕ್ಷಾಬದ್ಧನಾದನಂತರದಲ್ಲಿ ಘಳಿಸಿ ಕೊಂಡವನು. ಲೌಕಿಕ ವಾಸನೆಯಿಲ್ಲದವರೆನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂಥಾ ರೋಮನ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾದಿ ಸಭಾನಾಯಕರು ಅಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯಸಂಪನ್ನರಾಗುವಂಥಾದ್ದು ವಿಪರೀತವೇ.

Printed at the Basel Mission Press, Mangalore.

ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭಾಪತ್ರ

ಪುಸ್ತಕ ೧. **MARCH 1877.** ಅಂಕೆ ೧.

ಕಣ್ಣು ಮೇಲಕ್ಕೆ, ಕೈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ.

ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನೂ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಅಲ್ಪವೆಂದೆಣಿಸಿ, ಜರಿದು ಬಿಡ ಬಾರದು; ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆನೇ ನೆಚ್ಚಿ, ಅತ್ಯಾಶೆ ಪಟ್ಟು, ಸೋತು ಹೋಗಲೂ ಬಾರದು: ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿ, ನಂಬಿ, ಆತನು ಅನುಕೂಲಿಸಿ, ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಸ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಅನ್ನಪಾನಗಳು ತಾವೇ ಅಲ್ಲಾ, ದೇವರು ಅನ್ನಪಾನಗಳಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರವೇ ನಮಗೆ ತ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟು, ಪೋಷಿಸ ಬಹುದು. ದೇವರಿಲ್ಲದೆ ಯಥೇಷ್ಟ ಅನ್ನಪಾನಗಳು ಪೋಷಕಸಾಧನಗಳಲ್ಲಾ: ದೇವರ ದಯವಿದ್ದರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ರೊಟ್ಟಿಯಾಗಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅನ್ನವಾಗಲಿ ಹಶಿವೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡ ಬಹುದು. ಹಾಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸೊಪ್ಪು ಆಗಲಿ ಒಂದು ಮಾತ್ರೆಯಾಗಲಿ, ಬರೇ ಬೂದಿಯಾದರೂ ಹುಣ್ಣು ಒಣಗಿಸಿ, ವಾಶಿ ಮಾಡಿ, ರೋಗಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸ ಬಹುದು; ಆದರೆ ದೇವರ ಬಲದಿಂದಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಯಾವ ಮೂಲಿಕೆಗಾದರೂ ಅಂಥಾ ಶಕ್ತಿಯಿರದು. ಹಾಗೂ ಹೂವು ಪರಿಮಳಿಸಿ, ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವಂಥಾದ್ದು ದಿವ್ಯ ಬಲದಿಂದಲೇ. ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬನು ಪ್ರೀತಿಭಾವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ, ಆದರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನೋಡ ಬಹುದು; ಆದರೆ ಅವನ ಮಾತು ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ, ಆದರಿಸಿ, ಭಯ ಶೋಕಾದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಬಿಡ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಾಗ ಬೇಕಾದರೆ, ದೇವರೇ ಅವನ ಆದರಣೆಗೆ ಬಲ ಕೊಡ ಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ "ಕಣ್ಣು ಮೇಲಕ್ಕೆ, ಕೈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ" ಎಂಬ ಮಾತು ಪೂರ್ಣ ನ್ಯಾಯವೇ. ಕಣ್ಣು ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ, ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕ ಬೇಕು. ಮೇಲೆ ನೋಡಿ, ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಬೇಡಿ ಕೊಂಡು, ಕೈ ತುತ್ತು ಕೊಂಡು, ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಉಣ್ಣಲೂ ತಿನ್ನಲೂ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಉಣ್ಣುವವನಿಗೆ ತುತ್ತು ಚನ್ನಾಗಿ ರುಚಿಯಾಗಿ, ಶೇರಿ, ಒಳ್ಳೇ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೂ ತೃಪ್ತಿಗೂ ಪುಷ್ಟಿಗೂ ಬಂದೀತು. ಮೇಲಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿಸಿ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಸೇವಿಸಿದ ಔಷಧವು ಬಲ ಹೊಂದಿ, ರೋಗವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಬಿಡುವದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ, ಔಷಧ, ಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ದೇವರನ್ನು ನೋಡದೆ, ನಂಬಿ

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸದೆ, ಸಾಧನಗಳನ್ನೇ ದೇವರೆಂಬ ಹಾಗೆ ನೆಚ್ಚುವವರು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತರೇ. ನೀನು ಉಣ್ಣುವಂಥಾದ್ದೂ ತಿನ್ನುವಂಥಾದ್ದೂ ಕುಡಿಯುವಂಥಾದ್ದೂ ಒಂದೊಂದು ತುತ್ತೂ, ಒಂದೊಂದು ಕವಳ, ಒಂದೊಂದು ತಟುಕೂ ತೃಪ್ತಿಗೂ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೂ ಒದಗಿ ಬರ ಬೇಕಾದರೆ, ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಲ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂಬದು ನಿನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿರದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನೀನು ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪದೈವೀಕರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿರುತ್ತೀ. ನಿನಗೆ ಆಹಾರವಿರುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೂ ಧೈರ್ಯವೂ ಇರುವದು; ಆಹಾರ ಕಾಣದಿದ್ದರೆ, ಆಧಾರವೂ ಧೈರ್ಯವೂ ಕಾಣದು. ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಗತಿಯಿಲ್ಲಾ: ಹೊಟ್ಟೆಗಿದ್ದರೆ, ಸದ್ಗತಿ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿ ಇರುವದು ಸಮವೇ? ಚೆಲೋದೇ? ಬಾಯಿಗೆ ಮುಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ದೇವರೂ ಇಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಇರುವವನೂ ನಡಕೊಳ್ಳುವವನೂ ಮಹಾ ಅಪ್ರಬುದ್ಧನೂ ಕೇವಲ ಪಶುಭಾವದವನೂ ದುರ್ಗತನೂ ಅಲ್ಲವೋ?

ನಾನಾದರೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟದನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ದಯ ಪಾಲಿಸುವಂಥಾದ್ದನ್ನೂ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿಯೂ ನೀತಿಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಅನುಭೋಗಿಸಿ, ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ದೇವರು ಕೊಟ್ಟದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹಾಳಾಗ ಬಾರದು; ಆದರೂ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕಿಲ್ಲದವನೂ, ಬರೀ ಸಾಧನಗಳನ್ನೂ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ನೆಚ್ಚುವವನೂ ಎಂಬ ಹಾಗಲ್ಲಾ, ದೇವರನ್ನು ಬೊಂಕದವನಾಗಿ, ಆತನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಭರವಸವಿಟ್ಟವನಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇನೆ. ದೇವರು ಏನೂ ಸಾಧನಗಳೂ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಸಲಹಿ ಉಳಿಸ ಶಕ್ತನೇ. ಸೊಪ್ಪಾಗಲಿ, ಮೂಲಿಕೆಯಾಗಲಿ, ಮಾತ್ರೆಯಾಗಲಿ, ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಲಿ, ಶೇಕವಾಗಲಿ, ಲೇಪವಾಗಲಿ ರೋಗಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಾಲದು. ದೇವರೂ, ಆತನ ಚಿತ್ತವೂ ಅನುಗ್ರಹವೂ ಅನುಕೂಲವೂ ಯತ್ನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸಾಧನಗಳೂ ಉಪಾಯುಗಳೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗವು. ದೇವರ ದಯವಿಲ್ಲದವರು ಯಥೇಷ್ಟ ಉಂಡರೂ ತಿಂದರೂ ತೃಪ್ತರಾಗರು. ಮುಖ್ಯವೂ ಉತ್ತಮವೂ ಆದ ಸಾಧನೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಎಂಬದೇ. ವಿಶ್ವಾಸವೇ ಪರಮ ಮಂತ್ರ. ದೇವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟವನು ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ, ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ, ಸರ್ವದಾ, ಸರ್ವಥಾ, ಸರ್ವತ್ರ ಪೂರ್ಣ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಿರ ಬಹುದು.

ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ

(೯೪ನೇ ಪಾನಿನಿಂದ ಮುಂದೆ.)

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ತನ್ನ ಹೂಹೆಡಿಗೆ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಅವರು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಕೂಡ್ರುತ್ತಿದ್ದ ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಹೋದನು. ಫಾತಿಮಳು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಬಿಳೀ ದುಸ್ತನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಹುಡುಗರ ಸಂಗಡ ಅಲ್ಲೇ ಆವನನ್ನು ಕಾದು ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಬಂದ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವಳು—ಪ್ರಿಯ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋ! ನಿನ್ನೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯವು ಬಹು ಘನವೂ ಸ್ತುತ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ; ನೀನು ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಹೆದರಿ ಕೊಳ್ಳದೆ, ಕಂಟಕಕ್ಕೆ ಎದೆ ಕೊಟ್ಟು, ನನ್ನ ಬಾಲೆರತ್ನವನ್ನು ಸಿಂಹದ ಬಾಯಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿ, ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿ ಉಳಿಸಿದ್ದೀ, ಅಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಅಂದದೇನಂದರೆ: ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ನನ್ನ ಧೈರ್ಯವೂ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯವೂ ಅಲ್ಲಾ: ಅದು ಕ್ರೈಸ್ತನಾದ ನನ್ನ ಧರ್ಮದ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತಷ್ಟೇ; ಯಾಕಂದರೆ ನಮಗೋಸ್ಕರ ಹೊಣೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ನೀವು ಸಹ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿರಿ." ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ಆತನ ಅಪ್ಪಣೆಯಷ್ಟೇ!

ಫಾತಿಮಳು ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯಭರಿತಳಾಗಿ ಅಂದದೇನಂದರೆ: ಹೀಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮವು ಒಳ್ಳೇ ಧರ್ಮವಾಗಿ, ದೇವರಿಂದ ಬಂದದಾಗಿ, ಸತ್ಯವಾಗಿರ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ.—ಮತ್ತು ಮೌನಿಯಾಗಿ ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚನಾಮಗ್ನಳಾಗಿ ಕುಳಿತು ಇದ್ದಳು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಹೋದ ಆಲೋಚನೆ ಏನಂದರೆ: ನಮ್ಮ ತುರ್ಕ ಮತಕ್ಕಿಂತ ಈ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತವು ಹ್ಯಾಗೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೇ. ಮಹಮ್ಮದನು ಇತರ ಮತಸ್ಥರನ್ನು ಹಗೆ ಮಾಡಿ, ಹಿಂಸಿಸಿ, ಕೊಂದೇ ಕೊಂದು ಹಾಕ ಬೇಕೆಂದೂ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ತಟಕು ರಕ್ತವನ್ನು ಚಲ್ಲಿದರೆ, ಮೂರು ತಿಂಗಳು ರಮಜಾನ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಶಿಕ್ಕುವದೆಂತಲೂ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಿ, ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ; ಆದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತಮತಸ್ಥಾಪಕನಾದ ಈಸ ನಬಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಅಂಥಾ ಮಾತು ಬಹಳ ವಿರೋಧವೇ. ಮಹಮ್ಮದನು ತನ್ನ ಮತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪ್ರಬಲ ಪಡಿಸುವಂತೆ ಯುದ್ಧ, ಹಿಂಸೆ, ಹತ್ಯ ಬಲಾತ್ಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿ ಹೋದನು: ಆದರೆ ಈಸ ನಬಿ ಸರ್ವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಈಸ ನಬಿ ಮಹಮ್ಮದನಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನೇ ಆಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ ಎಂದಂದು ಕೊಂಡಳು.

ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ—ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಹ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಿಸಿ, ಅವನ ಮಹೋಪಕಾರ ಮರೆತು ಬಿಡ ಬಾರದು ಎಂಥೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಹುಡುಗಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಪ್ರಿಯ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋ! ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಾ ಪ್ರೀತಿಕಾರ್ಯ ನಾನು ಮರೆತು ಹೋಗೆ. ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದು ನೀನು. ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೇದಾಗಲಿ! ಪ್ರೀತಿಯಿರಲಿ! ಅಂದಳು.

ಬಳಿಕ ಫಾತಿಮಳು ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನಿಗೆ ಅಂದದೇನಂದರೆ: ನಾನು ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತಳಾದ ದಾಸಿ ನನಗೆ ದಾದಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ನನಗೆ ಯೇಸು ಹುಟ್ಟಿದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೂ ಇತರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಬಹಳ ಸಾರಿ ಹೇಳಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದು. ಅವಳು ಬಹು ಒಳ್ಳೇ ಹೆಂಗಸು, ಭಕ್ತಳು, ಸಾಧ್ವಿ. ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಥೆಗಳೂ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಈಗಾದರೂ ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಡೆದಾಗ, ಅಬ್ಮಿದನೂ ಒಳಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಬರುವ ಮೊದಲು ತೋಟದಲ್ಲಿ ವಿಹಾರ ಮಾಡಿ, ಹಿಡಿದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುಖ್ಯ ಆಲೋಚನೆ ಏನಂದರೆ: ನಾನೂ ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ತುರ್ಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಮತಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಹೋದೆ. ಈ ಭಕ್ತ ಹುಡುಗನು ಆಡಿದ ಮಾತು ನನಗೀಗ ಯಾಕೆ ಬಾಣದಂತೆ ತಾಗಿ, ನೋಯಿಸಿ, ಮನೋವ್ಯಥೆ ಕೊಡ ಬೇಕು? ಈ ಬಾಣ ತಾಗಿದ ಘಾಯ ಮಾದು, ನನಗೆ ತಿರಿಗಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗ ಬೇಕಾದರೆ, ನಾನು ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತವನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೋ ಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನ ಶಾಂತಿಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣದು. ಆದ ಕಾರಣ ಒಂದು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ; ಏನಂದರೆ: ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ ಕೊಂಡು, ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯೆಂಬ ತಾಯಿಯ ಅಂಡೆ ಪುನಶ್ಚ ಶೇರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೀಗಂದು ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಫಾತಿಮಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡದೆ, ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಬಂದಾಳೇ? ಬಹಳ ಕರಕರೆಯೂ ಹೋರಾಟವೂ ಆಗುವದು; ಆದರೆ ಏನಾದರೂ, ಆಕೆ ಒಡಂಬಟ್ಟು ಸಂಗಡ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ. ಅವಳನ್ನು ಈ ಬಗ್ಯೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ, ಮನಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿಸೋದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗ ಬೇಕಾದೀತು; ಆದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲಾ: ಹೋಗ ಬೇಕು; ಹ್ಯಾಗೂ ಹೋಗ ಬೇಕು; ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಹ ಬಿಟ್ಟಗಲ ಬೇಕಲ್ಲಾ! ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಗಲಿದರೆ, ಅವರು ಈ ಕ್ರೂರ ಮಹಮ್ಮದಿ ಮತದಲ್ಲಿದ್ದು ಸಾಯ ಬೇಕಲ್ಲಾ! ಆಗದು! ಕಳ್ಳತನ

ವಾಗಿ ನಾನೆದ್ದು ಹೋಗ ಬಾರದು; ಮಕ್ಕಳನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿ, ನಾನು ತಿಳಿಸಿ ಹೋಗ ಬೇಕು. ಅವರು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ನಾ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೂ ಪ್ರೀತಿಯೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲ ಬಹುದು. ಆಕೆಯ ಪ್ರಾಣರತ್ನವಾದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಉಳಿಸಿದವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವಳು ಒಂದು ವೇಳೆ ಸೋತು, ಕಿವಿ ಕೊಟ್ಟಾಳು. ನೋಡೋಣಾ! ಅವನ ಮುಖಾಂತರ ನಾನು ನನ್ನಾಲೋಚನೆ ನಡಿಸಿ, ನೆರವೇರಿಸ ಬೇಕು.

ಅಂಥಾ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳಿಗಿದ್ದ ಅಭ್ಮಿದನು ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನ ಮಾತಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆಲೋಚನೆ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ತಿಳಿಯದೆಯೂ ಊಹಿಸದೆಯೂ ತನ್ನ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಆಲೋಚನೆ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸ ಬೇಕೆಂತ ಒಳಕೋಣೆಗೆ ಹೋದನು. ಅವನು ಆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವಳು ಅವನಿಗೆ—ಪ್ರಿಯನೇ! ನಮ್ಮ ಹತ್ತರ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರ ಬೇಕಿತ್ತು, ಯಾಕಂದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಶುರುವಾಯಿತು; ಅನ್‌ಸಲ್ಮೊ ಕ್ರೈಸ್ತಮತವು ಉತ್ತಮವೆಂತ ತೋರಿಸಿದ್ಧಾನೆ. ನೀನು ಸಹ ಕೇಳಿದರೆ ಆದೀತು. ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೂ ಆ ಮತಕ್ಕೆ ಖುಷಿ ಹುಟ್ಟಿ, ರುಚಿ ಹತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬೇಕಾದರೂ, ಅಂಥಾ ಮತ ಬೇಕು ಎಂತ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂಧೇಳಿದಳು. ಹೆಂಡತಿಯ ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅಭ್ಮಿದನು ಆಶ್ಚರ್ಯಭರಿತನಾಗಿ, ಆನಂದನಿಮಗ್ನನಂತಾದನು. ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಅವನು—ನನ್ನ ಕಾಂತೇ! ನನಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಿನಗೆ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ ಎಂತ ಹೇಳಿದನು.

ಫಾತಿಮಳು ಗಂಡನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳುಕೊಂಡು, ಅಧಿಕ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನ ಮತ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದು ಶೇರೋಣಾ! ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನಿಗೆ ಮಹಾ ಸಂತೋಷವಾಗುವದು. ಇದು ನನಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.

ಅಭ್ಮಿದನು ಆ ಮಾತಿಗೆ ಸಾನಂದನಾಗಿ, ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆತ್ತಿ, ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದು ಬರ ಬಾರದೆಂತ ಹೇಳಿ, ಸತಿಸುತರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಊರಿನವರ ದೆಶೆಯಿಂದ ತೊಂದರೆ ಬಾರದಂತೆ ಫಾತಿಮಳು ಗಂಡನಿಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಳು, ಹ್ಯಾಗಂದರೆ: ನಾವು ಪಟ್ಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಕೆಲವು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ನನಗೆ ವೆನಿಸ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ ಉಂಟೆಂದು ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೂ ಹೇಳು; ಮತ್ತು ನಮಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ಬಿಡು; ಆದರೆ ಭಂಗಾರ ದಾಗಿನಿ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ, ಮುತ್ತು ವಜ್ರಾದಿ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾರದೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವೈಯುವಾ; ಯಾಕಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಂಗಾರದ ದಾಗಿನಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಭಂಡಾರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವೈಯುವದರಿಂದ ತುರುಕರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಭಂಗಾರ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಸಂಗಡ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುವದು ತುರುಕರ ಮರ್ಯಾದೆ ಘನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ; ಆದದರಿಂದ ತ್ವರ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡಿಸಿ, ನಾವೆಲ್ಲರು ಒಮ್ಮೆಂದೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾ! ಅಂದಳು.

ಅಭ್ಮಿದನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಆಲೋಚನೆಯು ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳದೆಂದು ತಿಳಿದು, ತನ್ನ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ, ಒಂದು ಹಡಗವನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಬೇರೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಏರಿಸಿ, ತಾನೂ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನೂ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನ್ನೂ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಕ್ರೈಸ್ತ ದಾಸರನ್ನೂ ಕರಕೊಂಡು ಹಡಗವನ್ನೇರಿ, ಸಲನೋರ್ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು, ಮುಟ್ಟಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅನ್‌ಸಲ್ಮೋನನನ್ನು ಅವನ

ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ತುರುಕರ ದುಸ್ತು, ಮರ್ಯಾದೆ ಬಿಟ್ಟು, ವಿಲಾಯತಿಯವರ ಪೋಷಾಕವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಕ್ರೈಸ್ತಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶೇರಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸ್ನಾನ ಕೊಡಿಸಿ, ತನ್ನನ್ನು ಅಂದಿನ ತನಕ ಕಾಪಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿ, ಪುನಶ್ಚ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಕರ್ತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಕೊಂಡಾಡಿ, ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದನು.

ಒಂದು ನೆರೆ.

೧ನೇ ಪರ್ವ: ಅಂಬಿಗ ಹುಡುಗನೂ ಮುಪ್ಪಿನ ರೈತನೂ.

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ರೈನ್ ನದನ ಬದಿಯ ಒಂದು ರಮ್ಯ ಊರಿನ ದೇವಾಲಯದ ಸಂಧ್ಯಾಘಂಟಾನಾದವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ವರೂ ದ್ರಾಕ್ಷಾವನದವರೂ ತಮ್ಮ ಗುದ್ದಲಿ, ಕೊಡ್ಲಿ ಮುಂತಾದ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಬರಲೂ, ಚಂದ್ರನ ರೂಪ್ಯ ಮಯ ಕಿರಣಗಳು ನದನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲೂ, ಪಕ್ಷೀ ಸಮೂ ಹವು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗೂಡುಗಳಿಗೆ ಹಾರಿ ಶೇರಲೂ, ಹೊಲ ಪೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮೌನವಾಗಿ, ಭೂ ಮಾತೆ ಮಬ್ಬು ಎಂಬ ದುಪ್ಪಟೀ ಹೊದ್ದು ಕೊಳ್ಳಲೂ, ಮಂದ ತಂಘಾಳಿಯಲ್ಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷೇ ಬಳ್ಳಿ ಮೊ ದಲಾದ ಗಿಡಗಳು ಎಲೆಗಳೆಂಬ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಆಡಿ, ತಮ್ಮ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡಲೂ—ನದನ ಆಚೆ ಯಿಂದ ಈಚೆಗೆ ತನ್ನ ಡೋಣಿಯನ್ನು ನಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರುವ ಅಂಬಿಗನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಸದ್ದು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವದಾಯಿತು. ಡೋಣಿಯ ಹುಟ್ಟುಹೊಡಿಗ ಬರೇ ೧೫ ವರುಷದ ಹು ಡುಗ. ಅವನ ದುಸ್ತು ಬಡತನದ್ದು; ಟೊಪ್ಪಿಯೂ ಅಂಗಿಯೂ ಸುಮಾರು ದಿನ ಉಪಯೋಗವಾಗಿ ಸವೆದು ಹೋಗಿತ್ತು; ಆದರೂ ದುಸ್ತೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ, ಸಾಫಾಗಿ, ಆಯಕಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಹು ಡುಗನ ಹೆಸರು ಜೋರ್ಜ್ ಹೋಫರ್ ಎಂಬದು. ಬಡ ವಿಧವೆಯ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಇಬ್ಬರು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಸಲಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರವಾಗಿದ್ದರು. ತಂದೆ ತೀರಿ ಹೋಗಿ ಅಂದಿಗೆ ೬ ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ತಾಯಿಗೆ ಜಾಡ್ಯ ತಪ್ಪದೆ ನಿತ್ಯ ಅಸೌಖ್ಯವಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಬಹುಶಾ ಅಂಬಲಿಗಾದರೂ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಡೋಣಿ ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕಿಶಿಯಿಂದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಚೀಲ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿ ನೋಡಿ, ಹಸನ್ಮುಖನಾಗಿ "ಚಲೋ ನಫೆ! ತಾಯಿಗೆ ಸಂತೋ ಷವಾಗುವದು. ಈ ಹೊತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ದಕ್ಕುವ ರೊಟ್ಟೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ವಾಯಿತು. ಅಕಟಾ! ನಮ್ಮ ಬಡವರ ಆಹಾರ ಅವಳಿಗಾಗದ್ದು; ನಾನು ತಡೆದೇನು; ಆದರೆ ಕ್ಷೀ ಣವಿಲ್ಲದಾಕೆಗೆ ತಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದು. ಅಮ್ಮಾ! ನನಗೆ ಪ್ರಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದದಾದರೆ, ಆಗು ತ್ತಿತ್ತು!" ಎಂದಂದು ಕೊಳ್ಳಲು—

"ಎಲೇ ಪೋರಾ! ವೈಗಳ್ಳ ರಂಡೇ ಮಗಾ! ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಡೋಣಿ ಕಾದು, ಕಾಲು ತಾಸಾ ಯಿತು! ಮನಸ್ಸು ಉರಿಯುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ವೈಗಳ್ಳರ ಸಂಗತಿ ಹೀಗೆ. ಅಪ್ಪನಂತೆ ಮಗ, ತಾಯಿಯಂತೆ ಕರು. ಡೋಣಿ ಈಚೆ ತಂಧಾಕು, ಪೋರಾ! ಜಲ್ದಿ! ಜಲ್ದಿ!" ಎಂಬದಾಗಿ ಬೈದು, ಕೂಗುವ ಕಠೋರ ಶಬ್ದವು ನದಿಯ ಆಚೆಯಿಂದ ಕೇಳುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಡೋಣಿ ವಾಪಸು ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ದಾಟಿ ಹೋಗ ಬೇಕೆಂತ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಗಂಟುಮೋರೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದನು. ಅವನು ಗಿಡ್ಡ, ಸ್ಥೂಲ ಜೇರಾಳು. ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪರಿಮಾ ಣವನ್ನೂ, ಕೊಬ್ಬಿ ಉಬ್ಬಿದ ಮೋರೆಯನ್ನೂ, ಕೆಂಪಗಾದ ಮೂಗನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ, ಅವನು ಅನ್ನ

ಪಾನಪ್ರಿಯ ತ್ಯಾಗಭೋಗರಾಯನೆಂತ ಬೇಗ ಕಂಡು, ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳ ಬಹುದಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ಟೊಪ್ಪಿ, ಕಪ್ಪು ಅಂಗಿ ಮುಂತಾದ ಅವನ ದುಸ್ತು ಆವನ ಸ್ಥೂಲ ಮೈಗೆ ಒಪ್ಪವಂಥಾದ್ದಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಗುರ್ತು ಇಲ್ಲದವರಾದರೂ ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ, ಆವನು ಬಹಳ ಭೂಮಿಗೀಮಿ ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡ ರೈತನೆಂತ ತಿಳು ಕೊಳ್ಳ ಬಹುದಿತ್ತು. "ಹತ್ತಿ, ಅಯ್ಯಾ! ಹತ್ತಿ!" ಎಂತ ಜೋರ್ಜನು ನಯಭಾಷೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ನನ್ನ ಮಗ ನಿನ್ನಂಥ ಮೈಗಳ್ಳನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನು; ಆದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನಪ್ಪನ ಮಗ. ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತವರಲ್ಲೂ ನಿನ್ನಲ್ಲೂ ಒಂದು ರೋಮದಷ್ಟಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲಾ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿದ್ದರೆ, ಉಂಬುವದು ತಿಂಬುವದು ಒಂದೇ ಕೆಲಸ ನಿಮ್ಮದು. ಕೈ ಬರಿದಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕರಕರೆ ಕೊಟ್ಟು ಬೇಡುವದು. ಬಾಡಿಗೆಯಾಗಲಿ ಸಾಲವಾಗಲಿ ಏನಾಗಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಡುವ ಮಾತಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲಾ. ಹಲಕಿ ಜನ!" ಅಂಥಾ ಕಠಿಣ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಹುಡುಗ—"ಅಯ್ಯಾ! ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಕಷ್ಟವು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ"—"ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ, ಪೋರಾ!" ಎಂಥೇಳಿ, ಹುಡುಗನನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡ ಬಿಡದೆ, "ಕಷ್ಟವಂದರೇನು? ನೀನೂ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯೂ ಒಂದೇ ಜಾತಿ! ಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲಾ ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ! ಸುಳ್ಳು! ನಾ ಬಲ್ಲೆ: ಉಂಡಾಡಿಬಂಟರು! ಕೆಲಸಗಳ್ಳರು!" ಎಂಬದಾಗಿ ಬೊಗಳಿ, ಬೈಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾತನ್ನಾಡಲಾರದೆ ಹುಡುಗನು ಗಳ ಹಾಕುತ್ತಾ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಟ್ಟು, ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟನು. ಡೋಣಿ ಈಚೆಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ರೈತನು ಇಳಿದು, ಹುಡುಗನಿಗೆ—"ಕೂತು, ನನ್ನನ್ನು ಕಾದುಕೋ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನಡೆದು ಬಿಟ್ಟ. ಹುಡುಗನು ಕೂತು, "ಅಕಟಾ! ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ದಯವೆಂಬದು ಕಾಣದ್ದು; ಎಲ್ಲರು ನಿರ್ದಯರು. ಈತ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ತಡೆಯಲಾರದೆ, ಉಸುರು ಕಟ್ಟಿ ಹೋದಾಳು. ಅಸ್ವಸ್ಥವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳು! ದೇವರೊಬ್ಬನೇ ಬಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಕನಿಕರವಿಲ್ಲಾ. ಈ ನಮ್ಮ ಧನಿ ಹಿಮಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಕ್ಕಲು ತೆಗೆದು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ತಂದೆ ಯಾಕೆ ತೀರಿ ಹೋದರು? ತಂದೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಸಹ ಯಾಕೆ ಹೋಗ ಬಾರದು? ದೇವರೇ, ಕರುಣಿಸು!" ಎಂತ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂದು ಕೊಂಡು, ಹುಡುಗನು ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. "ಸ್ತ್ರೀ ತಾ ಹೆತ್ತ ಮಗುವನ್ನು ಮರೆತು ಹೋದರೂ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗೆ" ಎಂಬದಾಗಿ ವಚನ ಕೊಟ್ಟ ದೇವರು ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಕೊಟ್ಟು, ದುಃಖೋಪಶಮನ ಮಾಡಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಆ ಹುಡುಗನ ಧನಿಯಾದ ಆ ರೈತನು ತಿರಿಗಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಡೋಣಿ ಹತ್ತಿದನು. ಡೋಣಿಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿರಲಾರದೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಾತಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಅವನು ಸಾರಾಯ ಶಿಸೆಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಬಂದನೆಂತ ಕಾಣಲಾಯಿತು. ಡೋಣಿ ಆಚೆಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ, ಅವನು ಇಳಿದು, ನದಿಗೆ ಅರ್ಧ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ನಡೆದನು. ಜೋರ್ಜನು ಡೋಣಿಯನ್ನು ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಗುಡಸಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಬಾಗಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ೧೨ ವರುಷದ ಹುಡಿಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಬಹು ಅವಸರವಾಗಿ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. "ಏನು? ಮರಿಯಾ!" (ಅವಳ ಹೆಸರು) ಎಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಳವನಿಗೆ—"ಮಾತಾಡ ಬೇಡ; ನಾನು ಬಂದದು ನನ್ನ ತಂದೆಗೂ ಅಣ್ಣನಿಗೂ ತಿಳಿಯ ಬಾರದು; ತಿಳಿದರೆ, ಅವರು ಶಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ನಾನು ತಿರಿಗಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಯಾರು" ಎಂಥೇಳಿ, ತನ್ನ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು, ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು, ಜೋರ್ಜನು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಶೇರಿದನು.

೨ನೇ ಪರ್ವ: ಶಾಂತಿಯ ಬಿಡಾರ.

ಜೋರ್ಜನ ತಾಯಿ ಊಟಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮುಖಕಮಲದಲ್ಲಿ ಶೋಕಪಂಕ ಬಹಳ ತಾಗಿದ್ದಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ತಾಪತ್ರಯವೆಂಬದು ಅವಳಿಗೆ ಶಾನೆ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಬಹಳ ಮಮತೆ ಇಟ್ಟು, ಅವಳು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದ ಗಂಡನನ್ನು ಮೃತ್ಯು ಎಂಬ ಶತ್ರು ಶೆರೆ ಹಿಡಿದು ವೈದಿದ್ದನು. ಅವಳ ಅಸೌಖ್ಯ ಅಶಕ್ತಿ ಅನುದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದದರಿಂದ ತನಗೆ ಸಹ ಅವಸಾನ ಹತ್ತರವಾಗಿ, ಕಡೇ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮಾತು ಬೇಗ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು ಎಂತ ತಿಳುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಯಿತು. "ಪರವನ್ನೈದಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಶೇರುವದು ನನಗೆ ಪರಮಾನಂದವೇ" ಎಂಬದಾಗಿ ಆಕೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳ ಬಹುದಾಗಿದ್ದರೂ, ತಾನಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಮಗನನ್ನು ನೆನಸಿ, ಅಥವಾ ನೋಡಿ, ಚಿಂತೆಯೂ ಶೋಕವೂ ಎಂಬ ಪಂಕದಲ್ಲಿ ಮುಳಿಗಿ ಹೋದವಳಂತಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. "ನಾನೂ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮಗನಿಗೆ ಯಾರು? ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿ, ಒಂದು ಹಲಿಗೆಯಾಗಲಿ ಬೆಂಡು ಕೊರಡು ಆಗಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದವನಂತೆ ಈ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಈಜಾಡಿ, ಪೇಚಾಡಿ ಏನಾದಾನು?" ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಷ್ಟು ಸರ್ತಿ "ಅನಾಥನಾಥನು ದೇವರೇ, ವಿಧವೆಗಳಿಗೂ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಆತನೇ ಸಂರಕ್ಷಕನು" ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅವಳು ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಹಿಡುಕೊಂಡು, ತನ್ನನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಕೊಂಡು, ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳ ನೋಡ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆಗಿಂದಾಗ್ಯೆ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಕರ್ತನಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು, ದುಃಖವನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊತ್ತು ಹೋದರೂ, ಕಡೆಗೆ ಶಾಂತಿಯಾಗದೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲಾ; ಕರ್ತನ ಸಹಾಯ ಮತ್ತೂ ಅನುಭವ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಂದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವೂ ಚಿಂತೆಯೂ ಅತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಬಡವೆ ಕೇವಲ ದಿಕ್ಕುಗಾಣದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಬಾಡಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದ ಕಾರಣ, ವಾಯಿದೆ ತೀರಿ, ಧನಿ ಅದೇ ದಿನದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಾಯಿದೆ ಕೊಡದೆ, ಹೊರಟು ಹೋಗ ಬೇಕೆಂತ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಹಿಮಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡಾರವಿಲ್ಲದೆ ಘಾಳಿಗೂ ಹಿಮಕ್ಕೂ ಬೀಳುವ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಣದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಚಿಂತಾಪಂಕಮಗ್ನಳಾದವಳಿಗೆ ಉಸುರು ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗುವಂತಾಗಿತ್ತು.

ಬಂದು, "ಶುಭಮಸ್ತು, ತಾಯಿ!" ಎಂಥೇಳಿ, ಸಲಾಮು ಮಾಡಿ, ಜೋರ್ಜನು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಚೀಲವನ್ನು ಕಿಶಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು, ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಬಿಚ್ಚಿ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ರೊಖ್ಖವನ್ನು ಲೆಖ್ಖ ಮಾಡಿ, ತಾಯಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, "ನೋಡು, ತಾಯಿ! ಈ ಹೊತ್ತು ದೈವಾನುಕೂಲದಿಂದ ಚಲೋ ನಫೆ ಶಿಕ್ಕಿತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವರೆಗೆ ಯಾರೂ ದಾಟಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ನಾನು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಖಾಲಿ ದೋಣೀ ಬದೀಲಿ ಕೂತು ಕೊಂಡು ಕಾಯ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆವಾಗ ದೇವರು ಕಾಗೀ ಮರಿಗಳ ಕೂಗನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿ, ಕಾಡಿನ ನೈದಿಲೆಗಳನ್ನು ಹೊದ್ದಿಸಿ, ಸಮಸ್ತವನ್ನು ಸಲುಹುವಾತನಾಗಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಮರೆತು ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಎಂಬದಾಗಿ ನಮಗೆ ತನ್ನವಸಾನದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ, ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟ ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ನಾನು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆನು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಕೂಡ್ಲೇ ಎದೆಗೆ ಬಿಗು ತಾಗಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಭಾರ ಸರಿದು ಹೋದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಸಂಗಡಲೇ ಜನರು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ದಾಟಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದು, ದೋಣಿ ಹತ್ತಿ, ದಾಟಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನೋಡು, ಏಳುವರೆ ಆಣೆ ದುಡಿದು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ದುಡಿಕೆಯಾಗುವ ದಿನ ಕಡಿಮೆ. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನದ ಖರ್ಚಿಗೆ ಸಾಲುವದು. ಮಸ್ತಾಯಿತಲ್ಲಾ?" ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಮಾತಾಡಿದನು. ತಾಯಿ ಏನೂ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳದೆ, ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಿಂತನೆಂತ ಕಂಡ ಹುಡುಗನನ್ನು

ಬಹಳ ವಾತ್ಸಲ್ಯವೂ ಶೋಕವೂ ಕೂಡಿದ್ದ ಭಾವವುಳ್ಳವಳಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಹುಡುಗನು ಆ ದುಡ್ಡು ಕಾಸುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತಿರಿಗಿ ಹೆಕ್ಕಿ, ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟನಂತರ ಏನೂ ಮಾತಾಡದ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ, ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಅವಳ ಮುಖ ಪೂರ್ಣ ಕಳೆ ಕುಂದಿ, ನಿಸ್ತೇಜವಾಗಿ ಹೋದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ಬೆಬ್ಬರ ಬಿದ್ದು, ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು. ಮತ್ತು ಬಹು ದುಃಖಿತನಾಗಿ ಅವನು ತಾಯಿಯ ಹತ್ತರ ಮಾತಾಡಿ, ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಅಮ್ಮಾ! ನೀನು ಬಹಳ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿದ್ದೀ ಎಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಮುಖಕಮಲವು ತಂದೆಯದರಷ್ಟು ಬಾಡಿ ಹೋಗ್ಯದೆ. ನಾಳೆ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ, ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೆ ಅವ್ವಲ್ ರೊಟ್ಟಿ ಸಹ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಧಾರಣ ರೊಟ್ಟಿ ನಿನಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ದಕ್ಕದು. ಹೋಗಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತೀ ಅಲ್ಲವೋ? ಅಮ್ಮಾ! ಇನ್ನು ಈ ರಾತ್ರಿ ಕೂತು, ಎರಡು ಹೂ ಪುಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಣೆದು ತೀರಿಸಿ, ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಇನಾಮಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಆಗ ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಬಂದಾರು. ನೀನು ಹ್ಯಾಗೂ ಬದುಕ ಬೇಕು; ನೀನು ಸಹ ಹೋದರೆ, ನನಗ್ಯಾರು? ನೀನು ಹೋಗ ಬಾರದು."

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ತಾಯಿ "ದುಃಖ ನೆನಸಿ ಚಿಂತಿಸ ಬೇಡ, ಮಗಾ! ಈ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವದು. ನಾನೂ ಹೋಗ ಬೇಕಾದರೆ—ದೇವರ ಮಾರ್ಗ ಅಶೋಧ್ಯವೇ. ಆದರೂ ಆತನು ಅಚಂಚಲ ಸದಾಪ್ರಭು, ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರ ದಿಕ್ಕು, ಅನಾಥನಾಥ" ಎಂಬದಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ ಸಂತೈಸುತ್ತಿರಲು, ಆಕೆಗೂ ದುಃಖವು ಹಿಡಿದು, ಸ್ವರ ಅಣಗಿ ಹೋಯಿತು. ತಾನೂ ಸತ್ತು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮುದ್ದು ಮಗನು ಯಾರೂ ಸಂಗಡಿಗರಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು, ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ, ದಿಕ್ಕು ಹುಡುಕ ಬೇಕಾಗುವದು ಎಂಬ ಭಯವು ಅವಳೆದೆಗೆ ಔಕುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅಂದದೇನಂದರೆ: ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಈಗ ಸುಖವೇ. ಹೋರಾಟ ಪೇಚಾಟ ತೀರಿ, ಕರ್ತನ ಸಂಗಡ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದರಾದೀತು!

"ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡೆ, ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ; ನೀನಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಯಾರು? ಯಾರಿಗೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲಾ" ಎಂತ ಮಗನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಳು—"ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡ ಬೇಡಾ! ದೇವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಮರತು ಬಿಡನು. ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಜೀವವೂ ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ. ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಯ್ದರೆ, ನಿನ್ನನ್ನುಸಾಕಿ ಸಲುಹುವನು. ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗ ಬೇಡಾ!" ಎಂತ ಸಂತೈಸಿ ಹೇಳಲು, ಹುಡುಗನು—"ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಖರೆ; ಆದರೆ ಧನಿ ನಮಗೆ ನಡಿಸುವಂಥಾದ್ದು ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟಾ! ಮತ್ತು ಧನಿಯ ಮಗ ಕೊನ್ರಾಡ ಎಷ್ಟೋ ತಂಟೆ ಕೊಟ್ಟು, ಸಾಕಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ರಾತ್ರಿ ರಾತ್ರಿಗೆ ನನ್ನ ಡೋಣಿ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಮನನೊಂದು ಕೊಂಡರೆ, ನಕ್ಕು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ." (ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸಲ್ಪಡುವದು.)

ಉತ್ತರಗಳು.

(೯೬ನೇ ಪಾನಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ.)

16. ಯೇಸುವಿನ ಶಿಲುಬೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರೀಯ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇದ್ದಂಥಾ ಮೂರು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೂಡಿದ್ದರು. ಯೋಹಾನ. ೧೯, ೨೫.

17. ಆದಮ ಎಂಬದು; ಆದಮನ ಮಗನಾದ ಹೇಬೆಲನು ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆ ತೀರಿ ಹೋದವನು; ಕಾಯಿನನು ಅತಿಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಜಲಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಅಳಿದು ಹೋದ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ತಂದೆಯಾದವನು; ಸೇಥನು ಇಂದಿನ ವರೆಗೂ ಉಳಿದ ಮಹಾ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಜಲಪ್ರಳಯದ ಈಚೆಯ ನರಜಾತಿಗೆ ಜನಕನಾದವನು.

18. ನಿರ್ದೋಷಿಯಾದ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ದೋಷಿಯಾದ ಬಿಳಾಮನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ (ಹೊಡೆದ) ಮೇಲೆ ಕತ್ತೆ ಬಿಳಾಮನನ್ನೂ ಶಿಕ್ಷಿಸಿತು, ಅಂದರೆ ಅವನ ಕಾಲನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಒತ್ತಿ ಹಾಕಿತು; ಇದಕ್ಕೆ ಕೋಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಿಳಾಮನು ಹೆಚ್ಚು ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ, ಕತ್ತೆ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿತು. ಅಂಕೆ. ೨೨, ೨೩—೩೦.

19. ಅಹಷ್ವೇರಸನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಧಾನರಿಗೂ ನೌಕರರಿಗೂ ಮಾಡಿಸಿದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಹಿಡಿಯಿತು. ಎಸ್ತೇರ. ೧, ೩. ೪.

20. ರೋದೆ ಎಂಬ ಚಾಕ್ರಿಯವಳು ಪೇತ್ರನು ಬಂದದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಬಾಗಲನ್ನು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲಾ. ಅಪೊ. ಕ್ರಿಯೆ. ೧೨, ೧೩. ೧೪.

ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು.

21. ಪರಲೋಕಕ್ಕೇರಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಯೇಸು ಯೆರೂಸಲೇಮಿನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸಂಗಡ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡಿದನು?

22. ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಹೆಸರು ಇದ್ದಂಥಾ ಗೃಹಸ್ಥರಿಬ್ಬರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರೇನು?

23. ಮಮತೆಯ ದೆಶೆಯಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಇನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದೆ ಬಿಟ್ಟಗಲಿದ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರೇನು?

24. ತನ್ನಾಯುಷ್ಯದ ಪ್ರಥಮ ಮೂರನೇ ಅಂಶ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ, ಮಧ್ಯ ಮೂರನೇ ಅಂಶ ಊಳಿಗದಲ್ಲಿ, ಕಡೇ ಮೂರನೇ ಅಂಶ ಒಂದೇ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಕಳದವನ್ಯಾರು?

25. ತನ್ನ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಸತ್ತು ಹೋದವನೊಬ್ಬನ ಹೆಸರೇನು?

ವಿವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳು.

ಈ ಇಡೀ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ೧೪೨೩೯೧೬೦೦೦ ನಿವಾಸಿಗಳಿದ್ದಾರಂತೆ.

ಬಕ್ಕರ್‌ಗಂಗೆ ಮತ್ತು ನವಾಖೋಲಿ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತುಫಾನೂ ನೆರೆಯೂ ಬಂದು ಸತ್ತವರಷ್ಟೇ ಜನರು ವಾಂತಿಭೇದಿಯಿಂದ ಸತ್ತರು. ಸಂದೀಪ ಎಂಬ ದ್ವೀಪದ ಕೆಳಗಿನ ಅರ್ಧಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಂಚೆ ೨೨,೬೨೮ ನಿವಾಸಿಗಳಿದ್ದರು; ಇವರಲ್ಲಿ ನೆರೆಯಿಂದ ೪,೪೨೮ ಜನರೂ, ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಾಂತಿಭೇದಿಯಿಂದ ೨,೮೩೦ ಜನರೂ ತೀರಿ ಹೋದರು.

ಬ್ರೆಮೆನ್ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ೧೬೨೪ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ದ್ರಾಕ್ಷೇ ರಸ ಇನ್ನೂ ಉಂಟಂತೆ. ಬಡ್ಡಿಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಹಿಡಿದು ಲೆಖ್ಖ ಮಾಡಿದರೆ, ಒಂದು ಬಾಟ್ಲಿಗೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕ್ರಯವಾಗುವದು.

ರುಸ್ಯದ ಮಹಾ ದಳವು ಕಿಶೆನೆಫ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿ ಅದೆ; ಸೆರ್ವ್ಯಾರು ತುರ್ಕರಿಗೆ ಎದುರ್ನಿಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಬಲವಿಲ್ಲದವರಾದರೆ, ತುರ್ಕರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಹೊಗುವದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸದೆ ಎಂತ ತೋರುತ್ತದೆ; ವಿಲಾಯತಿಯ ಆರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾಜ್ಯಗಳವರು ರಾಯಭಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ತುರ್ಕರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆ ಅವರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾರದೆ ಹೋದದ್ದು ಇವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಸಂದರ್ಭವೂ ನೆವನವೂ ಆಗುವದಾಯಿತು.

ಗಂಧಕದ ಹೊಗೆ ಶ್ವಾಂಶಿಭೇದಿ ರೋಗಕ್ಕೆ ಮಹೌಷಧವಾಗಿದೆ. ಉರಿಯುವ ಕೆಂಡಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಚಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟು, ಅದರೊಳಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಗಂಧಕದ ಪುಡಿ ಹಾಕುತ್ತಿರ ಬೇಕು; ಈ ಚಟ್ಟಿಯನ್ನು ರೋಗಿಯ ಹತ್ತರ ಇಟ್ಟು ಆ ಹೊಗೆ ಅವನ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರ ಬೇಕು; ಇದು ಮನಗಂಡ ಔಷಧವಾಗಿದೆ.

ಚೀನದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಶಾಂತುಂಗ್ ಎಂಬ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾ ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಶಾಂಗಾಯಿಯ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹಣ ಕೂಡಿಸಿ, ಒಬ್ಬ ಮಿಶ್ಯನೆರಿಯ ಕೈಯ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಔರಂಗಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಮಳೆ ಉಂಟಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಕಲ್ಲು ಒಂದು ಕಿತ್ತಳೆ ಹಣ್ಣಿನಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ಬಡೋದೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಿದ್ದ ಕಲ್ಲುಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಲ್ಲು ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತು.

ಲಂಡನ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಡುಬುರೋಗ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಾ ಅದೆ; ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗವನ್ನು ತಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ಧಾರೆ.

ಈ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಇಡೀ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಕಲೆಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದದ್ದು ಕಾರಣವೆಂದು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಸರಕಾರ ಜ್ಯೋತಿಷನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಇಂಗ್ಲಾಂಡಿನಲ್ಲಿ, ಸ್ಪಾನ್ಯದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ನೆರೆ ಬಂದದ್ದು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ? ಈ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮಳೆ ಬೀಳದೆ ಹೋಯಿತು ಎಂತ ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಪೂರ್ವಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಉತ್ಪಾತವಾಯಿತು; ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬೀಸಿದ ಪ್ರಚಂಡ ಘಾಳಿಯಿಂದ ಹೂಗ್ಲಿ ಪ್ರೊಂಟಿನಿಂದ ಸಗೊರ ವರೆಗೆ ನದಿಯ ಉಭಯ ಕಡೆಗಳ ಮನೆಗಳು ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಬಾಳೆ ಗಿಡಗಳು ಹೋದವು. ಶುಮಾರು ೫೦ ದೋಣಿಗಳೂ ಒಂದು ಹೊಗೆಹಡಗವೂ ಮುಣುಗಿ ಹೋದವು.

ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಗೀಶ್ವರಿ ಎಂಬ ದೇವಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮುಖ ಸುಮಾರು ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಕ್ರಯದ್ದು ಚೋರಿಯಾಯಿತಂತೆ.

ಪೋಪನು ತನ್ನ ತದ್ರೂಪಚಿತ್ರದ ಕೆಳಗೆ "ಹೆದರ ಬೇಡ, ನಾನಿದ್ಧೇನೆ!" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಬರಸಿ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಶರಣಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ಧಾನಂತೆ.

ಮದ್ರಾಸ ಮುಂಬಾಯಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆಯ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಹೊಂದುವವರ ಲೆಖ್ಖ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕಳದ ತಿಂಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನ ಮೇಲ್ಕಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲೆಯಾಳ ದೇಶದವನಾದ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಶಿಡುಬುರೋಗದಿಂದ ಮೃತಪಟ್ಟನು.

(ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದು: Ch. W.)

ಫ್ರೆಂಚ ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿ ಪರೀಸು ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ೧,೯೮೬,೭೪೮ ನಿವಾಸಿಗಳಿದ್ಧಾರಂತೆ.

ಅಮೇರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಲಿಯುವ ಸೂಜಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ೮ ಕಾರಖಾನೆಗಳವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ೪ ಕೋಟಿ ೭೦ ಲಕ್ಷ ಸೂಜಿಗಳು ಮಾಡೋಣಾಗುತ್ತವಂತೆ. ಆದರೂ ಅವು ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಲದೆ, ಸರಾಸರಿ ಲೆಖ್ಖದಲ್ಲಿ ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ೨ ಕೋಟಿ ೫೦ ಲಕ್ಷ ಬೀಳುವಷ್ಟು ಸೂಜಿಗಳು ವಿಲಾಯತಿಯಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವಂತೆ. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಸರಾಸರಿ ಲೆಖ್ಖದಲ್ಲಿ ಸಂಯುಕ್ತಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ೭ ಕೋಟಿ ೨೦ ಲಕ್ಷ, ಒಂದು ತಾಸಿಗೆ ೫೦ ಸಾವಿರ ಸೂಜಿಗಳು ಮುರಿದು ಅಥವಾ ಕಳದು ಹೋಗುವಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸೂಜಿಯ ಬೆಲೆ ತೀರಾ ತುಸವಾದರೂ, ಇಷ್ಟು ಸೂಜಿಗಳದು ಬಹಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ್ಯಲ್ಲಿ ಆಗಿಂ

ದಾಗ್ಯೆ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾರದಷ್ಟು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೆಂತ ಕಾಣುವಂಥಾದನ್ನಾದರೂ ಕಳಕೊಂಡರೆ, ಅಥವಾ ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಕಡೆಗೆ ಬಹಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನೂ ಹಾಳು ಆಗಗೊಡದ ಜೋಕೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಬೇಕು! ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆದಾಯವದೆ!

ಪೊರ್ಹ್ಯೆಯೊ ಎಂಬ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಗೇ ಭಂಡಿಗೆ ಒಂದು ಸೇತುವೆ ಮುರಿದು ಹೋಗಿ, ಅಪಾಯ ಒದಗಿತು. ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ೧೭೬ ಜನರಲ್ಲಿ ೫ ಮಾತ್ರವೇ ಏನೂ ಹಾನಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗದೆ ಉಳಿದರು. ಬಾಕಿ ಜನರು ಜಖಮಾದರು, ಹೆಚ್ಚಾದವರು ಸತ್ತರು. ಶೀತವೂ ಬೆಂಕಿಯೂ ಹಿಮವೂ ನೀರೂ ಇವು ನಾಲ್ಕು ಕೂಡಿ, ಅಷ್ಟು ಹಾನಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟವು.

ಕರ್ಡಿನಾಲ ಅಂತೊನೆಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟು,ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನಲ್ಲಾ! (೧೦೦ನೇ ಪಾನಿನ ತುದಿ ಸರಿ ನೋಡ ತಕ್ಕದ್ದು.) ಸದರಿ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ಸಹ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥಳಾಗಿದ್ದಾಳೆಂತೆ. ಅಂತೊನೆಲ್ಲಿಗೂ ಆ ಸ್ತ್ರೀಗೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು (ನಿಂದ್ಯ) ತರದ ಗೊಡವೆ ಅವಳ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದಂತೆ; ಆದರೆ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಪಾಲು ಹಂಚಿಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಬೂಲಾಗಿರದ ಕಾರಣ ಆ ಅಮ್ಮ ತನ್ನ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಯೆ ಅರ್ಥವ್ಯವಹಾರ ನಡಿಸ ಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತಾಳೆಂತೆ.

ಲಂದನ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಹಡಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮುಟ್ಟುವ ಪರದೇಶದವರಾದ ಖಲಾಶಿಗಳು ಹೇರಳ ಜನ. ಕಳದ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬನೇ ಮಿಶನೆರಿ ಆಸ್ಯ ಭೂಖಂಡದವರಾದ ೮,೦೦೦ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಾತಾಡಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಕೆಲವರು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯನ್ನು ಶೇರಿದರು. ಅವರು ಮಹಮ್ಮದಿಯರೂ ಹಿಂದುಗಳೂ ಬೌದ್ಧರೂ ಆಗಿದ್ದವರು.

ಜಾಪಾನ ದೇಶದ ಸರಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮೆರವಣಿಗೇ ಹೋಗಿಸಿ, ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸ ಬಾರದು ಎಂಬ ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸೋಣಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತಂತೆ.

ಚೀನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ಶೇರಿದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಹಿಂಸಾಗ್ನಿ ಹೊತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದಂತೆ.

ಅಫ್ರಿಕ ದೇಶದ ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ರದ ಕಡೆಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲ್ಯಾದರೂ ಮಹಮ್ಮದಿ ಮತಸ್ಥರು ಸುಮಾರು ೮೦೦೦ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಕಳದ ಇಸ್ವಿಯ ೩ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಿಶನೆರಿ ೬೦ ಜನರನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ, ಸ್ನಾನ ಕೊಟ್ಟು, ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲನುವಾಯಿತಂತೆ.

ರುಸ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ತುರ್ಕ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಇತ್ತಲಾಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೊಡವೆ ಯಾವ ತರದ್ದಾದರೂ ಆಗಲಿಲ್ಲಾ. ಕೊನ್ಸ್ತಂತಿನೊಪೊಲಿಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಆಲೋಚನಾಸಭೆ ಏನೂ ಬಾಯಿಗೊಳ್ಳದೆ ಹೋದ ಮಾತು ಕಡೇ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಸದರಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಂದ ದೇಶದ ರಾಯಭಾರಿ ಅಡ್ಡಗೋಡೇ ಮೇಲಿನ ದೀಪದಂತಾಗಿದ್ದದೇ ಆ ಸಭೆಯವರ ಹಂಚಿಕೆ ಎಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿ ಹೋದ್ದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಯಿತಂತೆ. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಯುಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿ ತುರ್ಕರ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಂದಿನ ಪ್ರಧಾನ ವಜೀರನನ್ನು ಅವರು ಯಾತಕ್ಕೋ ಗದಿ ದಾಟಸಿ ಬಿಟ್ಟು, ಅವನ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ತುರ್ಕ್ಯ ರಾಜ್ಯವು ಹ್ಯಾಗೂ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಾಳು ಮನೆಯಂತೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವದು ಎಂಬದು ಅನೇಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ. ರುಸ್ಯರು ಹಾಗೆಯೇ ತಿಳುಕೊಂಡು, ತುರ್ಕರಿಗೆ ಕತ್ತಿಮಾತನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು.

ಕಳದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ತನಕ ಕೈದಿಯವನಾಗ ತಕ್ಕ ಅಪರಾ

ಧಿಗೆ ನೂರು ಸಂವತ್ಸರ ಒಂದು ದಿನ ಕೈದಿಯಾಗತಕ್ಕದೆಂತ ಹೇಳಿ ತೀರ್ಪು ಕೊಡುವ ಮರ್ಯಾದೆಯಿತ್ತು. ೧೭೭೬ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ೧೬ ವರುಷ ಪ್ರಾಯದ ಒಬ್ಬ ಫ್ರೆಂಚ ಯೌವನಸ್ಥನು ಕೊಲೆಗಾಗಿಯೂ ಕಿಡಿಗೇಡಿತನಕ್ಕಾಗಿಯೂ ೧೦೦ ವರುಷ ಒಂದು ದಿನದ ಕಠಿಣ ಕೈದಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಅವನು ಸುಮಾರು ವರುಷ ಕೈದಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಏನೂ ತಂಟೆಗಂಟೆ ನಡಿಸದೆ, ಕೈದಿಯ ಕಾವಲುಗಾರರಿಗೂ ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರರಿಗೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗಿ ನಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರುವವನಾದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಮಾಫಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವಂತೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಸರಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಕ್ಷಮೆಯಾಗಿ, ಅವನಿಗೆ ಕೆಲವು ಸರ್ತಿ ಎದ್ದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗ ಬಹುದೆಂತ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಯಿತು; ಆದರೆ ಅವನು ತಾನು ೧೦೦ ವರುಷ ೧ ದಿನ ಕೈದಿಯನ್ನು ತಡೆದು, ಶಿಕ್ಷೆಯೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಛಲ ಹಿಡಿದು, ಕೈದಿಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಡಲಿಲ್ಲಾ. ಎರಡು ತಿಂಗಳಿನ ಹಿಂದೆ ಅವನ ಕೈದಿ ೧೦೦ ವರುಷ ೧ ದಿವಸ ಆಗಿ, ಅವನು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ, ೧೧೬ ವರುಷದ ಮುದುಕನಾಗಿ, ೧೦೦ ವರುಷ ನೋಡದ ತನ್ನೂರಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ಶೇರಿದನಂತೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಅನವೃಷ್ಟಿ (ಅಂದರೆ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಹೋದ್ದು) ಅಲ್ಲಾ, ಮಳೆ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಾರದೆ, ಒಂದಾನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲದ್ದಾಗಿ ಬಂದದೇ ಈಗಿನ ಬರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಂತೆ. ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಬಹು ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆಯಿರುವಾಗಲೇ ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕಾಲ ಜೋರು ಮಳೆ ಬಂದು, ಬಂದರಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ್ಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತಂಥಾಕಿದ್ದ ಅಕ್ಕಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಕೆಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಇದರಿಂದ ದೇವರು ತೋರಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ದವಸಗಳು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ, ಬೆಳದ್ದನ್ನು ತಿಂದು ಅನುಭೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ದೇವಾನುಗ್ರಹವು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ದೇವರು ಒಲಿದು ಅನುಗ್ರಹಿಸದಿದ್ದರೆ, ಕೈಗೆ ಬಂದ ತುತ್ತಾದರೂ ಬಾಯಿಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗ ಬಹುದು.

ಅಹ್ಮದಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಕೋವಿ ಮದ್ದು ತುಂಬಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ತಾಗಿ, ಆ ಮದ್ದು ಫಟ್ಟೆಂತ ಕಿಚ್ಚಾಗಿ ಹಾರಿ, ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿದ್ದ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ದಶದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟದರಿಂದ ೬೦ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯಾಯಿತಂತೆ.— "ಫಕ್ಕನಾಪತ್ಕಾಲವು ಬಂದರೇನು? ಹೇಳ್ಳು!"

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿಯ ತ್ರಂಸ್ವಾಲ ಎಂಬ ಪ್ರಜಾಧಿಪತ್ಯದವರಿಗೂ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಕಾಫ್ರಿ ಜನರಿಗೂ ಲಡಾಯಿಯಾಗಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತುರ್ಕ್ಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹೋರಾಟವನ್ನೇ ಕಣ್ಣಾ ಹೊಡದು ನೋಡುವ ವಿಲಾಯತಿಯ ಆಯಾ ರಾಜ್ಯಗಳವರಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತುಕಡಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರಿಗೆ ಆ ಹೋರಾಟದ ದೆಶೆಯಿಂದ ವೈನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದ ನೀರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಯದು. ಅವರು ಮಹಾ ಜಾಣರಂತೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತ್ಯೇಸುವನ್ನೂ ಕ್ರೈಸ್ತಭಕ್ತರನ್ನೂ ಕ್ರೈಸ್ತವಿಶ್ವಾಸ ಆಚಾರಾದಿಗಳನ್ನೂ ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿ, ಜರಿದು ಬಿಟ್ಟ ತನ್ನ ಅವಿಶ್ವಾಸಭಾವವನ್ನು ಕಾಣಿಸಬೇಕೆಂತ ಬೆರ್ಲೀನ್ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನು ಕಳದ ಕ್ರಿಸ್ತ್ಮಸ್ ದಿನಕ್ಕೆ (ಕ್ರಿಸ್ತವಾರಕ್ಕೆ) ತಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕುವ ಕಪಿಗೆ (ಮಂಗಕ್ಕೆ) ಒಂದು ಕ್ರಿಸ್ತ್ಮಸ್ ಗಿಡವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಸವರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಆ ಗೃಹಸ್ಥನ ಕೋತಿಚೇಷ್ಟೆಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಒಬ್ಬ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಕರ್ತನು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಬಹು ವಾಜಿಬಿಯಾದ ಆಲೋಚನೆ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟನು; ಏನಂದರೆ: ತನ್ನ ಕೋತಿಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನು ತುದಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಸದರಿ ಗೃಹಸ್ಥನು ಆ ಮಂಗವನ್ನು ತನ್ನ ದತ್ತಪುತ್ರನೆಂತ (ಸಾಕುಮಗನೆಂತ) ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರಾದೀತು.

Printed at the Basel Mission Press, Mangalore.

ಕ್ರೈಸ್ತಸಭಾಪತ್ರ

ಪುಸ್ತಕ ೯. **APRIL 1877.** ಅಂಕೆ ೧೦.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಉತ್ಥಾನೋತ್ಸವಕ್ಕೆ.

ಮಾರ್ಕ. ೧೬, ೧—೮.

ಎದ್ದನು! ಯೇಸು ಎದ್ದಿದ್ದಾನೆ! ಎಂಬುವ ಮಾತು ಉತ್ಥಾನೋತ್ಸವವೃತ್ತಾಂತಗಳ ಸಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಸದರಿ ಮಾತನ್ನು ಮೊದಲು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದು ದೇವದೂತನೇ. ಯೇಸುವಿನ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬದೆಯೂ ಊಹೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡದೆಯೂ ಇದ್ದದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದು, ದುಃಖಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಖಾಲಿಯಾದ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ನಾವು ಸಹ "ಯೇಸು ಎದ್ದಿದ್ದಾನೆ" ಎಂಬ ಮಹಾ ಶುಭವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿಯ ಕೇವಲ ಆನಂದ ದ್ರವ್ಯವಾಗಿರುವಂಥ ಹುರುಳನ್ನು ಲಾಭ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿ,

ಯೇಸು ಎದ್ದು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಉತ್ಥಾನೋತ್ಸವವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೊಂಡು,—ಮೊದಲು ಎದ್ದ ಯೇಸುವಿನ ಜೀವದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಬಳಿಕ ನಾವು ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಪರಾಂಬರಿಸಿ ನೋಡೋಣಾ!

೧. ಎದ್ದ ಯೇಸುವಿನ ಜೀವದ್ರವ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವವನಿಗೆ ಅದು ಕೇವಲ ಅಜಿತವೂ ಮಹಾ ಜಯಪ್ರದವೂ ಆದ ಜೀವವೆಂತ ಕಾಣುವದು. ನವಜೀವೋದ್ಭವದ ಉದ್ದಿಶ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಂದರೆ ಹೊಸ ಜೀವವನ್ನು ಘಳಿಸಿ, ತಂದು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಯೇಸು ತನ್ನನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಸಾವನ್ನು ತಾಳಿದನು. ಯೇಸು ಶ್ರಮೆಗಳನ್ನೂ ಮರಣವನ್ನೂ ತಾಳಿ ಕೊಂಡ ಉದ್ದಿಶ್ಯವು ಸಾಧಿಸೋಣಾಗಿ, ಆತನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಫಲಸಿದ್ಧಿ ಪಡಕೊಂಡನೆಂಬದಕ್ಕೆ ಆತನ ಉತ್ಥಾನವು ಮುದ್ರೆಯಂತಾಯಿತು. ಪಾಪದ ಫಲವೂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ದಂಡವೂ ಆಗಿರುವ ಮರಣವನ್ನು ತಾಳಿ, ಗೆದ್ದು, ಮೃತಿಂಜಯನಾಗಿ, ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವವನ್ನು, ಅಂದರೆ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವವನ್ನು, ಅಮರತ್ವವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಗೆದ್ದು, ಅಳಿಸಿ, ಮೃತ್ಯುವಿನದೇನೂ ಇನ್ನು ಉಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ತೆಗೆದಾಕಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಮರಣದ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದ ಪಿಶಾಚನನ್ನೂ ಗೆದ್ದು,

ಅವನು ಶೆರೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು (ಮರಣಸ್ಥರನ್ನು) ಬಿಡಿಸಿದನು. ಯೇಸು ಶ್ರಮೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟು, ಮರಣ ತಾಳಿ ಕೊಂಡದರಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಂಡು, ತೀರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನೆಂಬದು ಆತನ ಉತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ಆತನ ಉತ್ಥಾನವೇ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಾಯಿತು. ಆತನು ಉತ್ಥಾನವಾಗದೆ ಹೋದ್ದಾದರೆ, ನಾವು ರಕ್ಷಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಹೋಗ ಬೇಕಿತ್ತು. ನಾವೂ ಸರ್ವರೂ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೂಡ ಯೇಸುವಿನ ಸಮಾಧಿಯು ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದದಾದರೆ, ಯೇಸು ಎಲ್ಲವರ ಪಾಪ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ನಿವಾರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನೆಂಬದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ರುಜುವಾಗ ಬಹುದಿತ್ತು. ನಾವು ಈಗ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಾ, ಕೇಳಿ, ಆತನು ಎದ್ದಿದ್ದಾನೆಂತ ನಂಬಿದರೆ, ನಮಗೆ ಅದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹ ವಾಗಿ ಖಚಿತವಾಗ ಬಹುದು. ಮರಣದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋದ ದೇವರ ಕುರಿಮರಿಯೂ ಉತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಯಗೊಂಡ ಯೆಹೂದ ಕುಲದ ಸಿಂಹನೂ ಆಗಿ, ಯೇಸು ಸಂಕೀರ್ತ್ಯ ಸಂಸ್ತುತ್ಯ ಜೀವದಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. "ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ (ದಿವ್ಯ) ಕುರಿಮರಿ ಬಲ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಶಕ್ತಿ, ಘನ, ಮಹಿಮೆ, ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ!"

ಯೇಸುವಿನ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾದ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣುವಂಥಾದ್ದು, ಏನಂದರೆ: ಅದು **ಆತ್ಮಭಾವದ್ದೇ** ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ಯೇಸುವಿನ ಜೀವವೆಂಬ ದ್ರವ್ಯ **ಆತ್ಮನೇ, ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪವೇ** ಆಗಿರುವಂಥಾದ್ದು. ಯೇಸುವಿನ ಜೀವದ ಈ ಗುಣವಿಶೇಷವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಕೂಡದ ಹೆಡ್ಡತನ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವದೆ. ಭೂಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ, ಅಸ್ಥಿಚರ್ಮರಕ್ತಮಾಂಸಮಯವಾದಂಥಾ, ನಶ್ವರ ಘಟದೋಪಾದಿಯಾಗಿದ್ದಂಥಾ ದೇಹವಿದ್ದವನಾಗಿ, "ದೇಹಿಗಳ ಅಂದದಲ್ಲಿ" ಬಲಹೀನನಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಉತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭೌಮಿಕ ದೇಹಲಕ್ಷಣಗಳು ಹೋಗಿ, ಆತನ ದೇಹವಿನ್ನು ರಕ್ತ ಮಾಂಸ ಅಸ್ಥಿ ಚರ್ಮಮಯವಾಗಿರದೆ, ಆತ್ಮಮಯವೇ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು; ಭೌಮಿಕತತ್ವ ಆತ್ಮತತ್ವವಾಯಿತು; ದೈಹಿಕ ರೂಪಲಕ್ಷಣಗಳು ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪವಾದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಯೇಸು ಎದ್ದ ಮೇಲೆ ಬೀಗವೂ ಕೀಲೂ ಹಾಕಿ, ಮುಚ್ಚಿ ಇದ್ದ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸ ಬಹುದಾಯಿತು. ಆತನ ದೇಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವಾಗಿ, ಜ್ಯೋತಿಃಸ್ವರೂಪನಾದನು. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ರೂಪಾಂತರವಾದ ದೇಹವು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿದ್ದದೇ, ಬೇರೊಂದಲ್ಲಾ. ಆದ್ದರಿಂದ "ಮೊದಲನೇ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಆದಮನು ಬದುಕುವ ಪ್ರಾಣನಾದನು; ಕಡೇ ಆದಮನು (ಯೇಸು) ಬದುಕಿಸುವ ಆತ್ಮನಾದನು" ಎಂತ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಯಿತು. "ಅಮೃತತನು" ಅಂದರೆ **ಅಮೃತವೇ** ಆಗಿರುವ ದೇಹವೆಂತ ಎದ್ದ ಯೇಸುವಿನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು.

ಅಂಥಾ ಆತ್ಮಿಕ ಜೀವವು **ಬಲವುಳ್ಳ ಶಕ್ತಿಮಯ** ಜೀವ ಸಹ ಆಗಿದೆ, ಯಾಕಂದರೆ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪವಾದ್ದು ಬಲಪೂರ್ಣವಾದ್ದೂ ಶಕ್ತಿಮಯವಾದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಲಹೀನನಾಗಿ ಯೇಸು ಕ್ರೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಮೃತಿ ಹೊಂದಿದನು; ಆದರೆ ಈಗ ದಿವ್ಯ ಬಲದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಈಗಿನ ಶಕ್ತಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ, ಸರ್ವತ್ರ ಯತ್ನೈಸ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೇ. ಆತನಿಗೆ ಸೋತು ಹೋಗದ್ದು, ಎದುರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತವಾದ್ದೂ ಏನೊಂದಾದರೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲಾ. ಜೀವದಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಅಖಿಲಾಂಡವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. "ಪಾತಾಳ ಮರಣಗಳ ಬೀಗದ ಕೈಗಳು" ಆತನ ರಾಜಹಸ್ತದಲ್ಲಿದ್ದಾವೆ, ಅಂದರೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೂ ಭೂಲೋಕದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೂ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ, ಪಾತಾಳಲೋಕಕ್ಕೂ ಪಾತಾಳ ಮೊದಲಾದ ಪರಲೋಕಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೂ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಆತನು ಕರ್ತನೂ ನಾಯಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. "ಸರ್ವೇಶನಾತನು!" ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಂಬುವವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಕೊಡೋ ಅಧಿಕಾರವಾದರೂ ಆತನಿಗುಂಟು. ನಿತ್ಯಜೀವ, ಶಾಶ್ವತ

ಜೀವ ಸಹ ಆಗಿರುವ ತನ್ನ ಜೀವದ ಪರಿಪೂರ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಶಾಶ್ವತ ಜೀವದ ಬುಗ್ಗೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮರಣವು ಆತನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವು ಇನ್ನು ಮುಟ್ಟದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ನಮಗೋಸ್ಕರ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿ, ರಕ್ಷಣಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಸದಾಕಾಲ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

೨. ಆದರೆ ಆತನಲ್ಲಿ ಸಂಚಿತವಾಗಿರುವ ಜೀವದ್ರವ್ಯಾದಿಗಳು ನಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ವಿಚಾರವು ಹ್ಯಾಗೆ? ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿದ್ದದು ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ದೊರಕಿ, ನಾವು ಸಹ ಬದುಕ ಬೇಕಲ್ಲಾ! ನಾವು ಬದುಕ ಬೇಕೆಂತ ಆತನು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಮರಣ ತಾಳಿ ಕೊಂಡನಲ್ಲಾ! ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿಯ ಜೀವದ್ರವ್ಯವೇನೂ ಹೊಂದದಿದ್ದರೆ, ಆತನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅವತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದದೂ ಮರಣ ತಾಳಿದದೂ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಎದ್ದದೂ ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ತಾಗುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ವ್ಯರ್ಥವಾದಂತಾದೀತು. ಆತನ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಜೀವದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾಲುಗಾರರಾಗದೆ ಹೋದರೆ, ನಾವು ಆಗಿದ್ದದೇ ಆಗಿದ್ದೇವು, ಏನಂದರೆ: ಗತಿಗೆಟ್ಟ ಪಾಪಿಗಳೇ. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಾವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಬೇಕು. ಇದು ಹ್ಯಾಗಾಗ ಬಹುದು? ಅಂದರೆ: ಆತನಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು, ಆತನನ್ನು ಎಳಮಾಡಿದ ಜೀವಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಹೋಗುವದರಲ್ಲಿ ಆಗುವದು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸವೆಂಬದು ಮಹಾ ದೊಡ್ಡದಾದ್ದೇ. ಅದು ಶಾಶ್ವತ ಜೀವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಎಳಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದು. ಯೇಸುವಿನ ಜೀವಶಕ್ತಿವ್ಯಾಪ್ತರಾದವರು ಮರಣದಿಂದ ಎದ್ದವರೂ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕೂಡ ಎದ್ದವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಹ ಯಾವದಕ್ಕೂ ಸೋತು ಹೋಗದ ಜಯಪ್ರದವಾದ ಜೀವವುಂಟು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯು ಹಾಗೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವನ್ನೂ, ಲೋಕವನ್ನೂ, ಪಿಶಾಚನನ್ನೂ, ಮರಣ ನರಕಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖಾಂತರ ಜಯ ಕೊಡುವ ದೇವರನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸಿ, ಹರ್ಷಿಸಿ, ಸದಾ ಸಾನಂದರಾಗಿರ ಬಹುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾದವರಿಗೆ ಬಲವಾದ ಆತ್ಮಿಕ ಜೀವ ಸಹ ಉಂಟು. ಮೃತ್ಯುವಿನ ಶೆರೆಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಜೀವದಧಿಪತಿಯ ಶರಣಾಗತರಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುವಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಏನೂ ಇರದೆ, ಜೀವದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವದು. ದೇವರ ಬಲದಿಂದ ಅವರು ಬದುಕುವವರು. ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಮುತ್ತು ಹ್ಯಾಗೋ ಹಾಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿಯು ಅವರ ಜೀವ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಾಗಿ, ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಾಣದಿದ್ದರೂ, ಅವರಲ್ಲಿದ್ದದು ಉಂಟೇ ಉಂಟು. ವಸಂತಕಾಲ ಬರಲು ಬೀಜಗಳ ಚಿಪ್ಪುಗಳೂ ತೊಗಲುಗಳೂ ಬಿರಿದು, ಸುಲಿದು ಹೋಗಿ, ಒಳಗೆ ಅಡಗಿದ್ದ ಜೀವಬಲವು ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿ ನವೀನ ರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವಂತೆ, ಅವರ ಉತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಜೀವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದಾಗಿ ಬೈಲಾಗಿ ಕಾಣ ಬರುವದು.

ಯೇಸುವಿನ ಉತ್ಥಾನದ ಸಂಗತಿ ಮಹಾ ಸಂತೋಷದ್ದೂ ಮಹತ್ತಾದ್ದೂ ಅಲ್ಲವೋ? ಎದ್ದ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂಥಾದ್ದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ್ದರಿಂದ, ಅದು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ತೆಂತ ಕಾಣದು. “ಲೋಕವು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣದು” ಎಂತ ಯೇಸು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ನಾವು ನಂಬಿದರೆ, ನಮಗೆ ಮಹತ್ತು ಕಾಣುವದು. ನಂಬಿರಿ! ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಿರಿ! ಅಂಥಾ ಜೀವದಧಿಪತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡ ಬಹುದೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಸಂತೋಷ, ಮಹಾ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಿರಿ! ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಕ್ತಿಗೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೀವವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಇಂಬು ಕೊಡಿರಿ! ಯೇಸುವಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡುವಿರಿ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆತನನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸಿ, ಹರ್ಷಿಸಿ, ಸದಾ ಸಾನಂದರಾಗಿ ಬದುಕುವಿರಿ. ತಥಾಸ್ತು!

ಚಿನ್ನದ ಹರಳುಗಳು.

೧. ಬಿಸಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಬಿಳ್ಪೇರಿ, ಕೇವಲ ಮಾಂಸಹೀನವಾಗಿ ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಎಲುಬನ್ನು ಒಂದು ನಾಯಿ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು, ತಾನು ಮಹಾ ಲಾಭ ಹೊಂದಿದ್ದು ಎಂಬ ಹಾಗೆ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವದನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆನು. ದೊಡ್ಡ ಲಾಭದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭಯ ಸಹ ಆ ನಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು; ಏನು ಭಯವಂದರೆ: ಬೇರೆ ನಾಯಿ ಕಂಡರೆ, ಅದು ತನ್ನ ಎಲುಬನ್ನು ಕಸಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು ಎಂಬದೇ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂತೋಷವೂ ಭಯವೂ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ನಾಯಿ ಆ ಎಲುಬನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬಿಮ್ಮಗೆ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು, ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಕಡೆಗೆ—ನಾನು ಕೂತು, ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಜಾಗವಿದು ಎಂತ ಆ ನಾಯಿ ಕೂತು, ಎಲುಬನ್ನು ಕಚ್ಚಿ, ಕಚ್ಚಿ, ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಹೀನ ಒಣ ದೊಡ್ಡ ಎಲುಬಿನಲ್ಲಿ ನಾಯಿಗೆ ಏನು ಶಿಕ್ಕಿದ್ದೀತು? ಕಚ್ಚಿ, ಕಚ್ಚಿ, ದವಡೆಗಳೆರಡನ್ನು ದಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಲ್ಲದೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೇನೂ ಆಸ್ಪದವಾಗಲಿಲ್ಲಾ.—ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತಮ್ಮಿಷ್ಟಾರ್ಥವೆಂತ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಹಿಡುಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಪಂಚಾಸಕ್ತರು ಆ ನಾಯಿಗೆ ಸಮಾನರೇ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಲಾಭವೂ ಸಂತೋಷವೂ ಆದರೂ, ಚಿಂತೆಯೂ ಭಯವೂ ತಪ್ಪೋದಿಲ್ಲಾ. ಮತ್ತು ಕಡೆಗೆ ಲಾಭ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡದನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ, ಏನೂ ಹುರುಳು ಶಿಕ್ಕದು. ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ದಣಿಸಿ ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಒಣ ಎಲುಬನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬರೀ ಕೈಯಾಗಿಯೂ ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಾಗಿಯೂ ಹೋಗ ಬೇಕು. ಹೌದಲ್ಲವೋ? ಓದುವವರೇ! ಈ ನಾಯಿಯ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡದೆ, ಸಂತೃಪ್ತಿಗೂ ಶಾಶ್ವತ ಪದವಿಗೂ ಶೇರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಒಳ್ಳೇ ಪರಮಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿರಿ!

೨. ವಿಸ್ತಾರವಾದ (ಲೋಕರಾಜ) ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯದೆ, ಚಿಕ್ಕ ಬಾಗಲನ್ನು ಶೇರಿ, ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ, ಶಾಶ್ವತ ಜೀವ ಪಡ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಲದು: ಸೀನಾಯಿ ಪರ್ವತವನ್ನು **ಹಾದು** ಹೋಗಿ, ಗೊಲ್ಗಥಾದ್ರಿಯನ್ನು **ಹತ್ತಿ, ದಾಟಿ,** (ಮೇಲಿನ) ಯೆರೂಸಲೇಮು ನಗರವನ್ನು ಶೇರ ಬೇಕು. ಗಲಾತ್ಯ. ೪, ೨೧—೨೬.

೩. ಕುದ್ರೆಮುಖವೆಂಬ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡು, ತುಳು ಶೀಮೆಯನ್ನು ನೋಡುವವನಿಗೆ ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ರಮ್ಯ ಮೈದಾನೋ? ಕೇವಲ ಸಮಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯ ಮಹಾ ಸುಂದರ ರಾಜವನವೋ? ಎಂತ ಶೋಭಿಸಿ ಕಾಣುವದು. ಆದರೆ ಆ ಶಿಖರದಿಂದಿಳಿದು, ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕು ಹಿಡಿದು, **ನಡದು,** ತುಳು ಶೀಮೆಯನ್ನು ದಾಟಿ, ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಮುಟ್ಟ ಬೇಕಾದರೆ, ತಗ್ಗು ಮುಗ್ಗು, ದಿನ್ನೆ ಗಿನ್ನೆ, ಕಾಡು ತೋಡು, ಕಲ್ಲು ಮುಳ್ಳು ಮೊದಲಾದ ಅಡ್ಡಿಸಡ್ಡಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿದ್ದಂತೆ ನೆಟ್ಟಗೆನೇ ನಡೆದು, ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದಷ್ಟು ಬಹಳವೆಂತ ಕಂಡು ಬಂದೀತು. ಪಕ್ಷಿಯಾದರೆ ಸದರಿ ಅಡ್ಡಿಸಡ್ಡಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ, ನೆಟ್ಟಗೆನೇ ಆ ಶಿಖರದಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಾರಿ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲಾ. ತದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ತತ್ವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಪರ್ವತಶಿಖರದಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ, ಸನ್ಯಾಸವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬ ಅದ್ರಿಯಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡು, ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ತಗ್ಗನ್ನು ನೋಡಿ, ನೆಟ್ಟಗೆ, ಅಡ್ಡಿಸಡ್ಡಿಯಾಗದೆ, ದಾಟಿ ಹೋದೇನೆಂತ ಬಗೆದು, ಹಾಗೆ ದಾಟಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರೂ, ಆಗದ ಹೋಗದ ಕಾರ್ಯ ಬಗೆದವನ ಸಾಧನೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವಾದೀತು. ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ದ್ಯುಚರನಾದವನು, ಅಂದರೆ ಮೇಲಿನಿಂದ, ದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ, ಕ್ರಿಸ್ತ್ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಪರಮಾರ್ಥ ಸಾಧನೆ ಮಾಡು

ವಂಥವನು ಮಾತ್ರ ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಅಡ್ಡಿ ಸಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ದಾಟಿ, ಪರಮಾನಂದಸಾಗರವಾದ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ಊರನ್ನು ಶೇರ ಬಹುದು.

ಒಂದು ನೆರೆ.

(೧೦೮ನೇ ಪುಟದಿಂದ ಮುಂದೆ.)

ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ತಾಯಿ—"ದೇವರಿಗೆ ಕಾಣದೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಗುವಂಥಾದ್ದು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲಾ; ತಾಳಿಕೋ! ನಿಮ್ಮ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿರಿ; ಶಾಪ ಹಾಕುವವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿರಿ; ನೋಯಿಸುವವರಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ! ಎಂಬ ಮಾತು ಕರ್ತನ ಅಪ್ಪಣೆ. ಅವರು ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ನಾವು ಸೈರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದಪ್ಪಲ್ಲಾ. ಧನಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಕೊನ್ರಾದನ ತಾಯಿ ಬಹು ಹೆಚ್ಚು ತಾಳಿ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ, ಏಳಲಾರದೆ ಹಾಸಿಕೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಿನಾಲು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಕರ್ತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಕೊಟ್ಟು, ಬಹು ಮಧುರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಬಂದು ಹೋಗ ಬಾರದೆಂದು ಧನಿ ಅವಳಿಗೆ ಕ್ರೂರ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟದ್ಧಾನೆ. ಮತ್ತು ಕೊನ್ರಾದ ತಂಟೆಗಾರನಾಗಿ, ಅವಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ಧಾನೆ! ದೇವರು ಅವಳಿಗೆ ಸುಶೀಲೆಯಾದ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅವಳು ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು" ಎಂಧೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಜೋರ್ಜನು—"ನಿನ್ನ ಮಾತು ಖರೆ; ಆದರೆ ಧನಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಈಗಲೇ ಹಿಮಕಾಲದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗೂ ಮಹಾ ನಿರ್ದಯವೂ ಅನ್ಯಾಯವೂ ಆಗಿದೆ, ಅಲ್ಲವೋ? ಬಿಡಾರವಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಹಿಮಕಾಲ ಕಳೆಯುವದು ಹ್ಯಾಗೆ?" ಎಂತ ಕನಲ್ದು ಅನ್ನಲು, ಅವನ ತಾಯಿ—"ಕಂದಾ! ಕಂದಾ! ಹಗೇ ಭಾವ ನಿನಗೆ ದೂರವಾಗಿರಲಿ! ಎಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುವ ದೇವರು ನೋಡದವನಂತೆ ಅನೇಕವನ್ನು ನಡೆಯಲೀಸಿ ತಾಳುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದೇನೆಂತ ನಾವು ಕೇಳ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲಾ. ಆತನ ಮಾರ್ಗವೂ ಚಿತ್ತವೂ ಸದಾ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನದ್ದೂ ನೀತಿಯದೂ. ಇತರರನ್ನು ಹಗೆ ಮಾಡುವವನು ಕೊಲೆಗಾರನೇ" ಎಂತ ತಡಿಸಿ, ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗನು ಅವಳ ಮಾತು ನ್ಯಾಯವೆಂತ ತಿಳುಕೊಂಡು, ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡದೆ, ತಾಯಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದು, ಒತ್ತಿ, ಕೂತನು. ಮತ್ತಾಕೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಊಟಕ್ಕೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಡಿ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಕರ್ತಾ! ಯೇಸು! ನಮ್ಮ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಬಂದು, ನೀನು ನಮಗೆ ದಯ ಪಾಲಿಸಿದ್ದನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸು! ಆಮೆನ್." ಜೋರ್ಜನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಹಶಿವೆಯಿದ್ದದರಿಂದ ಅಂಬಲಿ ಚನ್ನಾಗಿ ಶೇರಿತು. ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡಳು; ಆದರೆ ಅವನು ಮಧ್ಯರಾತ್ರೀ ವರೆಗೆ ಹೂಪುಟಿಕೆ ಹೆಣಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಡೆಗೆ ಅವನೂ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡು, ನಿದ್ದೆ ಹೋದನು. ಇಬ್ಬರ ಬಳೀಲಿ ದೇವದೂತನೊಬ್ಬನು ಕಾವಲಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಇಬ್ಬರು ಆ ರಾತ್ರಿ ಒಳ್ಳೇ ನಿದ್ರೆ ಗೈದು, ಚನ್ನಾಗಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಕೊಂಡರು.

೩ನೇ ಪರ್ವ: ಗೃಹಛಿದ್ರವೆಂಬ ಮಾರಿ ಇದ್ದ ಮನೆ.

ಅವರ ಗುಡಸಲಿನ ಬದೀಲಿಂದ ತುಸ ಇಳಿಯುವ ಒಂದು ಒಳದಾರಿ ವಕ್ರವಾಗಿ ಒಂದು ತೋಪಿಗೆ ಹೋಗುವದು. ಆ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ಧನಿಯ ಮನೆ ಮರಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ತೋಪಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹೊಲಪೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಧೀ ಬೆಳೆ ಮಸ್ತಾಗಿ, ಹಣ್ಣಾಗಿ, ಘಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಸುವರ್ಣ ಸರೋವರವೋ? ಪೀತಾಂಬರ ಹಾಸಿದ ಮಂಡಲವೋ? ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಹೊಲಪೊಲಗಳ ಇತ್ತತ್ತಣ ಗುಡ್ಡಗಳು ದ್ರಾಕ್ಷೀ ತೋಟಗಳಾಗಿ, ದ್ರಾಕ್ಷೀ ಮಿಡಿಗಾಯಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಕಂಣಿಗೆ ಕಂಡದೆಲ್ಲಾ ಐಶ್ವರ್ಯಪರಿಣಾಮಪೂರ್ತಿಯ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳದಾಗಿತ್ತು.

ಜೋರ್ಜನು ಧನಿಯಾದ ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ದಾಟಿಸಿ, ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ತಾಯಿಯ ಸಂಗಡ ಸಂಭಾಷಿಸಿದ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ (ಧನಿಯ) ಹೆಂಡತಿ ಮರ್ಗರೀತಳು ಮೇಜಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು, ಹೊಲಿಯುತ್ತಾ, ಗಂಡನು ಮನೆಗೆ ಬರುವದನ್ನು ಭಯಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಕಾದು ಕೊಂಡು ಇದ್ದಳು. ಸೌಲನಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಲ್ಲಿಯೂ ದುರಾತ್ಮಾವೇಶದ ಸಂಗತಿ ಇತ್ತು. ಇದು ಅವಳಿಗೆ ಅಂದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ಅಂದಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಸಹ ಸುಮಾರು ದಿವಸ ಒಂದು ನಿತ್ಯ ಭಯಾಸ್ಪದವಾಗಿತ್ತು. ಯಾರಿಗೂ ಮೆಚ್ಚಲೂ ನೆಚ್ಚಲೂ ಕೂಡದೆ, ಅವನು ಎಲ್ಲವರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವನಾಗಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾರಿ ಎಂಬ ಹಾಗಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಹೋದಲ್ಲಿ ಬೈಗಳೂ ಜಗಳವೂ ತಪ್ಪದು. ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಅಣಗಿಸೋದಕ್ಕಾಗಿ ಮದ್ಯಪಾನವನ್ನು ಮಾಡುವನು; ಆದರೆ ಶಿಸೆಯ (ಕುಪ್ಪಿಯ) ಸಹಾಯದಿಂದ ಕರಕರೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದಿರುವವರ ಗತಿ ಬಿಸಲಿಗೆ ಹುತ್ತವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಹಾವಿನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಕಪ್ಪೆಗಳ ಗತಿ ಸೈ.

ಗಂಡನಿಗೆ ದುರಾತ್ಮಾವೇಶವಾಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮರ್ಗರೀತಳಿಗೆ ಅತಿ ಕಷ್ಟವಾಗಿ, ಬಹಳ ಮನೋವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೋವ್ಯಥೆ ಬಹುಶಾ ಅವಳಿಗೆ ಉಸುರು ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಆ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೋರ್ಜನಿಗೆ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಸಮಾನಸ್ಕಂಧನಾಗಿದ್ದ ಕೊನ್ರಾದನೆಂಬ ಆಕೆಯ ಮಗನು ಸಹ ಮೇಜಿನ ಬದೀಲಿ ಕೂತು ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಯಾರ ಮಗನೆಂತ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಹಟವೂ ಮದವೂ ಕೂಡಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖಭಾವದಿಂದಲೂ ಅವನ ಗುಣ ತಿಳುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದಿತ್ತು. ಮರೀಯಳೆಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದ ಒಬ್ಬಳೇ ತಂಗಿ ಅವನಿಗಿದ್ದಳು. ಆಕೆಗೆ ಒಂದು ಚಿತ್ರಪುಸ್ತಕವಿತ್ತು. ಅಂದೇ ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಅದರ ಕೆಲವು ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬರೀ ಆಟಕ್ಕೆ ಹರಿದು ತೆಗೆದು, ಚೂರು ಚೂರಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಬಿಸಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ತಾಯಿ—"ಬೇಡಪ್ಪಾ! ಮರೀಯಳ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹರಿದು, ಹಾಳು ಮಾಡ ಬೇಡಾ! ಅವಳಿಗೆ ಬಹು ದುಃಖವಾದೀತಲ್ಲಾ!" ಎಂಧೇಳಿ ತಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನು ಬಹಳ ದರ್ಪದಿಂದ—"ಬರೀ ಬೇಸರಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೀಗೆ ಆಡುವದು ನಿನಗೇನು?" ಎಂತ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟನಷ್ಟೇ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ತಾಯಿ—"ಆಟಕ್ಕೆ ತಂಗಿಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕುವಂಥಾದ್ದು ಎಂಥಾ ಕರ್ಮ! ಬೇಸರವಿದ್ದರೆ, ಬೇರೊಂದು ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಏನಾದರೂ ಓದಿಕೋ!" ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪೋರನು—"ಹಹಹಾ! ನಾನು ಬೇಸರಕ್ಕೆ ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಓದುವವನೋ? ನನಗೆ ದೃಢೀಕರಣವಾಯಿತಲ್ಲಾ! ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಾನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು, ಓದಿ, ಓದಿ, ನನಗೆ ಸಾಕೇ ಸಾಕಾಯಿತು. ಮತ್ತೂ ಓದಿ, ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಭಾರ ಮಾಡಿ ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಹುಚ್ಚನಲ್ಲಾ!" ಎಂತ ಹೇಳಿ, ಕೇಕೇ ಹೊಡದು, ನಕ್ಕನು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ತಾಯಿ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮಗಾದಳು. ಮಗನಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗೆ ತ್ರಾಣ ಸಾಲಲಿಲ್ಲಾ; ಅವನಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲಾ, ಯಾಕಂದರೆ ಆಕೆಯ ಗಂಡ, ಹುಡುಗನ ತಂದೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಮಗನ ಪಕ್ಷ ಹಿಡಿದು, ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ತಾಯಿಗೂ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಅವನು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಕುಡಿದು, ಅಮಲೇರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದನೆಂಬ ಮಾತು ಒಂದನೇ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಆಯಿತು. ಅವನು ಬಂದು, ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಾಗಲನ್ನು

ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಕಠೋರವಾಗಿ ಒದರಿದ್ದು, ಏನಂದರೆ: "ಊಟಕ್ಕೆ ತಯಾರೋ? ತಯಾರಾಗಲಿಲ್ಲವೋ? ಥೀ ಥೀ! ಇಡೀ ಹಗಲು ನಾನು ಕಷ್ಟ ಮಾಡಿ, ಪೇಚಾಡ ಬೇಕು. ಸಂಜೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ, ಉಣ್ಣಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲಾ! ಅಕಟಾ! ನನ್ನ ಮನೆಯು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಎಂಥಾ ವೈಗಳ್ಳ ರಂಡೇ ಜನ! ಥೀ ಥೀ! ಮರಿಯಾ! ಎಲ್ಲಿದ್ದೀ? ಚಾರು ಬಿಚ್ಚಿ, ನನ್ನ ಮೊಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಡು! ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ಈ ರಂಡೇ ಪೋರಿ?" ಹೀಗೆ ಒದರಿ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಬಹಳ ದಿಗಿಲು ಹಿಡಿದು, ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು, ಕೊನ್ರಾದನು ಮತ್ಸರಭಾವಪೂರ್ವಕ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಎದ್ದು, ಓಡಿ ಬಂದು, ಅಪ್ಪನ ಮೊಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುದುಕನು— "ಶಹಬಾಸ್! ಶಹಬಾಸ್! ನೀನು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯಂಥವನಲ್ಲಾ! ಬೇಶ್! ಬೇಶ್! ಮಗಾ, ನೀನು ಘಟ್ಟಿಗನೇ! ಆದರೆ ನಿನ್ನ ತಂಗಿ ಎಲ್ಲಿ? ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ? ಸತ್ತೇ ಹೋಗಲಿ ಆ ರಂಡೇ ಪೋರಿ!" ಎಂತ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗನು— "ಅವಳು ಎಲ್ಲಿ? ನನಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೋ? ತಾಯಿ ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಕಳುಹಿಸಿರ ಬೇಕು!" ಎಂತಾ ಠಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟನು.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ತಾಯಿ ಹುಡುಗನ ಕಡೆಗೆ ದುಃಖಭಾವದ ಮುಖ ಮಾಡಿ ನೋಡಲು, ಯೆರ್ಗಲ್ (ಗಂಡನ ಹೆಸರು) ಹುಡುಗಿ ಆ ಬಡ ವಿಧವೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳು ಎಂತ ಊಹಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಬಲಗೈ ಮುಷ್ಟಿ ಹಿಡಿದು, ಮೇಜಿಗೆ ಒಂದು ಗುದ್ದು ಬಡಿದು, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಗರ್ಜಿಸಿ ಒದರಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಸತ್ತೇ ಹೋಗಿ ರಂಡೇ ಮಕ್ಕಳು! ಹುಡುಗಿ ಆ ರಂಡೇ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ್ದು ಹೌದೋ? ಅವಳನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆ ಖೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿ ನೋಡು! ನಿನ್ನನ್ನೂ ಹುಡುಗಿಯನ್ನೂ ಕೊಂದೇ ಕೊಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ."

ಮರ್ಗರೀತಳು ಸುಮ್ಮಗಾಗಿ ಊಟಕ್ಕೆ ತಂದು ಬಡಿಸಿದಳು. ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡು, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಯೆರ್ಗಲ್! ಯೆರ್ಗಲ್! ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಸಂಗತಿ ಇದು. ಆ ಹೆಂಗಸು ತೀರಾ ಬಡವೆ, ಜಾಡ್ಯದವಳು. ಇನ್ನು ಬಹಳ ದಿನ ಬದುಕಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ; ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಕಟವಾದರೂ ಅವಳ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಕರುಣ ಹುಟ್ಟದು. ಮಹಾ ನಿಷ್ಕರುಣದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಹಿಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿ ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿದ್ದೀ. ಇದು ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲವಾದರೆ, ದೇವರಿಲ್ಲಂತಾದೀತು."

ಈ ಬುದ್ಧೀ ಮಾತಿನ ಒಂದೊಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಗಂಡನ ಕೋಪವೂ ಆಗ್ರಹವೂ ಹೆಚ್ಚಿ, ಉದ್ರೇಕವಾಯಿತು. ಅವನ ಮುಖವು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ವಿರೂಪವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. "ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ! ಆ ಮುದಿ ಖೋಡಿಯ ಮಾತು ಬೇಡಾ! ಹೋಗಲಿ ಅರಿಷ್ಟ! ಹ್ಯಾಗೂ ಹೋಗ ಬೇಕು ಅವಳು!" ಎಂಥೇಳಿ, ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಮುದ್ರೆ ಎಂಬಂತೆ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೇಜಿಗೆ ಬಹು ಜೋರಿನಿಂದ ಒಂದು ಗುದ್ದು ಬಡತ ಬಡಿದನು.

ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಾಗಲು ತೆರೆದು ಹೋಗಿ, ಹುಡುಗಿ ಒಳ ಬಂದಳು. ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಆಗ್ರಹ ಹಿಡಿದ ವ್ಯಾಘ್ರ (ಹುಲಿ) ಎಂಬಂತೆ ಅವನು ಹಾರಿ ಎದ್ದು, ಕೈ ಚಾಚಿ, "ಥೀ! ಥೀ! ಅಂಥಾ ಮುದಿ ಖೋಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೋಗುವವಳೋ? ಅಂಥಾ ಗರೀಬ ವೈಗಳ್ಳ ಜನರ ಘಾಳಿ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಸುಗಂಧವೋ? ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲವೋ? ನೀನು ಮತ್ತೂ ಹೋದರೆ, ದೊಡ್ಡ ಕೇಡಾದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲಾ, ನೀನು ತಿರಿಗಿ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ನಾನು ಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳಿದಿಯಾ?" ಎಂತಾ ಬೆದರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಕೋಪಾಗ್ರಹವು ಮಿತಿ ಮೀರಿ, ಅವನನ್ನು ನಿಂತು ಕೊಂಡಿರ ಬಿಡದ ಕಾರಣ ಅರೆ ಪ್ರಾಣದವನಂತೆ ಲೋಡಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡನು. ತುಸ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕುದಿದು ಬಂದವ

ನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂದು ಹೋದ್ದರಿಂದ ತಿರಿಗಿ ಏಳದೆ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುಕಾಯಿಸಿ ನಿದ್ರೆ ಗೈದನು. ಹುಡುಗನೂ ಹುಡುಗಿಯೂ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆ ಹೋದರು. ಆದರೆ ಮರ್ಗರೀತ ತೂಕಡಿಗೆಯಾಗದೆ, ಮಧ್ಯರಾತ್ರೀ ತನಕ ಮೇಜಿನ ಹತ್ತರ ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಕೂತು ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಆಗಿಂದಾಗ್ಯೆ ಗಂಡನು ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನು ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಗೈಯದೆ, ಕುಸ್ವಪ್ನಗಳ ಕಾಟವಿದ್ದವನಂತೆ ಪದೇ ಪದೇ ಹೊರಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

(ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸಲ್ಪಡುವದು.)

ಉತ್ತರಗಳು.

(೧೦೮ನೇ ಪಾನಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ.)

21. **ಪೌಲನ** ಸಂಗಡ. ಅಪೊ. ಕ್ರಿ. ೨೨, ೧೭—೨೧.

22. **ಸೀಮೋನ್.** ಸೀಮೋನ್ ಪೇತ್ರ ತೊಗಲುಗಾರನಾದ ಸೀಮೋನನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅಪೊ. ಕ್ರಿ. ೯, ೪೩.

23. **ಹಾಗರ್.** ಉತ್ಪತ್ತಿ ೨೧, ೧೫. ೧೬.

24. **ಮೋಶೆ.** ಅವನ ಆಯುಷ್ಯವೆಲ್ಲಾ ೧೨೦ ವರುಷವಾಯಿತು. ದ್ವಿತೀ. ನ್ಯಾ. ೩೪, ೭. ಐಗುಪ್ತ ದೇಶದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಐಗುಪ್ತ್ಯರ "ಸಮಸ್ತ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟು," ೪೦ ವರುಷದವನಾಗಿ ಮಿದ್ಯಾನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋದನು. ಅಪೊ. ಕ್ರಿ. ೭, ೨೦—೨೯. ಮಿದ್ಯಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ೪೦ ವರುಷ ಕುರಿ ಮೇಯಿಸಿ ಕಾಯುವ ಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಪೊ. ಕ್ರಿ. ೭, ೩೦; ಹೊರ. ೭, ೭. ಮತ್ತಿನ ೪೦ ವರುಷ ಇಸ್ರಯೇಲ್ಯರ ಸಂಗಡ ಅರಣ್ಯಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಳದನು. ಅಂಕೆ. ೧೪, ೩೨. ೩೪; ಅಪೊ. ಕ್ರಿ. ೭, ೩೬. ೪೨.

25. **ಆದಮ್.** ಅವನಿಗೆ ೯೩೦ ವರುಷ ಹಾಗಾದರೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವಾಯಿತು; ಉತ್ಪತ್ತಿ ೫, ೫. ಆದರೆ ಈ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ, ಅಂದರೆ ಪಾಪಪತಿತನಾದ ಕೂಡಲೇ, ಸತ್ತನು. ಉತ್ಪತ್ತಿ ೨, ೧೭; ೩, ೧—೧೯.

ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು.

26. ಪೂರ್ವಿಕ ದೇವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾಗದಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ (ಅಂದರೆ ಸ್ಪರ್ಶ್ಯವಾಗಿ, ಸ್ಪರ್ಶಗೋಚರವಾಗಿ) ದೇವರು ಯಾವಾತನಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡನು?

27. ಎಲ್ಲಾ ದಿನಚರ್ಯೆಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಿಶೇಷವಾದಂಥಾದ್ದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೆಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲಾ ದಿನಚರ್ಯೆಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ವಿಶೇಷವಾದ್ದೆಂದೆಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ನ್ಯಾಯವೇನು?

28. ನೋಹನು ನಾವೆಯಲ್ಲಿ (ದೊಡ್ಡ ಡೋಣಿಯಲ್ಲಿ) ಕೇವಲ ಅಪೂರ್ವ ಅಂದದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಂತೆ, ಚಿಕ್ಕ ಡೋಣಿ ಎಂಬಂತಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಲ್ಲದ ಅಂದದಲ್ಲಿ ಉಳಿದದು ಯಾರು?

29. ಅಂಧದ (ಕುರುಡತನದ) ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಕುರುಡನಾದವನ್ಯಾರು?

30. ಯಾವ ವಚನದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ತಾನೇ ಬರೇ ನಾಲ್ಕು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಚರಿತ್ರಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದು?

ವಿವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳು.

ಕಥೋಲಿಕ ಸಭೆಯು ಒಂದು ನವೀನ ಅದ್ಭುತವು ಪರೀಸ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬೈಲಿಗೆ ಬಿತ್ತು; ಪಕ್ಷವಾಯುರೋಗಿಯಾಗಿ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ವ್ರಣವಿದ್ದಂಥಾ ಮತ್ತು ಮೂಕನೂ ಅರ್ಧ ಕುರುಡನೂ ಆಗಿದ್ದಂಥಾ ಒಬ್ಬನು ಲೂರ್ಡ್ ಎಂಬ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾದನಂತೆ. ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ ವರ್ತಮಾನ ಹಬ್ಬಿ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿಚಾರಿಸಲು ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಹಳೇ ಅಪರಾಧಿ ಎಂತಲೂ ಅವನು ತನಗೆ ರೋಗವಿತ್ತು, ತಾನು ವಾಶಿಯಾದೆನೆಂದು ಸುಳ್ಳಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ, ಸಾಂತರ ಮರೀಯಳ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ರೋಗಗಳು ವಾಶಿಯಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುವ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಯಂತೆ ಮಿಥ್ಯಾಭ್ರಮೆ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲಾ.

ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಕಗ್ಗವಾಡದಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಉಪದೇಶಿ ಹೊಲೆಯರಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸಾರಿ ೩೭ ಮಂದಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಕೊಡಿಸಿದನು; ಮರು ದಿನ ಪುನಃ ೭ ಮಂದಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಶಿಕ್ಕಿತು; ಹೀಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ೬೦ ಮಂದಿ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿದರು. ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಡವರೊಳಗೆ ಸಹ ಇರುವ ವಿಘ್ನಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಅದು ಅವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳಿತು ಬೇರೂರುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆಂತ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಮೇಜರ್ ಕೆಂಡಿ ಎಂಬವರು, ಮರಾಟಿ ಭಾಷೇ ನಿಘಂಟನ್ನೂ ಅನೇಕ ಶಾಲಾಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಧರ್ಮಸಂಬಂಧ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿ, ಮುಂಬಾಯಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದವರು, ತೀರಿ ಹೋದರು.

ಮದ್ರಾಸ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚ್ ಮಿಶ್ಯನ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಮಿಶ್ಯನೆರಿಗಳು ೨೭; ದೇಶಸ್ಥ ಬೋಧಕರು ೭೦; ಉಪದೇಶಿಗಳು ೨೪೮; ಕ್ರೈಸ್ತರು ೬೪,೮೭೩; ರಾತ್ರಿಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುವವರು ೧೩,೩೪೧; ಶಾಲೆಗಳು ೬೩೦; ಕಲಿಯುವ ಹುಡುಗರೂ ಹುಡುಗಿಯರೂ ೨೧,೭೪೬. ಕಳೆದ ವರುಷ ೧೦೦೩ ಮಂದಿಗೆ ಸ್ನಾನವಾಯಿತು.

ಬಿದುರಿಗೆ ಅರ್ವತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಭತ್ತವಾಗುತ್ತದಷ್ಟೇ; ಮೈಸೂರಿನ ಗುಂಡ್ಲ ಪೇಟೆ ಮತ್ತು ಆಸಪಾಸಿನ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲದಿಂದ ಧಾವತಿ ಪಡುವ ಬಡ ಜನರು ಬಿದುರಿನ ಅಕ್ಕಿಯಿಂದ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಫೈಜಾಬಾದಿನ ಸಮೀಪ ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಜಾತ್ರೆ ಉತ್ಸವವಾದಾಗ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮುನ್ನೂರು ನಾನ್ನೂರು ಮಂದಿ ಜನರ ಸಂದಣಿಯಿಂದ ಸತ್ತು ಹೋದರು; ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದಾವರ್ತಿ ಮಾತ್ರವೇ ಸಂಭವಿಸುವ ಗ್ರಹಯೋಗದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮಹಾ ಪುಣ್ಯಕಾಲವೆಂದು ಅರ್ಧಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ನೆರೆದಿದ್ದರು.

ಕಲ್ಕತದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಟ್ಟನು, ತಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಂಥವಳು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದನು: ಜ್ಯೂರಿಗಳೆಂಬ ಪಂಚಾಯತರು ಆ ಸಂಗತಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ಅವನ ತಪ್ಪಿತವು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ತಕ್ಕ ಕೊಲೆ ಎಂತ ಬಂದಿಖಾನೆ ಫಿತವೆ ನೇಮಿಸಿದರು. ಸರಕಾರದವರು ಪುನಃ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಪಾಶಿಗೆ ಹಾಕ ಬೇಕೆಂತ ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿದರು; ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸ ಬೇಕೆಂತ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ ಗವರ್ನರ್ ಧೊರೆಗೆ ಕೆಲವರು ಮಾಡಿದ ಅರ್ಜಿ ಅವರು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡದೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವನ ಅಪರಾಧವೂ ದೊಡ್ಡದು ಎಂಬದನ್ನು ಹಿಂದು ಜನರು ನೆನಸದೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಸದ್ಯಾ ನ್ಯೂಹೇವನ್ ಎಂಬಲ್ಲಿಂದ ಕೊನ್ಸ್ತಾಂತಿನಪೋಲಿಗೆ ಎರಡು ಹೊಗೆಹಡಗಗಳು ಹೋದವು; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ೧೦,೦೦೦,೦೦೦ ಮದ್ದಿನ

ತೋಟಿಗಳು, ೨೦,೦೦೦,೦೦೦ ಗುಂಡುಗಳು, ಕೆಲವು ನೂರು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡುಗಳು, ಖಂಡಿ ಖಂಡಿ ಮದ್ದು, ೩೦,೦೦೦ ರೈಫಲ್ ಕೋವಿಗಳು ಇದ್ದವು.

ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳ ಉಷ್ಣದಿಂದ ಆಯಾ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕಲಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಚಮತ್ಕಾರವೇನಂದರೆ: ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿಟ್ಟು ನಾಲ್ವತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ ರಶ್ಮಿಗಳು ಆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನೀರು ಬಿಶಿಯಾಗುತ್ತದಂತೆ.

ಅಮೇರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವ ಅಗ್ರಸ್ಥನನ್ನು ಆದು ಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಬಹಳ ಭೇದಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ, ಹೇಸ್ ಎಂಬವರನ್ನು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು.

ರುಸ್ಯರಿಗೂ ತುರ್ಕರಿಗೂ ಯುದ್ಧವುಂಟಾಗುವದು ತಿರಿಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಭಾವ್ಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ; ೯ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಸನ್ನದ್ಧ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆ ಹೊರಟದೆ.

(ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದು: Ch. W.)

ತುರ್ಕರೂ ಮೊಂತೆನೆಗ್ರೊ ಮತ್ತು ಸೆರ್ವ್ಯ ಎಂಬ ಶೀಮೆಗಳವರೂ ಇತ್ತಲಾಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರು.

ಸಣ್ಣಾಸ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಯವನರ ದೇಶವಾದ ಗ್ರೀಶ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಗಿದು ಹೋಗಿ ಕಾಣದಿದ್ದಂಥಾ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವೂ ಬೆಲೆಯೂ ಉಳ್ಳಂಥ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚೀನ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಇತರ ವಿವಿಧ ಸಾಮುಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ತೋಡಿ, ಕಂಡು ಕೊಂಡು, ಬೈಲಿಗೆತ್ತಿ ತೆಗೆದರಂತೆ.

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವೆಂಬ ದೇಶಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ೨೩,೯೯,೩೮,೬೯೫ ನಿವಾಸಿಗಳು ಇದ್ದಾರಂತೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ೧೯ ಕೋಟಿ ಜನ ಇಂಗ್ಲಿಷ ಸರಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ, ವಿಕ್ತೋರಿಯ ಭೂಚಕ್ರವರ್ತಿನಿಯವರ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ೧೪ ಕೋಟಿ ಜನ ಹಿಂದುಗಳಾಗಿ, ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಮ್ಮದಿ ಮತದವರು ೪ ಕೋಟಿ. ಬೌದ್ಧರೂ ಜೈನರೂ ೩೦ ಲಕ್ಷ. ಶಿಖರು (ಸಿಕ್ಕರು) ೧೦ ಲಕ್ಷ. ಫಾರ್ಸ್ಯರೂ ಭೂತಪೂಜಕರೂ ಕೆಲವು ದಶಲಕ್ಷಾಂತರಗಳು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ೯ ಲಕ್ಷ. ಇವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ೩ ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ದೇಶೀಯ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಾಂಟರು. ಉಳಿದವರು ಅಷ್ಟ ಜಾತಿಯುವರಾದ ಕ್ರೈಸ್ತರೂ ಪಪ್ಪಕ (ರೋಮನ್) ಸಭೆಯವರೂ. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಕಂಡ ೩೦೦ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಕ್ರೈಸ್ತ; ೬೦೦ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜನ ಮಾತ್ರ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಾಂಟ ಸಭೆಯ ಕ್ರೈಸ್ತ. ಎಲ್ಲಾ ನಿವಾಸಿಗಳ ೧/೩ನೇ ಅಂಶ ವ್ಯವಸಾಯದವರು. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಪಂಚಾಳರೂ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ ಇವರದು ತಕ್ಕಷ್ಟು ಒಪ್ಪುವಂಥಾದ್ದು. ಆದರೆ ಭಟ್ಟರೂ ಜೋಯಿಸರೂ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಬೈರಾಗಿಗಳೂ ಯೋಗಿಗಳೂ ದಾಸದಾಸಿಯರೂ ಡೊಂಬರರೂ ಹಾವಡಿಗರೂ ಮಂತ್ರಗಾರರೂ ಮಾಟಗಾರರೂ ಗಾರಡಿಗಾರರೂ ಅಡ್ನಾಡಿ ವೈದ್ಯರೂ ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟಿನವರೂ ಭಿಕ್ಷೆಗಾರರೂ ಚೋರ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಮೋಳದವರೂ ಇತ್ಯಾದಿ ನಿಂದ್ಯವೃತ್ತಿಯವರು ಹೇರಳ ಜನರೇ. ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಯ ಸಮ್ಮಂಧವಾದ ಜಾತ್ರೆ, ಗೌಜಿ, ಖರ್ಚು ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದಷ್ಟು. ಗಣಪತಿಯ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ರೂಪಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ನೀರಿಗೆ ದೊಬ್ಬಿಕ್ಕುವ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಬರೀ ಮುಂಬೈ ಪಟ್ಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ವರುಷ ವರುಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚವಾಗುವದಂತೆ. ಜಾತಿಗಳೂ ಹೇರಳವೇ. ಬಂಗಾಲ ಶೀಮೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ೧ ಸಾವಿರದ ಮೇಲೆ ಜಾತಿಭೇದಗಳು ಇದ್ದಾವಂತೆ.—"ಬ್ರಹ್ಮನ ಸೃಷ್ಟಿ" ಏನಾಗಿ ಹೋಯಿತು!

ಅಶಂತೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಶೇರಿದಂಥ, ೧೮೭೫ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಂಥ ಬೆಗೋರೊ ಎಂಬ ಮಿಶ್ಯನ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತಲಾಗೆ ೯ ಜನರು ಬೋಧನೆ ಕೇಳಿ, ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭಾಂಗಗಳಾದರು—. ಇತ್ತಲಾಗೆ ಒಬ್ಬ ವೆಸ್ಲಿಯನ್ ಮಿಶ್ಯನೆರಿ ಕುಮಾಸೆ ಎಂಬ ಆ ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಗೆ

ಹೋಗಿ, ಅರಸನ ಭೇಟಿ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡು, ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡದೇನಂದರೆ: ಕುಮಾಸೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ಯನ್ ಶಾಲ್ಯೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೂ, ಜನರು ಮಿಶ್ಯನೆರಿಗಳ ಪ್ರಸಂಗ ಕೇಳಿ, ಮನಸ್ಸಿದ್ದವರು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಂತರವಾಗದೆ ಸೇರಲಿಕ್ಕೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಆಗ ಬೇಕೆಂಬದೇ. ಈ ಮನವಿಗೆ ಆ ಅರಸು ಕೊಟ್ಟ ಜವಾಬು ಏನಂದರೆ: “ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾವು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ನೀವು ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬಂದು, ಶಾಲೆ ಹಾಕಿ, ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬರಹ ಕಲಿಸುವದು ಏನೂ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಶಾಂತೆಯರ ಹುಡುಗರು ಇಡೀ ಹಗಲು ಕೂತು, ಹೇ! ಹೋ! ಹೈ! ಎಂತ ಕೂಗಿ, ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಕಲಿಯುವದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಬಾರದು. ಹುಡುಗರು ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಬೀಸಣಿಗೆ ಬೀಸಿ, ಘಾಳಿ ಹಾಕುವದೂ, ಇತರ ಮನೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಹಾಯ ಮಾಡೋದೂ ಪ್ರಯೋಜನ. ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ನಾನು ನನ್ನ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಜನ ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೂ, ನನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹುಡುಗರು ಹ್ಯಾಗೂ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದು. ಅದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂಬದು ನನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅಗದೀ ಅನವಶ್ಯವೇ. ತಾವು ಅರಸನ ಆಳುಗಳು ಎಂಬದು ಅವರಿಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರ ಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳುವಿಕೆಯೂ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಅವರಿಗೇನು? ಬೈಬಲು ನಮಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲ! ಬಿಳೀ ಮುಖಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೇವರು ಬೈಬಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಮುಸಲಮಾನರಿಗೆ ಖುರಾನು, ನಮ್ಮಂಥ ಕಪ್ಪು ಜನರಿಗೆ ಫೆತಿಷ್ (ಭೂತ, ಪಿಶಾಚಿ) ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಫೆತಿಷ (ಭೂತವೇ) ನಮ್ಮ ಗುರು! ದೇವರಿಗೆ ನರಮೇಧವಾಗಲಿ ಅಜಾದಿಮೇಧವಾಗಲಿ ಬೇಕಾದರೆ, ಫೆತಿಷಿಗೆ (ಭೂತಕ್ಕೆ) ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ, ಫೆತಿಷ್ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸ ಬೇಕು. ಫೆತಿಷ್ ತಿಳಿಸಿದ್ದನ್ನೇ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದೇವರನ್ನು ನಾವು ಚನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆವು. ನೀವು ಬಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ನರಮೇಧಗಳ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ನಾವು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾರೆವು. ಬಿಳೀ ಜನರ ದೇವರು ಕಪ್ಪು ಜನರ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ? ನೀವು ಬಿಳೀ ಜನರು: ನಾವು ಕಪ್ಪು. ನಿಮ್ಮ ದೇವರು ಬೇರೆ: ನಮ್ಮ ದೇವರು ಬೇರೆ! ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಮಾರ್ಗವು ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗ. ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದು ನಾವು ಸಹ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಹೋದಲ್ಲಿಗೆ ನಾವೂ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ.”—ದಪ್ಪ ಜೋಲು ತುಟಿಯುಳ್ಳ ಆ ನಿಗ್ರೋ ಕಿರಾತರಾಜ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೂ ಈ ದೇಶದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದರೂ ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಏನು? ಆ ಕಿರಾತರು ಈ ದೇಶದವರ ಶಿಷ್ಯರೋ? ಈ ದೇಶದವರು ಆ ಕಿರಾತರ ಶಿಷ್ಯರೋ?

ಪಶ್ಚಿಮ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿಯ ನಿಗರ್ ಎಂಬ ನದಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಗಮವಾಗುವ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬೊನ್ನಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣ ಉಂಟು. ಇತ್ತಲಾಗಿನ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮಿಶ್ಯನ್ ಕೆಲಸ ನೆಲೆಗೊಂಡು, ಕೆಲವು ಜನರು ಕ್ರೈಸ್ತಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೋಣಾದರು. ಆದರೆ ೧೮೭೩ನೇ ಇಸ್ವಿಯಿಂದ ಆ ಕಡೆಯ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಧರ್ಮಾರ್ಥ ದ್ವೇಷಕ್ಕೂ ಹಿಂಸೆಗೂ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದರು. ೧೮೭೫ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ನವಂಬರ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆಯ ಪ್ರಥಮ “ರಕ್ತಸಾಕ್ಷಿ” ಮರಣ ತಾಳಿದನು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇತ್ತಲಾಗೆ ಒಂದು ವರ್ತಮಾನಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಓದಿ, ಕ್ರೈಸ್ತಸಭಾಪತ್ರಪಠಕರಿಗೂ ಅದು ತಿಳಿದು ಬರ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೆಂತ ನೆನಸಿ ಕೊಂಡು, ಅದರ ಸಂಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಬರದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ರಕ್ತಸಾಕ್ಷಿಯ ಹೆಸರು ಯೋಶುವ. ಅವನು ಗುಲಾಮನಾಗಿದ್ದು, ಕ್ರೈಸ್ತಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಭೂತಪೂಜೆಗೆ ಇನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಳ್ಳಲೊಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅವನ ಒಡೆಯನು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಸಿ, ಒಂದು ಡೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿ, ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಡ ಬೇಕೆಂತ ನದಿಯ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ನೈಯಿಸಿದನು. ಯೋಶುವ ಡೋಣಿಯಲ್ಲ್ಯಾದರೂ ಬಿಡದೆ ಯೇಸುವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು

ತ್ತಿದ್ದದು ಒಡೆಯನನ್ನು ಬಹಳ ಕೆದರಿಸಿ ಕನಲಿಸಿತು. ಮಧ್ಯ ನದಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ, ಒಡೆಯನು ಯೋಶುವನನ್ನು ನೀರಿಗೆ ದೊಬ್ಬಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವನು ಮುಣುಗಿ ಹೋಗದ್ದರಿಂದ, ಅವನನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಡೋಣಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ತೆಗಿಸಿ, ಈಗಾದರೂ ಭೂತಕ್ಕೆ ಬಲಿಯನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೀಯೋ? ಎಂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಯೋಶುವ—“ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಆಗದು!” ಎಂತ ಕಟ್ಟುತ್ತರ ಕೊಡಲು, ಒಡೆಯನು ಅವನನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ದೊಬ್ಬಿ ಹಾಕಿಸಿ, ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವ ತನಕ ಅವನ ತಲೆಗೂ ಮೈಗೂ ಹುಟ್ಟುಗಳಿಂದಲೂ ಗಳಗಳಿಂದಲೂ ಹೊಡಿಸುತ್ತಾ ಇರಿಯಿಸುತ್ತಾ, ಅವನನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು.

ರೋಮನ್ ಕಥೋಲಿಕರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಉಳುಪಡಿ, (ಅವಶಿಷ್ಟ, ಅಂದರೆ: ಸಾಂತರು, ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟರು ಎನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂಥವರಿಂದ ಉಳಿದಂಥಾದ್ದೆಂದೆನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಎಲುಬು ಮುಂತಾದ್ದೇನಾದರೂ) ಒಂದು ದೇವತೆ ಎಂಬ ಹಾಗೆ. ಸ್ಪಾನ್ಯ ದೇಶದ ಮನ್ರೋಸವೆಂಬ ಒಂದೇ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಹತ್ತೆಂಟು ಅಂಥ ಉಳುಪಡಿಗಳು ಇದ್ದು, ಪೂಜೆಗೀಜೆ ಹೊಂದುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಜಾತ್ರೆಗಳೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಆ ಉಳುಪಡಿಗಳು ಎಂಥವೆಂತ ಒಂದೆರಡು ಹೇಳಿದರೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಹೆರೋದನು ಬೇತ್ಲೆಹೇಮಿನಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ ಕೂಸುಗಳ ನಾಲ್ಕು ಎಲುಬು. ೧೧ ಸಾವಿರ ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟ ಕನ್ಯೆಗಳ ಒಂದೆಲುಬಿನ ಒಂದು ತುಕಡಿ. (ಸದರಿ ೧೧ ಸಾವಿರ ಅರ್ಚ್ಯಶಿಷ್ಟ ಕನ್ಯೆಗಳು ಯಾರವರು? ಎಲ್ಲಿದ್ದವರು? ಎಂಬದು ಏನೂ ತಿಳಿಯದ್ದು. ಮತ್ತು ಅಷ್ಟು ಜನರ ಎಲುಬು ಎನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕಂಥಾ ಎಲುಬು ಎಂಥಾದ್ದಾಗಿದ್ದೀತು!) ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚನು ಹಸಿದ ಯೇಸುವಿಗೆ “ಈ ಕಲ್ಲುಗಳು ರೊಟ್ಟಿಗಳಾಗುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳು” ಎಂದಂದು ತೋರಿಸಿದ ಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಮೂಡಣದಿಂದ ಬಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಯೇಸುಶಿಶುವಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಧೂಪದ ಕೆಲವು ಚೂರುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು.

ಈ ತರದ ಉಳುಪಡಿಗಳು ಆ ಪಟ್ಣದವರಿಗೆ ದೊರಕಿದ್ದೂ ಅಂಥಂಥವೆಂತ ತಿಳಿದು ಬಂದದ್ದೂ ಪತಕರಿಗೆ ಬಹು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುವದು. ವಿಲಾಯತಿಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೋಮನ್ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಉಳುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಡಗಿ, ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಒಂದೆರಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶ್ಚರ್ಯದವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೂರಿನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಐಗುಪ್ತದೇಶದಲ್ಲಾದ ಕತ್ತಲೆಯ ಒಂದು ತುಕಡಿಯುಂಟು. (ಆ ಕತ್ತಲೆ ಬಹಳ ದಪ್ಪವಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ!) ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಯಾಕೋಬನು ಕನಸು ಕಂಡ ಏಣಿಯ ಒಂದು ರವೆ. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಮರೀಯಳನ್ನೂ ಯೇಸುಶಿಶುವನ್ನೂ ಐಗುಪ್ತಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋದ ಕತ್ತೆಯ ಒಂದಿಷ್ಟು ಲದ್ದಿ. ಬೇರೊಂದರಲ್ಲಿ ಮರೀಯಳ ಮೊಲೇ ಹಾಲು ತುಂಬಿರುವ ಒಂದು ಭರಣಿ!—ಹಿಂದುಗಳು ೩೩ ಕೋಟಿ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ; ಬೇಕಾದರೆ, ರೋಮಾಯರು ಸಹ ೩೩ ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳಂತಾದ ಅವಶಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಹತ್ತಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಪೂಜೆಗೀಜೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ. ಅಣ್ಣಾ ಘಟ್ಟಿಗನೋ? ತಮ್ಮ ಘಟ್ಟಿಗನೋ? ಇಬ್ಬರೇ ಘಟ್ಟಿಗರು ಸೈ!

ಕಳದ ಕ್ರಿಸ್ತವಾರದಲ್ಲಿ (ದಶಂಬರ ೨೫ರಲ್ಲಿ) ಅಯ್ಯುನ್ವಯ್ಯ ತಿರಿಗಿ ೭೦ಮಂದಿ ಚೀನಿಯವರನ್ನು ಸ್ನಾನ ಕೊಟ್ಟು, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಂಡರು.

ಮಾರ್ಚ್ ೧೧ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರಾಯಸ್ಥರಿಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸ್ನಾನಸಂಸ್ಕಾರವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬನು ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಕಣಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ಎರಡನೆಯವನು ಕುಶಸ್ಥಲ್ಯರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಬ್ರಹ್ಮಸಮಾಜವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವನು. ಅವರಿಬ್ಬರು ನಿಜದೇವಪ್ರಸಾದಿಗಳು ಆಗುವಂತೆ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಸದಾ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರಲಿ!

Printed at the Basel Mission Press, Mangalore.

ಕ್ರೈಸ್ತಸಭಾಪತ್ರ

ಪುಸ್ತಕ ೯. **MAY 1877.** ಅಂಕೆ ೧೧.

ಅಡಕವು: ಲೋಕದ ಸ್ನೇಹವು—ದೇವರಿಲ್ಲವೋ?—ಚಲೋ ಬಾಲವೃತ್ತಾಂತವು—ಒಂದು ನೆರೆ—ಉತ್ತರಗಳು—ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು—ವಿವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳು.

ಲೋಕದ ಸ್ನೇಹವು.

ಶೂನ್ಯಕ್ಕೆ ಶೂನ್ಯ.

ಎಲೇ, ಲೋಕವೇ! ಶೂನ್ಯಕ್ಕೆ ಶೂನ್ಯವೆಂಬೀ ಮಾತು ನನಗೂ ನಿನಗೂ ತಾಗುವಂಥಾದ್ದು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಸರಿ ಬೀಳೆ; ನೀನು ನನಗೆ ಸರಿ ಬೀಳಲಾರಿ: ನಾನು ಬೇರೆ, ನೀನು ಬೇರೆ; ನಿನ್ನುಪಕಾರವು ನನಗೆ ಬೇಡವೇ ಬೇಡಾ! ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಾ ಮೋಹ ಗೊಳ್ಳೆ, ಯಾಕಂದರೆ ನೀನು ಶೀಯೆಂದು ಆಶೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ನೀಡಿ, ತಿನ್ನಿಸುವ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷವೇ ಬೆರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೀನು ಇಷ್ಟ ಪಡಲಾರಿ, ಯಾಕಂದರೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನೂ, ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೇ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ತಂದೆ ದೇವರು ನಿನಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ನೀಡಿ, ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳಲೊಲ್ಲದ ಅಪಕಾರಿಯಷ್ಟೇ!

ಕ್ರೈಸ್ತ ಸದ್ಭಕ್ತನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೋಹ ಗೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಲವಲೇಶಮಾತ್ರವಾದರೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲಾ, ಯಾಕಂದರೆ ಲೋಕವು ರೂಪ ಕೆಟ್ಟ ಕೇವಲ ದುರ್ಗಂಧದ ಮುದಿ ಕಸಮಾಳಿಯಷ್ಟೇ. ಪಿಶಾಚನೆಂಬ ದುರಾತ್ಮಕ್ಕೆ ವಶವಾಗಿ, ಕೆಟ್ಟತನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳಿಗಿ ಹೋಗಿರುವ ಲೋಕದಿಂದ (೧ ಯೋಹಾ. ೫, ೨೦.) ತನಗೇನಾದರೂ ಮೇಲು ಒದಗಿ, ಉಪಕಾರವಾದೀತೆಂತ ನಂಬಿ, ಲೋಕದ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸತ್ಕ್ರೈಸ್ತನು ಹುಚ್ಚನಲ್ಲಾ.

ಆದರೆ ಸತ್ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಗಣನೆಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಹು ಕಾರಣವದೆ; ಯಾಕಂದರೆ ಸತ್ಕ್ರೈಸ್ತರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ಲೋಟನು ಹೊರಟು, ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಸೊದೋಮು ಅಗ್ನಿಗಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದಂತೆ ಲೋಕವು ಅಗ್ನಿಪ್ರಳಯವಾಗಿ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಲೋಕವು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸದಿರಲಿ! ಯಾಕಂದರೆ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವೂ ಅನುಕೂಲವೂ ಆಗಿ, ಸರಿ ಬೀಳ ಬೇಕಾದೀತು; ಇದು ಆಗದ್ದರಿಂದ ಲೋಕದ ಸ್ನೇಹವು ನನಗೆ ಬೇಡವೇ ಬೇಡಾ! ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟನಾಗಿ ಮೆಚ್ಚದಿದ್ದರೆ, ಲೋಕವು ನನ್ನನ್ನು ಗಣ್ಯ ಮಾಡಲಶಕ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪ್ರಿಯನಾಗೋಣವು ನನಗೆ ದೂರವಾಗಿರಲಿ! ನನ್ನ ಸದ್ಧರ್ಮ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಎಂಬೀ ಮೊದಲಾದ್ದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚದ್ದು.

ಅನ್ಯಾಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳಿಗಿರುವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾನು ಶೇರಿಕೆಯಾಗ ಬೇಕಾದರೆ, ನಾನೂ ಅನ್ಯಾಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗ ಬೇಕಾದೀತು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಲೋಕವು ನನಗೆ, ನಾನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ ಎಂಬದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಹೌದಾಗಿರಲಿ!

ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೂ ಲೋಕದ ದೆಶೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಬಹು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿ, ಬಹಳ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ: ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಾಗುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಲೋಕವು, ದೇವರ ಚಿತ್ತವಾದರೆ, ನನ್ನುಪಕಾರವನ್ನು ಬಗೆಯದೆ, ನನಗೆ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗಲೇ ನನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ, ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಮೇಲಿಗೆ ಕೈ ಕೊಡ ಬೇಕು. ನನಗೆ ಮಾನ ಪ್ರಾಣ ಹಾನಿ ಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗಲೇ ಲೋಕವು ನನಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡ ಬೇಕು. ನಾನಾಳ್ವ ದೊರೆಯೇ ಸೈ! ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿಯಾಳು ಅಷ್ಟೇ: ಭೃತಿ (ಕೂಲಿ) ಕೊಡದ ನನಗೆ ಅದು ಊಳಿಗ ಮಾಡುತ್ತಿರ ಬೇಕು. ಈ ಪೃಥ್ವಿ ನನ್ನ ಹೊರೆಯಾಳಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರುವದು; ನಾನೋ ಮಜೂರಿ ಕೊಡದೆ, ಅದರ ಮುಖದಲ್ಲೇ ತುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಪ್ರತಿ ಹೊಂದದೆ ಅದು ನನಗೆ ಅನ್ನ ನೀಡಿ, ಉಣ್ಣಿಸ ಬೇಕು. ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾನು ಆಗದವನಾದರೂ, ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಸಹಿಸ ಬೇಕು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೇಸರ ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ನನ್ನನ್ನು ದೂಡಿ ಬಿಡ ಬಾರದು. ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಧಾಕುತ್ತೇನೆಂದು ನನಗೆ ಹೆದರಿಸಿ, ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನನಗೆ ಬದುಕನ್ನು ತಂದು ಕೊಡ ಬೇಕು. ತನ್ನದೆಲ್ಲಾ ಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಅದು ನನ್ನದೊಂದು ಕೂದಲನ್ನಾದರೂ ಉದುರಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಕಿತ್ತಾಕಲಿಕ್ಕೂ ಕೂಡದು. ನಾನೋ ಒಂದೇ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡ ಬಹುದು.

ನಾನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪ್ರಿಯನಾಗ ಬೇಕೆಂಬುವವನಾದರೆ, ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೂ ನಷ್ಟವೂ ಆದೀತು, ಯಾಕಂದರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಾಗೋ ಸಂಗತಿ ದೇವರಿಗೆ ಅನಿಷ್ಟವೂ ಅಸಹ್ಯವೂ ಆಗುವಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಲೋಕದ ಸ್ನೇಹವು ದೇವರ ವೈರವೇ. (ಯಾಕೋಬ. ೪, ೪.) ದೇವರ ಸ್ನೇಹವು ಉತ್ತಮವೋ? ಮನುಷ್ಯರದು ಉತ್ತಮವೋ? ದೇವರದೇ! ಲೋಕವು ಒಲಿದರೇನು? ಮುನಿದರೇನು? ಒಲಿದರೂ, ನಾದಾರಿ ಲೋಕವು ಏನು ಕೊಟ್ಟೀತು? ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇದ್ದದೆಲ್ಲಾ ಲೋಕದ ಸೊತ್ತಲ್ಲಾ: ನನ್ನ ತಂದೆಯದೇ! ಈತ ಕೊಡುವಾತನೇ! ಮನಸ್ಸಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಲೋಕದ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದದು ನಾಳೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಲೋಕವು ನನಗೆ ಮುನಿದರೆ, ಕೇಡೇನೂ ನನಗಾಗದು! ಲೋಕವು ನನ್ನದೇನು ಸುಲುಕೊಂಡು, ನಷ್ಟ ಪಡಿಸ ಬಹುದು? ನನಗೆ ಸೊತ್ತೆಂಬದು ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಸೊತ್ತೂ ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ಅಂದರೆ: ಸಾಕೆಂಬುವ ಮನಸ್ಸು. ನನ್ನ ಘನವಂದರೆ: ಸದ್ಗುಣ; ನನ್ನ ಸಂತೋಷವೂ ಭಾಗ್ಯವೂ ಅಂದರೆ: ದೂರದ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ; ನನ್ನ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತವಂದರೆ: ಸ್ವರ್ಗ; ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಜಿತವಂದರೆ: ದೇವತಾ ಕೃಪೆ. ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವಂದರೆ: ಪರಾತ್ಪರನೇ! ಲೋಕವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವಿಟ್ಟರೆ, ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಲಾಭವೇ. ಲೋಕದ ವೈರವು ದೇವರ ಸ್ನೇಹವೇ. ಲೋಕವು ನನಗೇನಾದರೂ ಅಪಹಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ದೇವರು ನೂರಾರಷ್ಟು ಬದಲು ಕೊಡುವನು. ಲೋಕವು ನನ್ನನ್ನು ದುಃಖ ಪಡಿಸಿದರೆ, ದೇವರು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವನು. ಲೋಕವು ನನ್ನನ್ನು ಅಪಮಾನ ಪಡಿಸಿದರೆ, ದೇವರು ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟು, ಘನ ಪಡಿಸುವನು. ಲೋಕವು ಎಷ್ಟು ಮುನಿದು ಶಪಿಸುವದೋ ಅಷ್ಟು ದೇವರು ಒಲಿದು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವನು. ಲೋಕವು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ, ದೇವರು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವನು

ಲೋಕವು ನನ್ನನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟರೆ, ದೇವರು ನನಗೆ ಕೈ ನೀಡುವನು. ಲೋಕವು ನನ್ನನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಶೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವನು.

ದೇವರಿಲ್ಲವೋ?

ಅಥವಾ

ದೇವರ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತ್ಯವು.

ಬೆರ್ಲೀನ್ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು "ವೈದ್ಯಶಾಲಾವಾರ್ತಿಕಪತ್ರವು" ವಾರವಾರಕ್ಕೆ ಛಾಪೆಯಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕಳದ ೧೮೭೬ನೇ ಇಸ್ವಿಯು ನವಂಬರ ತಿಂಗಳು ತಾರೀಖು ೨೦ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸದರಿ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮುಂದಿನ ವಿವರಸಂಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಬರದು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದ್ಧಾನೆ; ಹ್ಯಾಗಂದರೆ:

ಒಂದಾನೊಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಲ . . . . ಎಂಬ ಬಡಿಗೇ ಕೆಲಸದ ಹುಡುಗನೂ ಅವನ ಗೆಳಿಯರಾದ ನಾಲ್ಕೈದು ಮಂದಿ ಇತರ ಪೋರಗಳೂ ತಮ್ಮೂರಿನ ಗೋರೀ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ್ಯೆ, ಸದರಿ ಬಡಿಗೇ ಪೋರನು ತನ್ನ ಜತೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅಂದದೇನಂದರೆ: "ನಾಲ್ಕೈದು ಕುಪ್ಪಿ (ಶೀಸೆ) ಬೀರಿಗೆ ನಾನು ಈ ಗೋರೀ ವಠಾರದ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಗೋರೀ ಕಲ್ಲನ್ನು ಮೂರಾವರ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಬಂದು, ಒಂದೊಂದಾವರ್ತಿ—ದೇವರಾಗಲಿ ಪಿಶಾಚನಾಗಲಿ ಇದ್ದದಾದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ವೈದು ಹೋಗಲಿ! ಎಂತ ಘಟ್ಟ್ಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಬಿಡುವೆನು." ಉಳಿದ ಪೋರಗಳು ಅವನ ಎದೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು, "ಒಳ್ಳೇದು, ನೀನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಬಂದರೆ, ನಿನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕುಪ್ಪಿ ಬೀರ್ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂತ ಒಡಂಬಟ್ಟು, ಪಂಥವಿಟ್ಟರು. ಅವನು ಪಂಥ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, ಹೋಗಿ, ಪ್ರಾಕಾರ ಹತ್ತಿ, ಒಳ ಧುಮುಕಿ, ಪಂಥವಾಡಿದಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಾ ಆ ಗೋರೀ ಕಲ್ಲನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬಂದನು. ಆದರೆ ಮೂರನೇ ಸರ್ತಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಬಂದು, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಒದರಲಿಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಲೇ ಅವನ ಸ್ವರ ಫಕ್ಕನೆ ಅಣಗಿ, ಬಾರದೆ ಹೋಯಿತು; ಮತ್ತವನು ತಿರುಗಿ ಕೊಂಡು, ಓಟ ಮಾಡಿ, ಸಂಗಡಿಗರ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದನು. ಅವರ ನಡುವೆಗೆ ಬಂದವನು ಮಾತಾಡಲಾರದೆ, ರೋಮಾಂಚವಾಗಿ, ಜೀವದ ಕಳೆ ಕುಂದಿ ಹೋಗಿ, ಹೆಣದೋಪಾದಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಕುಂದ್ರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಬಾಯಿ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು, ತನಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿ ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡಿತು. ಅವನು ಅಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸರಕಾರಿ ವೈದ್ಯರಿಗೂ ಪೊಲೀಸು ಧೊರೆಗಳಿಗೂ ವಾಜ್ಮೂಲ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ವಾಜ್ಮೂಲವು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ: "ದೇವರಾಗಲಿ ಪಿಶಾಚನಾಗಲಿ ಇರುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ವೈದು ಹೋಗಲಿ! ಎಂತ ನಾನು ಮೂರನೇ ಸರ್ತಿಗೆ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೂಗಲಿಕ್ಕಿದ್ದಾಗಲೇ, ಯಾರೋ ನನ್ನ ಕೈ ತಡವಿ, ಹಿಡಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಕೈ ಹಿಡಿತವು ನನಗೆ ಸ್ಪರ್ಶಗೋಚರವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ, ದಿಗಿಲು ಹಿಡಿದು, ರೋಮಾಂಚವಾಗಿ, ನನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗವು ಗಡಗಡ ನಡುಗುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ, ಓಡಿ ಬರುವಾಗ, ಯಾರೋ ನನ್ನಂಗಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳದೆಳದಂತಾಯಿತು." ಅವನ ವಾಜ್ಮೂಲವಿಷ್ಟೇ. ಈ ಸಂಗತಿ ಅವನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಹಶಿವೆಯಾಗಲಿ ನಿದ್ರೆಯಾಗಲಿ ಇನ್ನು ಬಾರದೆ, ಸುಖವೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೂ ಪೂರಾಗಿ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಎಡಕ್ಕೈಗೆ ಬಿಡದ ಛಳಿಯಿಂದಾಗುವ ತರದ ನಡುಗು ಹಿಡಿದು ಹೋಯಿತು. ಕೈಯೂ ತೋಳೂ ಬಾತು ಹೋಗಿ, ಮೊಣಕೈಯೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ನೋಯುವಂಥಾದ್ದಾ

ಯಿತು. ರಕ್ತಪಿತ್ತರೋಗವು ಶುರುವಾಗಿ, ಅವನ ಬಾಯಿಯೆಲ್ಲಾ ನಾರಿ, ನಾರಿ, ಹೆಣದ ನಾತದಂಥಾ ನಾತ ಬಡಿಯುವದಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತಪಿತ್ತರೋಗಗ್ರಸ್ತವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಶುರುವಿನಲ್ಲಿ ಬಾವು ಕೆಂಪಗೆ ಕಂಡಿತು, ಆ ಮೇಲೆ ಕೆಂಗರಿಯದಾಗಿ, ಕಡೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಕಪ್ಪು ಗುಳ್ಳೆಗಳಿಂದ ಒಂದು ಕೆಂಗರಿ ನೀರು ಸೋರುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ೩ಲನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಆ ನೀರು ಸೋರುವಂಥಾದ್ದು ನಿಂತು, ಎಡಗೈ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿ, ಚರ್ಮವು ಕಪ್ಪು ತೇಪೆಗಳೋಪಾದಿಯಾಗಿ ಸುಲಿದು, ಉದುರಿ ಬೀಳುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಯಾವ ಯಾವ ಔಷಧಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಇತರ ಚಿಕಿತ್ಸೋಪಾಯಗಳಿಂದಾಗಲಿ ರೋಗವು ಏನೂ ಗುಣವಾಗದೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂತು. ಇಡೀ ೪೦ ದಿವಸ ಅವನು ಆಸ್ಪತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೋದ ಅಂಜಿಕೆಯನ್ನೂ ಮನೋವ್ಯಥೆಯನ್ನೂ ರೋಗವೇದನೆಯನ್ನೂ ಪಟ್ಟು, ಸತ್ತು ಹೋದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಆಸ್ಪತ್ರಿಯ ವೈದ್ಯರಿಗೂ ಇತರ ಜನರಿಗೂ, ಆಸ್ಪತ್ರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಊರಿನ ಜನರಿಗೂ ಅವನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದು ದೇವರ ಭಯಹಸ್ತದ ಪೆಟ್ಟೆಂತ ತಿಳಿದು, ಬೆರಗೂ ದಿಗಿಲೂ ಹಿಡಿದು ಹೋಯಿತಂತೆ.

"ದೇವರು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಲ್ಪಡುವವನಲ್ಲಾ" ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವು ಈ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಜವೇ ಎಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದೇವರಿಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ನಡಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದೂ ಮಾತಾಡುವಂಥಾದ್ದೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಆಗುವದುಂಟು. ಆ ಬಡಿಗೇ ಪೋರನು ಸ್ಥೂಲ ತರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಅನೇಕರು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತರದ ಅವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೂ ಭಕ್ತಿಹೀನತೆಗೂ ದಂಡವಾಗದೆ ಹೋಗದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿಯೂ ದಂಡವಾಗದೆ ಹೋಗುವದರಿಂದ, ಜನರು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲಾ; ಆದರೆ ಅದು ಸಹ ಮಹಾ ಭಯಂಕರವಾದ ದಂಡಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವಂಥಾದ್ದೆಂತ ಪರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವದು.

ಚಲೋ ಬಾಲವೃತ್ತಾಂತವು.

ಅಥವಾ

ಬಾಲಭಾವದ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ.

ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಬಹಳ ಹಲ್ಲುನೋವಾಗಿ, ಅದರ ಪೀಡೆ ಒಮ್ಮೆ ಬಹು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಹತ್ತುವಲ್ಲಿ ಅವಳು ಫಕ್ಕನೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅಂದದೇನಂದರೆ: "ಪ್ರಿಯ ರಕ್ಷಕಾ, ಯೇಸು! ನೀನು ನಾನಾಗಿಯೂ, ನಾನು ನೀನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನನ್ನದರಂಥ ಹಲ್ಲುನೋವು ನಿನಗೆ ಆಗುವದಾದರೆ, ನಾನು ವಿಲಂಬವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ನೋವು ಪರಿಹರಿಸಿ, ಗುಣ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟೇನು." ಆ ಬಾಲೆ ಹೀಗೆ ಅಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹಲ್ಲುನೋವು ಹೋಗಿ, ಅವಳಿಗೆ ಗುಣವಾಯಿತಂತೆ.

ಒಂದು ನೆರೆ.

(೧೨೦ನೇ ಪುಟದಿಂದ ಮುಂದೆ.)

೪ನೇ ಪರ್ವ: ತಾಯಿಂದ್ಯರ ಅವಸಾನ. ಹುಡುಗರಿಬ್ಬರು.

ಹಿಂದಿನ ವಿವರವು ನಡೆದ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಈಚೆಯ ನಾಲ್ಕೈದು ವಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ಬಡವರ ಗುಡಸಲು ಬರೇ ಶೋಕಪಂಕ ತುಂಬಿ ಹೋದ ಕುಣಿಯಂತಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಜೀವದ ಕಳೆ ಕುಂದಿ, ಜೋರ್ಜನ ತಾಯಿ ಏಳಲಾರದೆ, ಹಾಸಿಕೆಯೋ? ಹಲಿಗೆಯೋ? ಏನೋ? ಎಂದು

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣದಷ್ಟು ಅಧಮ ತರದ ಶಯನೀಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದಳು. ಜೋರ್ಜನು ಅಂದಿನ ರಾತ್ರೀ
ಮುಂಜಾನೆಗೆ ಎದ್ದು, ಹೋಗಿ, ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನು; ಆದರೆ
ಆದಷ್ಟು ಚಿಕಿತ್ಸೋಪಾಯವೆಲ್ಲವು ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಆಕೆಯ ತ್ರಾಣ ಉ
ತಾರಾಗಿ, ಆಕೆ ತಾರುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ತನ್ನ ಕಡೇ ಘಳಿಗೆ ಹತ್ತರವೇ ಎಂತ ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಭಾವನೆಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದು ತಾಯಿಗೂ ಮಗನಿಗೂ
ಮಹಾ ಕಷ್ಟವೆಂತ ಕಂಡದರಿಂದ, ಅವಸಾನವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದದು ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಅಧಿಕ ದುಃಖಕ್ಕೆ
ಕಾರಣವಾಯಿತು. ತಾಯಿಯನ್ನು ಹಗಲಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದೆ, ಪರಾಂ
ಬರಿಸಿ, ಹಸಿ ಬಿಸಿ ನೋಡ ಬೇಕಾಗಲಾಗಿ ಹುಡುಗನು ನೆರೆಹೊರೆಯ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನಿಗೆ ತನ್ನ
ಡೋಣಿ ಬಾಡಿಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡ ಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ, ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೂ
ಬಹಳ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಯಿತು. ಜೋರ್ಜನು ಏನೂ ದುಡಿದು ಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಕಾರಣ ಅವನೂ ತಾಯಿಯ
ಕೂಡ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯ ಬೇಕೆಂಬ ಭಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಕಾಣ ಬಹುದಿತ್ತು. ಧನಿಯ ಹೆಂಡತಿ
ಮರ್ಗರೇತಳು ತನ್ನ ಹುಡುಗಿಯ ಕೈಯಿಂದಾಗಲಿ ಕೈಯಾಳುಗಳ ಕೈಯಿಂದಾಗಲಿ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿ
ಯದೆ ತನ್ನ ಮೇಜಿನ ಉಳಿವುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಬಾರದಿದ್ದರೆ, ಹ್ಯಾಗೂ ಇಬ್ಬರು ಹೊಟ್ಟೆಗಿ
ಲ್ಲದೆ ಸಾಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ಬಡವೆಯ ತ್ರಾಣ ಕುಂದುತ್ತಾ ಬಂದಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹುಡುಗನ ಮೇಲಿನ ಮಮ
ತೆಯೂ ಅಕ್ಕರೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂತು. ಅವನು ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾವು ಆಕೆಗೆ ಕಹಿಯಾಗದೆ,
ಭಯಂಕರವೆಂತ ಕಾಣದೆ, ಬಹು ಶೀಯಾಗಿ ಸಂತೋಷವೇ ಎಂತ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ತಾನೂ
ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮಗನ ಗತಿಯೇನು? ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಹುಡುಗ ಎಲ್ಲಿ ಬೀಳುವನು? ಏನಾಗಿ
ಹೋಗುವನು? ಎಂಬೀ ಚಿಂತೆ ಸಹ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದದರಿಂದ ಹೋಗುವದು ಅವಳಿಗೆ ಬಹು ಕಹಿ
ಯಾಗಿ ಕಂಡು, ಕರುಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಸಂಕಟ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದರೂ ಎಡೆಬಿಡದೆ ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು
ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಚಿಂತಾಭಾರವನ್ನು ಆತನ ಮೇಲೆ ಹಾ
ಕುತ್ತಾ ಬಂದ ಕಡೆಗೆ ಮಗನ ಚಿಂತೆ ಹೋಗಿ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಭಾರವು ತಪ್ಪಿ, ಶಾಂತಿಯೂ
ಸಮಾಧಾನವೂ ಆಕೆಗೆ ದೊರಕಿತು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಕಡೇ ಘಳಿಗೆ ಬಂದೊದಗಿತು. ಅಳುತ್ತಾ ಕಣ್ಣೀ
ರಿಡುತ್ತಾ ಮಗನು ಒಬ್ಬನೇ ತಾಯಿಯ ಹಾಸಿಕೇ ಬದೀಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಗ ಆದಷ್ಟು ಹತ್ತರ ಬರ
ಬೇಕೆಂತ ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಕೈಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಕರೆದಳು. ಅವನು ಆಕೆಯ ತಲೆಯ ಬದೀಲಿ ಹಾಸಿಕೇ
ಮೇಲೆ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಕೊಳ್ಳಲು, ಆಕೆ ಬಹು ಅಣಗಿದ ಸ್ವರದಿಂದ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂ
ದರೆ: “ಮುದ್ದೇ! ಈಗ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ರಕ್ಷಕನಾದ ಯೇಸು ಈಶನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.
ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅನಾಥನಾಥ ಯೇಸು ನಿನ್ನ ಗತಿಯಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೀರನ್ನೊರಸಿ
ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನನ್ನಾದರಿಸುವನು. ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಇರುವ ದಾರಿ ಬಹು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನದು; ಆದರೆ ಆತನು
ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡದೆ ನಡಿಸುವನು. ನಾನಾದರೆ, ದುಃಖವೂ ಶೋಕವೂ ರೋಗವೂ ಕ್ಷುಧೆಯೂ ಉ
ಷ್ಣವೂ ಶೀತವೂ ಇಲ್ಲದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ದೇವರೇ! ಮರಣಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೈ
ಬಿಡದೆ, ನಡಿಸಿ, ದಾಟಿಸು! ಹಾ! ನನ್ನ ರಕ್ಷಕ ಬಾಳಿ ಆಳುತ್ತಾನೆಂತ ಬಲ್ಲೆ. ‘ಮರಣಾಂಧಕಾರದ
ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದರೂ, ಕೇಡಿಗೆ ಭಯ ಪಡೆನು; ಯಾಕಂದರೆ ನೀನು, ಓ ಯೆಹೋವಾ! ನನ್ನ ಸಂಗಡ
ಇದ್ಧೀ; ನಿನ್ನ ಬೆತ್ತವೂ ಊರುಕೋಲೂ ನನ್ನಾದರವಾಗಿದ್ಧಾವೆ.’ ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗಾ! ನೀನು
ತಾಳಿ, ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಿರು! ದೇವರ ರಾಜಾಸನದ ಮುಂದೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಿರಿಗಿ ಶಿಕ್ಕ
ಬೇಕು. ಕರ್ತಾ! ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವಾಗಲಿ!” ಇಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಜೋರ್ಜನ ತಾಯಿ ಕೇವಲ

ನಿಶ್ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ, ನಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದೋದಳು. ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮರ್ಗರೇತಳು ಬಂದಳು. ಬರೀ ಅಸ್ಥಿಚರ್ಮವಾಗಿ ಬಿದ್ದಾಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವಳು ಶಾನೆ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು, ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವವಳಾದಳು. ಅತ್ತ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಜೋರ್ಜನ ತಾಯಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ದೆರದು ನೋಡಿದಳು. ಮರ್ಗರೇತಳನ್ನು ಕಂಡು, ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಳು; ಆದರೆ ಸ್ವರ ಹೊರಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಸಾಲಲಿಲ್ಲಾ. ತೀರಾ ತಾರಿ, ಬರೇ ಎಲುಬು ತೊಗಲು ಆಗಿದ್ದ ಕೈಯನ್ನು ಎತ್ತಿ, ಆಕೆಯ ಕಡೆಗೆ ಚಾಚಿದಳು. ಹಣೆಯೆಲ್ಲಾ ಬೆವರಾಗಿ ತಣ್ಣಗಿತ್ತು. ಮುಖಭಾವವು ಸತ್ತವಳ ತರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಿಟ್ಟುಸುರಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಉಸುರಾಟ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ ಮರ್ಗರೇತಳು ಆಕೆಯ ರೆಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಎಳದು, ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಬಹಳ ಕನಿಕರಿಸಿ ನೋಡಿ, ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜನರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ತಾಯಿ ಹೋದ್ದಕ್ಕೆ ಜೋರ್ಜನ ದುಃಖವು ಅಮಿತವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಜೋರ್ಜನ ತಾಯಿ ತೀರಿ ಹೋದ ನಾಲ್ಕೈದನೇ ದಿನದ ಮುಂಜಾನೆಗೆ ಅರುಣೋದಯದ ಹೊಳಪಿನಲ್ಲಿ ಗೋರೀ ಸ್ಥಳದ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ತಾಗಿ ಇದ್ದೊಂದು ಹೊಸ ಸಮಾಧಿಯ ಬದೀಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ಹಸಿ ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಗೋರೀ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಕೊಂಡು, ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿಯಳುತ್ತಾ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವದನ್ನು ನೋಡ ಬಹುದಿತ್ತು. ಜೋರ್ಜನಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಹುಡುಗ ಅವನ ತಾಯಿಯ ಸಮಾಧೀ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನು! ಅವನ ಅಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಲೂ ಬಹು ಸುಮಾರಿನದೊಂದು ಗಂಟೂ ಇಟ್ಟಿತ್ತು. ಊರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಿನ್ನು ಯಾರೂ ಏನೂ ಇರದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದನು. ಅವನು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಮರ್ಗರೇತಳು ತನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಮಾಡಿ, ಹೇಳಿ, ತಡಿಸಿ ಇದ್ದಳು; ಆದರೆ ದೇಶಾಂತರದ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಲಾಗದ್ದು ಎಂತ ತಿಳಿದು, ಆಕೆ ಅವನಿಗೆ ಕೆಲವು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ರೊಖ್ಖವನ್ನೂ ಬುತ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿ, ಕೊಟ್ಟು, ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಳು. ಜೋರ್ಜನ ಧನಿಯಾದ ಮರ್ಗರೇತಳ ಗಂಡನು ಜೋರ್ಜನ ತಾಯಿಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಮಡಿಕೆ ಗಡಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಇತರ ಮನೇ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ಡೋಣಿಯನ್ನೂ ಬಾಡಿಗೇ ಬಾಕಿಗೆ ಜಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದನು. ಜೋರ್ಜನ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತವೂ ಸ್ವಾರ್ಜಿತವೂ ಮಣ್ಣುಮಸಣವೂ ಜಪ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಊರಲ್ಲಿರಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಒಡಂಬಡದ ಕಾರಣ ಅಂದಿನ ಮುಂಜಾನೆಗೆ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿ, ಎದ್ದು, ಗೋರಿಗೆ ಬಂದು ತಾಯಿಯ ಸಮಾಧೀ ಬದೀಲಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿಕ್ಕಿದ್ದನು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಎದ್ದು, ಮಹಾ ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ತಾಯಿಯ ಗೋರಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ, ಗಂಟನ್ನೂ ಕೋಲನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ನಡೆದನು. ಆ ಪಿತೃವನದ ಬಾಗಲಿಂದ ಹೊರಟು, ರಸ್ತೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಶೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕುದುರೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಭಂಡಿ ಬರುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಗಾಡಿಯವನು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಭಂಡೀ ಹೊರೆ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಸಂತೆಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಹೋಗದೆ ಸಂತೆಗೆ ಮುಟ್ಟ ಬೇಕೆಂತ ಅವಸರ ಪಟ್ಟು, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಾ, ಶಪಿಸುತ್ತಾ, ಚಬುಕು ಶಳೆಯುತ್ತಾ ಭಂಡಿಯನ್ನು ಹೊಡಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅವನು ಕೊನ್ರಾದನೆಂತ ಜೋರ್ಜನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಹಿಡಿದನು. ಅವನ ತಾಯಿಯ (ಮರ್ಗರೇತಳ) ಹಾಗೂ ತಂಗಿಯ (ಮರೀಯಳ) ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಅನೇಕ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನೂ ನೆನಸಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಹರಸಿ, ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದು ನಡೆದನು.

ಕೊನ್ರಾದನು ದೊಡ್ಡ ವಜ್ಜೆ ಹೇರಿದ್ದ ಭಂಡಿಯನ್ನು ಸಂತೆ ನೆರೆದ ಪೇಟೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಸವಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಭಂಡಿಯನ್ನು ಹೊಡಕೊಳ್ಳೋದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಬಹು ಘಟ್ಟಿಗನೇ; ಆದರೆ ಬೈಯೋದು, ಶಾಪ ಹಾಕೋದು, ಕುಡಿಯೋದು, ಪಗಡೆಯಾಡೋದು, ಜೂಜಾಡೋದು ಮೊದಲಾದ್ದರಲ್ಲಿಯೂ ಘಟ್ಟಿಗನಾಗಿದ್ದನು. ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ನಡಿಸ ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು; ಆದರೆ ತಾನು ಯಾರ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿರಲೊಲ್ಲದವನು. ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿ, ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ ತನ್ನ ಬಿಂಕವನ್ನೂ ಸಾಹಸಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುವನು. ಬಹಳ ಬಡಾಯಿ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ದೌಲತ್ತನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆ ಗೈಯುವನು. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಸಮಾನಸ್ಕಂಧರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಅವನ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಜೋಡಾಗುವ ಕುದುರೆ ಇಲ್ಲಾ, ಅವನ ಗೋಧಿಯಂಥಾದ್ದು ಸಂತೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲಾ ಎಂತ ನಂಬ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೋಮಟಿಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗೇನಯ್ಯ ತನಗೆ ಸೋತು ಹೋದಂಥ ಅವನ ಮಾತು ಕಥೆ ಬಹಳವೇ. ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರಿ, ಈಸಿ ಕೊಂಡ ಹಣದ ಲೆಖ್ಖವನ್ನೂ ಆಯಾ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಿಂದು, ಕುಡಿದು, ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದ ಲೆಖ್ಖವನ್ನೂ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವಾಗಲೂ, ಅಪ್ಪನು—“ಬೇಶ್! ಬೇಶ್! ನೀನು ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಯ ಹೋಗುವ ಮೊಲವಲ್ಲಾ! ಶಹಬಾಸ್! ಶಹಬಾಸ್! ನೀನು ತೊತ್ತುಮಗನೂ ಪುಕ್ಕನೂ ಅಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನಪ್ಪನ ಮಗ ನೀನು! ಬೇಶ್! ಬೇಶ್!” ಎಂತ ನಕ್ಕು ಹೊಗಳುವನು.

ಆದರೆ ಕೊನ್ರಾದನ ಅಪ್ಪ ನಕ್ಕರೆ, ತಾಯಿ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಡುವಳು, ಕಣ್ಣೀರನ್ನಾದರೂ ಇಡುವಳು. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂತು. ಗಂಡನು ಸಾರಾಯಿಗೆ ಸೋತು ಹೋಗಿ, ಕುಡಿಯೋ ದುರ್ವ್ಯಸನದಲ್ಲಿ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಳಿಗಿ ಹೋದನು. ಮಗನು ಅದೇ ದುರ್ವ್ಯಸನದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನಂತಾಗುವ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಅವನ ಪ್ರಾಯವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದಷ್ಟಕ್ಕೆ ದುರ್ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂತು. ಜೂಜೂ ನಾಚೂ, ಶೀಸೆಯೂ ವೀಣೆಯೂ, ಭಂಡಾಟವೂ ಹೊಡದಾಟವೂ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೊನ್ರಾದನೂ ತಪ್ಪದೆ ಇರುವನು. ರಾತ್ರಿ ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬಾರದೆ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ಸುಳಿದಾಡಿ ಕಳೆಯುವದು ಅವನ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಯಿತು. ಒಳ್ಳೇ ತಾಯಿ ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿ, ಮನೋವ್ಯಥೆ ತಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದೆ, ಕಣ್ಣೀರಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಕೂತರೆ, ಮರೀಯಳು ಆಕೇ ಹತ್ತರ ಕೂತು, ತನ್ನಿಂದಾದಷ್ಟು ಆದರಿಸಿ, ಶಾಂತಿ ಪಡಿಸ ನೋಡುವಳು. ಆದರೆ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಆಕೆಯ ತ್ರಾಣ ಕುಂದುತ್ತಾ ಬಂತು. ಶೋಕ ಚಿಂತೆಗಳ ಉರುಬಿಗೆ ಜಾಡ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ, ಆಕೆ ಹಾಸಿಕೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು. ಆ ವರುಷದ ಶರತ್ಕಾಲ ಪೂರ್ಣವಾಗದೆ, ಅವಳಿಗೆ ಕಾಲ ಬಂದು, ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು. ತಾಯಿ ತೀರಿ ಹೋದ್ದು ಮರೀಯಳಿಗೆಂಥಾ ಪೆಟ್ಟು! ತಾಯಿ ತೀರಿ ಹೋದ್ದು ಜೋರ್ಜನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೆಟ್ಟೋ? ಮರೀಯಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೆಟ್ಟೋ? ಪರವಾಸವು ಜೋರ್ಜನ ಗತಿಯಾಯಿತು; ಆದರೆ ಮರೀಯಳಿಗೆ ಬರೇ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಹವಾಸದಂಥ ಸಹವಾಸ ಉಳಿಯಿತು. ತಾಯಿ ಇರುವಾಗ ತಂದೆಯ ಬೈಗಳಿಗೂ ಅಣ್ಣನ ತಂಟೆಗಳಿಗೂ ಮನನೊಂದು ಕೊಂಡವಳು ತಾಯಿಯ ಹತ್ತರ ಬಂದು, ತನ್ನ ಸುಖ ದುಃಖ ಮಮತೆ ಇದ್ದ ಕಿವಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋಗ ಬಹುದಿತ್ತು; ತಾಯಿ ಹೋದನಂತರ ಇನ್ನು ಅಪ್ಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವಳಾದರೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದವಳಂತಾದಳು. ಪರಜನರಲ್ಲಿ ಹೋಗುವದು ಅವಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ತಾಯಿ ಅವಸಾನದಲ್ಲಿ—“ಕೇವಲ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಸ್ಥನಾದ ತಂದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ ಬೇಡಾ, ಮುದ್ದು ಕಂದವ್ವಾ! ತಂದೆ ನಿಷ್ಠೂರನಾಗಿಯೂ ನಿರ್ದಯವಾಗಿಯೂ ನಿನಗೆ ನಡಿಸಿದರೂ, ವಿಧೇಯಳಾಗಿ ತಾಳಿಕೋ! ಯೇಸು ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಾಪ್ತನೂ ಪ್ರಾಣೇಶನೂ ಆಗಿರಲಿ!” ಎಂಧೇಳಿ, ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾರಣ ತಾಯಿಯ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಾ

ದಿಂದಾದರೂ ತಡೆದು, ಎಲ್ಲಾ ತಾಳಿ ಕೊಂಡಳು. ತಾಯಿಯ ಮಾತೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಮರೆತು ಹೋಗದೆ, ಒಳ್ಳೇ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಮನೆಯ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸವಾದರೂ ತಾಯಿಯ ನೆನಪಿನಿಂದ ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಕೂಡಿತು. ಆಕೆಯ ರೂಪ ನಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಹುಡುಗಿಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾಣುವಂತಿತ್ತು. ಕೊನ್ರಾದನಾದರೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನದೊಳಗೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರತು ಬಿಟ್ಟದಲ್ಲದೆ, ಅವಳು ಹೋದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇದೆಂತ ಕಾಣುವದಾಯಿತು; ಯಾಕಂದರೆ ಆಕೆಯ ದೆಶೆಯಿಂದಲೂ ಆಕೆಯ ಬುದ್ಧೀ ಮಾತುಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಕರಕರೆಯೂ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇನ್ನು ಆಗದೆ, ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮಾಸದ ಮೇಲೆ ಮಾಸ, ಸಂವತ್ಸರದ ಮೇಲೆ ಸಂವತ್ಸರ ಗತಿಸಿ ಹೋಯಿತು. ಮರೀಯಳು ತನ್ನ ಮತ್ತು ಜೋರ್ಜನ ತಾಯಿಯ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟ ಗುಲಾಬೀ ಗಿಡಗಳು ಚನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಹೂವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪರಿಮಳಿಸುವಂಥವಾದವು. ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖಸಮಾಧಾನವೆಂಬ ಗಿಡವು ಇನ್ನು ಹೂ ಬಿಡದೆ, ಸತ್ತು ಹೋಗುವಂತಾಯಿತು. (ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸಲ್ಪಡುವದು.)

ಉತ್ತರಗಳು.

(೧೨೦ನೇ ಪಾನಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ.)

26. **ಯಾಕೋಬನಿಗೆ.** ಉತ್ಪತ್ತಿ. ೩೨, ೨೪—೩೦. ಅವನ ಸಂಗಡ ಯೆಹೋವನು ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿ, ಅವನ ತೊಡೆಯ ಕೀಲು ಮುಟ್ಟಿ ತಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಯೆಹೋವನು ಮತ್ತ್ಯಾರಿಗೂ ದರ್ಶನವಾಗಲಿಲ್ಲಾ.

27. ಕೀರ್ತನೆ. ೧೩೯, ೧೬ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ದಿನಚರ್ಯೆಪುಸ್ತಕವು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ದಿನಚರ್ಯೆಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಿಂತ ಅತಿ ವಿಶೇಷವಾದ್ದೇ: ಯಾಕಂದರೆ ಅದು ೧. ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ದಿನಚರ್ಯೆಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಿಂತ ಪೂರ್ವದ್ದು; ೨. ನಡೆದ ವಿವರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಗುವಂಥಾದ್ದು ಸಹ ದಾಖಲಾದ್ದು.

28. **ಮೋಶೆ.** ಹೊರ. ೨, ೩—೬.

29. **ಎಲುಮನು.** ಅಪೊ. ಕ್ರಿ. ೧೩, ೬—೧೨.

30. ಯೋಹಾನ. ೧೬, ೨೮ರಲ್ಲಿ. "ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಿಂದ ಹೊರಟೆನು—ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು—ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ—ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ."

ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು.

31. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಾಗ್ದಾನಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡದೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ್ದೂ ಯಾವದು?

32. ಒಂದೇ ತುಫಾನಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹೋದ ಹತ್ತು ಜನರು ಯಾರವರು?

33. ಆರೋನನಲ್ಲಾ ಮೆಲ್ಕೀಚೆದೆಕನೇ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಮುಂಗುರ್ತು ಆದ್ದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವೇನು?

34. ಮೂಡಣ ಯಾತ್ರೆ, ಪಶ್ಚಿಮ ಯಾತ್ರೆ, ತೆಂಕಣ ಯಾತ್ರೆ, ಬಡಗ ಯಾತ್ರೆ, ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ವಿವರದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಚರಿತ್ರ ಸಮಾಪ್ತವಾಯಿತು?

35. ಮುಖವೆಂಬ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮನೋದುಃಖಕ್ಕಾಗಿ ಯೆರೂಸಲೇಮ್ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಹೊಂದಿದ್ದು ಯಾರು?

ವಿವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳು.

ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿ ೧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಮಳೆಯ ದೆಶೆಯಿಂದ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತಂತೆ. (೧೧೨ನೇ ಪಾನು ಸರಿ ನೋಡ ಬಹುದು.) ಅಕಾಲ ಜೋರು ಮಳೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬೆಳೆಗೂ ಹಾನಿಯಾಯಿತು.

ಅಲ್ಲಹಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಕಥೋಲಿಕ ಶೆಮಿನೆರಿಯ ವಿಚಾರಕನಾದ ಪಾದರಿಗೆ ಯಾಕೋ ಹಣ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪಾದರಿ ಅರ್ವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಸೋಡತಿಚೀಟು ಮಾಡಿ ಹಣ ಘಳಿಸಿದನು; ಇದಾದ ಮೇಲೆ ರೊಕ್ಕ ಪಾಲು ಮಾಡುವಾಗ್ಯೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಜಗಳವಾಗಿ ಸರಕಾರಿಗೆ ಹೋದರು. ಸೋಡತಿಯಿಂದ ಹಣ ಮಾಡುವದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಕಾರದವರು ಮೊದಲು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ಕಡೆಗೆ ಸೋಡತಿಚೀಟು ಪ್ರಕಟಿಸಿದವನ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ಸೋಡತಿಚೀಟು ಆ ಸ್ತ್ರಿಯಲ್ಲಾದ್ದರಿಂದ ದಗೆ ನಡಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂತಾ ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟನು. ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ಇಂಥಾ ಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸ ಬಾರದು. ನೀವು ಆಶಿಸಿ ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಆಶೆಗಳಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣ ನೀವು ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಯಾಕೋಬನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕಥೋಲಿಕರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದ್ದು.

ಅಹ್ಮದಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೪೦ ಮನೆಗಳು ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿ ಸುಟ್ಟು ಹೋದದರಿಂದ ಸುಮಾರು ೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮನೆ ಮಾಲು ಸೊತ್ತು ನಾಶವಾಯಿತಂತೆ. ಶುರುವಿನಲ್ಲಿ ಆ ಬೆಂಕಿ ಏನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿರದೆ ಬಹು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ನಂದಿಸಿ ಬಿಡ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಾಗಿತ್ತಂತೆ; ಆದರೆ ಬೆಂಕಿ ಶುರುವಾದ ಮನೆಯವರು ವಾಣಿಯರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ವಠಾರದ ಭಾವಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಶೇದಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಬೆಂಕಿಗೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಇಂಬಾಯಿತಂತೆ.

ಬಳ್ಳಾರಿಯಿಂದ ಗೋವೆಗೆ ಒಂದು ಲೋಹಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಆಲೋಚನೆಯುಂಟಂತೆ. ಸರಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಟ್ಟರಂತೆ.

ಬೆಂಗಳೂರ ಚಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಶಿದುಬುರೋಗವಾಗಲಿ ವಾಂತಿಭೇದಿರೋಗವಾಗಲಿ ಹಿಡಿದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ೫೦೦ ಮಂದಿ ಸತ್ತು ಹೋದರಂತೆ.

ಅಯೋಧ್ಯ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನೂರು ಜನ ಯಾತ್ರಿಕರು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿ, ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾಗಿ ಸತ್ತರೆಂಬ ವರ್ತಮಾನ ೧೨೧ನೇ ಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಛಾಪಿಸಿ ಅದೆ. ಆದರೆ ಆ ಆಪತ್ತು ಸಾಲದೆ, ಅಂದು ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಯಮ್ಮನವರ (ವಾಂತಿಭೇದಿರೋಗದ) ದರ್ಶನವಾಗಿ, ಅನೇಕರು ಕಾಲ ಕಾಣುವ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತಂತೆ.

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡನು ತೀರಿ ಹೋದ ೬ ಜನ ಹೆಂಡರು ಸಹಗಮನವಾಗಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಅವನ ಹೆಣದ ಕೂಡ ಸುಡಿಸಿ ಕೊಂಡರಂತೆ. ಈ ಸಹಗಮನದ ಮರ್ಯಾದೆ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಸರಕಾರದ ಕಾಯಿದೆಯ ದೆಶೆಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವಾಗಿ, ಅದು ಇತ್ತಲಾಗೆ ಅಪರೂಪವಾಯಿತು. ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಒಂದೇ, ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯೇ ಎಂಬ ನ್ಯಾಯದ ಮಾತುಂಟು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಸಹಗಮನದ ಮರ್ಯಾದೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದದಾದರೆ, ಗಂಡನು ಸತ್ತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಂಡತಿ ಹ್ಯಾಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಗಂಡನೂ ಸಹಗಮನವಾಗಿ ಹೋಗುವದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ನ್ಯಾಯವು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದು: ಗಂಡನು ಸತ್ತನಂತರ ಹೆಂಡತಿ ಸಹಗಮನವಾಗೋದು, ಸಹಗಮನವಾಗದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬೋಳಿಯಾಗಿ ಪುನರ್ವಿವಾಹ ಮಾಡದೆ ಇರುವದು, ಪರಂತು ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತನಂತರ ಗಂಡನು ಸಹಗಮನವಾ

ಗದೆ, ಪುನರ್ವಿವಾಹವಾಗಿ, ಹೊಸ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದು ಅನ್ಯಾಯವೇ. ಈ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಲವಂತರು ದುರ್ಬಲರನ್ನು ತಿಂದು ಬಿಡುವಂಥಾದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯ ಮರ್ಯಾದೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ.

ತಿರುವಾಂಕೋಡಿನಲ್ಲಿಯ ಲಂದನ್ ಮಿಶ್ಯನಿನ ಒಂದು ಶಾಖೆಯಾಗಿರುವ ನೇಯೂರ ಮಿಶ್ಯನಿನ ಕಳದ ವರುಷದ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಸಾರವೇನಂದರೆ: ಸದರಿ ಮಿಶ್ಯನಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಿಶ್ಯನೆರಿಗಳು ೬ ಮಂದಿ; ದೇಶೀಯ ಪಾದ್ರಿಗಳು ೧೦ ಮಂದಿ; ಪ್ರಸಂಗಿಗಳು ೨೦ ಮಂದಿ; ಉಪದೇಶಕರು ೧೪೫ ಮಂದಿ; ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ೨೧೨ ಮಂದಿ; ಶಾಲೇ ಹುಡುಗರು ೮,೦೧೩; ರಾತ್ರಿಭೋಜನ ಸಿದ್ಧರು ೩,೨೪೬. ಕಳದ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಾಯಸ್ಥರು ೨೧೭; ಸಭಾಂಗಗಳು ೧೨,೪೧೩. ಮಿಶ್ಯನಿನ ಪರಾಂಬರಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರು ೩೯,೩೪೫. ಆ ಸಭೆಯವರು ಕೊಟ್ಟ ಒಂತಿಗೇ ಹಣದ ಒಟ್ಟು: ೧೬,೫೬೪ ರೂಪಾಯಿ.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಹ್ಮದ್‌ನಗರದಲ್ಲಿಯ ಅಮೇರಿಕನ್ ಮಿಶ್ಯನಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ೨೩ ಸಭೆಗಳು ಇದ್ದಾವೆ. ಕಳದ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ೧೧೮ ಜನ ಹೊಸಬರು ಶೇರಿದರಂತೆ.

ನಮ್ಮ ಬಾಸಲ್ ಮಿಶ್ಯನಿನ ಈ ದೇಶದ ಆಯಾ ಸಭೆಗಳು ಕಳದ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ಯನ್ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣಗಳ ವಿವರವು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ:

ಮಂಗಳೂರ ಸಭೆಯದು ೨೩ ರೂಪಾಯಿ.

ಮೂಲ್ಕಿ	”	೭	”
ಉಡ್ಪಿ	”	೨೩	”
ಹೊನ್ನಾವರ	”	೪೦	”
ಆನಂದಪುರ	”	೭೩	”
ಧಾರವಾಡ	”	೨	”
ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ	”	೩೭	”
ಗುಳೇದಗುಡ್ಡ	”	೧೫	”

ಕಣ್ಣಾನೂರು ಸಭೆಯದು ೫೬ ರೂಪಾಯಿ.

ತಲಚೇರಿ	”	೧೦	”
ಚೋಂಬಾಲ	”	೬	”
ಕೋಳಿಕೋಡು	”	೬೫	”
ಕೊಡಕಲ್ಲ	”	೫	”
ಪಾಲ್ಘಕಾಡು	”	೨೨	”
ಕೋಟಗೇರಿ	”	೨೨	”

ಬೆಟ್ಟಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಗೃಹಸ್ಥರಿಬ್ಬರು ೨೫ ರೂಪಾಯಿ, ಮತ್ತು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಿಂದು ಜನರು ೨೧ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಬಂದಿವಾನನೊಬ್ಬನ ಅನುದಿನದ ಅಶನಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದವರು ೨೦ ಔನ್ಸ ಅಕ್ಕಿ, ೪ ಔ. ರೊಟ್ಟಿ, ೫ ಔ. ಮಾಂಸ, ೪ ಔ. ಕಾಯಿಪಲ್ಯ, ಮತ್ತು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು, ನೀರುಳ್ಳಿ, ಮೆಣಸು, ಉಪ್ಪು, ಮಸಾಲೆಗೆ ೮ ತರದ ಸಂಬಾರಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ. ಸಹಾಯಾರ್ಥಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಗೈಯುವ ಬರ ಬಿದ್ದವರಿಗೆ ೧೬ ಔನ್ಸ ಅಕ್ಕಿಯೂ ೧ ಆಣೆಯೂ ಒಂದು ದಿವಸದ ಕೂಲಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಕುತ್ತದಂತೆ. ಕೆಲಸವು ಸಾಗದ ಆದಿತ್ಯವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸಲ್ಲದೆ, ಉಪವಾಸದ ಪುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಗ ಬೇಕು.

ಕ್ಷಾಮಾತಿಸಾರ (ಅಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಕ್ಷುಧಾಪೀಡಿತರಿಗಾಗುವ) ರೋಗವು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ: ಕರಳುಗಳ ತೊಗಲು ತೆಳ್ಳಗಾಗಿ, ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಣ್ಣುಗಳು ಆಗಿ, ಕೀವು ಕಟ್ಟುವದು. ಈ ವ್ಯಾಧಿ ಬರ ಬಿದ್ದ ಶೀಮೆಯವರಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದಂತೆ. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಹಾರವು ಸಾಲದೆ, ಬಹು ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ, ಬರೇ ಅಸ್ಥಿ ಚರ್ಮವಿದ್ದು, ಕೇವಲ ಕಡ್ಡಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಬದುಕಲಾರದ ಶಿಶುಗಳು ಸಹ ಅನೇಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವಂತೆ. ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದಂಥಾ ಇನ್ನು ಬರುತ್ತಿರುವಂಥಾ ಕ್ಷಾಮಾಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕರು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡದನ್ನೇ: ಎಂಜಲು, ಬಿದ್ದ ಕಾಯಿಪಲ್ಯ ಸೊಪ್ಪುಗಳ ಚೂರುಗಳು ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹತ್ತರ

ಇನ್ನು ಅತ್ತು ಕೂಗಲಿಕ್ಕಾಗಲಿ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಲಿಕ್ಕಾಗಲಿ ತ್ರಾಣ ಸಾಲದ ಹುಡುಗರು ಕಾಣುವಂಥಾದ್ದು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದಷ್ಟು ದುಃಖಕರವಾದ ನೋಟವಾಗಿರುತ್ತದಂತೆ. ಒಂದು ಸುಮಾರಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ೩೧೬ ಮಂದಿ ಬಿಡಾರವಾದರು. ಬೇರೊಂದರಲ್ಲಿ ಉಳುಕೊಂಡ ೧೨೧ ಜನರಲ್ಲಿ ೪೫ ಮಂದಿ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾದವರು. ಬಂದು ಲೆಖ್ಖವಾದ ೧೪,೦೦೦ ಜನರಲ್ಲಿ ೩,೫೦೦ ಮಂದಿ ಏಳಲಾರದಷ್ಟು ಜಾಡ್ಯದವರೇ.

ಕಳೆದ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ ದೇಶದ ದ್ರಾಕ್ಷೇ ತೋಟಗಳ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಅಂದರೆ ೧೮೭೫ನೇ ಇಸ್ವಿಯದರ ಅರೆವಾಶಿ ಮಾತ್ರವೇ ಆಯಿತಂತೆ. ಈ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ದ್ರಾಕ್ಷೇ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಬಿಡುವ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹುಳ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಸ್ಪೈನ್ಯದೇಶದ ಸರಕಾರದವರು ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಾಂಟ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯವರನ್ನು ಕಠಿಣ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ದ್ವೇಷಿಸಿ, ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತಿಪ್ಪಲು ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ೨೦೦ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಪಾನು ಇದ್ದ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಾಂಟರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಛಾಪಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸ ಬಾರದೆಂಬ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಇತ್ತಲಾಗೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ಧಾರೆ. ವಹಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಿ, ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಾಂಟರು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಫಲವಾಗಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ನಡಿಸಿ, ಮರುಳು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಇತರ ಮೂಢ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಅಬದ್ಧಗಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ, ಸತ್ಯವನ್ನೂ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನೂ ಜನರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸ ಬಹುದೆಂತ ತಿಳುಕೊಂಡು, ಅಟಕಾಯಿಸ ಬೇಕೆಂತ ಆಲೋಚನೆ ಹಿಡಿದು, ಆ ಹುಕುಮ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಮನೇ ಯಜಮಾನರು ಇಲ್ಲದ ಸಮಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ರೋಮನ್ ಗುರುಗಳು ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಾಂಟ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಸ್ನಾನಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ಇತ್ತಲಾಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಆಯಿತು. ಒಬ್ಬ (ರೋಮನ್) ಪಾದರಿ ಸುವಾರ್ತೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಿದ "ತಕ್ಸೀರಿಗಾಗಿ" ಬಂದಿವಾನನಾದನು. ಆದರೆ ಹಾದಿಗಳ್ಳರು ಮೊದಲಾದ ಚೋರರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಅಡ್ಡಿಸಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗಿಸ ಬಹುದು. ಚೋರರ ಭಯದಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಗೇ ಭಂಡಿಯಾದರೂ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದಂತೆ; ಯಾಕಂದರೆ ಚೋರರು ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಹೊಗೇ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು, ಸೂರೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವದಾಗುತ್ತದೆ.

ಇತಲ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಚೌರ್ಯವೃತ್ತಿ ಬಹಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ, ಮೆರೆಮೆರೆಯುವಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಒಂದೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ೨೪೪೧ ಹಾದಿಗಳವೂ, ೨೬,೦೦೦ ಇತರ ಕಳವುಗಳೂ, ೩,೬೫೦ ಖೂನಿಗಳೂ ಪೊಲೀಸಿನವರ ಗೊತ್ತಿಗೆ ಹತ್ತಿ, ದರ್ಯಾಪ್ತಿಯಾದವಂತೆ.

ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಚರ್ಲಂದದಲ್ಲಿಯೂ ಜರ್ಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನೆರೆಗಳು ಆಗಿ, ನೀರಿನ ದೆಸೆಯ ಆಪತ್ತುಗಳೂ ನಷ್ಟಗಳೂ ಅತಿ ಹೇರಳವೇ ಆದವಂತೆ.

ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಲಾಯತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಾರಾದಿಗಳು ಚನ್ನಾಗಿ ಸಾಗಿ ಶೋಭಿಸದ ಕಾರಣ ಜನರುಗಳಿಗೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭೂಮಿಗೀಮಿ ಇಲ್ಲದ ಕೈಗಾರಿಕೇ ಕೆಲಸದವರಿಗೆ, ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದಂತೆ. ಬೆರ್ಲೀನ್ ಲೀಯೊ ಮೊದಲಾದ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷುಧಾವಿಷಮಜ್ವರವೆಂಬ ರೋಗವು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದಂತೆ.

ತುರ್ಕ್ಯ ರಾಜ್ಯದ ಕಾರುಬಾರು ಒಂದು ರಾವಣಹೊಟ್ಟೆಯಂತೆಯೇ ಸೈ. ಇತ್ತಲಾಗೆ ಸುಲ್ತಾನರೂ ಪ್ರಧಾನ ವಜೀರರೂ ಒಬ್ಬನ ಮೇಲೊಬ್ಬನು ಆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಿದ್ದು, ಜೀರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗುವದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂಥಾದ್ದು ಒಂದು ಹೊಸ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿರದೆ, ಒಂದು ಹಳೇ ರೋಗದಂತೆಂಧೇಳ ಬಹುದು. ೧೪೫೩ನೇ ಇಸ್ವಿಯಿಂದ ೧೭೭೩ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ತನಕ ೧೬೨ ಮಂದಿ ಪ್ರಧಾನ ವಜೀ

ಠರು ರಾಜ್ಯವ ಗೈಯುವವರಾದರು. ಇಷ್ಟು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಂತ ಖುಷಿಯಿಂದ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು, ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟವನು. ೯೩ ಜನ ಸುಲ್ತಾನನ ಬಲುಮೆಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡು, ರಾಜಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರು. ೨೪ ಮಂದಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿ ಶಿರಚ್ಛೇದನವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬನು ದಿವಾಣದಲ್ಲೇ (ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ) ಕೊಲೆ ಪಟ್ಟನು. ಕೆಲವರು ವಿಷ ತಿಂದು ಸತ್ತರು. ಕೆಲವರು ಲೂಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಡದಾಟದಲ್ಲಿಯೂ ಪೆಟ್ಟು ತಾಗಿ ಸತ್ತರು.

ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ ರುಸ್ಯ ದಂಡುಗಳ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ಈಗಲೇ ತುರ್ಕರಿಗೂ ರುಸ್ಯರಿಗೂ ಕಾಳಗವು ತೊಡಗುವ ವರ್ತಮಾನವು ತಲಪಿದೆ. ವಿಲಾಯತಿಯ ತುರ್ಕ್ಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸುರ್ಯ ಸಣ್ಣಾಸ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಶೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವವರಿಗೂ, ಇವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ತುರ್ಕರ ದ್ವೇಷೋದ್ರೇಕಕ್ಕಾಗಿ ಭಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಬಹಳ ಕಾರಣವದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರೆಲ್ಲರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಭಾಪತ್ರಪತಕರೂ ಆ ಕಡೆಯ ಸಭೆಯವರನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಸರ್ವಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತ ಒಡೆಯನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದು.

ಭೂಮಂಡಲದ ಸರ್ವ ನರಜಾತಿಯವರ ೧೧ವಾ ೧೦ ಜನದ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ೧ ಮಹಮ್ಮದಿ ಜನ ಬೀಳುವಷ್ಟು ಮಹಮ್ಮದಿಯರು ವಿಲಾಯತಿ, ಆಸ್ಯ, ಆಫ್ರಿಕ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರಂತೆ.

೧೮೪೭ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ತುರ್ಕ್ಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಾಂಟ ದೇವಾಲಯವು ಕಟ್ಟೋಣಾಯಿತು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ೭೬ ಅಂಥಾ ದೇವಾಲಯಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ೧೮,೦೦೦ ಸಭಾಂಗಗಳು ಇದ್ದಾವಂತೆ.

ಜೂಲೈ ೩೦ರಲ್ಲಿ ಆಸ್ಯದ ರುಸ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಶೇರಿದ ಒಂದು ಶೀಮೆಯ ಅಕ್ಸಿಸ್ ಎಂಬ ಊರಲ್ಲಿ ೪ ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ರುಸ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷನೊಬ್ಬನ ಮತ್ತು ಆರು ಮಂದಿ ಪಾದರಿಗಳ ಕೈಯಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸ್ನಾನಸಂಸ್ಕಾರವಾಯಿತಂತೆ.

ಜಾಪಾನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಸರದಾರನು ತನಗೆ ಅಪರೂಪವಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಕೋರಿಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಅಪ್ಪಣೇ ಮೇರೆಗೆ ಇವನು ಹೋಗಿ, ನಾನಾ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ತಂದು, ಆ ಸರದಾರನಿಗೆ ವಿಕ್ರಯ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಸಾಮಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳೇ ದೇವತೆಯ ಮೂರ್ತಿ ಸಹ ಇತ್ತು. ಬಳಿಕ ಆ ಮೂರ್ತಿಯ ತಲೆ ಏನೋ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಡದು ಹೋಗಲಾಗಿ, ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ವಜ್ರಗಳು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಹೊರಳಿ ಬಿದ್ದು ಶಿಕ್ಕಿದವಂತೆ. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ ಮಂಡೆಯಲ್ಲೂ ಅಂಥಾ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳು ಮರೆಯಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಡದು ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರಾದೀತು ಎಂತ ತೋರುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ವರುಷ ಅಂಥಾ ಶೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಜ್ರಾದಿ ಬಂದಿವಾನರಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದರೆ, ಸಂತೋಷವಲ್ಲವೋ?

ಮೂರು ದಿನದಲ್ಲಿ ಕಠಿಣ ಶಿಡುಬುರೋಗವನ್ನಾದರೂ ದ್ರಾಕ್ಷೇ ರಸದ ಕರಣೆಯ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಿ ವಾಶಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಬಹುದಂತೆ. ೧ ಪೈಂಟ (=೨೦ ಔನ್ಸ್ =೩೦ ಮೇಜಿನ ಸೌಟು) ತುಂಬ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಆ ಕರಣೆಯ ೧ ಔನ್ಸ್ ಕರಗಿಸಿ ಬೆರಸಿ, ಆಗಿಂದಾಗ್ಯೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಬರ ಬೇಕಂತೆ.

Printed at the Basel Mission Press, Mangalore.

ಕ್ರೈಸ್ತಸಭಾಪತ್ರ

ಪುಸ್ತಕ ೯. **JUNE 1877.** ಅಂಕೆ ೧೨.

ಅಡಕವು: ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ—ನಿರುಪಾಯವೇ ವಿಶ್ವಾಸದ ಉಪಾಯವು—ಒಂದು ನೆರೆ—ಉತ್ತರಗಳು—ವಿವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳು.

ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ.

ಕ್ರೈಸ್ತಸಭಾಪತ್ರದ ಈಗಿನ ಅಂಕೆ ೯ನೇ ಪುಸ್ತಕದ ೧೨ನೇದಾಗಿ ಕಡೇದಾಗಿರುವದರಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪೋಚಿತವಾಗಿದ್ಧಾವೆ.

ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಚಂದಾದಾರರು ತಮಗೆ ೧೦ನೇ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ರವಾನೆ ಮಾಡಿಸಿ ತಲಪಿಸ ಬಾರದು ಎಂಬದಾಗಿ ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಈ ಅಂಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಓದಿ ಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು.

ಆದರೆ ತಕ್ಕ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರಾದರೂ ಬೇಡೆಂದು ಬಿಡ ಬಾರದು. ಕ್ರೈಸ್ತಸಭಾಪತ್ರದ ಇಡೀ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕಾಗಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಛಾಪೆಯಾಗುವ ಏನೊಂದು ಸಂಗತಿಗಾಗಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಪೂರ್ಣ ಸಮಾಧಾನವೂ ಸಂತೋಷವೂ ಆಗದೆ, ಯಾವಾಗಾದರೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ವಿಕಲ್ಪವಾದರೂ ಹುಟ್ಟಿ ಹೋಗ ಬಹುದು; ಆದಾಗ್ಯು ಈ ಪತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೇರೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡದೆ, ಇದನ್ನು ಬೇಡೆಂತ ಬಿಡುವದು ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸವಲ್ಲಾ.

ಯಾರ್ಯಾರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಈ ಪತ್ರವು ಇತರರಿಗೆ ಹಸ್ತಗತವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತೋ ಅವರವರು ಕೈಕೊಟ್ಟು, ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನೆನಸಿ ಕೊಂಡು, ಅವರವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು, ಅದೇ ತರದ ಸಹಾಯ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂತ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಬಂಧಾದಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ, ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು ಬಹಳ ಕೊಂಚ ಜನ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಬಗೆಯ ಸಹಾಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ ಹೆಚ್ಚೇ ಹೆಚ್ಚಲಿ!

ಓದುವವರೆಲ್ಲರು ಹೊಸ ಚಂದಾದಾರರು ದೊರಕುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ಸಹಾಯಕರಾಗಲಿ! ಒಂದು ಮನೆಯವರಿಗೆ ಈ ಪತ್ರದ ಪಟ್ಟೀ ಹಣವನ್ನು (ಬರೇ ೮ ಆಣೆ) ಸಲ್ಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾದರೆ, ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಯ ಜನರನ್ನು ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಂಡು, ನಾಲ್ಕ್ನಾಲ್ಕಾಣೆ ಕೊಟ್ಟು, ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಓದಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ! ಹೆಚು ಜನ ಹೊಸ ಚಂದಾದಾರರನ್ನು ದೊರಕಿಸಲಿಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಈ ಸರ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಗಳು ಛಾಪೆಯಾಗಿ,

ರವಾನೆಯಾಗುವವು. ಅನುಕೂಲವಾಗುವಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮಾತಾಡಿ, ಹೆಚ್ಚು ಚಂದಾದಾರರು ಶಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರಾದೀತು. ಮುಂದಿನ ವರುಷದಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭಾಪತ್ರಪಠಕರಿಗೆ ದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ, ಅವರ ಇಹಪರಗಳ ವಿಚಾರಾರ್ಥಕ ಮೇಲಿಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು, ಸಮಸ್ತವನ್ನು ಕೃಪೆಯಾಗಿ ನಡಿಸಲಿ! ಕ್ರೈ. ಸ. ಕ.

ನಿರುಪಾಯವೇ ವಿಶ್ವಾಸದ ಉಪಾಯವು.

ಆಗ ಅಬ್ರಹಾಮನು ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ--ಕತ್ತೆಯ ಸಂಗಡ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳಿರಿ; ನಾನೂ ಹುಡುಗನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬರುತ್ತೇವೆ ಅಂದನು. ಉತ್ಪ. ೨೨, ೫.

ಗುಡ್ಡದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ರಹಾಮನು ತನ್ನಾಳುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತಾನೊಬ್ಬನೇ ತನ್ನ ಮಗನ ಸಂಗಡ ಗುಡ್ಡವನ್ನೇರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದನು. ಆಳುಗಳು ಅಲ್ಪ ಬಾಹ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಬರೀ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಊಳಿಗ ಮಾಡಿ, ಸಹಾಯಕರಾಗಿರ ಬಹುದಿತ್ತು; ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೆ ಅವರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಒದಗಿ ಬರ ಕೂಡದಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಸಹ ಕೇವಲ ಒಂಟಿಗರಾಗಿ, ನಾವು ಚಿಂತಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕರ್ತನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಯಾರ ಸಹಾಯವೂ ಆಶೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ನೋಡ ಬೇಕಾಗುವ ಸಮಯಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಪಂಚಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಮನುಷ್ಯರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೈ ಕೊಡ ಬಹುದು; ಆದರೆ ವಿಶ್ವಾಸದ ಹೋರಾಟ ಮೊದಲಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಒಬ್ಬರ ಬದಲಿಗೊಬ್ಬರು ವಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಸಾಗಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಕೂಡದು. ಬಾಗಲು ಬರೇ ಇಬ್ಬರಾದರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಶೇರಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದಷ್ಟು ಇಕ್ಕಟ್ಟೂ ಚಿಕ್ಕದೂ ಆಗಿದೆ: ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೇ ತಾನಾಗಿ ಒಂಟಿಗನಾಗಿ ಶೇರ ಬೇಕು. ತಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ತೊಡಗಿಸುವಾತನೂ ನೆರವೇರಿಸಿ ಪೂರೈಸುವಾತನೂ ಎಂಬ ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕರ್ತನು ಕುಂದು ಬರ ಬಿಡಲಾರನು. ಅವಸರಗಳೂ ಕಷ್ಟಗಳೂ ಬಿದ್ದಾಗ ಯಾರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಾದರೂ, ತಡೆದು, ತಾಳಿ, ಪಾರಾಗುವ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದ್ದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಕರ್ತನ ಪರಿಚಿತಿಯನ್ನೂ ಅನುಭವವನ್ನೂ ಮಾಡೋದು ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವೇ. ಆತನೊಬ್ಬನು ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಜಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಉಳಿಸ ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವವನ್ನೂ ಪರಿಚಿತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಾ ಆಲಸ್ಯವೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋದು ಪ್ರಯಾಸವೂ ಮಹಾ ಹೋರಾಟದಂಥಾ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯವೂ ಆಗುವದುಂಟು. ಆದರೆ ಬಲಹೀನರನ್ನು ಬಲ ಪಡಿಸುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಆತ್ಮನೆಂಬ ಸಹಾಯಕನು ಇದ್ದಾನಲ್ಲಾ! ಈ ಸಹಾಯಕನು ಹೋರಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು, ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬಿದ್ದ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತರವಿರುತ್ತಾನೆ. "ಇಗೋ, ನಾನು ಲೋಕಾಂತದ ವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಾ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಇದ್ದೇನೆ" ಎಂಬ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಯೇಸು ಕೊಟ್ಟದು ಯಾತಕ್ಕೆ? ನಾವು ಸಹ ನಮ್ಮಂತ್ಯದ ವರೆಗೂ ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಇರುವವರಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಆ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನೆಂಬದು ನಿಶ್ಚಯವೇ. ಸರ್ವಬಂಧಹರನಾದಾತನು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡವಿದ್ದು, ದಾರಿ ಬಿಡಿಸಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯಮಾನಾದಿಗಳೂ ಬಾಯಿಗೊಂಡು, ಫಲಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂ

ದ್ಯಾವು. ಈ ನಾಯಕನ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪರ್ವತಾವಳಿಗಳನ್ನೂ ಅತಿ ದುರ್ಗಮ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನೂ ಹತ್ತಿ ದಾಟ ಬಹುದು. ಆತನನ್ನು ಕೂಡಿ ಕೊಂಡವನು ತಾನು ಒಂಟಿಗನಲ್ಲಾ, ತನಗೆ ಸೇನಾಬಲವಾಗಲಿ ಧನಬಲವಾಗಲಿ ಮಿತ್ರಬಂಧುವರ್ಗಬಲವಾಗಲಿ ಬೇಡಾ, ಶಾಂತಿಯೂ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ನಂಬಿಕೆಯೂ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಲವೊಂದೇ ಸಾಕು ಎಂತ ಅನುಭವಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ತಿಳುಕೊಂಡಾನು. ದಾಟಿ ಪಾರಾದ ಮೇಲೆ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವೂ ಹರ್ಷಧ್ವನಿಯೂ ಹುಟ್ಟುವದು. ತನ್ನನ್ನೇ ಹಿಡಿಯ ಬೇಕೆಂತ ಕರ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂಟಿಗರಾಗಿ ಅಂಥಾ ಘಟ್ಟಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಬ್ರಹಾಮನು ಆಳುಗಳನ್ನೂ ವಾಹನವನ್ನೂ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಏರಿದನು. ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ಮಾನುಷಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಆದರವನ್ನೂ ಉಪಾಯಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ದೇವರೇ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಆದರವನ್ನೂ ಸಫಲತೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ನಡಿಸಿ, ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಒಂದು ನೆರೆ.

(೧೩೨ನೇ ಪುಟದಿಂದ ಮುಂದೆ.)

೫ನೇ ಪರ್ವ: ಭಯಂಕರ ಅಂತವು.

ಕೊನ್ರಾದ ಮರೀಯ ಇವರ ತಾಯಿ ಸಹ ತೀರಿ ಹೋಗಿ, ೪ನೇ ಪರ್ವದ ತುದೀ ವಿವರವು ಸೂಚಿಸುವ ಮರ್ಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ಯೆರ್ಗಲನ ಮನೆವಾರ್ತೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರುಷ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಬಳಿಕ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಆ ವರುಷದ ಹಿಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅಪೂರ್ವವೆಂತ ಕಂಡಷ್ಟು ಬಹಳ ಹಿಮವು ಬೀಳುವದಾಯಿತು. ಹಾದಿಗಳೂ ದಾರಿಗಳೂ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ರಾಜಮಾರ್ಗಗಳಾದರೂ ಬಿದ್ದ ಹಿಮರಾಶಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅಗಮ್ಯವಾಗಿ (ಯಾರೂ ಸಂಚರಿಸ ಕೂಡದ್ದಾಗಿ) ಹೋದವು. ಅನೇಕ ಮರಗಳು ಹಿಮದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಲಾರದೆ, ಜಗ್ಗಿ, ಮುರಿದು ಹೋದವು. ಅಷ್ಟು ಹಿಮ ಬಿದ್ದನಂತರ ಬಹು ಕಠಿಣ ಛಳಿ ಶುರುವಾಗಿ, ಬಹಳ ದಿನ ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ, ಬಹು ಜೋರಾಗಿತ್ತು. ನೀರೆಲ್ಲಾ, ಹರಿಯುವ ನೀರಾದರೂ, ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ನೀರ್ಗಲ್ಲಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ರೈನ್ ನದ ರಾಜನೂ ತನ್ನ ವೇಷ ಬದಲಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಶೀತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಹು ದಪ್ಪವಾದ ನೀರ್ಗಡ್ಡೆಯ ಕವಚ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಮಾಘಮಾಸದ (ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳಿನ) ಅಮಾವಾಸೆಗೆ ಆಕಾಶವು ಫಕ್ಕನೆ ರೂಪಾಂತರವಾಗಿ, ವಾಯುಗುಣ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು, ಛಳಿ ಉತಾರಾಗಿ, ಹಿಮವೂ ನೀರ್ಗಡ್ಡೆಯೂ ಕರಗಿ, ನೀರಾಗಿ ಹೋಗುವ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು. ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಭಯ ಹಿಡಿದು ಹೋಗಿ, ಅವಾಂತರ ಹತ್ತಿತು. ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲಾ. ಹಿಮವೂ ನೀರ್ಗಲ್ಲುಗಳೂ ಅಮಿತವಾಗಿದ್ದದರಿಂದಲೂ, ವಾಯುಗುಣ ಫಕ್ಕನೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಬಿಡುವಂಥಾದ್ದಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ನೀರೂ ಅಮಿತವಾಗಿ, ಕೇವಲ ಅಪೂರ್ವವಾದ ನೆರೆಯಾಯಿತು. ಹಳ್ಳ ಕೊಳ ಹೊಳೆ ವೊಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಸಿದ್ದ ನೀರುಗಡ್ಡೆ ಒಡದು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಲಿಗೆಗಳಂತೆಯೂ ಬಂಡೆಗಳಂತೆಯೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಶಳಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಆ ನೀರ್ಗಲ್ಲಿನ ತುಕಡಿಗಳು ಇಲ್ಲ್ಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಏರಿಗಳೂ ದಿನ್ನೆಗಳೂ ಗುಡ್ಡಗಳೂ ಆಗುವಷ್ಟಾಗಿ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು, ನೀರು ಚನ್ನಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟವು. ಈ ತುಕಡಿಗಳು ನನಗೆ ಅಟಕಾಯಿಸುತ್ತವೋ ಏನೋ ನೋಡೋಣ! ಎಂಬಂತೆ ನೀರು ರೌದ್ರವಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿ, ಗರ್ಜಿಸಿ, ಏಳುತ್ತಾ ಬೀಳುತ್ತಾ, ಏರುತ್ತಾ ಇಳಿಯುತ್ತಾ,

ಇಲ್ಲ್ಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಇಲ್ಲ್ಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಏರಿಗಳನ್ನೂ ಸಂಕಗಳನ್ನೂ ಮನೆಗಿನೆಗಳನ್ನೂ ಕೊರದು, ತೊಳದು, ಒಡದು, ಮುರಿದು, ಹಿಡಿದು, ಹೊಡದು, ಬಡದು, ಶಳಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ನೀರಿಲ್ಲದ ತಗ್ಗು ಬೈಲುಗಳಾದರೂ ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾಗಿ ಹೋದಂತಾದವು.

ಜೋರ್ಜನ ತೊಟ್ಲು ಇದ್ದಂಥಾ, ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ತಾಪತ್ರಯವನ್ನು ತಾಳಿ ಕೊಂಡು, ಅಂತ್ಯಶ್ವಾಸ ಬಿಟ್ಟಂಥ ಗುಡಸಲು ಬಿಚ್ಚಿ ತೆಗಿಸೋಣಾಗಿ, ಅದು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಠಾವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ "ನಂಬರಮನೆ" (ಅಂದರೆ ಮದ್ಯಪಾನಾದಿಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗುವ ಅಂಗಡಿ, ಛತ್ರ) ಕಟ್ಟೋಣಾಗಿ, ಚಿಕ್ಕ ಗುಡ್ಡವೆಲ್ಲಾ ರೂಪಾಂತರವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ಹೊಸ ನಂಬರಮನೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ರಮ್ಯ ಹೂತೋಟವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅನೇಕರು ಅದರ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು, ಬರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುವದಾಯಿತು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆದಿತ್ಯವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನರು ಬಂದು, ತಿಂದು, ಕುಡಿದು, ಖುಷಾಲು ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನೆರೆ ಶುರುವಾದ ದಿನವು ಒಂದು ಆದಿತ್ಯವಾರವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಆದಿತ್ಯವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಳೇ ಮೋಡಗಳು ಆಕಾಶವನ್ನು ಕವಿದು ಹೋಗಿ, ಬೇಗ ಮಬ್ಬಾಗಿ, ನೀರಿನ ಗಂಡ ಹೆಚ್ಚುವದು ಒಂದಿಷ್ಟು ಮರೆಯಾಗಿ, ಚನ್ನಾಗಿ ಕಾಣದೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಅಂದು ಆ ನಂಬರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಸಂಭವ್ಯವಾದ ಕಂಟಕವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ. ಹಳೇಬ ಗ್ರಾಮುಗಾಯಕರವನೊಬ್ಬನು ಹಳೇ ಸಾರಂಗಿ ನುಡಿಸಿ, ಮಾಡಿದ ವಾದ್ಯಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮುಗಳವರ ಪೋರಗಳೂ ಪೋರಿಗಳೂ ನಾಟ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಣಿದು, ಆಡಿ, ಹಾಡಿ, ದ್ರಾಕ್ಷೇ ರಸಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಲಾಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮಗ್ನರಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ನದನೀರು ಏರುತ್ತಾ, ಏರುತ್ತಾ, ಅದರ ಘೋಷವೂ ಉರುವಣೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಮಲೇರುತ್ತಾ ಬಂದು, ಅವರ ಗೌಜಿ, ಗುಲ್ಲು, ಕೂಗು, ಹಾಡು ಪಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಘೋಷವೂ ಶಳದಾಟವೂ ಮುಳಿಗಿ, ಕೇಳದೆ ಹೋಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಶೇರಿ ಕೊಳ್ಳದೆ, ಅಮಲು ಹಿಡಿಯದ ಜನರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾದರೆ, ಕಾಡು ಮೃಗಗಳ ಗುಂಪೋ? ನರಪಿಶಾಚಿಗಳ ಕೂಟವೋ? ಶುದ್ಧ ದೈತ್ಯರ ಮೇಳವೋ? ಏನೋ? ಎಂತ ಅವರಿಗೆ ದಿಗಿಲು ಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೊತ್ತು ಹೋದಷ್ಟು ಗುಲ್ಲು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂತು; ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯೇ ಆಯಿತು; ಆದರೂ ಮನೆಗೆ ಎದ್ದು ಹೋಗ ಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಒಬ್ಬನಿಗೂ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಕೋಣೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗಾರರ ನಡುವೆಯಲ್ಲಿ ಭಂಡು ಮಾತಾಟ ಮೊದಲಾದ ಕೆಟ್ಟ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಯೌವನಸ್ಥನೊಬ್ಬನು ಬಹಳವಾಗಿ ಅಮಲೇರಿ, ಕೂತು ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಮೋರೆ ಕಂಡರೆ, ಅವನು ಅಂದಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಅಮಲು ಹಿಡಿದವನಲ್ಲಾ, ಕುಡಿಯೋ ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಸೋತು ಹೋದ ಅಮಲುಖೋರನೇ ಎಂತ ತಿಳಿಯ ಬಹುದಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆ ಬಾತು, ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆ ಕೆರಳಿ, ಕೆಂಪಗಾಗಿ, ಕಣ್ಣುಗೊಂಬೆ ಕಿಸಿದು, ಬಿರಿದ್ದಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅವನು ಕಂಡರೆ, ಎಂಥಾ ಮಾರಿ! ಎಂತ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುವದು; ತಾಯಿಯು ಗುರ್ತು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದವರು ಇದ್ದರೆ, ಅವನು ಹತ್ತು ವರುಷ ಮೊದಲು ತೀರಿ ಹೋದ ಮರ್ಗರೀತಳ ಮಗ ಕೊನ್ರಾದನೆಂದು ನಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. "ಹೇ, ಗುಪ್ವಯ್ಯಾ! ಇನ್ನೊಂದು ಕುಪ್ಪಿ!" ಎಂತ ತನ್ನ ಬದೀಲಿ ನಿಂತವನಿಗೆ, ಅವನು ನಂಬರಮನೆಯವನೆಂತ ನೆನಸಿ, ಒಂದು ಇರ್ತ ಇರಿದು, ಒದರಿದನು. ಆದರೆ ಆ ಇರ್ತತಾಗಿದವನು ನಂಬರಮನೆಯವನಾಗಿರದೆ, ಇತರ ಪೋರರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗಿದ್ದು, ಕೊನ್ರಾದನ ಇರಿತಕ್ಕೆ ಕೋಪಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಬಲಗೈ ಮುಷ್ಟಿ ಹಿಡಿದು, ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊನ್ರಾದನ ನಡುಮೋರೆಗೆ

ಒಂದು ಗುದ್ದು ಗುದ್ದಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಗುದ್ದಿಗೆ ಕೊನ್ರಾದನು ಒಂದು ಹುಲಿಯೋ? ಕಾಡ್ಗೋಣವೋ? ಎಂಬಂತೆ ಕೋಪಾವೇಶವಾಗಿ ಎದ್ದು, ಆ ಎರಡನೆಯವನ ಮೈಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಇಬ್ಬರೊಳಗೆ ಗುದ್ದಾಟವೂ ಕಚ್ಚಾಟವೂ ತೊಡಗಲೇ, ಉಳಿಕೇ ಪೋರಗಳೂ ಎದ್ದು, ಒಬ್ಬನು ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಇವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂತ ಓಡಿ ಬಂದು, ಒಬ್ಬರ ಮೈ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಬಿದ್ದು, ಹೊಡೆಯಲೂ ಬಡಿಯಲೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಚ್ಚಾಟವೂ ಹೊಡದಾಟವೂ ಶುರುವಾಯಿತು. ಕುಪ್ಪಿಗಿಪ್ಪಿಯೆಲ್ಲಾ ಒಡದು ಹೋದೀತು ಎಂತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ, “ಒಂದು ನಂಬರ” ಆಗಿ ಪೊಲೀಸಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಂಗತಿ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು ಎಂತಲೂ ಭಯ ಪಟ್ಟು, ನಂಬರಮನೆಯವರು ಓಡಿ ಬಂದು, ಉಪಾಯದಿಂದ ಕಚ್ಚಾಟದವರನ್ನು ಅಗಲಿಸಿ, ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಕಣ್ಣು ಕೆರಳಿ, ಕ್ರೂರ ದೃಷ್ಟಿ ಒಬ್ಬರಕಡೆಗೊಬ್ಬರು ಮಾಡಿ, ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ಹೊರಗೆ ಜೋರು ಮಳೆಯೂ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಿಚ್ಚು ಆರದೆ, ಕಿಚ್ಚಾಟವೂ ಕಚ್ಚಾಟವೂ ತಿರಿಗಿ ತೊಡಗಿ, ಮಿತಿ ಮಿಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ಹೊರಗಣ ಮಳೆಗೆ ಬಿದ್ದವರ ಕಿಚ್ಚು ಬೇಗನೇ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರಿ ಹೋಯಿತು. ಕಾಲು ತಾಸಾಗದೆ ನಂಬರಮನೆಯ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಂತವಾಗಿ, ಮೌನವಾಯಿತು. ಘಾಳಿ ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿ ಬೀಸಿ, ಮಳೆಯನ್ನು ಹೊಡಕೊಂಡು ಬರುವ ಶಬ್ದವೂ ಉಬ್ಬಿದ ನೀರಿನ ಘೋಷವೂ ಇವು ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಕೇಳದೆ ಹೋಯಿತು. ಕೊನ್ರಾದನು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಾಗದೆ, ತಗ್ಗಿಗೆ ಇಳಿದು ಹೋಗುವ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ತಡವ್ಯಾಡುತ್ತಾ, ಎಡವಿ ಬೀಳುತ್ತಾ, ಕೈ ಕಾಲಿನಲ್ಲ್ಯಾದರೂ ಹರಿದಾಡುತ್ತಾ, ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಮನೆಗೆ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪೇಚಾಡಿ ನೋಡಿದನು. ಆದರೆ ಆ ನಂಬರಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಗುಡ್ಡೆಯನ್ನಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಮುಂದಿದ್ದ ತಗ್ಗುಬೈಲೆಲ್ಲಾ ನೀರಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಏನು? ತಾನು ಎಲ್ಲಿ? ಎಂತ ಅಮಲಿನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆ, ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕೈದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮಾತ್ರ ಮುನ್ನಡೆದು, ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದದಾದರೆ, ಅವನು ಬೀಳುವಾಗ್ಯೆ ಅವನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ಭೀಕರವಾದ ಒಂದೇ ಕೂಗೂ, ನಾಲ್ಕೈದು ಸರ್ತಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಚಟಪಟ ಮಾಡಿ, ಧಡಬಡ ಎಂತ ಬಡಿದ ಸಪ್ಪಳವೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತೇನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲಾ.

ಮನೆಯವರು ಮಲಗಿ ಕೊಳ್ಳದೆ, ಕೊನ್ರಾದನನ್ನು ಕಾದು, ಕಾದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಘಾಳಿ ಅತಿ ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿ ಭೋರೆಂದು ಗರ್ಜಿಸುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಕಿಟಕಿಗಳು ಘಾಳಿಯ ಒತ್ತರಕ್ಕೆ ಧಣಧಣ ಗಣಗಣ ಭರಭರೆಂದು ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡುವಂಥವಾದವು. ರೈನ್ ನದನ ಘೋಷವು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಾಗಿ, ಬಿಡದ ಗುಡುಗಿನಂತಾದ ಗರ್ಜನೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದ ದನ ಕರುಗಳು ಘಾಬರಿ ಹಿಡಿದು ಒಂದು ತರವಾಗಿ ಅರಚುತ್ತಾ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಯೆರ್ಗಲನು ಪೈತ್ಯಗಾರನಂತೆ ಕಿವಿಯ ಹಿಮ್ಮಡಿಯನ್ನು ತುರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂದಿನ ದರಂಥಾ ಘಾಳಿ ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದೂ ಇಲ್ಲಾ, ನೋಡಿದ್ದೂ ಇಲ್ಲಾ. “ಕೊನ್ರಾದ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನು? ಅಂಥಾ ಭೂತಘಾಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಭೋರ್ಮಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಾಕೆ ಮನೆಗೆ ಬಾರದೆ ತಿರುಗಾಡುವನು? ಗ್ರಹ ಬಡಿಯಿತೋ? ಪಾಪ! ಅಂಥಾ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಕಳದ್ದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲಾ! ಮರೀಯಾ! ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮಗೆ ಕೂತಿದ್ದೀ? ಜಪ ಮಾಡ ಬಾರದೋ? ಪುಸ್ತಕ ತೆಗದು ಕೊಂಡು, ಜಪ ಮಾಡೋ! ದೇವರಿಗೆ ಜಪ ಮಾಡೋ!” ಅಂದನು.

ಬಹು ಘಾಬ್ರಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಊಳಿಗಿತ್ತಿ ಕೋಣೆಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು—“ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಶೇರಿ, ತುಂಬಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದನ ಕರು ಸತ್ತೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುವ ಸಂಗತಿ! ಅಕ

ಟಕಟಾ!" ಎಂತ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಲು, ಯೆರ್ಗಲನೂ ಮಗಳೂ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಗೆ ಓಡಿ ನೋಡಲು, ಆಕೆಯ ಮಾತು ಹೌದೆಂತ ಕಂಡಿತು. "ದನ ಕರು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಡಿ! ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಡಿ!" ಎಂತ ಯೆರ್ಗಲ್ ಒದರಿದ್ದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರು ಕೊಟ್ಟಗೆಗೆ ಓಡಿ, ದನಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ದನಗಳ ಘಾಬ್ರೀ ದೆಶೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸವಾಯಿತು. ಯೆರ್ಗಲ್ ತಿರಿಗಿ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದಾಗ—"ಅಮ್ಮಮ್ಮಾ! ದೇವಾ! ಅಂಥಾ ಆಪತ್ಕಾಲ ನಾ ಕಾಣಲಿಲ್ಲಾ! ಮಗ ಎಲ್ಲಿ? ಯಾಕೆ ಬಾರನು? ಮರೀಯಾ! ಕಂದವ್ವಾ! ನೀ ಯಾಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲಾ? ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವಳು ಈಗ ಯಾಕೆ ಜಪ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲಾ?" ಎಂಧೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮರೀಯಳು—"ಸಂಕಟ ಬಂದರೆ ವೆಂಕಟರಮಣ" ಅಂತಲ್ಲವೋ? ಆಪತ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ಸರ್ವದಾ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರ ಬೇಕು ಎಂದಂದಳು.

ಹೊತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾ ಕಂಟಕವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂತು. ರೈನ್ ನದನಲ್ಲಿ ನೀರ್ಗಡ್ಡೆಯ ತುಕಡಿಗಳು ರಾಶಿಯಾಗಿ, ಗೊಂದಲವಾಗಿ, ನೀರು ಏರುತ್ತಾ ಏರುತ್ತಾ, ನದನ ಇಕ್ಕಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉಬ್ಬಿ ಹೋಗಿ, ಧಡಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಕೊರೆಯುತ್ತಾ ತೊಳಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಶಳಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ನೀರ್ಗಲ್ಲುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಾಗಿ ತಿಕ್ಕುವ ಸಪ್ಪಳವೂ ಘಾಳಿಯ ಗರ್ಜನೆಯೂ ಒಂದು ಮಹಾ ಭೀಕರ ಅಬ್ಬರವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಮರೀಯಳಾದರೂ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋದವಳಂತಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ತಂದೆ ಯೆರ್ಗಲಲ್ಲಿ ಉದ್ವೇಗವೂ ಭಯವೂ ಮನಸ್ತಾಪವೂ ಹೆಚ್ಚೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಕಡೆಗೆ ಕಿಟಕಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸೋರುತ್ತದೋ? ಹರಿಯುತ್ತದೋ? ಎಂಬ ಹಾಗಾದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿತು. ಆದರೆ ಘಾಳಿ ಮಳೆಯನ್ನು ಕಿಟಕಿಗೆ ಹೊಡದು ಬಡದು ಸೋರುವದೆಂತ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡವರ ಭಾವನೆ ಬೇಗನೇ ಅಲ್ಲದ್ದಾಗಿ ಹೋಯಿತು; ಯಾಕಂದರೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಹೋಗದೆ ನೀರು ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ, ನೂಕಿ ಬಿಟ್ಟು, ಹಳ್ಳ ಪಳ್ಳವಾಗಿ ಒಳ ಬೀಳಲಿಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿತು.

"ದೇವರೇ! ದೇವರೇ!" ಎಂತ ಕೂಗಿ, ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕಿದರು. ಮರೀಯಳು ದೀಪವನ್ನು ಹಿಡುಕೊಂಡು, ಮೇಲ್ಮಾಳಿಗೆಗೆ ಓಡಿದಳು; ಉಳಿದವರೂ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಓಡೋದೇ ಮಾಡಿ, ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿದರು. ನೀರಿನ ಒತ್ತರವೂ ಉರುವಣಿಯೂ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂತು. ಕೊಟ್ಟಗೆ ಉಗ್ರಾಣಗಳ ಗೋಡೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ಮನೆಯುವು ಸಹ ನೀರಿನ ಜೋರು ತಡೆಯಲಾರದೆ, ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಧಡಬಡೆಂತ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದೋಯಿತು. ಎಲ್ಲರು ಬೊಬ್ಬೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮರೀಯಳು ಮೌನಿಯಾಗಿ ಮುದರಿ ಕೊಂಡು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಅವಳ ತಂದೆ ಸಹ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲೆಸಗಿದನು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬಾಯಿ ಬಾರದೆ ಹೋಯಿತು. "ನನ್ನ ಮಗಾ! ನನ್ನ ಮಗಾ!" ಎಂಬೀ ಒಂದೇ ಕೂಗಲ್ಲದೆ, ಬೇರೊಂದು ಅವನ ತುಟಿಗಳನ್ನು ದಾಟಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮಗನಿಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಹೋದ ಭಯವು ಹೊತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾ ಉದ್ರೇಕವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಕಳದು ಬೆಳಗಲಿಕ್ಕಾಯಿತು.

ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆಯೂ ಘಾಳಿ ಶಾಂತವಾಗಲಿಲ್ಲಾ. ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಮಳೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಮವು ಕರಗಿ, ಕಾಣದೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ನಂಬರಮನೆಯವರು ಹೊತ್ತಾರೆ ಎದ್ದು, ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ನಿಂತು ಕೊಂಡು, ತಗ್ಗಿಗೆ, ರೈನ್ ನದನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು. ಅವರ ಮನೆಯಿದ್ದ ಗುಡ್ಡೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ತಗ್ಗೆಲ್ಲಾ ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅವರು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಯೆ, ನೌಕಾಜೀವಿಗಳ (ಖಲಾಶಿಗಳ) ವೇಷ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಇದ್ದ ಪುರುಷನೊಬ್ಬನು ನಂಬರಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಏರಿಯಲ್ಲಿ ನಡದು ಬರುವದ

ನ್ನು ಕಂಡರು. ಒಳ್ಳೇ ಥೋರವೂ ಉದ್ದವೂ ಇದ್ದ ಆಳು. ಅವನ ಮುಖವು ದುಷ್ಟ ಅಥವಾ ಕ್ರೂರ ಭಾವ ಲಕ್ಷಣದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲದ ದಯ ಸ್ನೇಹ ಸಜ್ಜನಿಕೇ ಭಾವದ್ದು. ನಂಬರಮನೆಯವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ವಂದಿಸಿ, ಬಹು ಚಿಂತಾಭಾವವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ತಗ್ಗಿಗೆ, ಯೆರ್ಗಲನ ಮನೆಯಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದನು. ಆ ಕಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನೀರು ಬಹು ಆಳವಾಗಿ, ಮನೆಯ ಮಾಡು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನು ಮುಳುಗದೆ ಕಂಡಿತು. ಆ ಪುರುಷನ ಮುಖ ನೋಡಿ, ನಂಬರಮನೆಯವನು—"ಮಹದಾಪತ್ತು ಇದು! ಆದರೆ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಏನೂ ಯಾರಿಂದಲೂ ಕೂಡದು!" ಎಂತ ಹೇಳಿದನು. ಬಂದವನು—"ನೋಡೋಣ! ಓ ಅಲ್ಲಿ ಗಡದ ಡೋಣಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲಾ! ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅದು ನನಗೆ ಶಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ನೀವು ಸಂಗಡ ಬಂದು, ಕೈಕೊಡ ಬೇಕು. ಬೇಗನೇ ದಯ ಮಾಡಿ ಬನ್ನಿ! ತಡ ಮಾಡ ಬಾರದು!" ಎಂತ ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳಲು, ನಂಬರಮನೆಯವನು ತಲೆಯನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸಿ—"ಕೂಡದು! ಕೂಡದು!" ಎಂತ ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ಪುರುಷನು ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು, ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಹಗ್ಗವನ್ನೂ ಒಂದು ಗಳವನ್ನೂ ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಕ್ಕೇ ಕೋಲನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಇಬ್ಬರು ರೈನ್ ನದನ ಗಡುವಿಗೆ ನಡೆದರು. ಒಂದಿಷ್ಟು ನಡೆದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಗಡುವಿನ ಡೋಣಿ ಈಚೆಯ ಗದ್ದೆಯೊಳಗಣ ಓಣೀ ಕಡೆಯ ಬೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡದ್ದಾಗಿ ಕಂಡರು. ನೀರಿನ ಶಳವು ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಡ ಕೊಂಡು ನೂಕಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಇಡೀ ಡೋಣಿ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳಿಗಿ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ಪುರುಷನು ಡೋಣಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಹತ್ತರವಾಗಿ ಕೊಕ್ಕೇ ಕೋಲನ್ನು ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ, ಡೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಎಸದು ಹಾಕಿದನು. ಇಬ್ಬರು ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದು, ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಎಳದು, ಎಳದು, ಎಳದರು. ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಎಳತಕ್ಕೆ ಡೋಣಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಆ ಪುರುಷನು ನೀರು ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾರಿ, ಗಳ ಹಾಕಿ ನೂಕುತ್ತಾ ನಂಬರಮನೆಯ ಗುಡ್ಡೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ, ಯೆರ್ಗಲನ ಮನೇ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ ಹೋದನು. ನೀರ್ಗಲ್ಲು ರಾಶಿ ರಾಶಿಯಾಗಿತ್ತು! ಆದರೆ ಒಂಚಾದರೂ ಡೋಣಿಗೆ ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಆ ಪುರುಷನು ಮಾಡಿ, ಬಹು ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಸಾಗಿಸಿ ಹೋಗ ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು. ನಂಬರಮನೆಯವನು—"ಯಾರಿವ? ಯಾರಾಗಿದ್ದಾನು?" ಎಂತ ಬಹು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು, ಹಿಂದಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಡೋಣಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಿ ಮುಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಹು ಪ್ರಯಾಸವಾಯಿತು; ಆದರೂ ಹ್ಯಾಗೂ ಯೆರ್ಗಲನ ಮನೆಗೆ ತಲಪಿತು. ಕಂಟಕವು ಆ ಮನೆಯವರಿಗೆ ತುದಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಗೋಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ, ಮಾಡು ಸಹ ಈಗಲೇ ಈಗಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂತ ಕಾಣುವ ಅವಸ್ಥೆ ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಇತ್ತು. ಮಾಡನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಆಶಾಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಬರುವ ಡೋಣಿ ಕಂಡು, ಅದರ ದಾರಿ ಅಧಿಕ ಕಾಂಕ್ಷಿತರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಡೋಣಿ ಮುಟ್ಟಿ, ಮನೆಯ ಕುಂಬೆಗೆ ತಾಗಲು ಆ ಪುರುಷನು ಹುಯಿಹುಯಿದು, ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟನು. ಮೊದಲು ಯೆರ್ಗಲ್ ಬಂದು, ಡೋಣಿ ಹತ್ತಿದನು. ಭಯದಿಂದಲೂ ನೀರಿನ ಛಳಿಯಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೆ ಜೋಮು ಹಿಡಿದು, ಅವನ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಮರಕಟ್ಟಿ ಹೋದಂತಿತ್ತು. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಮರೀಯಳೂ ಉಳಿಕೆಯವರೂ ಹತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲವರು ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡಿರಲು ಆ ಪುರುಷನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹುಯಿಹುಯಿದು, ಗಳ ಹಾಕಿ ನೂಕುತ್ತಾ ಡೋಣಿಯನ್ನು ನಂಬರಮನೆಯ ಗುಡ್ಡೆಯ ಅಡಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವವನಾದನು. ನೀರಿನಲ್ಲಿಯ ನೀರ್ಗಲ್ಲು ನೋಡಿ, ಹತ್ತಿದವರಿಗೆ ಬಹಳ ಭಯಾಸ್ಪದ ಕಂಡಿತು. ಆದರೆ ಅವನು ಬಹು ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಡೋಣಿಯನ್ನು ಗಂಡಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ

ಮುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಮುಟ್ಟಿ ಇಳಿಯುವಾಗಲೇ ಮರೀಯ ಫಕ್ಕನೆ ಕೀ ಎಂತ ಕೂಗಿ, ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿದಳು. ಅವಳು ತೋರಿಸಿದ ಜಾಗ ಒಂದೊಳ ದಾರೀ ಬದಿಯ ಬೇಲಿ; ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆಣ ತಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು! ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ ಜನರು ಅದು ಕೊನ್ರಾದನ ಹೆಣವೆಂತ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿದರು. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಮರೀಯಳು ಮೂರ್ಛೆಗೊಂಡಳು. ಯೆರ್ಗಲ್ ತೀರಾ ಮನೋವೇಧಕ ಕೂಗು ಹಾಕಿ, ಹೆಣದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಸಂಬರಮನೆಯುವರೂ ಓಡಿ ಬಂದು, ಹೆಣವೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು, ನಂಬರಮನೆಗೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಪುರುಷನು ತನ್ನಿಂದಾದಷ್ಟು ಆದರಿಸಿ, ಮರೀಯಳನ್ನೂ ಅವಳ ತಂದೆಯನ್ನೂ ದುಃಖಶಮನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೋಡಿದನು; ಆದರೆ ಮುದುಕನು ಕೇಳದೆ, "ನನ್ನ ಮಗಾ! ನನ್ನ ಮಗಾ! ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಹೋದಿ?" ಎಂತ ಕಠೋರವಾಗಿ ಕೂಗೋದೇ ಮಾಡಿ, ಎದೆ ಬಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ತುಸ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಫಕ್ಕನೆ ಕೇಕೇ ಹೊಡದು, ಪೈತ್ಯಗಾರನಂತೆ ನಕ್ಕನು. ಅವನ ಮುಖವೆಲ್ಲ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. "ಅಮ್ಮಮ್ಮಾ! ಪಿತ್ತವೇರಿ, ಹುಚ್ಚಾದ!" ಎಂತ ಹತ್ತರ ನಿಂತವರು ಬೆರಗಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಕುಡಿಯೋ ವ್ಯಸನದಿಂದ ದುರ್ಬಲನಾಗಿದ್ದ ಮುದುಕನಿಗೆ ಕಂಟಕದ ಪೆಟ್ಟೂ, ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ ಸತ್ತು, ಹೆಣವಾಗಿ ಶಿಕ್ಕಿದ ಪೆಟ್ಟೂ ತಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದೆ, ಬುದ್ಧಿ ತಪ್ಪಿ, ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತು. ಮೂರು ದಿನದ ಮೇಲೆ ಅವನೂ ಸತ್ತು ಹೋದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮಗನಿಗೂ ಅಪ್ಪನಿಗೂ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸಿ, ಕರ್ಮಫಲ ಕೊಟ್ಟದಕ್ಕೆ ಆ ನಾಡಿನ ಜನರೆಲ್ಲರು ಬೆರಗಾಗಿ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡರು.

ಆದರೆ ಅಂದಿನ ಆಪತ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಬಂದ ಪುರುಷನು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾನು? ಆ ನೆರೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಆ ಠಾವಿಗೆ ಬಂದವರು ಯೆರ್ಗಲನ ಮನೆಯಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಹೊಸ ಮನೆ ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳ ಬಹುದಿತ್ತು. ಖಲಾಶೀ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಆ ಪುರುಷನು ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವನೇ. ಅವನ ಹೆಸರೇನಾಗಿದ್ದೀತು? ಆ ಕಡೆಯ ಗಡುವಿನ ಡೋಣಿಯ ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ್ದ ಹೆಸರನ್ನು ಓದಿ ಕೊಂಡರೆ, ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಜೋರ್ಜ ಹೋಫರ್ ಎಂಬ ಅಂಬಿಗ ಹುಡುಗನು ಹತ್ತು ವರುಷ ಮೊದಲು ಬಡ ತಾಯಿ ತೀರಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದನಲ್ಲಾ! ಅವನು ಹಂಬುರ್ಗ್ ಎಂಬ ಬಂದರನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ದ್ವೀಪಾಂತರ ವ್ಯಾಪಾರದ ಹಡಗದಲ್ಲಿ ಚಾಕ್ರಿ ತೆಗದು ಕೊಂಡು, ಆ ಹತ್ತು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದಾವರ್ತಿ ಸಿಂಹಳದ್ವೀಪಕ್ಕೂ ಸಿಂಗಪುರಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ ಬಂದು, ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹಣ ಸಹ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಂಡು, ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಗೋರಿಯನ್ನೂ ಊರನ್ನೂ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡ ಬೇಕೆಂಬ ಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ, ಚಾಕ್ರಿ ಬಿಟ್ಟು, ಊರಿನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು, ಆ ದಿವಸ ಮುಂಜಾನೆಗೆ ನಂಬರಮನೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿ, ದೇವದೂತನೊಬ್ಬನೆಂಬಂತೆ ಆ ಆಪತ್ತಿನವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಿ, ಧನಿಯನ್ನೂ ಧನಿಯ ಮಗಳನ್ನೂ ನೀರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅಪ್ಪ ಸಹ ತೀರಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಮರೀಯಳು ಜೋರ್ಜನಿಗೆ, ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡು, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಯೆರ್ಗಲನ ಆಸ್ತಿಗೆ ಯಾವತ್ತು ಬಾಧ್ಯರಾಗಿ, ಹಳೇ ಮನೆಯಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಹಳೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಭಯಭಕ್ತಿಸುಖಕ್ಷೇಮಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ, ತಮ್ಮನ್ನುನೋಡಿ, ಸಲಹಿ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿರಿಸಿದ ದೇವರನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಸೇವಿಸುವವರಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಉತ್ತರಗಳು.

(೧೩೨ನೇ ಪಾನಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ.)

31. ಜಯಿಸುವವನ್ಯಾವನೋ ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಗಡ ನನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡ್ರ ಕೊಡುವೆನು (ಪ್ರಕಟ. ೩ ೨೧.) ಎಂಬ ವಾಗ್ದಾನವು ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ್ದೂ ಆಗಿದೆ; ಆದರೆ ಆತನು (ಕರ್ತನು) ನಡು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂಡ್ರಿಸಿ, ತಾನು ಬಂದು, ಅವರಿಗೆ ಸೇವಿಸುವನು (ಲೂಕ. ೧೨, ೩೭.) ಎಂಬ ವಾಗ್ದಾನವು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ್ದೂ.

32. ಯೋಬನ ಮಕ್ಕಳು (೭ ಮಂದಿ ಮಗಂದ್ಯರು, ೩ ಮಂದಿ ಮಗಳಂದ್ಯರು). ಯೋಬ. ೧, ೧೮. ೧೯.

33. ಮೆಲ್ಕೀಜೆದೆಕನು ಯಾಜಕನೂ ರಾಜನೂ ಆಗಿದ್ದದರಿಂದ ಯಾಜಕನೂ ರಾಜನೂ ಆಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಮುಂಗುರ್ತು ಆದನು.

34. ಯಾಕೋಬನದು: ಅವನ ಮೂಡಣ ಯಾತ್ರೆ ಹಾರಾನಿಗೆ; ಪಶ್ಚಿಮ ಯಾತ್ರೆ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ; ತೆಂಕಣ ಯಾತ್ರೆ ಐಗುಪ್ತಕ್ಕೆ; ಬಡಗ ಯಾತ್ರೆ ಕಾನಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿತೃವನಕ್ಕೆ.

35. ನೆಹೆಮಿಾಯನು. ನೆಹೆ. ೨ನೇ ಸಂಧಿ.

ವಿವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳು.

ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಬಿಶೊಪ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಕವಾದ, ಮೊದಲು ತಿನ್ನೆವೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ಯನೆರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಸಾರ್ಜೆಂಟ ಮತ್ತು ಕಾಲ್ಡವೆಲ್ ಎಂಬವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಕಲ್ಕತದಲ್ಲಿ ಆ ಪಟ್ಟದ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಈ ಇಬ್ಬರು ಬಿಶೊಪರ ಹೊರ್ತು ಲಾಹೋರಿಗೂ ಒಬ್ಬರು ಬಿಶೊಪರು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ನೇಮಕವಾದಾರು.

ಕಲ್ಕತದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಜಮಿಾನದಾರಿಣಿ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿದಳು; ಮುಸಲ್ಮಾನರಾಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಈ ಬಾಯಿ ಯಾವ ಕ್ರೈಸ್ತ ಬೋಧಕನ ಮುಖವನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲಾ. ಅವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವಿಲಾಯತಿಯವಳು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಓದೋಣದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಸತ್ಯತ್ವವು ತಿಳಿದು ಹತ್ತಲಾಗಿ, ಅವಳು ೪ ದಿವಸದ ದಾರಿ ನಡದು ಸ್ನಾನ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಕತಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಬಪ್ಟಿಸ್ತ ಮಿಶ್ಯನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಗೆ ಕೇರಿದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದವರಲ್ಲಿ ೭ ಮಂದಿಯನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಳು.

ಸತಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಕಾಜಿ ಸುಮಾರು ೫೫ ವರುಷ ಪ್ರಾಯದವನು ಕ್ರೈಸ್ತನಾದನು. ಕ್ರೈಸ್ತ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದರಿಂದ ಅವನೊಳಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟಿತು; ಸ್ವಜಾತಿಯವರು ಅವನನ್ನು ಪುನಹಾ ತಿರಿಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಾಗಿ ಅವನು ಏಪ್ರಿಲ್ ೭ರಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕನ ಮಿಶ್ಯನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ತಕ್ಕೊಂಡನು.

ಅಹಮ್ಮದ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಅಶ್ರುತವಾದ ಪ್ರೇತಸಂಸ್ಕಾರ ನಡಿಯುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಗೊಸ್ಪೆಲ್ ಪ್ರೊಪೆಗೇಶನ್ ಸೊಸೈತಿ ಎಂಬ ಮಿಶ್ಯನಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಮರಣ ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೆ ಆ ಮಿಶ್ಯನಿನ ಬಾರ್ಕರ್ ಎಂಬ ಬೋಧಕರು ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನದ ವಿಧಾನ ಮಾಡಿ, ಅವನ ಶವಕ್ಕೂ ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಸಭೆಯವರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರು.

ಇಂಥಾ ಅಶಾಸ್ತ್ರ ಆಚಾರ ಕಥೋಲಿಕರಲ್ಲಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲಾ; ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿ ಒಂದು ಶೀಸೆ ದ್ರಾಕ್ಷೇರಸ ಇಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೋ ಏನೋ? ಅದು ಉಂಟಾದ ಮೇಲೆ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿವಸ ಪರ್ಯಂತರ ಶವಕ್ಕೆ ಪೋಷಣೆ ಆಗುವದಕ್ಕೆ ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯೂ ಕದಾಚಿತ್ ಉಂಟಾದರೆ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ನೇಮಿಸಿದಂಥಾ ರಾತ್ರಿಭೋಜನವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಭ್ರಷ್ಟ ಮಾಡುವದು ಅಗದಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದು. ಆದರೂ ತಾವು ಮಾತ್ರ ಅಪೊಸ್ತಲೀಯ ಪರಂಪರೆಯವರು ಎಂದೆಂದು ಕೊಂಡು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬೇರೆ ಬಹುಶೇಕ ಸೇವಕರಿಗೆ ರಾತ್ರಿಭೋಜನ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗಿಸುವದಕ್ಕೂ ಸಮ್ಮತಿಸದ "ಹೈಚರ್ಚ್" ಪಕ್ಷದವರೇ ಈ ಕೃತ್ಯ ಮಾಡಿದವರು.

ಸರ್ ಫಿಲಿಪ್ ವುಡ್‌ಹೌಸ್ ಧೊರೆಗಳು ಮುಂಬಾಯಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ವಿಲಾಯತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಬದಲಿಗೆ ಸರ್ ರಿಚಾರ್ಡ್ ಟೆಂಪ್ಲ ಧೊರೆಗಳು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಬಾಗಲಪುರ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಂಗಾರದ ಖನಿ ಶಿಕ್ಕಿಯದೆ; ಸರಕಾರದವರು ಪೊಲೀಸ ಪಹರೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಿಗೆ ೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅವನು ಶಿಕ್ಕುವ ನಫೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಾಂಶ ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲಾ.

ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿನಲ್ಲಿ ಬಾಪು ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಲಿಂಗಾಯತನಿಗೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸಹ ಹೀಗೆ ಆರು ಮಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಬೋಧಕರಾದ ಮಹಾಂತಪ್ಪನವರು ಸ್ನಾನ ಕೊಟ್ಟರು.

ಅಮೇರಿಕದ ಮಧುರೆ ಮಿಶ್ಯನು ೧೮೩೪ರಲ್ಲು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದಂಥಾದ್ದು; ಅಲ್ಲಿ ೧೦,೩೭೭ ಕ್ರೈಸ್ತರಿದ್ದಾರೆ; ಯುರೋಪಿಯನ್ ಮಿಶ್ಯನೆರಿಗಳು ೨೪; ದೇಶೀಯ ಬೋಧಕರು ೧೭; ೧೧೫ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ೨,೧೮೦ ಹುಡುಗರು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಶನ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋದ ೨,೩೬೭ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ೧,೨೫೦ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು; ಅವರಲ್ಲಿ ೩೭೮ ಮಂದಿ ಮಿಶ್ಯನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತವರು.

ತಿರುವಾಂಕೋಡಿನ ಎರಡನೆ ಯುವರಾಜರಾದ ಮಹಾರಾಜಶ್ರೀ ಮಾರ್ತಂಡ ವರ್ಮ ಅವರುಗಳು ದೇಹವಿಯೋಗವಾದರು. ಅವರು ಒಳ್ಳೇ ವ್ಯುತ್ಪನ್ನರೂ ಧರ್ಮಿಷ್ಟರೂ ಆಗಿದ್ದರು.

ಪಾಟನಾ ಮತ್ತು ಬಂಕಿಪುರ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಂತಿಭೇದಿಯ ಉಪದ್ರವ ಬಹಳ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮುಂಬಾಯಿಯ ರೇವಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಖಲಾಶಿ ಜನರಾದರೂ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬಾರದು, ಈಜಾಡಬಾರದು ಎಂಬದಾಗಿ ಬಂದರಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಮೀನುಗಳು ಹಿಡಿದು ತಿಂದದರಿಂದ ಈ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಬೆಳಗಾವಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಳೆ ಬಿತ್ತು; ಆದರೂ ದುಷ್ಕಾಲದ ಧಾವತಿ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರವೇ.

ಸಿಂಹಳ ದ್ವೀಪದ ಇಂಗ್ಲಿಷ ಮತ್ತು ಪ್ರೆಸ್‌ಬಿಟೇರಿಯನ್ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ದ್ರವ್ಯದ ಸಹಾಯ ಕೊಡಲೇ ಬಾರದು ಎಂಬದಾಗಿ ಸದ್ಯಾ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಹೊರಟಿತು; ಆದರೆ ಸರಕಾರದ ಆಗ್ರಹದಿಂದಲೂ ಹೌಸ್ ಒಫ್ ಕೊಮನ್ಸ ಮಂತ್ರಿಸಭೆಯವರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೂ ಅದು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲಾ.

ರುಸ್ಯ ಮಹಾರಾಜನು ತುರ್ಕರ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿ, ಕಪ್ಪು ಸಮುದ್ರದ ಉಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಿಂದ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ತುರ್ಕಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ೪ ಲಕ್ಷ ಶಿಪಾಯರಿದ್ದಾರೆ. ತುರ್ಕಿ ದಳವು

ಬುಲ್ಗಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಬಂದು, ರುಸ್ಯರು ದೆನ್ಯುಬ್ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬರುವಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬುಲ್ಗಾರ್ಯವೇ ಯುದ್ಧದ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಳವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ರುಸ್ಯರ ದಳವೊಂದು ತುರ್ಕಿ ಅರ್ಮೇನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾ ಅದೆ. ಬಯಾಜಿದ್ ಎಂಬ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ೧,೭೦೦ ತುರ್ಕ ಶಿಪಾಯರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಹೋದರು. ಐಗುಪ್ತದ ಖೆದೀವನೂ ತುರ್ಕರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಸೈನ್ಯ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಐಗುಪ್ತದ ಸರಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೊತೆಸ್ತಂತ ಮಿಶ್ಯನುಗಳಿಗೆ ವೈರತ್ವ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವೆಂಜೆಲಿಕಲ್ ಅಲೈಯನ್ಸ ಸಭೆಯವರು ಬ್ರಿತಿಷ ಸರಕಾರದ ಮುಖಾಂತರ ಬರಕೊಂಡ ವಿನಂತಿಯಿಂದ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಜನ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಕೊನಸ್ತಂತೀನೊಪೊಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮಿಶ್ಯನೆರಿ ಕುರ್ದಿಸ್ಥಾನದವನಾದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಗೆ ಶೇರಿಸಿದರು; ಆ ಜನರಲ್ಲಿ ಇವನು ಮೊದಲನೇ ಕ್ರೈಸ್ತನು.

ಸುರಿಯ ದೇಶದ ಬೇರುತ್ ಪಟ್ಣದಿಂದ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಹರದಾರಿ ದೂರವಿರುವ ಒಂದು ಊರಿನವರೆಲ್ಲರೂ ಐನೂರು ಮಂದಿ ಮರೊನಿತರೆಂಬ ಮತಭೇದದವರಾಗಿದ್ದವರು ಪ್ರೊತೆಸ್ತಂತ ಸಭೆಯನ್ನು ಶೇರಿದರು; ಅವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ದೇವಾಲಯ ಶಾಲೆ ಸಹ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಇಬ್ಬರು ಉಪದೇಶಕರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಸುರಿಯನ್ ಮಿಶ್ಯನ ಸಂಘದವರು ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಕಾರ್ಯ ನಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪಾರ್ಸಿಸ್ಥಾನದ ಜಲಘಾ ಎಂಬಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರೂಸ್ ಎಂಬ ಮಿಶ್ಯನೆರಿಗೆ ರೋಮಾಯರೂ ಅರ್ಮೇನಿಯರೂ ಬಹಳ ತರದಲ್ಲಿ ಉಪದ್ರವ ಕೊಡುತ್ತಾರಂತೆ; ಅವರ ಸಭೆಯವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಅವರು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಹೊಡದರು.

ಅಮೇರಿಕದ ಮೊಂತ್ರೀಲ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ೨೨೫ ಮಂದಿ ಕಥೋಲಿಕರು ತಾವು ರೋಮನ್ ಸಭೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ಧೇವೆಂಬದಾಗಿ ಬರದು ಕ್ರಿಸ್ತಮಿಸ್ ಹಬ್ಬದ ಇನಾಮಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಬಿಶೊಪನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ೧೦೮ ಮಂದಿ ಅವರಂತೆ ಮಾಡಿದವರಾದರು; ಇವರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಗಟ್ಟಿಗರಾದ ಪ್ರೀಸ್ತರು. ಈ ಶುಭಕಾರ್ಯವು ಮೊದಲು ಕಥೋಲಿಕನಾಗಿದ್ದು ತರುವಾಯ ಸುವಾರ್ತಾಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಶೇರಿದ ಚಿನಿಕ್ವಿ ಎಂಬ ಪಾದರಿಯ ಮುಖಾಂತರ ನಡದದು.

ಯುರೋಪ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ೫,೦೦೦,೦೦೦ ಯೆಹೂದ್ಯರಿದ್ದಾರೆ; ಅವರಿಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮ ಪ್ರಸಂಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ೨೨೦ ಮಿಶ್ಯನೆರಿಗಳು ಕಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅಂದರೆ ೨೨,೭೨೭ ಮಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಿಶ್ಯನೆರಿ ಇದ್ದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ೫ ಲಕ್ಷ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಿಶ್ಯನೆರಿ ಇದ್ದಾನೆ.

ಕಳದ ವರುಷದಲ್ಲಿ ೨೦೭೯ ಜನರು ಅಂದರೆ ೫೪ ಯೆಹೂದ್ಯರೂ, ೧೬೦೨ ರೋಮನ್ ಕಥೋಲಿಕರೂ, ೪೨೩ ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭಾಶಾಖೆಗಳವರೂ ಪ್ರುಸ್ಯ ರಾಜಾಶ್ರಿತ ಪ್ರೊತೆಸ್ಟಾಂತ ಸಭೆಯನ್ನು ಶೇರಿದರಂತೆ; ಮತ್ತು ೧೧೭೬ ಜನರು ಆ ಸಭೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರಂತೆ. ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ೧೯ ಜನ ಯೆಹೂದ್ಯ ಮತವನ್ನು, ೧೧೨ ರೋಮನ್ ಸಭೆಯನ್ನು, ೧೦೪೫ ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭಾಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇರಿದರಂತೆ.

ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿವರ:

ಕ್ರಿಸ್ತೀಯರು-ಪ್ರೊತೆಸ್ಟಾಂತರು	೭೬,೦೦೦,೦೦೦
ರೋಮನ ಕಥೋಲಿಕರು	೧೭೦,೦೦೦,೦೦೦
ಗ್ರೇಕ ಸಭೆಯವರು	೮೯,೦೦೦,೦೦೦
ಯೆಹೂದ್ಯರು	೫,೦೦೦,೦೦೦
ಮುಸಲ್ಮಾನರು	೧೬೦,೦೦೦,೦೦೦
ಮೂರ್ತಿಪೂಜಕರು	೨೦೦,೦೦೦,೦೦೦
ಆಸ್ಯದ ಬೌದ್ಧರು	೬೦೦,೦೦೦,೦೦೦

ಮನುಷ್ಯರ ಸರಾಸರಿ ಆಯುಷ್ಯ ೩೩ವರೆ ವರ್ಷ; ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ೭ ವರುಷ ಪ್ರಾಯವಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಅರ್ಧಾಂಶವು ೧೭ ವರುಷ

ಪ್ರಾಯವಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮರಣ ಪಡುವರು. ನೂರರಲ್ಲಿ ೬ ಮಂದಿ ಮಾತ್ರವೇ ೬೦ರ ಮೇಲೆ ಬದುಕುವರು, ಆದರೆ ೧೦೦೦೦ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ನೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ; ೮೦ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬರುವವನು ೫೦೦ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ಒಂದರ್ಬುದ ಬದುಕುವ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೩.೨ ಕೋಟಿ, ದಿವಸ ಒಂದಕ್ಕೆ ೮೧,೦೦೦, ತಾಸು ಒಂದಕ್ಕೆ ೩,೬೩೦, ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ೬೦, ಸೆಕುಂದಕ್ಕೆ ೧, ಹೀಗೆ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ.

ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳಿನ ೧ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಚೀನ ದೇಶದ ಮಹಾರಾಜನ ಸರಕಾರವು ಒಂದು ಪರಮತದ್ವೇಷನಿವಾರಣಾರ್ಥಕ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲಾಯಿತಂತೆ. ಈ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯ ಬಲದಿಂದ ಆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ತನಗೆ ಅನುಮತ್ಯವೆಂತ ಕಂಡ ಮತವನ್ನು ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗದೆ, ರಾಜಾಶ್ರಯವನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳದೆ, ಸೇರಿ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಅನುಸರಿಸಬಹುದು.

ಪಾರ್ಸಿಸ್ಥಾನದ ಶ್ಯಾ (ಮಹಾರಾಜ) ಪೋಪಸ್ವಾಮಿಗೆ ಇತ್ತಲಾಗೆ ಬರದು ಮುಟ್ಟಿಸಿದ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಇವನಿಗೆ "ಮೆಸ್ಸೀಯಾ" ಎಂಬ ನಾಮಧೇಯವಿಟ್ಟು ಸಂಬೋಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ಪೋಪನು ನೋಡಿ, ಮಹಾ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ತನ್ನ ಸಂತೋಷದ ಗುರ್ತಿಗೆ ಶ್ಯಾನನ ಅರಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ರಾಯಭಾರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನಂತೆ.

೧೮೬೯-೧೮೭೦ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ರೋಮು ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಮಹಾ ಸಭಾಸಂಘವನ್ನು ಪೋಪನು ಬರುವ ಹಿಮಕಾಲಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ ಕರದು ನೆರಿಸ ಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತಾನಂತೆ. ಸುಮಾರು ೨೫ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮರೀಯಳು ಪಾಪರಹಿತಳಾಗಿ ಗರ್ಭಗತಳಾಗಿ ಜನಿಸಿದಾಕೆ ಎಂಬುವ ನೂತನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಥ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಬರುವ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಬಾಳೇಹಣ್ಣಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವವನಾಗಿ ಪೋಪನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಥ ಸೂತ್ರವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂದಿರುವದೇನಂದರೆ: "ಯೇಸು ಹ್ಯಾಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮರೀಯಳೂ ಯಥಾದೇಹಿಯಾಗಿ, ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣ ಪಟ್ಟಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಅನ್ನಳೂ ಪಾಪರಹಿತಳಾಗಿದ್ದಳು" ಎಂಬದೇ. ಮರೀಯಳು ಪಾಪರಹಿತಳಾಗಿ ಜನಿಸಿದಾಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಕೆಯ ತಾಯಿ ಸಹ ಪಾಪರಹಿತಳಾಗಿದ್ದಿರ ಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲಾ. ಆದರೆ ಹೀಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅನ್ನಳ ತಾಯಿಯೂ ತಾಯಿಯ ತಾಯಿಯೂ ಮತ್ತು ಕಡೆಗೆ ನೋಹನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಹವ್ವಳೂ ಪಾಪರಹಿತರಾಗಿದ್ದರೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯೇನು?

ಅತಿಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾಯಿಪಲ್ಯ ಇದ್ದಲಿ (vegetable charcoal) ಎಂಬದು ಒಳ್ಳೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಿ ದಂತೆ. ಅದು ಹಾಕಿರುವ ಭರಣಿಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿರುವ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಯೋಗವಿಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು.

ವಾತರೋಗವೆಂತಲೂ ಹರಿವಾತವೆಂತಲೂ ಕಸವೆಂತಲೂ (rheumatism, neuralgia) ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೋಗಕ್ಕೆ ನೀಲ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ದಾಟಿದ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳು ಒಳ್ಳೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಿದ್ದಾವಂತೆ. ಆ ರೋಗವು ಹಿಡುಕೊಂಡ ಅಂಗಕ್ಕೆ ನೀಲ ಕನ್ನಡಿಯ ದ್ವಾರವಾಗಿ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಬೀಳಿಸಿ ತಾಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಷ್ಟೇ.

ದಕ್ಷಿಣ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಬರಬಿದ್ದ ಬಾಧೆಯೂ ರೋಗವೂ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ. ಅಂಥಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಷೋಭೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಸಹಸಭೆಯವರನ್ನೂ ಆ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಹೊಸಬರಾಗಿ ಸೇರಿದವರನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಕ್ಷೋಭೆಯಿಲ್ಲದ ಸಭೆಯವರು ಪ್ರೀತಿಭಾವಪೂರ್ವಕ ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಇತ್ತಲಾಗೆ ಸೇರಿದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಅರ್ಧಸಾವಿರ ಜನ. ಗುಳೇದಗುಡ್ಡ ಸಭೆಯ ಪಟ್ಟಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ೨೪೦ ಜನ ಹೊಸಬರು ದಾಖಲಾಗಿದ್ದಾರೆ.

Printed at the Basel Mission Press, Mangalore.

THE POWER OF LOVE.

ಮಮತಾಬಲವು.

ಸ್ಕೊತ್ಲಂಡ ದೇಶದ ಘಟ್ಟ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ಹದ್ದುಂಟು. ಆ ಹದ್ದು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯಾಗಿ, ಸತ್ತ ಹೆಣಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವದಲ್ಲದೆ, ಮೊಲ, ಮೇಕೇ ಮರಿ, ಕುರಿಮರಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ, ಕೂಸುಗಳನ್ನೂ ಬಹಳ ಬಲವೂ ಹದವೂ ಕೊಕ್ಕಿಯಂತೆಯೂ ಆದಂಥ ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಹಿಡುಕೊಂಡು, ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಪರ್ವತಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ಗೂಡಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುವದು. ಐದಾರು ವರುಷದ ಹುಡುಗರ ಮೇಲೆಯಾದರೂ ಅನುಕೂಲವಾದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಹದ್ದು ಎರಗಿ, ಅವರನ್ನು ಹಿಡುಕೊಂಡು, ವೈದು ಹೋಗುವದುಂಟು. ಅಂಥಾದ್ದೊಂದು ಹದ್ದು ತನ್ನ ಗೂಡು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುಡ್ಡದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವುಂಟು. ಆ ಗುಡ್ಡದ ಶಿಖರ ಬಹಳ ಮೊನೆಯುಳ್ಳ ಬರೇ ಬಂಡೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಆ ಶೈಲಶೃಂಗವಾಸಿಯಾದ ಹದ್ದು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಾರ್ಯಾಡಿ, ವಾಯುಕ್ರೀಡೆ ಮಾಡುವಪ್ಪಂದ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗ್ರಾಮದವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲೆಯೊಬ್ಬಳು ಆಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಯಾರೂ ಏನೂ ಬಗೆಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಹದ್ದು ಒಂದು ಬಾಣದೋಪಾದಿ ಆ ಬಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ ಬಿದ್ದು, ಆಕೆಯನ್ನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲೇ ಹಿಡುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಶೈಲಶೃಂಗ ವಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಒಂದು ಗಿಡಗವು ಒಂದು ಗುಬ್ಬಿಯನ್ನು, ಕಾಗಿಯು ಒಂದು ಎಳೇ ಇಲೀಮರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ವೈಯುವಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆ ಹದ್ದು ಆ ಬಾಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ನಖಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿಸಿ ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಗೂಡಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹಾರಿ ಹೋಗುವಂ

ಥಾದ್ದಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಜನರು ಮಹಾ ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹದ್ದು ಹಾರಿದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿ, ಬಾಲೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸ ನೋಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ಸಾರ್ಥಕವಾಗದೆ ಹೋಯಿತು.

ಶೈಲದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರು ಉಪಾಯ ತೋರದೆ, ತಡದು ನಿಲ್ಲ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಶೈಲದ ಶೃಂಗವನ್ನು (ಕೋಡನ್ನು) ಹತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಲಿ ಸಾಲಲಿಲ್ಲಾ. ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಖಲಾಶಿ ಬಂದು, ಎದೆಗೊಂಡು ಹತ್ತಲೆಸಗಿದನು. ಈತನು ಸಮುದ್ರಪ್ರಯಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅನೇಕ ಮಹಾ ಬಿರುಘಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂವೆಮರಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು, ಹಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಪಠಗಳನ್ನೂ ಇಳಿಸಿದವನೇ; ಆದರೆ ಆ ಶೈಲಶೃಂಗವನ್ನು ಹತ್ತಲೆಸಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಾಲಿಗೆ ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ, ಸರ್ವಾಂಗವು ನಡುಗುವಂಥಾದ್ದಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಏರಿ ಹೋಗಲಾರದೆ, ತಿರಿಗಿ ಇಳಿದು ಬರ ಬೇಕಾಯಿತು. ಇಳಿದು ತಿರಿಗಿ ಸಮವಾದ ನೆಲವು ಕಾಲಿಗೆ ಶಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಣ ಹಾರಿ ಹೋದವನಂತಾಗಿದ್ದವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ತಿರಿಗಿ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆ ಖಲಾಶಿ ಸೋತು ಹೋದ್ದನ್ನು ಮಹಾ ಸಾಹಸಗಾರನಾದ ಒಬ್ಬ ಬೇಡರವನು ನೋಡಿ, ತಾನು ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಮಾನ ಹುಟ್ಟಿ, ಹತ್ತ ತೊಡಗಿದನು. ಬೇಟೆಯಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಸಾರಿ ಅಂಥ ಶೈಲಶೃಂಗಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಹತ್ತುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಚನ್ನಾಗಿದ್ದವನು ಬಹು ಚುರುಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತಿದನು; ಆದರೆ ಅರೆದಾರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದಷ್ಟು ಏರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಅವನ ತಲೆ ಭ್ರಮಿಸಿ ತಿರುಗುವಂಥಾದ್ದಾಗಿ, ಕಾಲು ತಪ್ಪಿ, ಇಳಿಜಾರಿನಿಂದ ಜಾರಿ, ನುಚ್ಚುಗುಜ್ಜಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಬಿದ್ದನು.

ಕಂಗೆಟ್ಟು, ಕೇವಲ ಆಶಾಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ ಜನರು ಶೈಲದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡು ಇದ್ದಾಗಲೇ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಉಸುರು ಕಟ್ಟಿ, ಕೈ ಬಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಓಡಿ ಬಂದು, ನಿಂತ ಜನರನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ದಾಟಿ, ಶೈಲವನ್ನೇರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಳು. ಕೂಡದು! ಎಂಧೇಳಿ ಆ ಜನರು ತಡಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ಅವಳು ತಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅಂಬೆಗಾಲಾಗಿ ಹತ್ತಲೇ ಹತ್ತಿದಳು. ಬಿರುವಿನಿಂದ ಬಿರುವಿಗೆ, ಮೊನೆಯಿಂದ ಮೊನೆಗೆ, ಕೋಡಿನಿಂದ ಕೋಡಿಗೆ ಹತ್ತುತ್ತಾ ಹತ್ತುತ್ತಾ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದಳು.

ಈ ಅಪರೂಪ ಭೇಟಿಗೆ ಅಂಜಿ ಕೊಂಡ ಹದ್ದನ್ನು ಓಡಿಸಿ, ಬಾಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಹತ್ತಿದ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಇಳಿಯಲೆಸಗಿ, ಕೈಕಾಲು ಗೆಡದೆ, ಬಾಲೆಯನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತಂಧಾಕಿದಳು.

ಈ ಮಹಾ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀ ಯಾರಾಗಿದ್ದೀತು? ಊಹೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೇಳ ಬಲ್ಲಿರಾ? ಬಾಲೆಯ ತಾಯಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಹೆಂಗಸಿಂದ

ಪುರುಷರಿಗಾದರೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಕೆಲಸವು ಕೂಡಿದ್ದೀತು? ಮಾತಾಮಮತೆ ಅವಳನ್ನು ಬೊಬ್ಬೆ ಕೇಳಿ ಓಡಿಸಿದ್ದು. ಮತಾಮಮತೆ ಅವಳಿಗೆ ಆ ಶೈಲಶೃಂಗವನ್ನು ಹತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ಕೈಕಾಲು ಗೆಡದ ಹಾಗೆ ತ್ರಾಣವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಮಮತೆ ಅವಳನ್ನು ಜಾರಿ ಬೀಳ ಗೊಡದ ಬಳ್ಳಿ ಎಂಬಂತೆ ಹತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಹದ್ದು ಬೊಬ್ಬಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಬಾಲೆಯನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳಗೊಡದ ಹಾಗೆಯೂ, ಶೈಲಶೃಂಗವಾಸಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟ, ಬಾಲೆಯ ತಾಯಿ ಸಹಾ ಹತ್ತಿ, ಗೂಡಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಲೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಾದರೂ ಚುಚ್ಚಿ, ಚುಚ್ಚಿ, ಕಿತ್ತು, ತಿನ್ನದ ಹಾಗೆಯೂ ಹದ್ದನ್ನು ತಡಿಸಿ, ಬಾಲೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ್ದು ಯಾರು? ಖಲಾಶಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಬೇಡರವನಲ್ಲಾಗಲಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲದ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ತ್ರಾಣವನ್ನೂ ತಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದು ಯಾರು? ಹತ್ತುವದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂತ ಕಂಡ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದಾಕೆ ಬಾಲೆಯನ್ನು ಹಿಡು ಕೊಂಡು ಇಳಿದ್ದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಇಳಿಯುವಾಗಾದರೂ ಅವಳು ಕೈಕೆಡದೆ, ಕಾಲು ಜಾರದೆ, ತಲೆ ಭ್ರಮಿಸದೆ ಹೋಗಿ, ಬಾಲೇ ಸಹಿತವಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತಳಾಗಿ ತಿರಿಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ಹ್ಯಾಗೆ?

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸವಾಲಿಗೆ "ದೇವರೇ! ದೇವರ ದಯದಿಂದಲೇ!" ಎಂಬ ಒಂದೇ ಜವಾಬು ಅಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೊಂದುಂಟೇ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಹಾಗಾದ ಮೇಲೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ದಯ, ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದೀತು! ಆ ಹೆಂಗಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾತಾಮಮತೆಯನ್ನು ದೇವರೇ ಆಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟದು. ಆಕೆಯ ಮಮತೆಗಿದ್ದಂಥ ಬಲವು ದೇವರಿಂದಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದದು. ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಮಮತೆ ಮೃಗ ಪಶ್ವಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟೋ ಅಷ್ಟು ಮಮತೆಗೆ ದೇವರೇ ಮೂಲಾಸ್ಪದವಾಗಿದ್ಧಾನೆ. ಹಾಗಾದ ಮೇಲೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದ್ದೀತು! ದೇವರು ಅಪರಿಮಿತ ಮಮತಾಸಾಗರನೂ ದಯಾಸಾಗರನೂ ಎಂಥೇಳಿದರೂ, ಆತನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರೀತಿಗೂ ಕರುಣಕ್ಕೂ ಈ ಮಾತು ಅಗದೀ ಸಾಲದು! "ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಮೊಲೆಮಗುವನ್ನು ಮರತು ಹೋದಾಳೇ? ಹೆತ್ತಾಕೆಯು ತಾನು ಹೆತ್ತ ಮಗನನ್ನು ಕರುಣಿಸದೆ ಇದ್ದಾಳೇ? ಆಕೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಮರತು ಹೋದರೂ, ತಾ ಹೆತ್ತ ಮಗುವನ್ನು ಕರುಣಿಸದವಳೊಬ್ಬಳು ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದ್ದರೂ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮರತು ಹೋಗೆನು" ಎಂಬದಾಗಿ ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಅಭಯದ ವಚನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ಧಾನೆ. ಈ ದೇವತಾಕರುಣಕ್ಕೂ, ಈ ದಿವ್ಯ ಮಮತಾತಿಶಯಕ್ಕೂ ನೀನು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು, ನಂಬಿ, ಸದಾ ಮಹಾ ಸುಖಿಯಾಗಿರು!

ಅಂಥಾ ಪ್ರೀತಿ, ಅಂಥಾ ಮಮತಾಬಲವು, ಅಂಥಾ ಕರುಣಾತಿಶಯವು ತನಗೆ

ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೂ ಸರ್ವರ ಮೇಲೆಯೂ ಉಂಟೆಂಬದನ್ನು ದೇವರು ತೋರಿಸಿ, ನಿರ್ವಿವಾದದ ಮಾತಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಯಾವದರಲ್ಲಿಯಂದರೆ: ನರಾವತಾರವನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತ್ಯೇಸುವೆಂಬ ಶ್ರೀನಾಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ದೇವದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿ, ಪಾಪ ಮಾಡಿ, ಆದಿದೈತ್ಯನಾದ ಪಿಶಾಚನೆಂಬ ವ್ಯಾಘ್ರನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ನಮಗೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿ, ಮರಣ ತಾಳಿದ್ದರಲ್ಲಿಯೇ! ಕ್ರಿಸ್ತ್ಯೇಸು ಹಗೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಮರಣ ತಾಳಿದ್ದು ದುರ್ಬಲದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಬಂದ ಅಪಜಯವಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲಾ: ಅದು ತಾನೇ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂತ ಆತನು ಬೇಕೆಂದು ತಾಳಿ ಕೊಂಡ ಪಾಪಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾರ್ಥಕ ಮರಣವಾಯಿತಷ್ಟೇ. ಯಾರೊಬ್ಬ ಪರಿಚಿತರೂ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಉಪಕಾರಿಗಳೂ ಆದಂಥವರಿಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ, ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋದನೆಂತ ಸರ್ವರು ಹೊಗಳುವರು ಅಲ್ಲವೋ? ಆದರೆ ಯೇಸು ಪರಿಚಿತಿಯಾಗಲಿ, ಸ್ನೇಹಭಾವವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದಂಥ, ತನಗೆ ಕೇವಲ ಅಪಕಾರಿಗಳೂ ಕಡುವೈರಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದಂಥ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡುವಷ್ಟು ಕರುಣವಿಟ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು ಸರ್ವರು ನೆನಸಿ ಕೊಂಡು, ಕೊಂಡಾಡ ತಕ್ಕ ದಿವ್ಯ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲವೋ?

ಅಲ್ಪ ಪ್ರೀತಿಯಾದ ಬಂಧು ಮಿತ್ರಾದಿಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಇಷ್ಟವೂ ಪೂಜ್ಯವೂ ಆಗಿರಲಾಗಿ ಈ ದಿವ್ಯ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗ ಬಾರದೋ? ಅದನ್ನು ನಂಬಿ, ಅನುಭವ ಮಾಡಿ, ಮೊಲೆಮಗು ತಾಯಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಸುಖಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ನೀನು ನಿತ್ಯ ಸುಖಿಯಾಗ ಬೇಡವೋ?

೧. ಕ್ರಿಸ್ತ್ಯೇಸುವಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಬಂದ
ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ ಅರಿತು,
ಅರಿಷ್ಟಘೊಸ ಜೀವ ತಂದ
ಕಟಾಕ್ಷಕಡ್ಡ ಬೀಳ್ವೆವು.
ನಾವಿನ್ನು ನಮ್ಮ ಮರೆಯೋಣ,
ಪ್ರೇಮಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗೋಣ!

೨. ನಿನ್ನೊಳ್ಮೆ, ಯೇಸು, ರಕ್ಷಾತ್ರಾಣ;
ನಿನ್ನಾಶೀರ್ವಾದ ಗತಿಯು.
ನೀನೆನ್ನ ಹೃದದಂತಃಪ್ರಾಣ;
ನೀನೆನ್ನ ನಿಜ ಮೋಕ್ಷವು.
ಓ ಪ್ರೀತಿ, ಅಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳು ನನ್ನ,
ಆರೈಯು ನಿನ್ನ ಶಿಶುವನ್ನ!

Mangalore, Basel Mission Book & Tract Depository, 1876.

Printed at the Basel Mission Press.

A DIAMOND OF GREAT VALUE.

ಶಿಂಮ ಪತ್ರ.

ಭೂಮಾತೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಲಾದಿಗಳು (ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳು) ಇದ್ಧಾವೆ. ಸಸ್ಯಾದಿಗಳು (ತೃಣ ಗಿಡ ಮುಂತಾದ್ದು) ಉದ್ಭಿಜ್ಜಗಳಾಗಿ, ಕಾಳು ಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಕಾಯಿಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬರುವಂತೆ, ಶಿಲಾದಿಗಳು ಬೀಜಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯವು. ಶಿಲಾದಿಗಳಿಗೆ ಬೇರಾಗಲಿ ಕೊಂಬೆಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಾ; ಬಾಡಿ ಹೋಗುವದೂ ಸತ್ತು ಹೋಗುವದೂ ಇಲ್ಲಾ; ಅವು ಪುಡಿಯಾಗಿ ಆಗಲಿ ಚೂರಾಗಿ ಆಗಲಿ ಹೋಗಬಹುದಷ್ಟೇ. ಶಿಲೆಗಳು ಶಿಲಾಮಂದಿರಗಳನ್ನೂ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲುಗಳು ಮನೆ ಮೊದಲಾದ್ದನ್ನು ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆ. ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ಲುಗಳಾದರೆ ರಸ್ತೆ ಕಟ್ಟೋದಕ್ಕೂ ಕುಣಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಳಚೇ ನೀರಿನ ಜಾಗಗಳನ್ನೂ ತುಂಬಿಸಿ ಬಿಡೋದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರವು; ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕೆಲವು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ಲುಗಳು, ಎಷ್ಟೋ ಚಿಕ್ಕವಾದಾಗ್ಯೂ, ಬಹಳ ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮಹಾ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ರತ್ನಗಳೆಂಧೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳ ವಿಶೇಷವೇನೆಂತ ಕೇಳಿದರೆ, ಅವು ತಿನ್ನುವದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಸಾಧಾರಣ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕಾದರೂ ಬರುವಂಥವೆಂತ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗದು: ಅವು ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಮ್ಯವೇ ಎಂತ ಕಾಣುವಂಥಾದ್ದು ಅವುಗಳ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ, ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಾ ಎಂಧೇಳ ಬೇಕು. ಆ ಒಂದೇ ವಿಶೇಷಕ್ಕಾಗಿ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು, ಇಟ್ಟು ಅಥವಾ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯ ದೆಶೆಯಿಂದಲೂ ಬೆಲೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ವಜ್ರವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದ್ದು, ರತ್ನಮುಖ್ಯವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ವಜ್ರವು ದಿವ್ಯ ತಿಳಿ ನೀರಿನಷ್ಟು ನಿರ್ಮಲವೂ, ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಗೂ ಮಿಂಚಿಗೂ ಹೋಲುವ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಮಣಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಶಿಲೆಗಳಿಗಿಂತ, ಉಕ್ಕು ಕನ್ನಡಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲಾದರೂ, ಘಟ್ಟಿ ಸಹಾ ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಸದು, ಹದ ಮಾಡಿ, ಮಿಂಚಿಸ ಬೇಕಾದರೆ, ಅದನ್ನು ವಜ್ರದ ಪುಡಿಯಲ್ಲಿ ಉರುಳಿಸಿ, ಹೊರಳಿಸ ಬೇಕು. ಆ ಪುಡಿ ದೊರಕುವದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ: ಖಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಜ್ರಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಹದ ಮಾಡಿ ಖಚಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಡಕು ಅಥವಾ ಬಿರುಕು ಬಿದ್ದ ವಜ್ರಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಜಜ್ಜಿ ಪುಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಜ್ರವು ಬಹಳ ಘಟ್ಟಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಒಡಿದು ಅಥವಾ ಜಜ್ಜಿ ಪುಡಿ ಮಾಡ ಬಹುದು; ಆದರೆ ಕೆತ್ತಲಿಕ್ಕಾಗಲಿ ಕೊಯ್ಯಲಿಕ್ಕಾಗಲಿ ಬಾರದು. ಅದು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಭಸ್ಮವಾದರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಷ್ಟಾಗಿ ಉಳಿಯದೆ, ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಹಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದು.

ವಜ್ರವು ಬರೇ ಇದ್ದಲಿನಿಂದಾದ್ದೇ ಆಗಿದೆ; ಆದರೂ ಯಾವ ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಲಿ, ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾಗಲಿ, ಮಹಾರಾಜನಾಗಲಿ, ಮಹಾಮಂತ್ರಿತಂತ್ರಿಯಾಗಲಿ ಇದ್ದಲು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ವಜ್ರವನ್ನು ಮಾಡಲರಿಯನು. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ದೇವರೊಬ್ಬನೇ ವಜ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸ ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರು ವಜ್ರಖಚಿತವಾದ ಉಂಗುರ, ಮುರುವು ಮೊದಲಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೂರಾಜರ ಕಿರೀಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಜ್ರಗಳು ಖಚಿತವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಾವೆ. ಕನ್ನಡೀ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಕಿಟಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂದ್ರಿಸುವವರ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೂ, ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಗೀರಿ ಕೊಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ, ಇರುವಂಥ ಸೂಜೀ ಮೊನೆಯಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಜ್ರವೊಂದರ ಕ್ರಯ ೧೦, ೧೫ ರೂಪಾಯಿಯೇ. ರುಸ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಭೂಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಳೀ ಮೊಟ್ಟೆಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಒಂದು ವಜ್ರವುಂಟಂತೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಸುಮಾರು ೮ ಪಾಲಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಪೊರ್ತುಗಲ್ಲ ದೇಶದ ರಾಣಿಯ ಆಭರಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಂತೆ. ಇದರ ಬೆಲೆ ಸುಮಾರು ೨೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟಾಗಿದೆ. ಈ ವಜ್ರಶಿಖಾಮಣಿಯ ಬೆಲೆಗೆ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವು ಸರಿಯಾದೀತೇ? ಆಗದು; ಅಂಥಾ ವಜ್ರಶಿಖಾಮಣಿಯ ಪ್ರಯೋಜನವು ಅತ್ಯಲ್ಪವೇ. ಆದರೂ ಕಪ್ಪು ಇದ್ದಲಿಯಿಂದ ಅಂಥ ರತ್ನಮುಖ್ಯ ವಜ್ರವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸ ಶಕ್ತನಾದ ದೇವರ ಜ್ಞಾನವೂ ತ್ರಾಣವೂ ಎಷ್ಟೋ ಅಪಾರವೆಂತ ಅದರಿಂದ ಕಂಡು ಬರುವದು.

ಆದರೆ ವಜ್ರ ಮೊದಲಾದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಸುಶಿಲೆಗಳಿಗಿಂತ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೊದಲಾದ ಸುಶೀಲಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳವೇ. ಚಿನ್ನ, ಮಣಿ, ಮುತ್ತು, ವಜ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಭೂಷಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸುಗುಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಭೂಷಣವಲ್ಲವೋ? ಹಾದರಗಿತ್ತಿಯಾಗಲಿ ಡೊಂಬಾರತಿಯಾಗಲಿ ಅಂಥ ಆಭರಣ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, ಮೆರೆಮೆರೆಯ ಬಹುದು; ಆದರೆ ಸುಶೀಲರು ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅರಸಿಯೆಂತಾಗಲಿ ಸುಶೀಲಗುಣವತಿಯಾದ ಗೃಹಿಣಿಯೆಂತಾಗಲಿ ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಾರೇ? ಹಂದಿಗೂ ನಾಯಿಗೂ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನಾಗಲಿ ರತ್ನಮಾಲೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಹಾಕಿಸ ಕೂಡದೋ?

ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ವಜ್ರವು ಹ್ಯಾಗೆ ಮುಖ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ವಿಶ್ವಾಸವು ಸದ್ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ್ದೇ. ವಿಶ್ವಾಸ ಪರಮಮಂತ್ರವಂತೆ. ದೇವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟವನು ಮಹಾ ಸೋಪಾಯಸ್ತನೇ. ಅವನು ಬಹಳ ಭೂಮಿಗೀಮಿ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ತನ್ನದೆಂತ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದಿದ್ದರೂ: ದೊಡ್ಡ ವಜ್ರವಿದ್ದವನು ಹ್ಯಾಗೆ ದರಿದ್ರನಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನೂ, ಮನೆಮಾಲು ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದರೂ, ದೊಡ್ಡ ದೌಲತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜವೈಭೋಗಾದಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ, ಬಂದು ಕಾಸಾದರೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದವನಾದರೂ, ದರಿದ್ರನಾಗಿರದೆ, ಮಹಾ ಧನಿಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದವನು ದೇವರ ದಯ ಸಹಾಯಗಳಿದ್ದವನೇ. ಜಗದೀಶ್ವರನ ದಯವಿದ್ದವನಿಗೆ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ವಶವಾಗಿದೆ.

ಪರಂತು ನಿರ್ಜೀವವಾದ ವಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ, ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಮೊದಲಾದ ಷಡ್ವೈರಿಗಳ ವಾಸನೆ ತುಂಬಿದ ದೇವಾವತಾರವೆನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಿಷ್ಣ ಮೊದಲಾದವರಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ ಇಟ್ಟ ವಿಶ್ವಾಸವು ಅಂಥಾದ್ದಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲಾ. ಹುಚ್ಚಿ ಪೋರಿ ಕುಂಬಾರನ ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ, ಅತ್ತೆಯೆಂತ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಪೂಜೆಸಿದ ಮಣ್ಣಿನ ಬೊಂಬೆ ಅತ್ತೆಯಾಯಿತೇ? ಅತ್ತೆಯೆಂತ ಹುಚ್ಚಿ ಪೋರಿ ಭಾವಿಸಿ ನಂಬಿದ್ದು ಮತಿಯ ಕೆಲಸವಾಯಿತೇ? ನಾಯಿಯೂ ಹಂದಿಯೂ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಎಮ್ಮೆ, ದನ ಸಹಾ, ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತದಲ್ಲ ಎಂಥೇಳಿ, ಹೇಲು ಮೇಲೋಗರವೇ ಎಂತ ನಂಬಿ, ತಾನು ಸಹಾ ತಿನ್ನ ತಕ್ಕದ್ದೇ? ಅಥವಾ ಚಿನ್ನವೆಂತ ಅದರಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಕುಂದ್ರಿಸಿ ಖಚಿಸಬಹುದೇ? ಸುಳ್ಳು ದೇವರಲ್ಲಿ, ನಿರ್ಜೀವವಾದ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಡುವದೇ ಅಂಥ ಹುಚ್ಚು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಶಿಟ್ಟು ಮಾಡ ಬೇಡಿ!

ನಿಜ ಏಕ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಡ ತಕ್ಕದ್ದು. ಆತನಲ್ಲಿಟ್ಟ ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾತ್ರ ಪರಮ ಮಂತ್ರದೋಪಾದಿಯಾಗಿ, ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ದಾರಿಯಾಗುವದು. ಆದರೆ ಪುರಾಣಾದಿಗಳೆಂಬ ಮಹಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ, ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯೆಂಬ ಕೊಳಚೇ ನೀರಿನ ಕುಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ದೇವದ್ರೋಹಾದಿ ಪಾಪಗಳೆಂಬ

ಕಲ್ಮಷ ಹಿಡಿದು, ದೇವರಿಗೆ ಅಸಹ್ಯರಾಗಿ ಹೋದವರು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿರಿಗಿ ಆ ಕುಣಿಯಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಲರಾಗ ಬಹುದು? ಒಬ್ಬನು ಬಂದು, ಬಿದ್ದವರನ್ನು ಎತ್ತಿ, ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು, ಹತ್ತಿದ ಪಾಪವೆಂಬ ಕಲ್ಮಷ ತೆಗೆಧಾಕಿ, ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿ, ದೇವರ ಒಲುಮೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ, ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡ ಬೇಕಲ್ಲವೋ?

ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ, ಶುಚಿಸಿ, ನಾಶನಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ವಿಮೋಚನಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸುವಾತನು ಅವತಾರಪುರುಷನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ್ಯೇಸು ಎಂಬ ಶ್ರೀನಾಮವುಳ್ಳ ಸದಾವಂದನೀಯ ಸ್ವಾಮಿಯೇ. ಏಕ ನಿಜ ದೇವರಿಗೆ ತೊಲಗಿ, ತಪ್ಪಿ ಹೋದ ನಾವು ಈತನ ಮುಖಾಂತರ ದೇವರಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಸಂಧಾನವಾಗಿ, ಪ್ರಜೆ, ಮನೆಯವರು, ಮಕ್ಕಳೇ ಎಂಬಂತಾಗ ಬಹುದು, ಆಗ ಬೇಕು.

ಕ್ರಿಸ್ತ್ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಪಕ್ಕೂ ಪಾಪದ ಫಲವಾಗಿರುವ ಶಾಪಕ್ಕೂ ನಿತ್ಯ ನರಕಯಾತನೆಗೂ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ, ದೇವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಷ್ಟು ಪ್ರಿಯರೇ ಆಗುವ ಮಾರ್ಗ ಸಹಾ ಇದ್ದ ಮೇಲೆ, ನಾವು ಆತನನ್ನು ನಮ್ಮ ಒಂದೇ ಗತಿಯೆಂತ ನಂಬಿ, ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಹಿಡುಕೋ ಬಾರದೋ? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ನಂಬಿ, ಶೇರಿ, ಹಿಡುಕೋ ಬೇಕು. ಆತನಲ್ಲಿ ನಾವು ನಂಬಿಕಿಟ್ಟು ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ಪಕ್ಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವರಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟು, ದೇವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಪರಮ ಪದವಿ, ನಮ್ಮ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಒಡವೆ, ನಮ್ಮಾಪ್ತ, ನಮ್ಮ ಬಂಧು, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೇ ಎಂತ ಹೊಂದಿ, ಅನುಭವಿಸಿ, ಭಾಗ್ಯವಂತರಾಗಿ, ಜನ್ಮಫಲಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿ ಪರವನ್ನೈದಿ, ನಿರ್ಲಯ, ನಿಷ್ಕಲಂಕ, ಅಕ್ಷಯ, ಅಖಂಡ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡಕೊಂಡು, ದಿವ್ಯ ವಜ್ರಮಯ ನಿತ್ಯ ರಾಜ್ಯಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಸದಾ ಪರಮಸಾನಂದರಾಗಿ ಬಾಳುವಂಥವರಾಗ ಬಹುದು. ತಥಾಸ್ತು!

ನೀನು ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟರೆ, ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡುವಿ ಎಂತ ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೋ? ಯೋಹಾ. ೧೧, ೪೦.

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ನೀವು ಸಂದೇಹ ಪಡದೆ, ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದುವಿರಿ. ಮತ್ಥಾ. ೨೧, ೨೧. ೨೨.

Mangalore, Basel Mission Book & Tract Depository, 1876.

Printed at the Basel Mission Press.

No. 3.

THE DECALOGUE.

ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ.

INTRODUCTION.

ಪೀಠಿಕೆಯೆಂಬಂತಾದ ಮೊದಲನೇ ಪರ್ವವು.

ಪಾಪಾತ್ಮನನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮ ತಿಳಿಯನೇ?
ಪಾಪದಲ್ಲಿ ತಾಪ ತಪ್ಪದು.
ಕಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಮುಂಡೆ.
ಪಾಪಿ ಪರಕ್ಕೆ ಹೋದಾನೇ?
ಪಾಪಿ ಘಳಿಸಿದ್ದು ಪರರ ಪಾಲು.
ಪಾಪಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದವರಿಲ್ಲಾ, ನೀತಿವಂತನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದವರಿಲ್ಲಾ.
ನೀತಿಯುಳ್ಳವನು ಖ್ಯಾತಿ ಪಟ್ಟಾನು.
ನೀತಿವಂತರ ದೀಪವು ಆರಿ ಹೋಗದು.

ವಾಕ್ಯಾಮೃತವೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕಂಥ ಈ ಗಾದೆಗಳು ಹಿರಿಯರಿಂದ ಬಂದಂಥವುಗಳಾಗಿ, ಅವರು ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ, ನೀತಿ ಅನೀತಿ ಎಂಬಿವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ, ನೋಡಿ, ಅನುಭವ ಮಾಡಿ, ತಿಳುಕೊಂಡದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಅನೀತಿವಂತರಿಗೂ ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗೂ ಎಂದಿಗಾದರೂ ದುರ್ಗತಿಯಾಗದೆ ಹೋಗದು: ನೀತಿವಂತರು ಸದಾ ಸದ್ಗತರೇ ಎಂಬದು ಈ ಗಾದೆಗಳ ಸಾರಾಂಶವೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಆಗಿದೆ.

ಅಂಥಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದ ಗಾದೆಗಳು ಅಲ್ಲದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ, ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೆದರಿಸುವಂಥವೋ? ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳಿ, ಖರೆಯಾಗಿದ್ದಾವೋ? ಎಂತ ಎಲ್ಲವರು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ನೋಡ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಅವಿವೇಕಿಯಾಗಿ ಅವಿಚಾರಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಡಕೊಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಘನ ಪುರುಷನು ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೂ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟಾನು. ಮತ್ತು

ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡುವವನು "ತನ್ನ ಮನ ಘನದಲ್ಲಿ, ಘನ ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ" ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳ ಶಕ್ತನಾದಾನು.

ಬುಡದಲ್ಲಿಯ ಗಾದೆಗಳು ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳಿ, ಪೂರ್ಣ ನ್ಯಾಯವೂ ಖರೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಾವೆಂತ ತಿಳುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಎರಡು ಉಪಾಯವುಂಟು; ಏನಂದರೆ: ದೇವೋಕ್ತವಾದ (ದೇವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಟ) ಸದ್ವೇದ (ಬೈಬಲ್) ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾತೂ ಇತಿಹಾಸಗಳೂ (ನಡೆದ ವಿವರಗಳು).

ದೇವೋಕ್ತ ಸದ್ವೇದವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಹಿಂದಿನ ಗಾದೇ ಮಾತುಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿ ಬೀಳುತ್ತವೆಂತ ಕಾಣುವದು. ದೃಷ್ಟಾಂತಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ದುರ್ಮಾರ್ಗದವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಡ; ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವರ ಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೇಕಿಚ್ಚು ಪಡ ಬೇಡ; ಯಾಕಂದರೆ ಕೊಯಿದ ಹುಲ್ಲಿನ ಹಾಗೆ ಬೇಗ ಒಣಗಿ ಹೋಗುವರು, ಹಸುರು ಸೊಪ್ಪಿನ ಹಾಗೆ ಬಾಡಿ ಹೋಗುವರು. ಸದಾಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಯೆಹೋವನಲ್ಲಿ ಭರವಸವನ್ನಿಟ್ಟು, ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡು; ಆಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ, ಚನ್ನಾಗಿ ಬಾಳಿ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿರುವಿ. ಸದಾಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಪಡು; ಆಗ ಆತನು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟಾಪೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವನು. ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸದಾಸ್ವಾಮಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಆತನಲ್ಲಿ ಭರವಸವಿಟ್ಟರು; ಆಗ ಆತನು ನಡಿಸುವನು; ನಿನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ಬೆಳಕಿನ ಹಾಗೆ, ನಿನ್ನ ನ್ಯಾಯವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುವನು. ವೈನಗಾರನ ಮೇಲೆಯೂ ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವವನ ಮೇಲೆಯೂ ವಿಕಲ್ಪಗೊಳ್ಳ ಬೇಡಾ! ದುರ್ಮಾರ್ಗರು ಕಡಿದು ಹೋಗಿ, ಸಂಹಾರವಾಗುವರು. ಬಹಳ ದಿನ ಹೋಗದೆ ದುಷ್ಟನು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವನು; ಅವನ ಸಂತಾನವಾರಿ ಹೋಗಿ, ಅವನಿದ್ದ ಸ್ಥಾನವಾದರೂ ಕಾಣದೆ ಇರುವದು. ನೀತಿವಂತನ ಸ್ವಲ್ಪವಾದ್ದು ಅನೇಕ ದುಷ್ಟರ ಮಹಾ ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂತ ಲೇಸು, ಯಾಕಂದರೆ ದುಷ್ಟರ ತೋಳುಗಳು ಮುರಿದು ಹೋಗುವವು; ಆದರೆ ನೀತಿವಂತರನ್ನು ಯೆಹೋವನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವನು. ದುಷ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಣುಗಿ ಹೋಗದೆ, ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟು ಇರುವರು. ದ್ರೋಹಿಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವರು; ದುಷ್ಟರ ಗತಿ ಸಂಹಾರವೇ. ನೀತಿವಂತರಿಗೆ ಸದಾಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆತನೇ ಅವರ ಬಲಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇತಿಹಾಸಗಳಾದ ಚರಿತ್ರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ, ಶಾಸನರೂಪವಾಗಿರದ ಇತಿಹಾಸಗಳಾದ ಹಿರಿಯರ ಅನುಭವವನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾನುಭವವನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ, ಹಿಂ

ದಿನ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಿಗೆ ಯಥೇಷ್ಟ ಆಧಾರ ಕಾಣದಿರದು. ಸತ್ಯ, ಸದಾಚಾರ, ಸದ್ಧರ್ಮ, ಸದ್ಭಕ್ತಿ, ನೀತಿ ನ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜರೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದದಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅನ್ಯಾಯ, ಅನೀತಿ, ಅಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಯಾವ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಾಂಗಗಳಾದರೂ ಬಾಳದೆ ಮುಳಿಗಿ ಹೋದ್ದಕ್ಕೆ ಸಹಾ ಮಹಾ ಬಲವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಚರಿತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕಲವೇ. ಆದರೆ ಚರಿತ್ರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದವರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಹಾಗೂ ಊರಿನವರ ನೀತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಸೈ: ನೀತಿವಂತನಿಗೂ ಪಾಪಾತ್ಮನಿಗೂ, ಅವನ ಗತಿಗೂ ಇವನದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯುಂಟೆಂತ ತಿಳುಕೊಂಡು, ಈ ವಿಷಯವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದೀತು. ಒಬ್ಬ ಸದ್‌ದೇವಭಕ್ತನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಾನುಭವದ ಮಾತಾಗಿ ಹೇಳಿರುವದೇನಂದರೆ: “ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದೆನು, ಈಗ ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ; ಆದರೆ ನೀತಿವಂತನು ದಶಾಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಹೋದ್ದನ್ನಾಗಲಿ ಅವನ ಸಂತಾನವು ತಿರಿದುಂಬುವದನ್ನಾಗಲಿ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದು ಇಲ್ಲಾ.” ಮತ್ತು “ಬಲು ಬಲಿದು, ಬೆಳದು, ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಬಹು ಮಸ್ತಿಯಾದ (ಆಲದ) ಮರದಂತಾಗಿದ್ದ ದುಷ್ಟನನ್ನು ಸಹಾ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ; ಆದರೆ ಕಡಿದು, ಕಳದು ಹೋದನು; ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂತ ಹುಡುಕಿದೆನು; ಆದರೆ ಅವನು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ, ಶಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲಾ.”

ನೀತಿವಂತರ ವಿಚಾರವು ಅಂತು, ಅನೀತಿವಂತರದು ಇಂತು ಆಗಿರಲಾಗಿ, ನಾವು ಅನೀತಿಗೆ ಹೆದರಿ, ಹೇಸಿ, ತೊಲಗಿ, ನೀತಿವಂತರಾಗ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಯಥಾರ್ಥ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೋ?

ಆದರೆ ನಾವು ನೀತಿವಂತರಾಗ ಬೇಕಾದರೆ, ನೀತಿಯೇನೆಂತ ತಿಳುಕೊಂಡು, ನೀತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕ ನೀತಿಯೇನು? ಎಂತ ವಿಚಾರಿಸಿ, ತಿಳುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆರಡು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳವೆ; ಯಾವವಂದರೆ: ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂಬದೂ ಲಿಖಿತರೂಪವಾಗಿರುವ (ಬರದಿಟ್ಟಿರುವ) ಸದ್ವೇದೋಕ್ತ ನ್ಯಾಯಪ್ರಮಾಣವೂ.

ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂಬದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಸಜಾತವಾದ ನ್ಯಾಯಭಾವವೂ ನೀತಿಬೋಧವೂ ಆಗಿ, ನೀತಿಯೇನೆಂತ ತಿಳುಕೊಂಬುವ ಕರಣವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುವಂಥಾದ್ದಾಗಿಯೂ, ಆರೋಪಿಸುವಂಥಾದ್ದಾಗಿಯೂ, ವಿಧಿಸುವಂಥಾದ್ದಾಗಿಯೂ, ನ್ಯಾಯತೀರಿಸುವಂಥಾದ್ದಾಗಿಯೂ ಕೇಳಿಸುವ ಶಬ್ದವಾಗಿ, ಲಿಖಿತರೂಪವಾಗಿರದ ಅಂತರ್ನ್ಯಾಯಪ್ರಮಾಣವೂ ಆಗಿದೆಂತ ಹೇಳ ಬಹುದು.

ಆದರೆ ಈ "ನೀತಿಸಾರದಲ್ಲಿ" ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂಬ ಅಂತರ್ನ್ಯಾಯಪ್ರಮಾಣದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಸಾಲದ್ದರಿಂದ, ಶಾಸನರೂಪವಾದ (ಬರದಿಟ್ಟಿರುವ) ಸದ್ವೇದೋಕ್ತ ನ್ಯಾಯಪ್ರಮಾಣದ ಆಧಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ನೀತಿಪ್ರಿಯ ಜನರಿಗೂ ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟರಿಗೂ ನೀತ್ಯುಪದೇಶ ಕೊಡೋಣಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ನೀತ್ಯುಪದೇಶವನ್ನು ಓದಿ, ಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸವಾಗದೆ, ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಸದ್ವೇದೋಕ್ತ ನ್ಯಾಯಪ್ರಮಾಣದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬರದು, ಓದಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಪರಾಂಬರಿಕೆಗೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಾರಾಂಶವು ದಶಾಜ್ಞೆಗಳು ಎಂತಲೂ ದಶವಾಕ್ಯಗಳು ಎಂತಲೂ ಎನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಹತ್ತು ನೀತಿಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವು ಯಾವವಂದರೆ:

೧. ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವ (ಯೆಹೋವ ಅಂದರೆ: ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಸಲಹಿ, ರಕ್ಷಿಸುವ ಸದಾಸ್ವಾಮಿ) ನಾನೇ. ನಾನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳು ನಿನಗಿರ ಬಾರದು.

೨. ಮೇಲಿನ ಆಕಾಶದಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ, ಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ, ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗಿನ ನೀರುಗಳಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ ಇರುವಂಥಾದ್ದೇನಾದರೊಂದರ ಹಾಗೆ ನಿನಗೆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನೂ, ಯಾವ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಬೀಳಲೂ ಸೇವಿಸಲೂ ಬಾರದು.

೩. ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನ ನಾಮವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ (ಆಗಲಿ ದುರುಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಲಿ ತೆಗೆದು) ಉಚ್ಚರಿಸ ಬಾರದು.

೪. ಸಬ್ಬತ್ (ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ) ದಿವಸವನ್ನು ಪವಿತ್ರವೆಂತ ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿಕೋ.

೫. (ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ) ನೀನು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನೂ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಸನ್ಮಾನಿಸು.

೬. ನರಹತ್ಯ ಮಾಡ ಬಾರದು.

೭. ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡ ಬಾರದು.

೮. ಕದ್ದು ಕೊಳ್ಳ ಬಾರದು.

೯. ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅಪಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳ ಬಾರದು.

೧೦. ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವನ ಮನೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನಾಗಲಿ, ದಾಸದಾಸಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವನಿಗೆ ಇರುವಂಥಾದ್ದೇನೊಂದನ್ನಾಗಲಿ ಆಶಿಸ ಬಾರದು.

ಈ ಹತ್ತು ನೀತಿಸೂತ್ರವೊಂದೊಂದು ಬಂದೊಂದು ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗುವದು. ಈ ಹತ್ತು ಪರ್ವಗಳು ಪೀಠಿಕೆಯೆಂಬಂತಾದ ಈ ಮೊದಲಿನದಕ್ಕೆ ಕೂಡಿ, ಬಂದು ನೀತಿಸಾರಗ್ರಂಥವಾಗುವದು. ನೀತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದಿರುವವರೆಲ್ಲರು ಈ ನೀತಿಸಾರಗ್ರಂಥವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ಓದಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ!

ನೀತಿಸ್ವರೂಪನೂ ಏಕಸದ್ಗುರುವೂ ಆಗಿರುವ ಸದಾಸ್ವಾಮಿ ಪಠಕರಿಗೆ ನೀತಿಪಥದಲ್ಲಿಯ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಿ, ದಯ ಪಾಲಿಸಲಿ! ತಥಾಸ್ತು!

Mangalore, Basel Mission Book & Tract Depository, 1877.

Printed at the Basel Mission Press.

THE DECALOGUE.

FIRST COMMANDMENT.

ನೀತಿಸೂತ್ರ.

ಎರಡನೇ ಪರ್ವವು.

೧ನೇ ನೀತಿಸೂತ್ರವು: ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವ* ನಾನೇ: ನಾನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳು ನಿನಗಿರ ಬಾರದು.

ಸದಾಸ್ವಾಮಿಯೂ ಸರ್ವಕರ್ತನೂ ಆಗಿರುವ ದೇವರ ಭಯಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಮುರಿಧಾಕಲಿಕ್ಕೂ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಬಾಣಗಳೂ ಸಿಡಿಲುಗಳೂ ಉಂಟೆಂಬುವದನ್ನು ನಾವು ತಕ್ಕಷ್ಟಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ, ಈ ಆಜ್ಞಾವಾಕ್ಯವು ನಮಗೆ ಮಹಾ ಮೇಘಗರ್ಜನೆಯಂತೆ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಬೆದರಿಸುವದು. ಪರಂತು ಆತನ ವರಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಭಯ ಪಡುವಂಥವರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೂ, ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ, ಉದ್ಧರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ವರಗಳೂ ದ್ರವ್ಯವೂ ಬಲವೂ ಉಂಟೆಂಬದನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಎಣಿಸಿ ಕೊಂಬುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಈ ಆಜ್ಞಾವಾಕ್ಯವು ಅತಿ ಇಂಪಾಗಿಯೂ ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ ಕೇಳಿಸುವದು. ನಿನ್ನ ದೇವರು ನಾನು ಎಂತ ಆತನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ನಮಗೆ ಬಂಧುವಿಗಿಂತ ಬಂಧೂ, ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗುವಿಗೆ ಮಮತೆಯಿಂದ ಆರೈಕೆ ಮಾಡಿ, ನಡಿಸುವ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಡಿಸಿ, ಆರೈಕೆ ಮಾಡ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನೂ ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಮಹಾ ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನಾವು ಆತನೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನೂ ಭರವಸವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟು, ಆತನಿಗೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿಯೂ ಹೊಂದಿಕೊಂ

* ಯೆಹೋವ ಅಂದರೆ: ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಸಲಹಿ, ರಕ್ಷಿಸುವ ಸದಾಸ್ವಾಮಿ.

ಡಿರ ತಕ್ಕದ್ದು.—ಯಾವ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿಗಾಗಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಹೃದಯವು (ಮನಸ್ಸು) ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೋ ಆ ವಸ್ತುವಾಗಲಿ ಆ ಜೀವಾತ್ಮನಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ದೇವತೆಯಂತಾಯಿತು.

ಸದಾಸ್ವಾಮಿಯಾದ ದೇವರು ಏಕಕರ್ತನೂ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೂ ಆಗಿರುವದರಿಂದ, ಆತನೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿರುವದು ಅವಶ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯವೂ ಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ.

ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಾರ್ಯ ಭೋಗ ವೈಭವಾದಿಗಳನ್ನೂ ನೆಚ್ಚಲೂ ಪ್ರೀತಿಸಲೂ ಬಾರದು.

ತನ್ನ ತೋಟಗಾರನ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದ ಹುಡುಗಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಯುಕ್ತಳೆಂತ ಕೇಳಿ, ಮಹಾರಾಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಕರೇ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಬಂದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಆ ರಾಣಿ ರಾಜಭೋಜನಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತ್ರಿಸಿ, ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೂ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಸವಿ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ, ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಹ್ಯಾಗೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ? ಎಂತ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವಳು ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿಧಾನಗೊಂಡು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ಶ್ಲೋಕವು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ:

ಓ ಯೇಸು, ನಿನ್ನ ನೀತಿಯೇ ನನ್ನಲಂಕಾರವಸ್ತ್ರವು; ಜಗತ್ತು ಸುಟ್ಟು ಹೋದರೆ, ಅದನ್ನು ಹೊದ್ದು ನಿಲ್ವೆನು.

ಯಾವನಾದರೂ ಇಬ್ಬರು ಯಜಮಾನರಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿರಲಾರನು.

ಕಾಮ ಮಾನ ಧನವು ಎಂಬ ಈ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯು ಆತ್ಮಕ್ಷೇಮವೀಯ್ಯದೆ ಮಾಯಾಮಾಯೆಯಾಗಿದೆ.

ಚಿನ್ನದ ಬೀಗದ ಕೈಯಿಂದ (ಅಂದರೆ ಲಂಚದಿಂದ) ಸಕಲ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ, ನಾಕ(ಸ್ವರ್ಗ)ದ್ವಾರವನ್ನು ಅದರಿಂದ ತೆಗಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದು.

ಹೊಟ್ಟೆಯೇ ಯಾರಿಗೆ ದೇವರೆಂಬಂತಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಅವರ ಅಂತ್ಯವು ನಾಶನವೇ; ಅವರ ವೈಭೋಗಾದಿಗಳು ನಾಚಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ.

೮ನೇ ಹೆನ್ರಿ ಅರಸು ತನ್ನ ದೋಷಕರ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಆಗಿಂದಾಗ್ಯೆ ಕರಕರೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸುಮ್ಮಗಿರಿಸಿ, ಮನಸ್ತಾಪವನ್ನು ಶಾಂತಿ ಪಡಿಸುವಂತೆ ಹೊಟ್ಟೇಬಾಕನಾಗಿ ಮಿತಿಮೀರಿ ಉಂಡು, ತಿಂದು, ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಕಡೆಗೆ ಅಸಾಧ್ಯರೋಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಸಾಯಲಿಕ್ಕಾದಾಗ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ದ್ರಾಕ್ಷೇ ರಸ ಕುಡಿದು, ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ನನ್ನಾಟ ಈಗ ತೀರಿತು. ಎಲ್ಲವು ನಷ್ಟವೇ: ರಾಜ್ಯವೂ ದೇಹವೂ ಪ್ರಾಣವೂ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಸಂಗತಿ!"

ಮಹಾ ಅಲೆಕ್ಸಂದ್ರನೆಂಬ ದಿಗ್ವಿಜಯಶಾಲಿಗೆ ಕ್ಲೀಟನೆಂಬ ಸೇನಾಧಿಪನು ಬಹು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಒಂದೌತಣದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೊಳಗೆ ಬಂದಿಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಶುರುವಾಗೆ, ಬಹಳ ಕುಡಿದು ಅಮಲೇರಿದ್ದ ಅಲೆಕ್ಸಂದ್ರನು ತನ್ನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕ್ಲೀಟನನ್ನು ತಿವಿದು ಬಿಟ್ಟನು. ಕ್ಲೀಟನು ಘಾಯವಾಗಿ ಸಾಯಲಾಗಿ—"ಲೋಕವು ಕೊಡುವ ಪ್ರತಿಫಲ ಹೀಗೆಯೋ?" ಎಂಥೇಳಿ, ತೀರಿ ಹೋದನು.

ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕಿಡ ಬೇಡ; ದೇವರಾದ ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಭರವಸವನ್ನಿಡು.

ಮರಣಕಾಲಕ್ಕೆ ಮದ್ದು ಇಲ್ಲಾ; ಕೆಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲಾ.—ಇರುಳು ಕಂಡ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಬಿದ್ದ.

ಕೇವಲ ಚಾರ್ವಾಕನಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿದ್ವಾಂಸನೊಬ್ಬನು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಪಟ್ಣದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ನೆಂಟನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಂಡು, ಮಾತಾಡಿಸಿ, ಬಹಳ ವಿದ್ಯಾಮದನಾಗಿ ಮನುಷ್ಯವಾಶಿಯನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಗಳಿ, ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಆತ್ಮಸ್ತುತಿ ಸಹ ಗೈದು, ಭಕ್ತಿಭಾವವನ್ನೂ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನೂ ಹೀಯಾಳಿಸಿ, ಭಕ್ತ ನೆಂಟನಿಗೂ ಗೇಲಿಟ್ಟು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲು, ಅವರಿಬ್ಬರು ನಿಂತಿದ್ದ ಬದಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹಂಚು ಜಾರಿ, ಆ ವಿದ್ವಾಂಸನ ನಡುನೆತ್ತೀ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತಗಲುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತು. ತತ್‌ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟನಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥ ಬುದ್ಧಿ ತಪ್ಪಿ, ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದು ಹೋದ್ದರಿಂದ, ಅವನು ಅಲ್ಲೇ ಹುಚ್ಚಾಟ ಬೆಪ್ಪಾಟಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮಂಗನಾದನು. ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಅವರಿಬ್ಬರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಇದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಆ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಪಾಪ! ಕಂಡಿಯಾ ದೇವರ ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣಾಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನು? ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭರವಸವನ್ನಿಡು; ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆಚ್ಚಲೂ ಹೆಚ್ಚಳ ಪಡಲೂ ಬೇಡಾ!"

ಬುದ್ಧಿವಂತನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಬಲಿಷ್ಠನು ತನ್ನ ಬಲಪರಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಧನವಂತನು ತನ್ನ ಧನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳ ಪಡದಿರಲಿ!—ಅ ಆ ಮಾತ್ರವೇ ಕಲಿತವ ಇ ಈ ಬಾರದವನಿಗೆ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡದು.—ಮದವು ನಷ್ಟದ್ದೇ: ಪ್ರಾಯಮದವೂ ಧನಮದವೂ ವಿದ್ಯಾಮದವೂ ಕೆಡಕ ಪಿಶಾಚನ ತ್ರಿಶೂಲವೇ.—ಸುದೈವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ದುರ್ದೈವಕ್ಕೆ ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ಗೊಳ್ಳದವನು ವೀರನೇ ಸೈ.—ಎಲೆಗಳು ಉದುರಿ ಬಿದ್ದು, ಅಳಿದು ಹೋದರೂ, ವಟವೃಕ್ಷವು ನಾಚೋದಿಲ್ಲಾ, ಸಾಯೋದಿಲ್ಲಾ. ಮರಕ್ಕೆ ಎಲೆಗಳು ಹ್ಯಾಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ದೇವಭಕ್ತನಾದವನಿಗೆ ಧನವೂ ಪ್ರಾಯವೂ ಮಾನವೂ: ಇವು ಅವನಿಗೆ ತಪ್ಪಿ ಹೋದರೂ, ಭಕ್ತನು ನಾಚೋದಿಲ್ಲಾ, ಸಾಯೋದಿಲ್ಲಾ. ಧನನಷ್ಟವು ಅಲ್ಪನಷ್ಟವೇ; ಮಾನನಷ್ಟವು ಮುಖನಷ್ಟವೇ; ದೇವಾನುಗ್ರಹ ನಷ್ಟವಾದರೆ, ಪ್ರಾಣನಷ್ಟವೇ.

ದೇವರು ಕಿಲ್ಲೇದಾರನಾದ ಕೋಟೆ ಹೊಕ್ಕವನನ್ನು ಯಾವ ಕೊಲೆಗಾರನಾದರೂ ಕೊಲ್ಲನು.

ಮಹಾಸಾಗರವು ಬಿರುಘಾಳಿಯಿಂದ ಮಹಾ ಭೀಕರವಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿ, ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಸಂಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ನಾವೆ, ಅಲೆಗಳು ಬಡಬಡದು, ತೆರೆಗಳು ಹೊಡಥೊಡದು ಇದ್ದದರಿಂದ, ಒಡದು, ಮುಣಿಗಿ ಹೋಗುವ ಹಾಗಾದಾಗ, ಹತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲರು ಎದೆ ಒಡದು, ಕುಯ್ಯೋ ಮೊರ್ರೋ ಎಂದು ಕೂಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದವನ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದ ಹುಡುಗನು ಶಾಂತನಾಗಿ ಕೂತು, ಆಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲ್ಲರು ಹುಡುಗನ ಎದೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆ ಅವನು ಅಂದದೇನಂದರೆ: "ನನ್ನಪ್ಪ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದು ನಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ್ಯೆ, ನಾನು ಘಾಬರಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲಾ!"

ದೇವಹಸ್ತಕ್ಕೆ ನರಹಸ್ತವು ಈಡೇ?

ಯಾವ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ, ಕಳತ್ರ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರ ಮಿತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭರವಸವಿಡ ಬಾರದು.—ಮನುಷ್ಯನು, ಯಾರಾದರೂ ಸರಿ, ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯಂತೆಯೂ ಕೋಲಿನ ಹೋಳಿನಂತೆಯೂ: ಅದು ಒಡದು, ಇದು ಮುರಿದು, ಹೋಗುವಂಥಾದ್ದೇ. ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ ಒಡದು ಹೋದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದದು ಚಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ಮಣ್ಣಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗುವ ಸಂಗತಿ ಯಾವಾಗಾದರೂ ಆಗದೆ ಹೋಗದು; ಕೋಲಿನ ಹೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಆತು ಅಥವಾ ಊರಿಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಮುರಿದು, ಶಿಬರುಗಳೂ ರವೆಗಳೂ ಕೈಗೆ ನಾಟಿ, ಕಾಡುವವು. ತದೋಪಾದಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲಿನ ಕೋರಿಕೆ ಯಾವಾಗಾದರೂ ಮನಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವದು. ಆದರೆ ನರಹಸ್ತಕ್ಕೆ ನಿಲಕದ್ದು ದೇವಹಸ್ತಕ್ಕೆ ನಿಲಕುವದು.

ದೇವರು ನನ್ನಪ್ಪನಿಗಿಂತ ನನಗೆ ಬಂಧು! ಆತನು ಒಡೆಯರ ಒಡೆಯನೂ ರಾಜರ ರಾಜನೂ ಆಗಿ, ಸಮಸ್ತವನ್ನು ಆಳಿ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ಧಾನೆಂತ ನೀನು ನಂಬಿ, ತಿಳುಕೊಂಡು, ಈ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಆತನ ನಾವೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು, ಶಾಂತನಾಗಿ ದಾಟುತ್ತಾ, ಪಾರಾಗ ಬಹುದಾದರೆ, ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲವೋ?—ನಿನ್ನ ದೇವರು ನಾನು ಎಂತ ನಿನಗೆ ಹೇಳುವ ನಿಜ ಏಕ ದೇವರಿಗೆ ನೀನು—"ನನ್ನ ದೇವರು ನೀನೇ" ಎಂತ ಹೇಳಿ, ಒಡಂಬಟ್ಟು, ಶೇರಿ ಕೊಂಡು, ಸದ್ಭಕ್ತನಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರು! ಆಗ ನಿರ್ಭಯವೂ ನಿತ್ಯ ಮಹಾ ಭಾಗ್ಯವೂ ನಿನಗೆ ದೊರಕುವದು. ತಥಾಸ್ತು!

Mangalore, Basel Mission Book & Tract Depository, 1877.

Printed at the Basel Mission Press.

No. 5.

THE DECALOGUE.

SECOND COMMANDMENT.

ನೀತಿಸಾರವು.

ಮೂರನೇ ಪರ್ವವು.

೨ನೇ ನೀತಿಸೂತ್ರವು: ಮೇಲಿನ ಆಕಾಶದಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ, ಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ, ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗಿನ ನೀರುಗಳಲ್ಲ್ಯಾಗಲಿ ಇರುವಂಥಾದ್ದೇನಾದರೊಂದರ ಹಾಗಾದ ರೂಪವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನೂ (ವಿಗ್ರಹವನ್ನು) ನಿನಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಬೀಳಲೂ ಸೇವಿಸಲೂ (ಪೂಜಿಸಲು) ಬಾರದು.

ಈ ನೀತಿಸಾರಗ್ರಂಥದ ಎರಡನೇ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸೋಣಾದ ಮುಖ್ಯ ಮಾತು ಏನಂದರೆ: ಏಕಕರ್ತನೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ, ದಯಾಸಾಗರನೂ, ಸರ್ವೋತ್ತಮನೂ, ಸರ್ವಗುಣಸಂಪೂರ್ಣ ಸದಾಸಾಮಿಯೂ ಆಗಿರುವ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿರಲಾಗಿ, ಆತನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಭಜಿಸಿ, ಮೆಚ್ಚಿಸಿ, ಆತನೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿರುವದು ಅವಶ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ವಿವೇಕ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯವೂ ಮಹಾ ಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನಾಗಲಿ, ಯಾವಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಲಿ, ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಇತರ ಯಾವಯಾವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಲಿ ನಂಬುವದೂ ತನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥವೂ ಭರವಸವೂ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಬುವದೂ ಅವಿವೇಕದ ಕೆಲಸವೂ, ಮಹಾ ಅನರ್ಥವೂ, ಶಾಪಕ್ಕೂ ದುಃಖಕ್ಕೂ ನಿತ್ಯ ದುರ್ಗತಿಗೂ ಗುರಿಯಾಗುವ ಸಂಗತಿಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣು ಎಂಬ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೆಚ್ಚಿ, ಸೇವಿಸುವಂಥಾದ್ದು ಅವಿವೇಕವೂ ನಾನಾ ದುಃಖ ತಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳಿಗಿ, ನಷ್ಟ

ವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಸಂಗತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಮಣ್ಣಿನಿಂದಲೂ ಪಂಚಲೋಹಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ರಚಿತವಾದ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಭಜಿಸುವಂಥಾದ್ದು ಬಹು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಿವೇಕವೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಾಪಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಮೂಢತ್ವವೂ ಅಲ್ಲವೋ?

ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಗೆ ಮಿಥ್ಯಾಮತಿಯೇ ಮೂಲ; ಅಹಂಕಾರವೂ ಅಂಧಕಾರವೂ (ಅಧರ್ಮ ಅಜ್ಞಾನ) ಅದರ ಫಲ.

ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರ ದೇವರು (ಬೊಂಬೆ) ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಕೆಲಸವೇ. ಅಂಥಾ ದೇವರಿಗೆ ಬಾಯಿಯುಂಟು, ಆದರೆ ಮಾತಾಡೋದಿಲ್ಲಾ; ಕಣ್ಣೂ ಉಂಟು, ಆದರೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲಾ; ಕಿವಿ ಸಹ ಉಂಟು, ಆದರೆ ಕೇಳದ್ದು; ಮೂಗೋ? ಮೂಗು ಸಹ ಉಂಟು, ಆದರೆ ಮೂಸಿ ನೋಡದ್ದು; ಕೈಕಾಲು ಉಂಟು, ಆದರೆ ಮುಟ್ಟೋ ಮಾತಾಗಲಿ ನಡೆಯುವ ಮಾತಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲಾ. ಬಂದ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಬೊಗಳಿ ಬೊಗಳಿ ಹೆದರಿಸುವ ಮನೇ ಕುನ್ನಿಯಾದರೂ ಅಂಥಾ ದೇವರಿಗಿಂತ ಸಾವಿರ ಪಾಲಷ್ಟು ಲೇಸಲ್ಲವೋ?

ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು, ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸೈ, ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಕೊಂಡು, ತನ್ನಾಧಾರವೂ ಭರವಸವೂ ಎಂಬಂತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ದುಃಖತಾಪಾದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ಸುಖವನ್ನೂ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನೂ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಜೀವವಿಲ್ಲದ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದರಿಂದ ಏನು ಫಲವಾದೀತು? ತನ್ನನ್ನೇ ಚೋರವಿದ್ವಾಂಸರ ಕೈಗೆ, ಮರದ್ದಾದರೆ ಬೆಂಕಿಗೂ ಹುಳಗಳ ಬಾಯಿಗೂ ತಪ್ಪಿಸಲಾರದ ಬೊಂಬೆ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಪೂಜೆಗೀಜೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಮೂಢರನ್ನು ಕೇಡಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸೀತೇ? ಬೊಂಬೆಗಲ್ಲಾ, ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ರೂಪಿಸಿದ ಕುಂಬಾರೈಯಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಪೂಜೆಗೀಜೆ ಮಾಡಿ, ದೇವರೇ ಎಂತ ಕೈ ಮುಗಿದರೆ, ಹುಚ್ಚನೆನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದಾನೇ? ಆದರೆ ಕುಂಬಾರನ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಭಜಿಸುವವರು ಅಂಥಾ ಹುಚ್ಚನಿಗಿಂತ ಹುಚ್ಚರೇ.

ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವವರೆಲ್ಲರು ವ್ಯರ್ಥವೇ; ಅವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವೇ. ದೇವರನ್ನು ರೂಪಿಸಿದವನ್ಯಾರು? ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಎರಕ ಹೊಯಿದವರು ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವರು. ಲೋಹಕಾರಕ ಕೊಡ್ಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಇದ್ದಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು, ತನ್ನ ಬಲತೋಳಿನಿಂದ ಬಡಿದು ರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಶಿದು, ಬಾಯಾರಿ, ದಣಿದು, ಬಲಹೀನನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಬಡಿಗೆಯವನು ನೂಲು ಹಿಡಿದು, ಚೀರಣದಿಂದ ಗೀಚಿ, ಉಳಿಯಿಂದ ಸರಿ ಮಾಡಿ, ಕೈವಾರದಿಂದ ಗುರ್ತು ಹಾಕಿ, ನರರೂಪದ ಬೊಂಬೆ ಮಾಡಿ, ಅದು ಸುಂದರವಾಗಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರ ತಕ್ಕದ್ದಾಗುವಂತೆ ರಂಗಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಮಳೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬೆಳದ ಮರವನ್ನು ಕಡಿದು, ಅದರ ಒಂದಿಷ್ಟನ್ನು ಛಳಿಕಾಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ರೊಟ್ಟಿ ಸುಡಲಿಕ್ಕೂ ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಛಳಿಕಾಸಿಕೊಂಡು, ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ, ಬೇಶ್ ಎಂದು ಕೂತು, ಉಂಡು, ಸಂತೋಷ ಪಡುವನು. ಉಳಿದ ಮರವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಕೆತ್ತುತ್ತಾ ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಒಂದು ಬೊಂಬೆ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ದೇವರೆಂಥೇಳಿ, ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದು, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು! ಎಂತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವನು. ಗ್ರಹಿಕೆಯೂ ವಿವೇಕಬುದ್ಧಿಯೂ ಇದ್ದರೆ, ಮರದ ಮೊದ್ದಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದು, ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೇ?

ಆದರೆ ವಿಗ್ರುಹಾರಾಧನೆ ಬಂದು ಹುಚ್ಚುತನವೂ, ಮಹಾ ಅವಿವೇಕದ ಕಾರ್ಯವೂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವೂ ಆಗಿರುವದಲ್ಲದೆ, ಮಹಾ ಮೋಸದ ಸಂಗತಿಯೂ ದೇವದ್ರೋಹದ ಸಂಗತಿಯೂ ಆಗಿ, ಮಹಾ ಅನರ್ಥಕಾರ್ಯವೂ, ಶಾಪಕ್ಕೂ ನರಕಕ್ಕೂ ಗುರಿಯಾಗ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವ ಮಹಾ ಪಾತಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಏಕಕರ್ತನೂ ಸರ್ವಕರ್ತನೂ ಸದಾಸ್ವಾಮಿಯೂ ನೀತಿಸ್ವರೂಪನೂ ಆಗಿರುವ ದೇವರು ತನಗೆ ಸಲ್ಲ ತಕ್ಕ ಮಾನ ಘನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯತೀರಿಸದೆಯೂ ಅಘೋರವಾಗಿ ದಂಡಿಸದೆಯೂ ಕಳ್ಳ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟಾನೇ? ಮನುಷ್ಯರನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಕೊಂಡು, ತೋಳುಬಲವಾಗಲಿ ಧನಬಲವಾಗಲಿ ಬಲವೆಂತ ನಂಬುವವರೆಲ್ಲರು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತರೇ. ತಮ್ಮನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಇತರರನ್ನಾಗಲಿ ನೆಚ್ಚುವಂಥವರು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತರಾಗಿ ದುರ್ಗತರಾದರೆ, ಪಂಚಲೋಹಾದಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೂ, ಬಸವ, ಹನುಮ, ಗರುಡ, ನಾಗಸರ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ದೇವತೆಯೆಂಥೇಳಿ, ನಮಸ್ಕಾರಾದಿ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರ ಮೇಲೆ ಶಾಪ ಬಾರದೆ, ದೇವಾನುಗ್ರುಹವು ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದೀತೇ? ತನ್ನನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಸಲಹುವ ದೇವರ ಉಪಕಾರ ನೆನಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ, ಋಣ ತೀರಿಸದೆ, ಆತನಿಗೆ ಅಸಹ್ಯವೇ ಆಗಿರುವಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಶೇರಿ ಕೊಂಡು, ದೇವದ್ರೋಹಿಗಳಾದವರಿಗೆ ದೇವದರ್ಶನವೆಂಬ ಮಹಾ ಮಂಗಳವು ದೊರಕೀತೇ? ಅಂಥಾ ದ್ರೋಹಿ ಕೈವಲ್ಯ ಪಡಕೊಂಡಾನೇ?

ತಾ ಕಾಣದ ದೇವರು ಪೂಜಾರಿಗೆ ವರಾ ಕೊಟ್ಟೇತೇ?—ದೇವರು ಕೊಟ್ಟರೂ, ಪೂಜಾರಿ ಕೊಡ.—ಸುಳ್ಳು ದೇವರಿಗೆ ಕಳ್ಳ ಪೂಜಾರಿ.—ಹನುಮಂತರಾಯ ಹಗ್ಗ ತಿಂದರೆ, ಪೂಜಾರ್ಯೆಯ್ಯ ಶಾವಿಗೆ ಬಯಸಿದ.—ತಿರುಪತೀ ಕ್ಷೌರಕರು ತಲೇ ಬೋಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ.—ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ, ಶನೇಶ್ವರ ಬಿಡನು.—ಜನ ಮರುಳೋ ಜಾತ್ರೆ ಮರುಳೋ?—

ಈ ಗಾದೆಗಳು ಸಹ ಹಿಂದಿನ ಮಾತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ; ಯಾಕಂದರೆ ಅವು ಸೂಚಿಸುವದೇನಂದರೆ: ವಿಗ್ರುಹಾರಾಧನೆಯೂ ಅದರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಜಾತ್ರೆಗಳೂ ಹರಿಕೆಗಳೂ ಮುಂತಾದ್ದೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವೇ ಆಗಿರುವದಲ್ಲದೆ, ಬಹು ಮೋಸದ್ದು ಆಗಿ, ಠಕ್ಕರಿಗೂ ಸುಳ್ಳು ಬುಕ್ಕರಿಗೂ ಕಳ್ಳ ಪೂಜಾರಿಗಳಿಗೂ ಜನರುಗಳನ್ನು ನಂಬಿಸಿ, ಸುಲುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೂ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಯುಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳು ದುಡ್ಡಿನ ಆಶೆಯಿಂದಲೂ ಅಧಿಕಾರ ಮಾನಾದಿಗಳ ಆಶೆಯಿಂದಲೂ, ಆದಿದೈತ್ಯನೂ ಅಸುರೇಶ್ವರನೂ ಆದ ಪಿಶಾಚನಿಂದಲೂ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ, ಜನರುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿ ನಂಬಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿ, ಬೋಧಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ: ವಿಗ್ರುಹವು ದೇವರ ಪ್ರತಿಮೆಯಷ್ಟೇ. ದೇವರನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ಯಾಕಂದರೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾಗಿ, ಅಣುರೇಣು ತೃಣ ಕಾಷ್ಠ ಪಾಷಾಣ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಂತ್ರೋ

ಚ್ಚಾರ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಬಲದಿಂದ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಗೆ ದೇವರ ಕಳೆ ಹುಟ್ಟಿಸ ಶಕ್ತರು. ಅವರು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದ ವಿಗ್ರಹ ಇನ್ನು ಬರೇ ಬೊಂಬೆಯಾಗಿರದೆ, ಸಾಕ್ಷಾದ್ದೇವರೆಂಬಂತಾಯಿತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಮಂತ್ರಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವ ಕಾರಣ ಅವರು ಭೂಸುರರೆನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಪೂಜ್ಯ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮೂರ್ತಿಗೆ ದೇವರ ಕಳೆ ಹುಟ್ಟಿಸೋ ಮಂತ್ರಬಲವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅವರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ ವಿಗ್ರಹ ಪೂಜ್ಯವೇ, ಅವರೂ ಪೂಜ್ಯ ಭೂಸುರರೇ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಒಡಂಬಡ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ಬಲವು ಅವರಲ್ಲಿ ಉಂಟೇ? ಇದ್ದದಾದರೆ ಕಾಣ ಬೇಕಿತ್ತು. ಕಾಣುತ್ತದೋ? ಮೂರ್ತಿ ಹಳೇದಾಗಿ, ಹುಳ ಬಿದ್ದು ಪುಡಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವದೂ, ಅದರ ರಂಗ ಉದುರಿ ಬೀಳುವದೂ, ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕರಗಿ, ಅಥವಾ ಸುಟ್ಟು, ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುವದೂ ದೇವರ ಕಳೆ ಕಾಣುವ ಸಂಗತಿಯೇ? ಕಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡ ಸಮರ್ಥನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತನ್ನ ಸತಿಯ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬನೇ ಸುತನ ಹೆಣ ನೋಡಿ, ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಅಳುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲುವದೇನು? ಸತಿಸುತರ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಜೀವದ ಕಳೆ ಹುಟ್ಟಿಸೋದರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೆ ದೇವರ ಕಳೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ರುಜು ಪಡಿಸಲಾರದ ಕಾರಣ ಅವರು ಬರೇ ಉದರಭರಣಕ್ಕಾಗಿ ಜನರುಗಳನ್ನು ಆ ಬಗೆಯಾಗಿ ನಂಬಿಸುವ ವಂಚಕರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಹೊರಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಕುವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವ ಗಾರಡಿಗರ ಜೋಡೆಂತ ಹೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು.

ಬೊಂಬೆಗೆ ದೇವರ ಕಳೆ ಹುಟ್ಟಿಸೋದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ಈ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ನಮಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟಿಯಾ? ಕೊಟ್ಟಿಯಾದರೆ, ಹೊಸ ದೇವರು ವರವ ಕೊಡುವನಲ್ಲವೇ? ಎಂತ ಕುರುಬರವನ ಹತ್ತರ ಹೇಳಿದ ಹಾರ್ವೈಯ್ಯಗೆ ಅವನು—ಕಲ್ಲಿಗೆ ದೇವರ ಕಳೆ ಹುಟ್ಟಿಸೋದಕ್ಕಿಂತ ಸತ್ತ ಕುರಿಯ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಜೀವಿಯಾದ ಕುರಿಯ ಕಳೆ ಹುಟ್ಟಿಸೋದು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿರಬೇಕು; ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನುಪಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸುಕೃತ ನಡಿಸಿ, ದಯ ಪಾಲಿಸ ಬೇಕೆಂತ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳ ಕೊಂಡದಕ್ಕೆ ಆ ಹಾರವ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರದೆ, ಎರಡು ಬೈದು, ನಡೆದು ಬಿಟ್ಟ ಕಥೆ ಗೊತ್ತುಂಟಲ್ಲಾ!

Mangalore, Basel Mission Book & Tract Depository, 1877.

Printed at the Basel Mission Press.

THE DECALOGUE.

THIRD COMMANDMENT.

ನೀತಿಸಾರತ್ನ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಪರ್ವವು.

೩ನೇ ನೀತಿಸೂತ್ರವು: ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನ* ನಾಮವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ (ಆಗಲಿ ದುರುಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಲಿ ತೆಗೆದು) ಉಚ್ಚರಿಸ ಬಾರದು.

ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ದೇವರ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವದು ಅಂದರೆ: ಭಯ ಭಕ್ತಿಭಾವಪೂರ್ವಕ ಯೋಚನೆಯಾಗಲಿ ಧ್ಯಾನವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವದೇ. ಈ ಪಾಪವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲ್ಯಾದರೂ ಸೈ, ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ದೊಡ್ಡ ಪುಣ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ; ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ತೃಣ ಕಸಗಳು ಹ್ಯಾಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳು ಸುಟ್ಟು, ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವಂತೆ. ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ನಾಮವು ಬೆಂಕಿಯೆಂಬಂತಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ಪಾಪಿಯನ್ನು ದಹಿಸಿ ಅಳಿಸದೆ, ಪಾಪವನ್ನು ಮಾತ್ರ ದಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೀತೇ? ಅಪರಾಧಿಗೆ ತಾಗದೆ, ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ದಂಡವಾಗುವದುಂಟೇ? ಪವಿತ್ರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದ ದೇವರು ಪಾಪಿಯನ್ನೇ ದಹಿಸಿ, ನಾಶನ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವ ಬೆಂಕಿಯೇ ಸೈ! ಅಶುದ್ಧ ಪಾಪಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರದೆ, ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವದು ಪತಂಗವು ದೀಪಕ್ಕೆ ಸುತ್ತ್ಯಾಡಿ ಬೀಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಯಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಧ್ಯಾನವೂ ಯೋಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವದು ಅಜ್ಞಾಭಂಗವಾಗಿರಲಾಗಿ, ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ದೇವ್ರರೆಂಧೇಳಿ, ಪೂಜೆಗೀಜೆ ಮಾಡಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸುವದು ಎಂಥಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಪವೇ!

* ಯೆಹೋವ ಅಂದರೆ: ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಸಲಹಿ, ರಕ್ಷಿಸುವ ಸದಾ ಸ್ವಾಮಿ.

ದುರುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವದು ಅಂದರೆ: ಶಪಥ ಕುಮಂತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಪಗಳನ್ನು ಹಾಕೋದರಲ್ಲಿಯೂ ದೇವದೂಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಳ್ಳು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಹೇಳುವದು. ಈ ತರದ ಅಜ್ಞಾಭಂಗವು ಪರಮಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ, ಪರಮ ನರಕಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೆ ಗುರಿಯಾಗ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವಂಥಾದ್ದು.

ಬೆಂಕಿಯೂ ನಾಲಿಗೆಯೂ ಆಟದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಲ್ಲ—ನಾಲಿಗೆ ಮನೋರಾಯನ ಕರಣೀಕನೇ—ದೇವದೂಷಣೆ ದೆವ್ವಪೂಜೆಯಾಗಿದೆ—ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಧೂಳಿಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸುವವನ ಮೇಲೆ ಧೂಳಿಯೇ ಸುರಿದು ಬೀಳುವದು.

ಒಬ್ಬ ತೊಗಲುಗಾರನು ಒಂದು ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಮೃಗಚರ್ಮಗಳನ್ನು ಹದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅಡ್ಡಮಳೆ ಬಂದದಕ್ಕೆ ಕೋಪಾವೇಶವಾಗಿ, ತನ್ನ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಮುಷ್ಟಿ ಹಿಡಿದು, ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ, ಒದರಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಎಲಾ ದೇವಾ! ಅನುಚಿತಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವ ಈ ಅವಿಚಾರಬುದ್ಧಿ ಏನು?" ತತ್‌ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮೇಘಗರ್ಜನೆ (ಗುಡುಗು) ಆಗಿ, ಕೋಪಾಗ್ನಿಮಯ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಆಕಾಶವು ಶಿಡಿಲನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಅವನ ಕೈಗೆ ತಗಲಿಸಲು ಕೈ ನ್ಯೂನವಾಯಿತು.

ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ, ಸುಳ್ಳು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದವನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನೇ.

ಒಬ್ಬ ಸರದಾರನು ದೊಡ್ಡ ಕುಲದ ವಿಧವಾಸ್ತ್ರೀಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂಥೇಳಿ, ನಂಬಿಸಿ, ಅವಳಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಂಡೀ ಚೀಟು ಮೊದಲಾದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಆಕೆಯ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಬೇಡವೆಂಥೇಳಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳದೆ, ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಆಕೆ ದ್ರವ್ಯಾಪಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಫಿರ್ಯಾದಿ ಹಾಕಿದಾಗ, ತಾನು ವಿವಾಹದ ಮಾತು ಕೊಡಲಿಲ್ಲಾ, ಆಕೆಯ ಕೈಯಿಂದ ಚೀಟುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದೂ ಇಲ್ಲಾ ಎಂತ ಸುಳ್ಳು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ, ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಅದಾಗಿ ಕೆಲವು ದಿನ ಹೋಗಿ ಅವನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಧೊರೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕಿದ್ದು, ರಾತ್ರಿಗೆ ತಾನೂ ಪರಿಚರ್ಯದವನೊಬ್ಬನೂ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡು, ಮನೆಗೆ ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಕುದುರೇ ಸವಾರರು ಎದುರು ಬರುವಂತೆ ತೋಚಲಾಯಿತು. ಅವರು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕಡೆಯವರು, ಡಾವು ತೀರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಬೀಳುವವರು ಎಂತ ಭಾವಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಪರಿಚರ್ಯದವನು, ಯಾರೂ ಬರುವದಿಲ್ಲಾ ಎಂಥೇಳಿ ತಡಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ನಂಬದೆ, ತನ್ನ ಕಠಾರಿ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು, ಎಡರಲಿಕ್ಕೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮುಳ್ಳು ತಗಲಿಸಿ, ದೌಡು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಸಲು, ಕುದುರೆ ಎಡವಿ ಬಿತ್ತು. ಅವನು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಠಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಅಪಮೃತ್ಯು ಪಟ್ಟನು.

ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಮಾತಾಡುವ ಅಥವಾ ವಚನ ಕೊಡುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸುಳ್ಳುಬುಕ್ಕನೆಂತ ಜರಿದು ಬಿಡ ತಕ್ಕದ್ದು—ಸತ್ಪಾತ್ರನಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಕ್ಕು: ಎರಡು ಮಾತಿನವ ದ್ವಿಜಿಹ್ವನೇ (ವಿಷ ಸರ್ಪವೇ).

ಹತ್ತೆಂಟು ಖಂಡುಗ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿದ್ದ ಭಕ್ತನಾದ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಒಳಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿಗಾರನೊಬ್ಬನು ಬಂದು, ಗೋಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಖಂಡುಗಕ್ಕೆಷ್ಟು ಕ್ರಯ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ರೈತನು ತನಗೆ ಸಮವೆಂತ ಕಂಡ ಧಾರಣೆ ಹೇಳಲು, ರೊಟ್ಟಿಗಾರನು ಬಹಳ ಶಪಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ರೈತನು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಕೊಡ ಬೇಕಾದರೆ, ತನಗೆ ನಿರ್ವಾಹವಾಗದೆ, ಬಹಳ ಲುಕ್ಸಾನು ಬಿದ್ದೀತು ಎಂಬದಾಗಿ ಆಣೇ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಬಹಳ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ ಕಡೆಗೆ ರೈತನ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂತ ತಿಳಿದು, ರೈತನ ಧಾರಣೆಗೆ ಒಡಂಬಟ್ಟು, ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂಧೇಳಲಾಗಿ, ಆ ರೈತನು— "ನಿನ್ನಂಥ ಪಾಪಾತ್ಮನಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ಬಿಡೆ; ನೀನು ಮೊದಲು ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಅಷ್ಟು ಕೊಡಲಾರೆ ಎಂಧೇಳಿ, ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಅನ್ಯಾಯವೇ; ಕಡೆಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಆಣೆ ಮಿರಿ, ಧಾರಣೆಗೆ ಒಡಂಬಟ್ಟದು ಎರಡನೇ ಅನ್ಯಾಯ" ಎಂಧೇಳಿ, ರೊಟ್ಟಿಗಾರನನ್ನು ಜರಿದು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಕಪಟಭಕ್ತನಾಗಿ ದೇವರ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವವನು ಗೋಡೆಗೆ ರಚಿಸಿರುವ ಚಿತ್ರದಂತಾಗಿದ್ದಾನೆ: ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ರಂಗವೂ ಶೋಭೆಯೂ ಇದ್ದರೂ, ಸತ್ವವಿಲ್ಲಾ, ಪ್ರಾಣವೂ ಇಲ್ಲಾ—ಕಪಟಸ್ಥನು ಅಶ್ವತ್ಥ ಮರದಂತೆ: ಎಲೆಗಳಿದ್ದರೂ ಫಲವಿಲ್ಲಾ—ಕಪಟಭಕ್ತನು ಬದುಕುವಾಗ ಇತರರನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಸತ್ತನಂತರ ವಂಚಿತನಾದವನು ಅವನೇ—ಅನೇಕರು ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಾವೂ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ—ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಚಾರ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಪಚಾರ; ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಲಾಮು, ಕೊಂಕುಳಲ್ಲಿ ಡೊಣ್ಣೆ.

ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕಿಟ್ಟು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರ ಬೇಕು.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸರ್ವತ್ರವೂ ಸರ್ವರಿಗೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯವೇ—ಪ್ರಾರ್ಥನಾವಿದ್ಯೆ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸೋಣಾಗುತ್ತದೆ—ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗದ ಉಪದ್ರವಿಲ್ಲಾ: ಅಧಿಕ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುವದು—ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರ ಬೇಕು: ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಹುಡುಕುವವನಿಗೆ ಮಿತ್ರಲಾಭವಾಗದು—ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧನೆಯಿಲ್ಲಾ.

ದೇವರಾದ ಕರ್ತನ ಹೆಸರನ್ನು ಅರಿಕೆ ಸಹ ಮಾಡ ಬೇಕು.

೯೦ ವರುಷದ ವಯೋವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಪೊಲುಕರ್ಪನನ್ನು ಮತಹಿಂಸಕರು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ವಧಿಸಲಿಕ್ಕಿದ್ದಾಗ, ಯಾರೋ ಅವನಿಗೆ—"ನಿನ್ನ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವನ್ನು ನೆನಸಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನಿಂದೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿಕೋ!" ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನು—"ಇಷ್ಟು ವರುಷ ನಾನು ನಂಬಿ, ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ದಯಾಪರನಾದ ನನ್ನೀಶನನ್ನು ನಾನು ದೂಷಿಸಲೋ? ಆಗದು! ಆತನು ಸದಾ ಸ್ತುತ್ಯ ರಾಜದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮೂರ್ತಿ!" ಎಂಧೇಳಿ, ಯೇಸುನಾಮವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ, ಹರುಷಾಬ್ಧಿಮಗ್ನನಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಮರಣ ತಾಳಿದನು.

ಗೊರ್ದಿಯನೆಂಬ ರಾವುತನಾಯಕನನ್ನು ಹಿಂಸಕರು ಹಿಡಿದು, ಪೀಡನಕ್ಕೆ ವೈದು ಹೋಗುವಾಗ್ಯೆ, ಅವನು ಸಾನಂದಕಾಂತಿಮುಖನಾಗಿ ಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡಿ, ಹಾಡಿ—"ಎನ್ನಾಳ್ವನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಥನ ನಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಸ್ರ ಮರಣ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾದರೆ, ತಾಳಿ ಕೊಂಡೇನು" ಎಂತ ನುಡಿದನು. ಹಲವರು—"ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಾಮವನ್ನು ಹೃತ್ಕಮಲದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಬಾಯಿ

ಮಾತ್ರದಿಂದ ಬೊಂಕಿ, ಹಿಂಸಕರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ, ವಂಚಿಸ ಬಾರದೋ?" ಎಂಬದಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನು—"ತನ್ನ ನಿರ್ಮಾಣಿಕನನ್ನು ಬೊಂಕುವ ಹಾಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಲಾರೆ; ನನಗೆ ಹೃದಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾತನು ನಾಲಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ಧಾನೆ" ಎಂತ ಕಟ್ಟುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಧೀರನಾಗಿ ಪೀಡನಕ್ಕೂ ಸಾವಿಗೂ ಹೆದರಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಪರವನ್ನೈದಿದನು.

ಮಹಾರಾಜನ ಒಡ್ಡೋಲಗಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿ, ತನ್ನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡ ಅಥವಾ ರುಜು ಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ರಾಜಶಾಸನವು ಲುಥರ್ ಎಂಬಾತನಿಗೆ ರವಾನೆಯಾಗಿ ತಲಪಿದಾಗ, ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲನೇಕರು ಅವನಿಗೆ—"ಹೋಗ ಬೇಡಿ! ನೀವು ಹೋದರೆ, ತಿರಿಗಿ ಬರುವ ಮಾತಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂಥೇಳಿ, ಎಚ್ಚರಿಸಿ ತಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಲುಥರನು ಅಂದದೇನಂದರೆ: "ಎದುರಾಳಿಗಳು ನಮ್ಮ ಪಟ್ಣಕ್ಕೂ ಮಹಾರಾಜಸಭೆ ನೆರೆಯುವ ಪಟ್ಣಕ್ಕೂ ನಡುವೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿ, ತಾರಾಳಿಗಳನ್ನಾದರೂ ದಹಿಸಿ ಬಿಡುವಂಥ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದರೂ, ನಾನು ಕ್ರಿಸ್ತನಾಥನ ಶ್ರೀನಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಚಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಮಹಾವ್ಯಾಘ್ರನ ದವಡೇ ಹಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡು, ಕ್ರಿಸ್ತನಾಥನನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವೆನು." ಮತ್ತು ಆ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೊರಟು ಸಮಿಾಪಿಸಿದಾಗ, ಅವನ ಆಪ್ತರು ತಿರಿಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ತಡಿಸಲು, ಅವನು—"ಈ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವ ಹಂಚುಗಳಷ್ಟು ಅಸುರರೂ ಪಿಶಾಚರೂ ಇದ್ದರೂ, ನಾನು ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ ಹೋಗೆನು" ಎಂಥೇಳಿ, ಶೇರಿ, ರಾಜಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಸರ್ವಥಾ ನಾನು ಸತ್ಯವೆಂತ ತಿಳುಕೊಂಡದನ್ನು ಬೊಂಕಿ ಬಿಡಲಾರೆ. ಅನಾಥನಾಥನೂ ಜಗತ್ಸಾಕ್ಷಿಯೂ ಆದ ದೇವರು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ! ಆಮೆನ್!" (ತಥಾಸ್ತು!)

ಕರ್ತನಾದ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲೂ ಬೇಕು.

ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ್ದನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕು: ದೇವರನ್ನು, ಆತನು ಬರೇ ದಯದಿಂದ ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ, ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸ ಬಹುದು.

ದೇವರ ಉಪಕಾರಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡುವದು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಭಕ್ತಿಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟು, ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು; ಆದರೆ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಸ್ವಾಮಿಯ ದಯವೆಂತ ಸದ್ದೇವಭಕ್ತರು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದು, ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡ ಬಹುದು. ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನು ಮಾತ್ರವೇ ಆತನನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸಲೂ ಬಹುದು.

Mangalore, Basel Mission Book & Tract Depository, 1877.

Printed at the Basel Mission Press.

THE DECALOGUE.

FOURTH COMMANDMENT.

ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ.

ಐದನೇ ಪರ್ವವು.

೪ನೇ ನೀತಿಸೂತ್ರವು: ಸಬ್ಬತ್‌ದಿವಸವನ್ನು ಪವಿತ್ರವೆಂತ ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿಕೋ!

ಆದಿತ್ಯವಾರವು ಸಬ್ಬತ್ (ಅಂದರೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ) ದಿವಸವಾಗಿದೆ. ಆದಿತ್ಯವಾರವನ್ನು ಪವಿತ್ರವೆಂತ ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದು ಅಂದರೆ: ಕಾಯ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಪ್ರಪಂಚಕಾರ್ಯಗಳ ಗೊಡವೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪವಿತ್ರವಾದ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಪರಮಾರ್ಥಸಾಧನೆಗೂ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು, ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯಗಳಿಂದ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿ ನಡಕೊಳ್ಳುವದೇ.

ಆದಿತ್ಯವಾರದಲ್ಲಿ ಕಸಬನ್ನಾಗಲಿ ಮಾರಾಟವನ್ನಾಗಲಿ ನಡಿಸದೆ, ದೋಷಕರ್ಮಗಳೂ ನಿಂದ್ಯ ಕೆಲಸಗಳೂ ಆಗಿರುವ ಹರಟಾಟ, ಪಗಡೇಯಾಟ, ಜೂಜಾಟ, ಕೋಳಿಹುಂಜಾಟ, ಬೇಟೇಯಾಟ, ಮೆರೆಮೆರೆದಾಟ, ನಾಟ್ಯ, ಮದ್ಯಪಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ, ದೇಹಾತ್ಮಗಳನ್ನು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲೀಸಿ, ದೇವವಾಕ್ಯಶ್ರವಣ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ರಾಜಾಧಿರಾಜ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ, ಓಲೈಸಿ, ಆತನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದ್ದು.

"ನಿರ್ಮಾಣಕರ್ತನಾದ ದೇವರು ಸಬ್ಬತ್‌ದಿವಸವನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿದನು."

ಮಹಾ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ, ಛತ್ರವನ್ನಾದರೂ ಕಾಣದೆ, ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದವನ ಗತಿಯಂತೆ ತಮ್ಮ ಜೀವಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಬ್ಬತ್‌ದಿವಸದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದದವರದೂ ಆಗಿದೆ.

"ನನ್ನ ಸಬ್ಬತನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿರಿ! ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ದೇವರು ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಅದು ನಿಮಗೂ ನನಗೂ ಗುರುತಾಗಿರುವದು".

ಸದರಿ ಗುರುತು ಇಲ್ಲದವರು ಪಶುಗಳೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಪರವನ್ನು ಮರತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದದ ಬಡ ಪ್ರಪಂಚದಾಸರಾಗಿಯಾಗಲಿ, ದುಷ್ಟ ಕಾಡು ಮೃಗಗಳೇನೋ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಮಹಾ ದುಷ್ಟರಾಗಿಯಾಗಲಿ ಹೋಗದಿರರು.

ಪೂರ್ವಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಆದಿತ್ಯವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಡಿವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊದ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, "ನಾನೀಗ ನಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವಂತೆ ತಂದೆದೇವರು ನಿನ್ನಾತ್ಮವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲಿ!" ಎಂಥೇಳಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ತಾಯಿಯಂದ್ಯರು ಕನ್ಯೆಗಳಾದ ಕುಮಾರ್ತಿಗಳ ತಲೆಗೆ ಕುಲಾಯಿಯನ್ನು ಇಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, "ಕ್ರಿಸ್ತ ಒಡೆಯನು ಸ್ವರ್ಗರಾಜ್ಯದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಕೊಡಲಿ!" ಎಂದಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದವರ ಮನೆಯನ್ನು ದೇವರೇ ನೋಡಿ ಕಾಯುವನು. ಆದಿತ್ಯವಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ, ಪ್ರಪಂಚದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕೊಟ್ಟು, ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಿ ಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೂ ಕೇಳುವದರಿಂದಲೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದರಿಂದಲೂ ಆದಾಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗದು; ದಾನಧರ್ಮ ಕೊಡುವದರಿಂದ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಬಾರದು.

ಒಂದಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಾದ ಇಬ್ಬರು ಪಂಚಾಳರು ಇದ್ದರು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬವಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯವನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲಾ. ಮಕ್ಕಳಿದ್ದವನು ಸದ್ದೇವಭಕ್ತನಾಗಿ, ಬೈಬಲೆಂಬ ಸದ್ವೇದವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಕೇಳುತ್ತಾ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದು, ತನ್ನ ಕಸಬಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಯಾವತ್ತೂ ಸುಸ್ತಿಯೂ ಮೋಸವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಡಿಸುತ್ತಾ, ಒಳ್ಳೇ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿ, ತಕ್ಕ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಸೋಪಾಯಸ್ತನಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವನು ಸಹ ತನ್ನ ಕಸಬಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿರದೆ ಎಡೆ ಬಿಡದೆ, ಆದಿತ್ಯವಾರಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೂ, ಕಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದರೂ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಂಡದು ಸಾಲದೆ, ಸೋಪಾಯಸ್ತನಾಗದೆ, ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಳಿಗಿ, ನಿತ್ಯ ಪೇಚಾಡುತ್ತಿರ ಬೇಕಿತ್ತು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಅವನು ಬೇಸತ್ತು, ಒಂದಾನೊಂದು ಶನಿವಾರ ಸಂಜೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಆ ನೆರೆಯವನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಬೇಸರವನ್ನು ಮರೆ ಮಾಜದೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: "ಇದೇನು, ದುರ್ದೈವವೋ? ನಾನು ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟು, ಪೇಚಾಡುವಂತೆ ನೀನು ಪ್ರಯಾಸ ಪಡದೆ, ಸಾಕಲಿಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಐದಾರು ಜನ ಹುಡುಗರು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳದೆ, ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡ ಬಲ್ಲಿ; ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಲ ತಪ್ಪೋದಿಲ್ಲಾ; ಏನೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗೋದಿಲ್ಲಾ. ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ?" ಎಂತ

ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನ ನೆರೆಯವನು—“ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬಾ! ನಾನು ಸಾರ್ಥನಾದ ದಾರಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂಥೇಳಿದನು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವನು ತಿರಿಗಿ ಇವನಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಇವನು ಅವನನ್ನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನಾದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಕಷ್ಟದಾಳು—“ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಈ ದಾರಿಯು ಗೊತ್ತು ಬಾಲ್ಯದಾರಭ್ಯ ನನಗುಂಟು; ಅದನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಲೇನೂ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲಾ!” ಎಂದು ಬಂದಿಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟೇರಿ ಹೇಳಲು, ಆ ಭಕ್ತನು ಅಂದದೇನಂದರೆ: “ದೇಹಾತ್ಮಗಳ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯನ್ನರಿಯೆ. ‘ಮೊದಲು ದೇವರ ಸ್ವರ್ಗರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಆತನ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಹುಡುಕಿ, ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿರಿ! ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಶನವಸನವೂ ನಿಮಗೆ ಹ್ಯಾಗೂ ದೊರಕುವದು’ ಎಂಬ ವಚನವು ಸದ್ವೇದದಲ್ಲಿಯುಂಟಲ್ಲಾ! ಈ ವಚನವನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ನಡತೆಯ ಹಾಗೂ ಸಾಧನೆಯ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಆದಾಯವಿದ್ದು, ಸುಖವೂ ಶಾಂತಿಯೂ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲಾ.” ಇದಕ್ಕವನು—“ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಖರೆಯಾಗಿರ ಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕೇಳುವವನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವನೂ ಆಗಿ, ದೈವಾನುಕೂಲದಿಂದ ಕಾಲಗತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ, ತಕ್ಕ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡ ಸಮರ್ಥನಾದನು.

ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದುಡಿದು ಕೊಂಡದು ಸಂಜೆಯೊಳಗೆ ಕೈಗೆ ಜಾರುವದು—ಆದಿತ್ಯವಾರ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಸೇವೆ ಮಾಡದವರು ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೆವ್ವಸೇವೆ ಮಾಡುವರು—ತಾನು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡ ತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕೊಡದವನ ಕೈಯಿಂದ ಪಿಶಾಚನು ಅದನ್ನು ಕಸಕೊಳ್ಳುವನು—ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಶಾಲೆಯನ್ನೂ ಶೇರದೆ ಹಾದು ಹೋಗುವ ದಾರಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಬಂದೀಖಾನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶೇರುವ ದಾರಿಯೇ.

ಬಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಜನ ಯೌವನ ಪ್ರಾಯದ ಗೆಳೆಯರು ಸೊಕ್ಕಿ, ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು, ನಾನಾ ಕುಚೇಷ್ಟೆ ತಂಟೆ ದುಷ್ಕೃತಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವವರಾದರು. ಆದಿತ್ಯವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ, ಬೀದಿ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ, ಜನರು ಪ್ರಾರ್ಥನಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಾರಿಲ್ಲದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾ, ಸಾರಾಯದಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿದು, ಗುಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ ಎಚ್ಚತ್ತಾಗಿ, ಆ ಪರಿಯ ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮನಸ್ತಾಪ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವನು ಮಾನಸಾಂತರ ಪಟ್ಟು, ದುಸ್ಸಂಘವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಶೇರಿ, ತನ್ನ ಮನ ಘನದಲ್ಲಿ, ಘನ ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು, ಒಳ್ಳೇ ಸಚ್ಚರ್ಯೆಯವನಾದನು. ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶೇರಿ, ಕಡೆಗೆ ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಕೋದ್ಯೋಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ

ಬಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಅವನು ಒಬ್ಬ ಬಂದಿವಾನನಿಗೆ ದಂಡ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ದರ್ಯಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವಾಗ ತಾನು ಆ ಬಂದಿವಾನನನ್ನು ಮುಂಚೆ ಯಾವಾಗಾದರೂ ನೋಡಿರ ಬೇಕು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋಚಲಾಗಿ, ಅವನು ಇವನ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೇಳಿ, ಇವನು ತನ್ನ ಯೌವನಪ್ರಾಯದ ಗೆಳೆಯರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗಿದ್ದನೆಂತ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡನು. ಅವನು ಆ ಗೆಳೆಯರ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಾಗ, ಬಂದಿವಾನನು ಅವರೆಲ್ಲರು ಒಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬನು ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿ, ಆಜ್ಞೆಗೊಳಗಾಗಿ ಹೋದರೆಂತ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದನು.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೈಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು.

ಭಾವಿಯಿಂದ ಶೇದಿ ತೆಗೆದ ನೀರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಬರುವಷ್ಟರೊಳಗೆ ಚಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಿ ಹೋಗ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಕೊಡಪಾನವನ್ನು ಕಂಠದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ತುಂಬಿಸಿದ್ದರೂ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರನ್ನು ನೋಡಿ ಕನಿಕರಿಸಿ, ಉಪದ್ರುವಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೈ ನೀಡುವದೂ, ಮಾಯಾಪಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿ ಬೀಳದೆ, ಈ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಕಳಂಕವಾಗದೆ ಇರುವದೂ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿನೀತ ಶುದ್ಧ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಆಪದ್ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳೂ ಪರೋಪಕಾರಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳೂ ಮತಾಚಾರಾರ್ಥಕಾರ್ಯಗಳೂ ಮಾತ್ರವೇ ಆದಿತ್ಯವಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯ ತಕ್ಕವು.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾದ ಸದ್ವೇದವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕೈಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಭಾಗ್ಯವಂತರು.

ಚಿನ್ನದ ಹರಳು ಆಗಲಿ ವಜ್ರವಾಗಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಣ್ಣದಾದರೂ, ಇದ್ದವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲವೋ? ಕಳಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸುಂಟೇ? ಅದರಂತೆ ಭಕ್ತರು ಸದ್ವೇದದ ಒಂದೊಂದು ವಚನವನ್ನು ಪ್ರಿಯವೆಂದೆಣಿಸಿ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಡಗಿ ಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡುವರು.

ಸದ್ಭಕ್ತನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದು ದೇವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡಿ, ತನ್ನ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವದಾಗಿದೆ. ಸದ್ವೇದವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಿ ಕೊಳ್ಳುವದೂ ಅದರ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕೇಳುವದೂ ಬೋಧನೆ ಹೊಂದುವದೂ ದೇವರೇ ಮಾತಾಡುವದನ್ನು ಲಾಲಿಸುವದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ದೇವರು ಆಲೈಸ ಬೇಕಾದರೆ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಿವಿಕೊಟ್ಟು ಕೇಳ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಕೇಳುವದು ಸಾಲುವದಿಲ್ಲಾ: ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲೂ ಬೇಕು; ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವವರು ಮಾತ್ರವೇ ಫಲಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಸ್ವರ್ಗಪದವಿಯನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

Mangalore, Basel Mission Book & Tract Depository, 1877.

Printed at the Basel Mission Press.

THE DECALOGUE.

FIFTH COMMANDMENT.

ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ.

ಆರನೇ ಪರ್ವವು.

೫ನೇ ನೀತಿಸೂತ್ರವು: (ನೀನು ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗದೆ, ದೇವರಾದ ಸದಾಸ್ವಾಮಿಯ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪರಿಣಾಮುವನ್ನೂ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಂದುವ ಹಾಗೆ) ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನೂ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಸನ್ಮಾನಿಸು!

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದವರನ್ನೂ (ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಯಜಮಾನ ಯಜಮಾನಿಯರನ್ನೂ) ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದವರನ್ನೂ (ರಾಜನನ್ನೂ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವುಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯೋದ್ಯೋಗಸ್ಥರನ್ನೂ) ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದವರನ್ನೂ (ಗುರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮುಂತಾದವರನ್ನೂ) ಸನ್ಮಾನಿಸ ಬೇಕು. ಸನ್ಮಾನಿಸುವದಂದರೆ: ವಿನಯ ವಿಧೇಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಡಕೊಂಡು, ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುವದೂ ಪ್ರೀತಿ ಸೇವೆ ಶುಶ್ರೂಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದೂ.—ಹೆತ್ತವರಾಗಲಿ ಯಜಮಾನರಾದವರಾಗಲಿ ನಾಯಕರಾಗಲಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೂ ಚಿತ್ತಕ್ಕೂ ನೀತಿಗೂ ವಿರೋಧವಾದ್ದೇನಾದರೂ ಹೇಳುವ ಅಥವಾ ಕೇಳುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಬಂಧುಗಳಿಗಿಂತ ಬಂಧೂ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಿಗಿಂತ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನೂ ದೇವರೇ ಎಂತ ಅವರನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಕೇಳದೆ, ದೇವರನ್ನೇ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು, ಕೇಳಿಯೂ ನೋಡಿಯೂ ನಡಕೋ ಬೇಕು.

ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಶಪಿಸುವವನ (ಅಥವಾ ಬೈಯುವವನ ಅಥವಾ ಮನನೋಯಿಸುವವನ ಅಥವಾ ಹೊಡೆಯುವವನ) ದೀಪವು ಕಾರ್ಗತ್ತಲಲ್ಲಿ ಆರಿ ಹೋಗುವದು.

ಬಹಳ ಮುಂಕೋಪಿಯಾಗಿದ್ದ ಯೌವನಸ್ಥನೊಬ್ಬನು ಮುದುಕನಾದ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೋಪೋದ್ರೇಕದಲ್ಲಿ ಹೊಡದು, ಪ್ರಾಣಹಾನಿಗೊಳ್ಳಿಸಿ, ಪಿತೃ

ವನಕ್ಕೊಂಡೊಯಿದು, ಹುಗಿದು ಬಿಟ್ಟನು. ಮುದುಕನು ಖಾಸ ಮಗನ ಕೈಯಿಂದ ಅಸುವಳಿದು ಹೋದನೆಂಬ ಅನುಮಾನವಾದರೂ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲಾ. ಆದರೆ ಬಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಯಾರೊಬ್ಬನು ಆ ವನದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ, ಸತ್ತು ಹೋದ ಮುದುಕನ ಮಗನು ಪೈತ್ಯಗಾರನಂತೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಪಕ್ಷಿಮರಿಗಳು ಇದ್ದಂಥಾ ಪಕ್ಷೀ ಗೂಡಿಗೆ ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಾಣಲು, ಅವನಿವನಿಗೆ— "ಪಾಪ! ಏನೀ ಕರ್ಮ? ಆ ಬಡ ಪಕ್ಷಿಮರಿಗಳನ್ನು ನೀನ್ಯಾತಕ್ಕೆ ಹೊಡಹೊಡದು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತೀ? ಅವು ನಿನಗೇನು ಮಾಡಿದ್ಧಾವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿ, ತಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ಮುದುಕನ ಮಗನು—"ಅವು ನನಗೆ ಪಿತೃಘಾತಕಾ! ಪಿತೃಘಾತಕಾ! ಎಂದು ಕೂಗುವದನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೋ? ಹೀಗ್ಯಾಕೆ ಕೂಗುತ್ತವೆ?" ಎಂಧೇಳಿ, ಮಹಾ ಕ್ರೂರ ಕಣ್ಣು ಹೊಡದು ನೋಡಿ, ಮತ್ತೂ ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದನು. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಈತನ ಕರ್ಮವನ್ನು ನೋಡಿ, ಈತನ ತಂದೆ ಆ ಮುದುಕ ಈತನ ಕೈಯಿಂದ ಸತ್ತು ಹೋದನೇನೋ? ಎಂಬದಾಗಿ ಅನುಮಾನಗೊಂಡು, ಹೋಗಿ, ತಾನು ವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡದನ್ನು ಪೊಲೀಸು ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಪೊಲೀಸಿನವರು ಬಂದು, ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು, ವಿಚಾರಿಸಿದಲ್ಲಿ, ತಾನು ತಂದೆಯನ್ನು ಹೊಡದು, ಕೊಂದ ಪಾಪವನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಅರಿಕೇ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಾಜ್ಞೆ ಹೊಂದಿ, ತೂಗುಮರದಲ್ಲಿ ಸತ್ತನು.

ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೂ ಮಾವ ಅತ್ತೆಯವರಿಗೂ ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನಿಸುವವನು ತನ್ನ ಪೋರಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗುತ್ತಾನೆ—ಮುದುಕಿಯಾದ ಅತ್ತೆಗೆ ಅನ್ನ ಬಸಿದ ನೀರನ್ನು ಬಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕುಡಿಸುವವಳು ತನಗೂ ಗಂಜೀ ನೀರನ್ನು ಬಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಯಿದು ಕುಡಿಸುವ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಸೊಸೆಗೆ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ.

ಬಹಳ ನಿಷ್ಠೂರನಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ತನ್ನಪ್ಪನನ್ನು ತಲೇ ಕೂದಲು ಹಿಡಿದು, ಕಿತ್ತಾಡಿ, ಕೋಣೆಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ಎಳಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದನು. ಅವನು ತಂದೆಯನ್ನು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಎಳಕೊಂಡು, ಬಾಗಲಿಗೆ ಬಂದು, ಹೊಸ್ತಲನ್ನು ದಾಟಲಿಕ್ಕಿದ್ದಾಗ ತಂದೆ ಅವನಿಗೆ—"ಈಗ ಬಿಡೋ, ಮಗಾ! ಇದೇ ಹೊಸ್ತಲಲ್ಲಿ ನಾನೂ ನಿನ್ನಜ್ಜನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕೂದಲು ಹಿಡಿದು, ಎಳ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟೆ" ಎಂಧೇಳಿ ತಡಿಸಿದನು.

ತಂದೆಗಾಗಲಿ ತಾಯಿಗಾಗಲಿ ಹೊಡದ ಕೈಗೆ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲ್ಯಾದರೂ ವಿಶ್ರಮವಾಗದು.—ತನ್ನ ಮಾತೃಗೆ ದುಃಖ ಕೊಟ್ಟವನು ಮಾರೆಕಾರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ.

ದುಷ್ಟನಾದ ಮಗನೊಬ್ಬನು ಬಡ ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದ ತಂದೆಯನ್ನು ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಕಾಡಿ, ಕೆದರಿಸಿ, ದುಃಖ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮುದುಕನು ಪ್ರಾಣಕಂಠಗತನಾದ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲ್ಯಾದರೂ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮಗನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಮನನೊಂದು

ಕೊಂಡು, ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟನು. ಅವನು ಸತ್ತು ಹೋದ್ದಕ್ಕೆ ಮಗನು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಖುಷಾಲು ಮಾಡಿದನು. ಮುದುಕನ ಹೆಣವನ್ನು ಹೂಣಿಡುವಾಗಲೇ ಮಗನು ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಿ ನಗಾಡಿದನು. ಆವಾಗ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದವರು—ಈತನನ್ನು ದೇವರು ತಾಳಿ ಕೊಂಡು, ಬಾಳ ಕೊಡ ಬಹುದೇ? ಎಂಬದಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂದು ಕೊಂಡು, ಅವನು ಕೆಡುವ ಕಾಲವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುವವರಾದರು. ತರುವಾಯ ಏನಾಯಿತಂದರೆ: ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹೊನ್ನೂ ಮಣ್ಣೂ ಇದ್ದಂಥಾ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಧನಮದದಿಂದ ಸೊಕ್ಕಿ, ಮದದಾನೆಯಂತಾದನು. ಆದರೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಾಗದೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ತೀರಿ ಹೋದಳು. ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಣವನ್ನು ಹೂಣಿಡುವಾಗ ಬಹಳ ಬಹಳ ಗೋಳಾಟ ಮಾಡಿ ಅತ್ತನು. ಆಕೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರದೆ ಸತ್ತು ಹೋದದರಿಂದ ಅವನು ಆಕೆಯ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಬಂಧುವರ್ಗಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡ ಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅವನಿಗೆ ಥಕ್ಕನೆ ದರಿದ್ರತನ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ದರಿದ್ರನಾಗಿ, ಚೌರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಿ, ಬಂದೀವಾನನಾಗಿ, ಕೇವಲ ದಶಾಭ್ರಷ್ಟನಾದನು.

ಮಕ್ಕಳು ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡಿ, ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಹೆತ್ತವರ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಹದಾದಾಯವೇ.

ಹರೇದ ಕನ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಕ್ಕೂ, ವಿಧವಾಸ್ತ್ರೀಯೂ ಮುದುಕಿಯೂ ಬಡವೆಯೂ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಠಳೂ ಆಗಿದ್ದ ತಾಯಿಯ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಕ್ಕೂ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು, ಇತರರಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಲಿದು ಕೊಡುವ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನಗೆಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ ಬಿದ್ದರೂ, ಅವಳು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬೇಸರಗೊಳ್ಳದೆ, ಬಹು ಅಕ್ಕರೆಯಾಗಿ ನೋಡಿ, ಆರೈಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಕ್ಕಷ್ಟು ಆಸ್ತಿಗೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥನೂ ಘನಸ್ಥನೂ ಆಗಿದ್ದಂಥ ಯೌವನಸ್ಥನೊಬ್ಬನು ಅವಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಒಲಿದು, ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೋ? ಎಂಥೇಳಿ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನೂ ಅವನನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಆ ಮಾತಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷದ ಮನಸ್ಸಾದರೂ, ತಾಯಿಯನ್ನು ನೆನಸಿ, ಒಡಂಬಡಲಾರದೆ ಹೋದಳು; ಯಾತಕ್ಕಂದರೆ ತಾನು ಮದುವೆಯಾದರೆ, ತಾಯಿಯ ಪರಾಂಬರಿಕೆಗೂ ಶುಶ್ರೂಷೆಗೂ ತನಗಿನ್ನು ಅಷ್ಟನುಕೂಲವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂತ ಭಯ ಪಟ್ಟಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದ ಜನರಲ್ಲನೇಕರು—ಆಕೆ ಘಾಳಿ ಬೀಸುವಾಗಲೇ ತೂರ ಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಹೆಡ್ಡಳೆಂತ ನೆನಸಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ಹೀನೈಸಿದರು. ಕೆಲವರು—ಆಕೆ ಒಂದು ಶುದ್ಧ ಕನ್ಯಾರತ್ನವೇ ಎಂತ ಆಕೆಯನ್ನು ಹರಸಿದರು. ಆ ಯೌವನಸ್ಥನು ಬಳಿಕ ಬೇರೊಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡನು. ಆದರೆ

ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಏಳೆಂಟು ತಿಂಗಳಿನ ಮೇಲೆ ಈಕೆಯ ತಾಯಿ ತೀರಿ ಹೋದಳು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೂ ಆ ಪುರುಷನೂ ಕಾಲವನ್ನು ಕಂಡನು. ಆಕೆ ಮಾತೃ ಸೇವೆ ಬಿಟ್ಟು, ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ್ದಾದರೆ, ತಾಯಿಯೂ ಗಂಡನೂ ತೀರಿ ಹೋದ ದುಃಖವು ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿ, ಅವಳು ದುಃಖಜೀವಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾಯಿ ತೀರಿ ಹೋದನಂತರ ಒಳ್ಳೇ ಸಂಭಾವಿತನೂ ಭಕ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದಂಥ ಯೌವನಸ್ಥನು ಅವಳ ಸುಶೀಲಗಳನ್ನರಿತು, ಅವಳಿಗೊಲಿದು, ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡನು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ದೇವಾನುಗ್ರಹದೊಂದಿಗೆ ಬಾಳಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ನೋಡಿ, ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ ಹೊಂದಿ, ಕಡೆಗೆ ದೇವರು ಧರ್ಮವಂತ ಜನರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುವ ಕೈವಲ್ಯವನ್ನು ಶೇರಿದಳು.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮೇಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿರಲಿ; ಯಾಕಂದರೆ ಅಧಿಕಾರವು ದೇವರಿಂದಾಗಿ, ದೇವನೇಮಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಎದುರಿಸುವವನು ದೇವನೇಮಕವನ್ನು ಎದುರಿಸುವವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಸರಕಾರವು ಅನ್ಯಾಯ ಚೌರ್ಯ ಮುಂತಾದ್ದಕ್ಕೆ ಅಟಕಾಯಿಸಿ, ಕಳ್ಳ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟ ಜನರಿಗೆ ದಂಡಿಸಿ, ಆಜ್ಞೆ ತೀರಿಸೋದಕ್ಕೂ, ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಿಸಿ, ನೀತಿ ನಡಿಸಿ, ಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ, ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಇರುವಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆ.

ತಂಪು ಕೊಡುವ ಮರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತವನು ಮರಕ್ಕೆ ನೋಯಿಸ ಬಾರದು.—ಊದರೆಗಳನ್ನೂ ಕಳೆಗಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತಾಕದವನು ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿ, ಗೋಧಿಯನ್ನು ಅಣಗಿಸಿ, ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ಅಪಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರಿಗೆ ಭಯ ಪಡಿರಿ! ಅರಸನನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿರಿ! ರಾಜನಿಗೆ ರಾಜನದನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ದೇವರದನ್ನು ಕೊಡಿರಿ!—ನೀವು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗುವ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೋಸ್ಕರ, ಅರಸರಿಗೋಸ್ಕರವೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರುವವರೆಲ್ಲರಿಗೋಸ್ಕರವೂ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಿರಿ!

ಸರಕಾರವು ರಾಜ್ಯವೆಂಬ ಗೃಹದ ಮಾಡೆಂತ ಹೇಳ ಬಹುದು; ಇದು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದರೆ, ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಹಾಳು.—ದೇವರ ಭಯಭಕ್ತಿ ಮಂಡೆಯ ಮೋರೆ; ಮಮಕಾರವೂ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಮಂಡೆಯ ನೆತ್ತಿ; ರಾಜಧರ್ಮವೂ ಪ್ರಜಾಧರ್ಮವೂ ಮಂಡೆಯ ಬೆನ್ನು.

ಚಾಕ್ರಿಯವರೇ! ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಭಯ ಪಟ್ಟು ವಿಧೇಯರಾಗಿರ್ರಿ; ಆದರೆ ಕಣ್ಣುಸೇವೆ ಮಾಡಿ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವವರ ಹಾಗಲ್ಲಾ: ದೇವರ ಆಳುಗಳೆಂತ ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂರೈಸುವವರಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿರಿ!

ಮನುಷ್ಯಸೇವೆಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಕೊಡುವ ಸಂಬಳವಷ್ಟೇ: ದೇವಸೇವಕನಾದವನಿಗೆ ದೇವರೇ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.—ನಂಬಿಗಸ್ತಿಗೆ ಮಹದಾದಾಯವೇ.—ಒಳ್ಳೇ ಆಳಾಗಿದ್ದವ ಅರಸಾದಾನು.—ಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡುವವನೂ ಮಾಡಿಸುವವನೂ ದೇವರಿಗೆ ಜವಾಬುದಾರ.

☞ ದಾಂಪತ್ಯಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಗ್ರಂಥತ್ರಯದ ತ್ರಿತೀಯ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಇರುವ ಪರಸ್ಪರ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯವಾದ ಹೆಚ್ಚು ಬೋಧನಾಮೃತವದೆ. ಸದರಿ ತ್ರಿತೀಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿರಿ! ಅದರ ಕ್ರಯವು ೩ ಪೈ.

Mangalore, Basel Mission Book & Tract Depository, 1877.

Printed at the Basel Mission Press.

ARY 1877. ಅಂಕೆ ೭.

ವು—ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದ ಪಂಡಿತರ ವಿದ್ಯಾ
ವನೋ? ದಪ್ಪದವನೋ?—ಉತ್ತರಗಳು—ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗ

ೋಧಕಶಾಸ್ತ್ರಸಾರವು.

ನಿನಿಂದ ಮುಂದೆ.)

ತ್ರವಾಗೋಣವು (ಸನ್ನಾಹವು) ಏನೆಂತ ದೇವಾಲ ನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು. ಆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಗೃಹಕ್ಕೂ ನಡುವೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗಂಗಾಳವು ಇತ್ತು. ಬಿತ್ತು. ಪವಿತ್ರ ಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೊದಲು ಳನ್ನು ತೊಳಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವೂ ಳದು, ತೆಗೆಧಾಕಿ, ಶುದ್ಧರಾಗಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡು ತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರ ಬೇಕು. ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಳಕೊಂಡ ನ್ನ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಂತೆ, ನಾವು ಸಹಾ ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಾ ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರವು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನೀತಿ ಣಾರ್ಥಕ ಮರಣವನ್ನು ತಾಳಿದ್ದರಲ್ಲಿಯೇ ದೊರಕಿ ದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಣೆಯಾದ್ದರ ಆಧಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪವಿತ್ರ ಸಹಾ ಯೇಸುವು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಅರ್ಪಣೆಯಾದ್ದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರ ಬಹುದು.

ಕೇವಲಾಂಗಹೋಮ, ಪಾಪಯಜ್ಞ, ದಾನ ಾಗಿದ್ದವು. ಯಾಜಕರೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಇವುಗಳನ್ನು ವಿತ್ರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದ ಮಾ ಳಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗದ